

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

19.

1941.

Oikaistavia.

Siv. 148, rivi 3 ylh., on: perusteet; lue: perusteista.

Siv. 197, rivi 8 alh., on: vuokralautakuntien; lue: huoneenvuokralautakuntien.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1941.

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1937				
Huhtikuu	15	Muutos luontolsetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoitteluun sairaaloissa; kaupunginhalituksen päätös	16	16
1938				
Kesäkuu	22	Tilapäisen lastenpsykiatrin palkkaaminen kansakouluihin; kaupunginvaltuuston päätös	—	127
1940				
Heinäkuu	2	Helsingin kaupungin palojärjestys; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	17	17
1941				
Tammikuu	9	Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1941—1943 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös	21	31
»	16	Eräistä kansaneläkelain mukaisista maksun suorituksista sekä vakuutusmaksun palautuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen; valtioneuvoston päätös	23	32
»	17	Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	2	4
»	»	Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista annetun asetuksen muuttamisesta ..	3	5
»	»	Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä	25	33
»	»	Asetus kuntien työvoimalautakunnista	26	34
»	»	Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta	27	35
»	»	Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta	155	198

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Tammikuu	24	Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta	4	6
»	»	Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta	6	7
»	»	Asetus maan jakamisesta sotilas- ja suojeluskuntapiireihin	—	7
»	29	Kaupungin viranhaltijain ja työläisten kalliinajanlisäykset; kaupunginvaltuuston päätös	9	11
»	»	Muutos Rafael Ahlströmin rahastojen hoitoa koskeviin määräyksiin; kaupunginvaltuuston päätös	22	32
»	»	Helsingin kaupungin väestönsuojelutoimiston neuvonta- ja tarkastustyön taksa; kaupunginvaltuuston vahvistama	36	54
»	»	Muutos ja lisäys Helsingin kaupungin satama-alueelle vahvistettuun luotsitaksaan; satamalaetakunnan päätös	75	126
»	31	Muutos asetukseen vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta	1	1
»	»	XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	122	178
Helmi- kuu	14	Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamossa; teurastamolautakunnan vahvistama	82	130
»	21	Asetus huoneenvuokralautakunnista annetun asetuksen muuttamisesta	13	15
»	22	IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	123	178
»	25	III kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	124	179
»	»	IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	125	179
»	26	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	7	8

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Helmi- kuu	26	Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	8	10
»	»	Kaupungin viranhaltijain ja työläisten kalliin- ajanlisäykset; kaupunginvaltuuston päätös	9	11
Maaliskuu	7	Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeus- säännöksistä verolakeihin annetun lain voi- massaoloajan pitentämisestä annetun lain muuttamisesta	14	15
»	12	Vallilan alueen teollisuustonttien arvioimisperus- teet; kaupunginvaltuuston päätös	39	55
»	»	Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista, kan- sanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjoh- tajista	53	89
»	13	Sotatilan aikana palvelukseen taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palve- lukseen kutsutulle valtion, kunnan tai seura- kunnan viran tai toimen haltijalle suoritet- tava palkkaus; valtioneuvoston päätös	5	7
»	20	Palkkamäärien pyöristäminen; kaupunginhal- lituksen päätös	89	135
»	21	Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta	15	16
»	24	VII kaupunginosan korttelia n:o 130 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	126	180
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	127	180
»	»	XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 692 koskeva asemakaavanmuutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministeriön kir- jelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	128	181
»	27	Kalliinajanlisäyksen korkein määrä; kaupun- ginhallituksen päätös	—	12
»	»	Lainojen myöntäminen yleishyödyllistä asunnon- rakennustoimintaa varten; valtioneuvoston päätös	11	13

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Maaliskuu	27	Perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten myönnettävien ensisijaisien lainojen ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta; valtioneuvoston päätös	12	14
»	»	Paikkakuntien sijoitus kansanhuoltopiireihin; valtioneuvoston päätös	—	89
»	»	Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen; valtioneuvoston päätös	55	99
»	28	Asetus lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen muuttamisesta	10	12
»	»	Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta	31	48
»	31	Eräistä huonerakenteista annettujen määräysten muutos; sisäasiainministeriön päätös	56	102
»	»	Liikenne- ja tuulaakimaksujen kannosta Helsingin II tullikamarissa valtiolle tuleva palkkio; valtiovarainministeriön kirjelmä kaupunginhallitukselle	76	127
Huhtikuu	2	Perustettavia asunto-osakeyhtiöitä varten myytävien tonttien myyntiehdot; kaupunginvaltuuston päätös	40	55
»	3	Muutos luontoisetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoitteluun sairaaloissa; kaupunginhallituksen päätös	16	16
»	»	Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffiin korotus; kaupunginhallituksen päätös	20	31
»	»	Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta; sisäasiainministeriön päätös	33	50
»	»	Tarkemmat määräykset ja ohjeet kunnan väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelman laatimisesta; sisäasiainministeriön päätös	34	51
»	»	Muutos tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa vahvistettuun taksaan; kaupunginhallituksen vahvistama	73	126
»	»	XXV kaupunginosan kortteileita n:ot 821, 822 ja 835 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	129	182

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Huhtikuu	21	VI kaupunginosassa olevaa Hernesaaren aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	130	182
»	23	Pakilan ja Paloheinän omakotialueiden perustaminen ja niiden tonttien luovutusehdot; kaupunginvaltuuston päätös	48	72
»	25	Asetus tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kaupasta annetun asetuksen muuttamisesta	37	54
»	26	Väliaikainen määräys rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluun; sisäasiainministeriön päätös	38	55
»	28	Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitosten ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama.....	18	24
Toukokuu	2	Väestönsuojelun yleissuunnitelman muutos; valtioneuvoston päätös	32	49
»	»	Tilapäisten myyntipaikkojen vuokrien kannanta; kaupunginhallituksen päätös	62	107
»	»	Asunto-osakeyhtiöitä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahinnan postponoimista myönnettäessä noudatettava menettely; kaupunginhallituksen päätös	63	107
»	6	Venelaituripaikoista suoritettavat maksut; satamalautekunnan päätös	77	127
»	»	VI kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 177 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	131	183
»	»	XVI kaupunginosan kortteleita n:ot 728 ja 729 sekä niiden ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	132	183
»	»	XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 668, 669, 670, 671, 914, 919 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	133	184
»	8	Määräykset kiertävästä liha- ja leikkelekaupasta; terveydenhoitolautekunnan vahvistamat	19	30

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Toukokuu	8	Kansaneläkevakuutusmaksujen kantoaika vuonna 1941; valtioneuvoston päätös	110	166
»	9	Asetus suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien erinäisten säännösten soveltamisesta	35	52
»	»	Asetus viran ja toimen haltijain vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa	47	70
»	»	Kansanhuoltolautakuntien velvoittaminen huolehtimaan eräiden säännöstelymääräysten paikallisesta toimeenpanosta; valtioneuvoston päätös	104	162
»	»	Eräiden viranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia säännöstelymääräysten noudattamisen valvomiseksi; valtioneuvoston päätös	105	162
»	10	Asetus kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä annetun lain soveltamisen lakkaamisesta ..	44	57
»	»	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös	45	57
»	»	Huoneenvuokrien korotusmäärät; sosiaaliministeriön päätös	46	69
»	14	Tilapäinen muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädystylaitoksen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston päätös	42	56
»	»	Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien, varapuheenjohtajien ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	153	197
»	15	Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevien yleisten määräysten muutos; kaupunginhallituksen vahvistama	58	103
»	16	Uutteruusrahat kunnalliskodissa ja työlaitoksissa; huoltolautakunnan päätös	74	126
»	»	Sokeanavustuslaki	118	170
»	23	Kansakoulunopettajain oikeus palkan saantiin sairasloman aikana; kaupunginhallituksen päätös	101	152
»	29	XXV kaupunginosan korttelia n:o 899 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyk-		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1941				
		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	134	184
Kesäkuu	3	XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 kos- keva asemakaavanmuutos asemakaavamää- räyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uu- denmaan lääninhallitukselle	135	185
»	»	XXII kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	136	186
»	»	XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 829 ja 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministeriön kirjel- mä Uudenmaan lääninhallitukselle	137	186
»	4	Kaasu- ja sähkömaksujen kannanta; kaupun- ginvaltuuston päätös	24	32
»	»	Maito- ja leipämyymälöiden aukioloaika; kau- punginvaltuuston päätös	43	56
»	»	Ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatri- nen hoito; kaupunginvaltuuston päätös	78	127
»	»	Kaupungin satama-alueiden rajain muutos; kaupunginvaltuuston päätös	109	165
»	»	Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	153	197
»	5	Sähkövirran hinnan säännöstely; valtioneuvos- ton päätös	106	163
»	6	Muutos asetukseen kansanhuoltopiirien toimis- toista, kansanhuoltolautakunnista ja kansan- huollonjohtajista	53	89
»	»	Sähkövirran hinnan säännöstely; kansanhuolto- ministeriön päätös	106	163
»	10	Helsingin kaupungin kansanhuollon ohjesääntö; kansanhuoltoministeriön vahvistama	54	93
»	13	Äitiysavustuslaki	28	40
»	»	Asetus äitiysavustuslain toimeenpanosta	29	43
»	»	Laki kunnallisesta kättilötoimesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	30	47

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Kesäkuu.	14	Pienten kansaneläkemaksuosien perimättä jättäminen; kansaneläkelaitoksen kiertokirje ..	66	112
»	16	Katumaan korvausluettelon pitäminen; kiinteistölautakunnan päätös	68	121
»	18	Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin kalliinajanlisäykset; kaupunginvaltuuston päätös	50	82
»	20	Muutokset asetukseen yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta	27	35
»	»	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	41	56
»	»	Asetus asevelvollisille sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijoille poikkeuksellisissa oloissa suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista	51	84
»	21	Paikkakuntien sijoitus kalleusryhmiin kuukausipalkkaa maksettaessa asevelvollisille y.m.; sosiaaliministeriön päätös	—	86
»	26	Kuntien jakaminen äitiysavustusryhmiin; valtioneuvoston päätös	—	41
»	27	Asevelvollisuuttaan suorittaville, kaupungin palveluksessa oleville henkilöille maksettava palkka; kaupunginhallituksen päätös	52	88
»	»	Kaupungin viranhaltijain väliaikainen siirtäminen toiseen virkaan ja viransijaisille suoritettava palkka; kaupunginhallituksen päätös ..	69	122
»	»	Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	121	176
»	»	XV kaupunginosan kortteleita n:ot 526, 529, 603 ja 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	138	187
»	»	XV kaupunginosan kortteleita n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	139	188
»	»	Asemakaava XXI kaupunginosan osaa varten; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	140	189

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1941				
Kesäkuu	30	Asevelvollisuuttaan suorittaville maksettavaa palkkaa koskevan päätöksen tulkinta; kaupunginhallituksen kiertokirje	—	88
Heinäkuu	1	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n välillä; kaupunginhallituksen ja Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n allekirjoittama	49	73
»	»	Vuokra-autotaksan muutos; maistraatin päätös	59	104
»	3	Ilmasuojelumudostelmiin kuuluville henkilöille, joiden tulee vuorokauden umpeen olla määrättyissä majoituspaikoissa, suoritettava korvaus; kaupunginhallituksen päätös	61	106
»	»	Elintarvikelaki	65	109
»	»	Luontoisetukorvauksen rajoittaminen; kaupunginhallituksen päätös	—	176
»	7	Laki hallinnon järjestämisestä sota-aikana ..	64	108
»	»	Nuorison iskujoukot ja niiden johto; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön kiertokirje	88	135
»	10	Muutokset huoneenvuokrasäännöstelyyn; valtioneuvoston päätös	45	57
»	11	Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain muuttamisesta	57	102
»	17	Sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten vähävaraisille leskenä oleville äideille suoritettava huoltoraha; valtioneuvoston päätös	60	105
»	21	Sutelantien nimeä koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	141	190
»	25	Asetus lisäyksestä yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annettuun asetukseen	90	136
»	»	X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 273 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	142	190
»	»	XII kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	143	191
Heinäkuu	25	XXII kaupunginosan kortteilla n:ot 580 a ja 580 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	144	191
»	»	XXII kaupunginosan tehdaskorttella n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	145	192
Elokuu	7	XV kaupunginosan korttella n:o 520 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	146	193
»	8	XXIII kaupunginosan korttella n:o 919 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	147	193
»	»	I kaupunginosan korttella n:o 14 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	148	194
»	12	Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta annettujen ohjeiden muutos; sisäasiainministeriön päätös	79	128
»	14	Työvoimalautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot; kaupunginhallituksen päätös ..	153	197
»	21	Keskitetty liikenne; valtioneuvoston päätös ..	93	142
»	22	Asetus elintarvikenäytteiden ottamisesta	92	141
»	29	Helsingin perheasunnot osakeyhtiön yhtiöjärjestys; kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama	102	153
Syyskuu	3	Palkan maksaminen kaupungin palveluksessa oleville, säännöllistä asevelvollisuuttaan suorittamaan kutsutuille henkilöille; kaupunginvaltuuston päätös	70	122
»	11	Helsingin satamaradan liikennöimismääräykset; rautatiehallituksen vahvistamat	91	137
»	18	VI kaupunginosan tehdaskortteilla n:ot 176 ja 177 koskeva asemakaavanmuutos asemakaa-		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Syyskuu	25	vamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	149	195
»	»	Asevelvollisuuslain 49 §:ssä tarkoitetulle asevelvolliselle sekä sotatilan aikana vapaaehtoisena puolustusvoimissa palvelevalle viran tai toimen haltijalle ja valtion ylimääräiselle toimihenkilölle sekä valtion työntekijälle suoritettava palkkaus; valtioneuvoston päätös	71	123
»	»	Kuorma-autojen tehostettu käyttö; valtioneuvoston päätös	94	146
Lokakuu	1	Asevelvollisille ja vapaaehtoisina palveleville kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille suoritettava palkkaus; kaupunginvaltuuston päätös	72	124
»	»	Tarkeimmat määräykset puolustusvoimain käyttöön otettujen kuljetusvälineiden käyttämisestä valtiolle suoritettavan korvauksen perusteista; puolustusministeriön päätös	96	148
»	3	Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	80	128
»	4	Autojen käytöstä pidettävä ajokirja; kansanhuoltoministeriön päätös	95	146
»	8	Palkan suorittaminen kaupungin palveluksessa oleville asevelvollisille y. m.; kaupunginhallituksen kiertokirje	—	125
»	10	Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen rakennusjärjestys; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	67	113
»	11	Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin; valtioneuvoston päätös	81	128
»	21	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos; työtupien johtokunnan vahvistama	111	166
»	28	Muutos Helsingin kaupungin satamajäänsärkijän ja hinaajan käyttämisestä vahvistettuun taksaan; satamalautakunnan vahvistama	85	132
»	»	Helsingin kaupungin nostureita käytettäessä noudatettavat määräykset; satamalautakunnan vahvistamat	86	132

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1941				
Lokakuu	28	Nosturitaksa; satamalautakunnan vahvistama	87	133
»	29	Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	83	131
»	»	Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin; kaupunginvaltuuston vahvistama	84	132
Marraskuu	6	Erinäisten hintojen, maksujen ja työpalkkojen korottamisen kieltäminen; hintaneuvoston päätös	107	164
»	19	Helsingin kaupungin valmistavan poikain ammattikoulun ohjesäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	98	151
»	20	Kaupungin viranhaltijain väliaikainen siirtäminen toiseen virkaan ja viransijaisille suoritettava palkka; kaupunginhallituksen päätös	69	122
»	29	Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi; Uudenmaan lääninhallituksen päätökset	117	169
Joulukuu	5	Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta	99	152
»	»	Laki alkoholistolain väliaikaisesta muuttamisesta	113	167
»	»	Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	114	168
»	»	Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloisia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pitentämisestä	115	168
»	12	Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä mootoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	97	151
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen; oikeuskanslerin vahvistama	112	166
»	17	XI kaupunginosan korttella n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen		
			numero	sivu	
1941 Joulukuu		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	150	195	
	17	XXII kaupunginosan korttella n:o 706 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	151	196	
	»	» XXII kaupunginosan tehdaskorttella n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	152	197	
	»	18 Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus; kaupunginhallituksen päätös	108	165	
	»	» Sokeanavustuslain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	119	173	
	»	19 Asetus kansankirjastoista	103	158	
	»	» Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1941—1942	116	169	
	»	29 Kaupunginviskaalien työjärjestyksen muutoksen voimaantuminen; oikeuskanslerin päätös ..	—	167	
	»	30 Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä	100	152	
	»	» Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	120	174	
			Tonttijaon muutokset vuonna 1941	154	198
			Lisäykset kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosäntöön	153	197
			Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1941	156	199

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1941.

	Sivu
Ahlströmin, Rafael, rahastot, muutos niiden hoitoa koskeviin määräyksiin	32
Ajokirja autojen käytöstä	146
Ajoneuvot, niiden käytön säännöstely	142
Alkoholistilain väliaikainen muuttaminen	167
Alkoholistin määrääminen yleiseen alkoholistihuoltoon	168
Alusten käytön säännöstely	142
Ammattikoulu, valmistava poikain, sen ohjesäännön muutos	151
Arvioimisperusteet, Vallilan teollisuustonttien	55
Arvioperusteet, kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvausten, niiden muuttaminen	176
Asemakaava, XXI kaupunginosan osan	189
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
I kaupunginosan korttelia n:o 14	194
III kaupunginosan korttelia n:o 46	179
IV kaupunginosan korttelia n:o 76	179
VI kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 176 ja 177	195
VI kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 177	183
VI kaupunginosassa olevaa Hernesaaren aluetta	182
VII kaupunginosan korttelia n:o 130	180
IX kaupunginosan korttelia n:o 199	178
X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 273	190
XI kaupunginosan korttelia n:o 334	195
XII kaupunginosan korttelia n:o 384	191
XIV kaupunginosan korttelia n:o 517	180
XV kaupunginosan korttelia n:o 520	193
XV kaupunginosan kortteleita n:ot 526, 529, 603 ja 645	187
XV kaupunginosan kortteleita n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 ..	188
XVI kaupunginosan kortteleita n:ot 728 ja 729 sekä niiden ympäristöä	183
XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784	178, 185
XXII kaupunginosan korttelia n:o 559	186
XXII kaupunginosan kortteleita n:ot 580 a ja 580 b	191
XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 692	181
XXII kaupunginosan korttelia n:o 706	196
XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 707	192, 197
XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 668, 669, 670, 671, 914, 919 ja 920	184
XXIII kaupunginosan korttelia n:o 919	193
XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 821, 822 ja 835	182
XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 829 ja 842	186
XXV kaupunginosan korttelia n:o 899	184
Sutelantien nimeä	190
Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltoon	168
asevelvollisille sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijoille poikkeuksellisissa oloissa suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista	84
asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista annetun asetuksen muuttamisesta	5
asevelvollisuuslain soveltamisesta	7

	Sivu
Asetus elintarvikenäytteiden ottamisesta	141
eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta	198
huoneenvuokralautakunnista annetun asetuksen muuttamisesta	15
kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista	89
kansankirjastoista	158
kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä annetun lain soveltamisen lakkaamisesta	57
kuntien työvoimalautakunnista	34
lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen muuttamisesta	12
lisäyksestä yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annettuun asetukseen	136
maan jakamisesta sotilas- ja suojeluskuntapiireihin	7
moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta ..	16
oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	4
sisäiltävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	151
suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien erinäisten säännösten soveltamisesta	52
tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kaupasta annetun asetuksen muuttamisesta	54
valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta ..	174
vapaakirjeoikeudesta ja postirahavapauudesta (uusi painos)	1
viran ja toimen haltijain vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa	70
yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta äitiysavustuslain toimeenpanosta	43
Asevelvolliset , heidän leskenä oleville äideilleen suoritettava huoltoraha heille suoritettava palkkaus y. m.	5, 84
kaupungin palveluksessa olevat, palkan maksaminen heille ..	88, 122, 124
valtion, kunnan ja seurakunnan palveluksessa olevat, palkan suorittaminen heille	6, 7, 123
Asevelvollisuus , viranhaltijain vapauttaminen eräissä tapauksissa sen suorittamisesta	6, 70
Asevelvollisuuslaki , sen muuttaminen	6
sen soveltamisesta annettu asetus	7
Asiakirjat , oikeus lähettää viranomaisille ja niiltä saada niitä postitse ..	4
Asunonrakennustoiminta , yleishyödyllinen, lainojen myöntäminen sitä varten	13
Asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta	14
Asunto-osakeyhtiöt , lainan tai takuun myöntäminen niille	12
niitä varten myytävien tonttien myyntiehdot	55
niitä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahinnan postponoiminen	107
Asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten myönnettävien lainojen korkokanta	14
Aukioloaika , maito- ja leipämyymälöiden	56
Auto , ks. Moottoriajoneuvo	
Autotaksan muutos	104
Avustus sokeille	170, 173
Betonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen	99
Elintarvikelaki	109
Elintarvikenäytteiden ottaminen, esetus siitä	141
Hallinnon järjestäminen sota-ajana, laki siitä	108
Hautausapu , kaupungin työntekijäin, sitä koskevien määräysten muuttaminen	10

Helsingin makasiiniosakeyhtiö, sen laiturihuoltoa koskevien yleisten määräysten muutos	103
sen laiturihuoltotariffin korotus	31, 165
Helsingin perheasunnot osakeyhtiö, sen yhtiöjärjestys	153
Hernesaaren alue, sen asemakaavanmuutos	182
Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen rakennusjärjestys	113
Hervosajoneuvojen käytön säännöstely	142
Hinaaja, kaupungin, sen käyttämisestä vahvistetun taksan muutos	132
Hinta, sähkövirran, sen säännöstely	163
Hintojen korottaminen, sitä koskeva kielto	164
Huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos	166
Huoltoraha, asevelvollisten leskenä oleville äideille suoritettava	105
Huoneenvuokralautakunnat	15, 63
niiden puheenjohtajien, varapuheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	197
Huoneenvuokrasäännöstely	57
Huoneenvuokrien sallitut korotusmäärät	69
Huonerakenteet, niistä annettujen määräysten muuttaminen	102
Ilmasuojelumuodostelmiin kuuluville henkilöille suoritettava korvaus ..	106
Järjestyssäännöt, huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen, niiden muutos	166
teurastamon, lisäys niihin	132
Jäänsärkijä, kaupungin, sen käyttämisestä vahvistetun taksan muutos 132	
Kaasumaksujen kannanta	32
Kalliinajanilisykset, kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille suoritettavat	11, 82
Kannanta, erinäisten maksujen II tullikamarissa tapahtuva, siitä suoritettava palkkio	127
kaasu- ja sähkömaksujen	32
kansaneläkevakuutusmaksujen	112, 166
tilapäisten myyntipaikkojen vuokrien	107
Kansakoululaitos, valtionavustus sen ylläpitämiseen	31
Kansakoulunopettaja, hänen oikeutensa palkan saantiin sairasloman aikana 152	
Kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito	127
Kansaneläkelaki, erinäiset sen määräämät maksut	32
sen väliaikainen muuttaminen	56
Kansaneläkevakuutusmaksut, niiden kannanta	112, 166
niiden palauttaminen	32
Kansanhuolto, kaupungin, sen ohjesääntö	93
Kansanhuoltolautakunnat, asetus niistä	89
niiden velvoittaminen huolehtimaan säännöstelymääräysten toimeenpanosta	162
Kansanhuoltoviranomaiset, niiden oikeus toimittaa tarkastuksia säännöstelymääräysten valvomista varten	162
Kansankirjastot, asetus niistä	158
Katumaan korvausluettelon pitäminen	121
Kauppa, kiertävä liha- ja leikkele-, sitä koskevat määräykset	30
Kauppahinta, asunto-osakeyhtiöitä varten ostettujen tonttien, sen postinominen	107
Kaupunginviskaaleille annettun työjärjestyksen muuttaminen	166, 167
Keskitetty liikenne, sitä koskevat määräykset	142
Keskittäminen, polttoaineen hankinnan ja jakelun	128
Kielto korottaa hintoja, maksuja ja työpalkkoja	164
Kiertävä liha- ja leikkelekauppa, sitä koskevat määräykset	30
Kirjastot, kansan-, asetus niistä	158
Korkokanta, erinäisten rakennuslainojen	14
Korvaukset, katumaan, luettelon pitäminen niistä	121
puolustusvoimain käyttöön otettujen kuljetusvälineiden käyttämisestä valtiolle suoritettavat	148
Kuljetuspäällikön asettaminen kuntiin	143

	Sivu
Kuljetusvälineet , niiden käyttämisestä suoritettava korvaus	148
Kunnalliskoti , siinä suoritettavat utteruusrahat	126
Kunnallisverotus , sotatilan aiheuttamat muutokset siihen	15, 128
Kuorma-autojen tehostettu käyttö	146
Kutsuntaviranomaiset	7
Kuukausipalkka , asevelvollisille y. m. suoritettava	5, 84
Kättilöntoimi , kunnallinen, siitä annettu lain muuttaminen	47
Lainat , niiden myöntäminen eräille asunto-osakeyhtiöille, siitä annettu asetuksen muuttaminen	12
niiden myöntäminen yleishyödyllistä asunnonrakennustoimintaa varten rakennus-, niiden korkokanta	13 14
Laiturihuolto , Helsingin makasiiniosakeyhtiön, sitä koskevien yleisten määräysten muutos	103
Laiturihuoltotariffi , Helsingin makasiiniosakeyhtiön, sen korotus ..	31, 165
Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta	167
asevelvollisuuslain muuttamisesta	6
elintarvike-	109
eräiden lakien voimaantumalon lykkäämisestä; m. m. laki yleisestä lää- kärinhuollosta ja sukupoluitautilaki	152
eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä	33, 152
eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin an- netun lain voimassaoloajan pitentämisestä	128
eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin an- netun lain voimassaoloajan pitentämisestä annettun lain muuttamisesta ..	15
hallinnon järjestämisestä sota-aikana	108
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	56
kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä, sen soveltamisen lakkaut- taminen	57
kunnallisesta kättilöntoimesta annettun lain 7 §:n muuttamisesta ...	47
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitok- sille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annettun lain soveltamisajan pitentä- misestä	168
sokeanavustus-	170
sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annettun lain muuttami- sesta	48
työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1941—1942	169
yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annettun lain muuttamisesta	102
äitiysavustus-	40
Lastenhuoltolaitokset , kaupungin, niiden ohjesääntö	24
Leikkelekauppa , kiertävä, sitä koskevat määräykset	30
Leipämyymälöiden aukioloaika	56
Leskenä oleville asevelvollisten äideille suoritettava huoltoraha	105
Lihakauppa , kiertävä, sitä koskevat määräykset	30
Liikenne , keskitetty, siitä annetut määräykset	142
moottoriajoneuvo-, siitä annettu asetuksen muuttaminen	16
Liikennemaksujen kanto II tullikamarissa, siitä suoritettava palkkio ..	127
Liikennöimismääräykset , satamaradan	137
Luettelo katumaan korvauksista	121
Luokitteleminen , rakennusten palonkestävyyden, siitä annettu väliaikai- nen määräys	55
Luokittelu , sääntöpalkkaisten virkojen, muutokset siihen	199
Luontoisetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoittelu kaupungin sairaa- loissa, muutos siihen	16
Luontoisetukorvaukset , kaupungin viranhaltijan, niiden arvioperusteiden muuttaminen	176
Luotsitaksa , kaupungin satama-alueelle vahvistettu, muutos ja lisäys siihen	126
Luovutusedot , Pakilan ja Paloheinän omakotialueiden tonttien	72
Lääkärinhuolto , yleinen, siitä annettun lain voimaantumalon lykkääminen ..	152

	Sivu
Maitomyymälöiden aukioloaika	56
Makasiiniosakeyhtiö, ks. Helsingin makasiiniosakeyhtiö.	
Maksujen korottaminen, sitä koskeva kielto	164
Maksut, ks. Taksa.	
Mielisairaalat, niille suoritettava valtionapu	168
Moottorijoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttaminen	16
Moottorijoneuvot, niiden käyttämisestä suoritettava korvaus	148
niiden käytön säännöstely	142
niiden käytöstä pidettävä ajokirja	146
niiden tehostettu käyttö	146
väliaikaiset määräykset niiden tunnusmerkeistä	151
Myyntiehdot, asunto-osakeyhtiöitä varten myytävien tonttien	55
Myyntipaikat, tilapäiset, niiden vuokrien kannanta	107
Määräykset, betoni- ja rautabetonirakenteista annetut, niiden muuttaminen	99
eräistä huonerekenteistä annetut, niiden muutos	102
Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevat yleiset, niiden muutos	103
ja ohjeet kunnan väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelman laatimisesta	51
kaupungin nostureita käytettäessä noudatettavat	132
kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevat, niiden muuttaminen	10
keskitetystä liikenteestä	142
kiertävästä liha- ja leikkelekaupasta	30
liikennöimis-, satamaradan	137
Rafael Ahlströmin rahastojen hoitoa koskevat, niiden muuttaminen tarkemmat, kuljetusvälineiden käyttämisestä suoritettavan korvauksen perusteista	148
väliaikaiset, moottorijoneuvojen tunnusmerkeistä	151
Määräys, väliaikainen, rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluksista	55
Nosturit, kaupungin, niitä käytettäessä noudatettavat määräykset	132
Nosturitaksa	133
Nuorison iskujoukot	135
Näytteet, elintarvike-, niiden ottaminen	141
Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta	50, 51, 128
Ohjesääntö, kaupungin kansanhuollon	93
kaupungin lastenhuoltolaitosten	24
valmistavan poikain ammattikoulun, sen muutos	151
Omakotialueet, Pakilan ja Paloheinän, niiden perustaminen	72
Omakotilainojen korkokanta	14
Pakilan omakotialue, rakennustarkastuksen järjestäminen sinne	169
sen perustaminen	72
Palkat, kaupungin eräiden virkojen, niiden muutokset	199
poliisilaitoksen eräiden virkojen, niiden korottaminen	174
Palkka, kansakoulunopettajain oikeus siihen sairasloman aikana	152
kaupungin viranhaltijain sijaisille suoritettava	122
kuukausi-, asevelvollisille y. m. suoritettava	5, 84
sen suorittaminen kaupungin palveluksessa oleville sotapalveluksen aikana	6, 7, 88, 122, 123, 124
valtion viroissa ja toimissa, sen perusteiden muuttaminen	174
Palkkamäärien pyöristäminen	135
Palkkatariffi, kaupungin työntekijäin	77
Palkkiosääntö, kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten, sen lisäykset	197
Palkkojen korottaminen, sitä koskeva kielto	164
Paloheinän omakotialue, rakennustarkastuksen järjestäminen sinne	169
sen perustaminen	72
Palojärjestys	17

	Sivu
Palonkestävyys, rakennusten, sen luokitteluamisesta annettu väliaikainen määräys	55
Perheasunnot, Helsingin, osakeyhtiö, sen yhtiöjärjestys	153
Perheasuntotalojen rakentamista varten myönnettävien lainojen korkokanta	14
Poliisilaitoksen erinäisten virkojen palkkojen muuttaminen	174
Poliisitoimien perustaminen, muuttaminen ja lakkauttaminen	198
Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen	128
Polttoainepäällikön asettaminen kuntiin	128
Posti, oikeus lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja sen välityksellä	4
Postirahanvapaus	1
Postponoiminen, asunto-osakeyhtiöitä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahinnan	107
Psykiatrinen hoito, kansakouluoppilaiden	127
Pukimäen yhdyskunta, rakennustarkastuksen järjestäminen sinne ..	169
Päiväraha, asevelvollisille y. m. suoritettava	84
Rahastot, Rafael Ahlströmin, muutos niiden hoitoa koskeviin määräyksiin	32
Rajat, kaupungin satama-alueiden, niiden muutos	165
Rakennusjärjestys, Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen	113
Rakennustarkastus eräissä kaupungin ympäristössä olevissa yhdyskunnissa	169
Rakennusten palonkestävyyden luokitteluaminen, väliaikainen määräys siitä	55
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, lainojen myöntäminen sitä varten	13
Rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen	99
Reserviläispalkat, kaupungin palveluksessa oleville suoritettavat	125
Ruokailu kaupungin sairaaloissa, luontoisetuihin kuulumaton, muutos sen hinnoitteluun	16
kaupungin sairaaloissa, tilapäinen, muutos siitä vahvistettuun taksaan	126
Sairaalat, kaupungin, muutos luontoisetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoitteluun niissä	16
kaupungin, muutos taksaan tilapäisestä ruokailusta niissä	126
Sairasloma, kansakoulunopettajan oikeus palkan saantiin sen aikana ..	152
Sairausapu, kaupungin työntekijäin, sitä koskevien määräysten muuttaminen	10
Satama-alueelle vahvistettu luositaksa, muutos ja lisäys siihen	126
Satama-alueiden rajain muutos	165
Satamajäänsärkijän käyttämisestä vahvistetun taksan muutos	132
Satamaradan liikennöimismääräykset	137
Sokeanavustukset	170, 173
Sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta hullosta annetun lain muuttaminen	48
Sukupuolitautilaki, sen voimaantumisen lykkääminen	152
Suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien säännösten soveltaminen	52
Suojeluskuntalaiset, ks. Asevelvolliset.	
Sutelantie, sen nimeä koskeva asemakaavanmuutos	190
Sähkömaksujen kannanta	32
Sähkövirran hinnan säännöstely	163
Säännöstely, sähkövirran hinnan	163
Säännöstelymääräysten noudattamisen valvominen, kansanhuoltoviranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia sitä varten	162
toimeenpano, kansanhuoltolautakuntien velvoittaminen huolehtimaan siitä	162
Taksa, autokuljetus	148
kaupungin satamajäänsärkijän ja hinaajan käyttämisestä, sen muutos	132
luontoisetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoitteluun kaupungin sairaaloissa, muutos siihen	16
luotsi-, satama-alueelle vahvistettu, muutos ja lisäys siihen	126
maksujen laskemiseksi teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä, muutos ja lisäys siihen	56, 131

	Sivu
Taksa, nosturi	133
teurastamon teurastajien	130
tilapäisestä ruokailusta kaupungin sairaaloissa, muutos siihen	126
uutteruusrahojen suorittamisesta kunnalliskodissa ja työlaitoksissa ..	126
venelaituripaikoista suoritettavien maksujen	127
vuokra-autojen, sen muutos	104
väestönsuojelutoimiston neuvonta- ja tarkastustyön	54
Takuun myöntäminen erälle asunto-osakeyhtiöille, siitä annetun asetuk-	
sen muuttaminen	12
Tariffi, laiturihuolto-, Helsingin makasiinosakeyhtiön, sen korotus 31,	165
palkka-, kaupungin työntekijäin	77
Tarkastuksia, viranomaisten oikeus toimittaa niitä säännöstelymääräys-	
ten noudattamisen valvomista varten	162
Teollisuustontit, Vallilan, niiden arvioimisperusteet	55
Teurastamo, lisäys sen järjestyssääntöihin	132
muutos ja lisäys taksaan maksujen laskemiseksi sen jäähdytyslaitoksen	
käyttämisestä	56, 131
sen teurastajien taksa	130
Tilapäinen ruokailu kaupungin sairaaloissa, muutos siitä vahvistettuun	
taksaan	126
Tilapäiset myyntipaikat, niiden vuokrien kannanta	107
Tontit, asunto-osakeyhtiöitä varten myytävät, niiden myyntiehdot	55
asunto-osakeyhtiöitä, varten ostetut, niiden maksamattoman kauppahin-	
nan postponoiminen	107
Pakilan ja Paloheinän omakotialueiden, niiden luovutusehdot	72
Vallilan teollisuus-, niiden arvioimisperusteet	55
Tonttijaoon muutokset	198
Tuberkuloottisten hoitolaitokset, niille suoritettava valtionapu	168
Tulenarkojen nesteiden valmistuksesta y. m. annetun asetuksen muut-	
taminen	54
Tullikamari II, eräiden maksujen kannannasta siinä suoritettava palkkio	127
Tunnusmerkit, autojen, väliaikaiset määräykset niistä	151
Tuulaakimaksut, niiden kannannasta II tullikamarissa suoritettava palkkio	127
Työasiain hallinnon väliaikainen järjestely, laki siitä	33, 152
Työehtosopimus, kaupungin työntekijäin	73
Työjärjestys, kaupunginviskaalien, sen muuttaminen	166, 167
Työlaitokset, kaupungin, niissä suoritettavat uutteruusrahat	126
Työntekijät, kaupungin, heidän palkkatariffinsa	77
kaupungin, heidän sairaus- ja hautausapuaan koskevien määräysten	
muuttaminen	10
kaupungin, heidän työehtosopimuksensa	73
kaupungin, heille suoritettavat kalliinajanlisäykset	11, 82
kaupungin, palkan maksaminen heille sotapalveluksensa aikana 6, 88, 122,	
123, 124	123, 124
Työnvälityslautakunta, neuvottelevan jäsenen asettaminen siihen	135
Työpalkkojen korottaminen, sitä koskeva kieltö	164
Työtuvat, huoltolautakunnan alaiset, niiden A- ja B-osastojen järjestyssäännön	
muutos	166
Työvelvollisuus, yleinen, sodan aikana	35, 102, 136
Työvoimalautakunnat, asetus niistä	34
neuvottelevan jäsenen asettaminen niihin	135
niiden puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	197
Työväenopistot, valtionavustuksen maksattaminen niille	169
Uutteruusrahat, kunnalliskodissa ja työlaitoksissa suoritettavat	126
Vakuutusmaksut, kansaneläke-, niiden kannanta	112, 166
kansaneläke-, niiden palauttaminen	32
Vallilan teollisuustonttien arvioimisperusteet	55
Valmistava poikain ammattikoulu, sen ohjesäännön muutos	151
Valtionapu, mielisairaaloille ja tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille	
suoritettava	168

	Sivu
Valtionavustus kansakoululaitoksen ylläpitämiseen	31
sen maksattaminen työväenopistoille	169
sokeille	170, 173
Vapaaehtoiset , ks. Asevelvolliset.	
Vapaakirjeoikeus	1
Venelaituripaikoista suoritettavat maksut	127
Verolait , sotatilan aiheuttamat, muutokset niihin	15, 128
Viranhaltijat , heidän vapauttamisensa asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa	6, 70
kaupungin, heidän luontoisetukorvaustensa arvioperusteiden muutta- minen	176
kaupungin, heidän siirtämisensä toiseen virkaan	122
kaupungin, heidän viransijaisilleen suoritettava palkka	122
kaupungin, heille suoritettavat kalliinajanlisäykset	11, 82
kaupungin, palkan maksaminen heille sotapalveluksensa aikana 6, 7, 88, 122, 123, 124	124
Viransijaiset , kaupungin viranhaltijain, heille suoritettava palkka	122
Virat ja toimet, valtion, niistä suoritettavan palkkauksen perusteiden muuttaminen	174
sääntöpalkkaiset kaupungin, muutokset niiden luokitteluun	199
Virkasääntö , sen muutos	8
siihen tehdyn lisäyksen kumoaminen	124
Vuokra-autotaksan muutos	104
Vuokrasäännöstely	57
Vuokrat , kohtuuttomat, niiden ehkäisemisestä annetun lain soveltamisen lakkaaminen	57
niiden sallitut korotusmäärät	69
tilapäisten myyntipaikkojen, niiden kannanta	107
Väestönsuojelu , sen täytäntöönpanosuunnitelman laatiminen	51
sen yleissuunnitelman muutos	49
Väestönsuojelujärjestyksen laatiminen	50, 51, 128
Väestönsuojelumudostelmat , ks. Ilmasuojelumudostelmat.	
Väestönsuojelutoimisto , sen neuvonta- ja tarkastustyön taksa	54
Yhteiskunnallinen huolto , sotasiirtolaisten, siitä annetun lain muutos ..	48
Yhtiöjärjestys , Helsingin perheasunnot osakeyhtiön	153
Yleinen lääkärihoito , siitä annetun lain voimaantumalon lykkääminen ..	152
Yleishyödyllinen asunnonrakennustoiminta , lainojen myöntäminen sitä varten	13
Yleissuunnitelma , väestönsuojelun, sen muutos	49
Ädit , asevelvollisten leskenä olevat, heille suoritettava huoltoraha ...	105
Äitiysavustukset , laki ja asetus niistä	40, 43

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKORKEELMA

JULKAISUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisällys: 1. Asetus vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta, s. 1. — 2. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta, s. 4. — 3. Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 5. — 4. Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta, s. 6. — 5. Sotatilan aikana palvelukseen taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen kutsutulle valtion, kunnan tai seurakunnan viran tai toimen haltijalle suoritettava palkkaus, s. 7. — 6. Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta, s. 7. — 7. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos, s. 8. — 8. Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevien määräysten muuttaminen, s. 10. — 9. Kaupungin viranhaltijain ja työläisten kalliinajanlisäykset, s. 11. — 10. Asetus lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen muuttamisesta, s. 12. — 11. Lainojen myöntäminen yleishyödyllistä asunnonrakennustoimintaa varten, s. 13. — 12. Perheen-asunto- ja asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten myönnettävien ensisijaisten lainojen ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta, s. 14. — 13. Asetus huoneenvuokralautakunnista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 15. — 14. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä annetun lain muuttamisesta, s. 15. — 15. Asetus moottoriajoneuvo liikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 16. — 16. Muutos luon- toisteluihin kuuluvattoman ruokailun hinnoitteluun sairaaloissa, s. 16.

1. Asetus vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta.

Annettu huhtikuun 26 p:nä 1924, muutoksineen kesäkuun 17 p:ltä 1925, toukokuun 25 p:ltä 1928, syyskuun 27 p:ltä 1929, syyskuun 22 p:ltä ja lokakuun 13 p:ltä 1933, lokakuun 8 p:ltä 1937, loka- kuun 9 ja 27 p:ltä 1939 sekä tammikuun 31 p:ltä 1941. (Lyhennysoitteina

(Suomen as.-kok. 1924 : 120, 1925 : 263, 1928 : 173, 1929 : 306, 1933 : 253 ja 265, 1937 : 341, 1939 : 317 ja 366 sekä 1941 : 100)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1924 : 13, 1925 : 42 sekä 1929 : 31)

1 §.

2 §. *Vapaakirjeoikeus ja postirahanvapaus.*

1. Vapaakirjeoikeudella tarkoitetaan vapautusta postilähetyksestä menevän postirahan (kuljetusmaksun) ynnä kirjaamis- ja vakuutusmaksujen suorittamisesta.

2. Postirahanvapaus käsittää vapautuksen ainoastaan postilähetyksestä maksettavan postirahan suorittamisesta.

3. Sellaisia lähetyksiä, joita lähetetään vapaakirjeoikeuden taikka postirahanvapauden nojalla, sanotaan tässä asetuksessa virkalähetyksiksi.

3 §.

4 §. *Minkäläatuksia lähetyksiä kuljetetaan virkalähetyksinä.*

1. Virkalähetyksinä kuljetetaan:

- a) tavallisia ja kirjattuja kirjeitä, postikortteja ja ristisiteitä;
- b) määräärovoisia kirjeitä; sekä

N:o 1 (jatk.)

c) tavallisia sekä kirjattuja ja määräärhoisio pakteje, kun lähettäjänä on valtion viranomainen tai virkamies taikka valtion laitos tai raastuvanoikeus.

2. Virkalähetyksestä voidaan panna maksettavaksi postiennakko, jolloin on suoritettava säädetty postiennakkomaksu. Valtioneuvoston julkaisuvaraston ei kuitenkaan tarvitse tätä maksua suorittaa.

3. Virkalähetyksinä ei kuljeteta postiosoituksia eikä yksityisille verovelvollisille kunnallis- tai kirkollisveroja koskevia verolippuja eikä muita sellaisia veroja koskevia lähetyksiä. Asetus syyskuun 22 p:itä 1933.

5—13 §.

14 §. *Viranomaiset y. m., joilla on vapaakirjeioikeus tai postirahanvapaus.*

1. Jälempänä luetelluilla viranomaisilla, virkamiehillä, yleisillä laitoksilla, yhdistyksillä ja yhdyskunnilla on vapaakirjeioikeus tai postirahanvapaus, itseksilläkin niin laajalti kuin tässä säädetään.

Kansakoulun johtokunta.

Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa kouluhallituksen, kansakoulujen piiritarkastajan, lääninhallituksen, seurakunnan ja uskonnollisen yhdyskunnan johtajan, siviilirekisterin pitäjän, poliisiviranomaisen sekä kunnallislautakunnan ja kunnanvaltuuston puheenjohtajan kanssa.

Asetus lokakuun 13 p:itä 1933.

Kansakoulunopettaja.

Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa kansakoulujen piiritarkastajan kanssa.

Asetus lokakuun 13 p:itä 1933.

Kansakouluntarkastaja.

Vapaakirjeioikeus.

Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.

Kansanhuoltolautakunta.

Vapaakirjeioikeus.

Asetus lokakuun 9 p:itä 1939.

Kaupunginlääkäri.

Vapaakirjeioikeus kirjeenvaihdossa lääkintöhallituksen, piirilääkärin, rokkoainevaraston ja lääninhallituksen kanssa.

Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.

Kaupunginviskaali.

Postirahanvapaus virka-apuasioissa.

Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.

Kunnallinen huoltolautakunta.

Vapaakirjeioikeus.

Asetus lokakuun 8 p:itä 1937.

Kunnallinen lastensuojelulautakunta.

Vapaakirjeioikeus.

Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.

Kunnallinen työvoimalautakunta.

Postirahanvapaus vuoden 1941 loppuun.

Asetus tammikuun 31 p:itä 1941.

Kunnallinen työnvälitystoimisto ja asiamies.

Postirahanvapaus.

Asetus tammikuun 31 p:itä 1941.

- Kunnallisen kasvatustalouden johtokunta, johtaja tai johtajatar.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Kunnan eläinlääkäri.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Kunnan taksoitus- ja tutkijalautakunta.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Lastenvalvoja.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Maistraatti.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Majoitusasiamies ja lautakunta.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Poliisikamari.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Postilähetykset kunnalliselle työnvälitystoimistolle tai -asiamiehelle tai työvoimalautakunnalle.
Asetus tammikuun 31 p:itä 1941.
- Raastuvanoikeus.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Rakennustarkastaja, joka mainitaan asemakaavalain 63 §:ssä.
Asetus lokakuun 27 p:itä 1939.
- Satamakatsontamies, sekä valtion että kunnan asettama.
Asetus syyskuun 27 p:itä 1929.
- Terveystalautakunta.
Asetus kesäkuun 17 p:itä 1925.
- Vapaakirjeoikeus.
- Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa lääkintöhallituksen, eläinlääkintölaboratorion johtajan, lääninhallituksen, kruununpalvelijain ja kunnallisten viranomaisten kanssa.
- Postirahanvapaus.
- Vapaakirjeoikeus.
- Vapaakirjeoikeus kirjeenvaihdossa kauppa- ja teollisuushallituksen, kuritushuone- ja työvankilan johtokunnan sekä virka-apuasioissa viranomaisten kanssa kuin myös valtion verolippuja sisältävistä lähetyksistä.
- Postirahanvapaus.
- Vapaakirjeoikeus.
- Postirahanvapaus vuoden 1941 loppuun lähetettäessä kunnalliselle työnvälitystoimistolle tai -asiamiehelle tai työvoimalautakunnalle niiden pyytämiä työnvälitystietoja kirjekortilla tai kirjekuussa, joiden osoitteesta on sanat »työnvälitystoimisto» tai »työnvälitysasiamies» tai »työvoimalautakunta» painettu ja joihin osoitepuolelle on merkitty sanat »koskee työnvälitystietoja».
- Postirahanvapaus, ei kuitenkaan mitään tulee toimituskirjain jakeluun yksityisille asiallisille.
- Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa lääninhallituksen ja rakennushallituksen kanssa.
- Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa merenkuluntarkastajan kanssa.
- Postirahanvapaus kirjeenvaihdossa lääkintöhallituksen, piirilääkärin, valtion sairashoitotalon lääkärin ja toimitsijan sekä lääninhallituksen kanssa.

N:o 1 (jatk.)

Ulosottomies.

Asetus toukokuun 25 p:ltä 1928.

Vapaakirjeoikeus.

Väestönsuojelulautakunta (kunnan).

Asetus lokakuun 27 p:ltä 1939.

Vapaakirjeoikeus.

Tähän luetteloon on otettu vain kunnalliset ja kunnallishallinnolle merkitykselliset viranomaiset.

2. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 42)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 10 sekä 1936 : 93)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annetun asetuksen 3 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1936 annetussa asetuksessa, näin kuuluvaksi:

3 §. Kun asiakirjoja pyynnöstä lähetetään tai 2 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 10 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran, kuin kunnan valtuusto ehkä määrää.

Niissä valtion virastoissa ja viranomaisissa, joissa toimituskirjoista suoritetaan ainoastaan leimaveroa tai joissa virkatoimista ja toimituskirjoista suoritettavat maksut peritään valtiolle, niin myös tuomiokapitulissa ja kreikkalaiskatolisessa kirkollishallituksessa, menee I momentissa mainittu lähetysmaksu valtiolle. Muissa valtion tai kirkollisissa viranomaisissa ja virastoissa saa lähetysmaksun se viran tai toimen haltija, joka asiakirjat lähettää tai palauttaa. Onko kunnalliselle viranomaiselle suoritettava lähetysmaksu menevä viran tai toimen haltijalle taikka kunnalle, määrää kunnan valtuusto.

Asiakirjojen lähettämisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset sekä menevistä asiakirjoista tuleva leimavero ja lunastus perittäköön, mikäli niitä ei jo ole suoritettu, postiennakolla. Kun mitään suoritettavaa ei ole perittävänä, voidaan lähetys toimittaa asialliselle kirjattuna. Jos postiennakollähetystä ei lunasteta, meneteltäköön niinkuin yleisten verojen ja maksujen ulosotosta on säädetty.

Asialliselta, joka varattomuuden takia tai muuten lain mukaan on oikeutettu saamaan pyytämänsä asiakirjan maksuita, älköön I momentissa määrättyä lähetysmaksua perittäkö.

3. Asetus asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 54)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 7)

Puolustusministerin esittelystä muutetaan asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista 9 päivänä helmikuuta 1940 annetun asetuksen 3 § näin kuuluvaksi:

3 §. Kuukausipalkkaa suoritetaan asevelvolliselle, jolla on vaimo tai 17 vuotta nuorempi lapsi, ja sen suuruus määräytyy osaksi mainittujen perheenjäsenten luvun, osaksi asevelvollisen sotilasarvon mukaan. Tähän nähden ryhmitetään asevelvolliset seuraavasti:

Ensimmäiseen ryhmään luetaan miehistö, alikersantti, kersantti, ylikersantti, reserviupseerikokelas ja sotilasalivirkamies.

Toiseen ryhmään luetaan vääpeli ja pursimies.

Kolmanteen ryhmään luetaan vänrikki, kornetti ja aliluutnantti, luutnantti ja sotilasvirkamies sekä sotilasmestari.

Neljänteen ryhmään luetaan kapteeni, ratsumestari ja kapteeniluutnantti sekä majuri ja komentajakapteeni.

Viidenteen ryhmään luetaan everstiluutnantti, komentaja, eversti ja kommodori.

Kuudenteen ryhmään luetaan divisioonankomentajaksi määrätty eversti, kenraalimajuri ja kontra-amiraali sekä näitä ylemmät upseerit.

Insinööri-, lääkintä- ja eläinlääkintäupseeri luetaan samaan ryhmään kuin vastaavassa sotilasarvossa oleva upseeri. Insinöörin, lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin määrätty insinööri, lääkäri, hammaslääkäri tai eläinlääkäri, jolla ei ole insinööri-, lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, luetaan kolmanteen ryhmään. Jos lääketieteen-, odontologian- tai eläinlääketieteenkandidaatti, jolla ei ole lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, on määrätty lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin, luetaan hänet samoin kolmanteen ryhmään.

Kuukausipalkka on, milloin 1 momentissa mainittuja perheenjäseniä on vain yksi, ensimmäisessä ryhmässä 500, toisessa 750, kolmannessa 1,000, neljännessä 1,400, viidennessä 1,800 ja kuudennessa ryhmässä 2,500 markkaa. Jos näitä perheenjäseniä on enemmän, lisätään kuukausipalkkaan toisen jäsenen osalta 150 markkaa ja jokaisen seuraavan perheenjäsenen osalta 100 markkaa.

Jos asevelvollinen saa palkkausta valtion, kunnan tai seurakunnan virasta tai toimesta taikka valtion työntekijänä ja sellainen palkkaus on yhtä suuri tai suurempi kuin asevelvolliselle tässä pykälässä vahvistettu kuukausipalkka, älköön sanottua kuukausipalkkaa maksettavaksi määrättäkö. Muussa tapauksessa kuukausipalkasta on vähennettävä puheenalainen palkkaus.

Kuukausipalkka maksetaan jälkikäteen jokaiselta kalenterikuukaudelta, jonka asevelvollinen on ollut palveluksessa. Jos palvelus on alkanut tai päättynyt kesken kalenterikuukautta, maksetaan asianomaiselle suhteellinen osa sen kuukauden palkasta.

Niissä tapauksissa, joissa asevelvollisen palvelussuhde ei ole yhtä kuukautta pitempi, on asianomaisella kuitenkin oikeus, milloin palvelussuhde on kestänyt yli 15 päivää, saada asevelvollisen koko kuukausipalkka ja puolen kuukauden palkka, jos palvelussuhde on 15 päivää tai sitä lyhempi.

Tätä asetusta on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1941 alkaen.

4. Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 81)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 49 ja 1939 : 88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain — — — 17, — — ja 49 §, näistä — — — 17 — — — § sellaisina kuin ne ovat 27 päivänä loka-kuuta 1939 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

17 §.

Asetuksella säädetään valtion, kunnan ja seurakunnan viran tai toimen haltijain taikka muussa julkisessa tehtävässä olevien asevelvollisten vapauttamisesta reservin kertausharjoituksista ja ylimääräisestä palveluksesta, mikäli sellainen vapauttaminen tärkeän yleisen edun vuoksi harkitaan välttämättömäksi, niin myös liikenne- ja tiedoituslaitosten henkilökunnasta sota-aikaa silmällä pitäen koottuihin joukkomuodostelmiin kuuluvien asevelvollisten käyttämisestä näiden muodostelmien harjoituksiin yleisten reservin kertausharjoitusten sijasta.

49 §. Asevelvolliset, jotka valtion, kunnan tai seurakunnan viroista tai toimista kutsutaan asevelvollisuuttaan suorittamaan, pysytetään viroissaan tai toimissaan. Valtioneuvosto määrää suoritettavasta palkkauksesta sellaisille viran tai toimen haltijoille, valtion ylimääräisille toimihenkilöille sekä työntekijöille, jotka sotatilan aikana on kutsuttu palvelukseen taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1941 ja on voimassa vuoden 1945 loppuun, minkä jälkeen tällä lailla muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat ennen tämän

lain voimaantuloa. Lain voimassaolon päättymisen vuoksi tarvittavat siirtymissäännökset annetaan asetuksella.

5. Sotatilán aikana palvelukseen taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen kutsutulle valtion, kunnan tai seurakunnan viran tai toimen haltijalle suoritettava palkkaus.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 13 p:ltä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941: 184)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932: 49)

Valtioneuvosto on 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain 49 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 24 päivänä tammikuuta 1941 annetussa laissa, puolustusministeriön esittelystä antanut seuraavat määräykset:

1 §. Valtion, kunnan tai seurakunnan viran tai toimen haltija, joka sotatilán aikana on kutsuttu sotapalvelukseen, joka ei ole asevelvollisuuslain edellyttämää säännöllistä palvelusta vakinaisessa väessä, taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen, on oikeutettu nauttimaan virkaansa tai toimeensa kuuluvia palkkaetuja voimassaolevien säännösten mukaan viransijaiselle menevät määrät poisluettuina.

2—3 §.

6. Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941: 82)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932: 49)

Puolustusministerin esittelystä säädetään 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain 53 §:n nojalla:

l l u k u.

Kutsuntaviranomaiset.

1 §. Kutsuntain toimeenpanemista varten maa jaetaan sotilaspiireihin, kuten siitä eri asetuksessa säädetään.

Helsingin kaupunki kuuluu Helsingin sotilaspiiriin. *Asetus maan jakamisesta sotilas- ja suojelekuntapiireihin tammikuun 24 p:ltä 1941.* (Suomen as.-kok. 1941: 83).

2 §.

3 §. Kutsunnat sotilaspiirin alueella toimittaa kutsuntalautakunta, johon kuuluu sotilaspiirin päällikkö tai hänen päätösvaltaansa asevelvollisuusasioissa käyttämään määrätty upseeri puheen-

johtajana sekä jäsenenä kutsunta-asiain sihteeri ja asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainittu kunnallisen viranomaisen valitsema henkilö.

Kutsuntalautakunnassa on puheenjohtajalla ja jäsenillä kullakin yksi ääni, kunnallisen viranomaisen valitsemalla jäsenellä kuitenkin asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainituin rajoituksin.

4—6 §.

7 §. Kuntaa edustavan jäsenen ja hänen varamiehensä valitsemisesta kutsuntalautakuntaan tulee sotilaspiirin päällikön vuosittein hyvissä ajoin tehdä esitys asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle, jonka tulee ryhtyä siitä aiheutuviin toimenpiteisiin ja sotilaspiirin päällikölle ilmoittaa valittujen henkilöiden nimet ja osoitteet.

8—10 §.

3 l u k u.

Kutsunnan toimittaminen.

19 §. Hyvissä ajoin ennen kutsunta-aikaa tulee sotilaspiirin esikunnan hankkia sopiva huoneisto kutsuntatoimitusta varten kullakin kokoontumispaikalla tai, jollei sellaista kohtuullisesta maksusta voida saada, ilmoittaa siitä asianomaiselle kunnalle, jonka tulee hankkia sopiva huoneisto sanottuun tarkoitukseen.

20—42 §.

13 l u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

102—115 §.

116 §. Tällä asetuksella kumotaan 13 päivänä joulukuuta 1932 asevelvollisuuslain soveltamisesta annettu asetus, 111 § sellaisena kuin se on muutettuna 10 päivänä marraskuuta 1939.

7. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 26 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 22)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, lisäten virkasääntöön uuden 28 a §:n, muuttaa samalla virkasäännön 28 ja 29 §:n näin kuuluviksi:

28 §. Virkavapauden myöntäminen viranhaltijalle on sen viranomaisen asia, joka nimittää viranhaltijan. Virkavapautta alköön kuitenkin myönnettävä yli 12 kuukautta jatkuvasti ilman kaupunginhallituksen lupaa; ja katsottakoon virkavapaus jatkuvaksi, ellei sitä ole keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksosoinen virkatehtävien hoito. Kaupunginhallitus voi myöntää virkavapauden enintään kahdeksi kuukaudeksi ja asianomainen

lautakunta tai johtokunta enintään kahdeksi viikoksi viranhaltijalle, jonka kaupunginvaltuusto valitsee, ja asianomaisen viraston tai laitoksen johtaja enintään kahdeksi viikoksi muulle viranhaltijalle.

Virasta vapaan viranhaltijan sijaisen määrää se viranomainen, joka on virkavapauden myöntänyt; viranhaltija älköön itse ottako älköönkä palkatko sijaistaan.

28 a §. Viranhaltijalla olkoon raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada virkavapautta kuusi viikkoa ennen synnytystä ja kuusi viikkoa sen jälkeen. Tänä aikana suoritettakoon hänelle täysi palkka kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksikolmannesta pohjapalkasta ja ikäkorotukset, määrärahapalkkaiselle viranhaltijalle kuitenkin vain, jos hän on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta.

Jos viranhaltija saa virkavapautta sentakia, että hän muun kuin 1 mom:ssa mainitun syyn tai sairauden vuoksi on laillisesti estynyt virkaansa hoitamasta, tai yksityisasiotaan taikka erikoista tehtävää varten, on kaupunginhallituksella oikeus päättää, saako hän nauttia palkkaansa ja minkä verran.

V. Virkavapaus sairauden vuoksi ja tapaturmakorvaus.

29 §. Jos viranhaltijalle lääkärintodistuksella todetun sairauden vuoksi on myönnetty virkavapautta, olkoon hänellä tällaista virkavapautta nauttiessaan oikeus kahdentoista kuukauden kuluessa saada täysi palkkansa yhteensä enintään kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksikolmannesta pohjapalkastaan ja ikäkorotuksensa.

Jos kaupunginhallitus 28 §:n 1 mom:ssa mainitussa tapauksessa antaa luvan jatkuvan virkavapauden myöntämiseen viranhaltijalle sairauden vuoksi yli 12 kuukauden ajan, päättäköön samalla, onko ja mikä palkka hänelle on maksettava, ei kuitenkaan enempää kuin kaksikolmannesta pohjapalkasta ja ikäkorotukset.

Määrärahapalkkainen viranhaltija on oikeutettu saamaan palkkaa sairausajalta yllämainittujen perusteiden mukaan siinä tapauksessa, että hän on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Palvelusajan ollessa lyhyemmän, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta.

Kaupungin sairaalain palveluksessa oleva viranhaltija, joka sairaalassa saa asunnon ja ruoan, on oikeutettu sairastaessaan saamaan maksutonta sairashoitoa kaupungin sairaaloissa sinä aikana, jona hän edellisten kohtien mukaan saa nauttia palkkaetuja. Sairaala on tänä aikana oikeutettu korvauksetta käyttämään viranhaltijan asuntoa sairaalassa. Jos viranhaltijalla on kaupungin sairaalassa vain asunto, on hänen edelläsanoitussa tapauksessa suoritettava korvaus ruoasta.

Muutokset astuvat voimaan maaliskuun 15 p:stä 1941 alkaen, niiden kuitenkaan aiheuttamatta muutoksia aikaisemmin myön-

nettyihin lomiin, lukuunottamatta niitä tapauksia, jolloin viranhaltija nauttii lomaa raskauden ja synnytyksen vuoksi.

8. Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevien määräysten muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 26 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 23)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevien määräysten 1 ja 6 § näin kuuluviksi:

1 §. Jos kaupungin palveluksessa oleva työntekijä lääkärintodistuksella todetun sairauden vuoksi on estynyt työtä tekemästä eikä tauti ole sattunut oloissa, jotka työsopimuslain 20 §:n 2 mom. mukaan estävät saamasta laissa säädettyä sairausapua, olkoon hänellä oikeus hänelle myönnettyä sairauslomaa nauttiessaan kahdentoista kuukauden kuluessa saada

a) täysi palkka enintään kahdeksalta työviikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut viisi vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmannesta palkastaan;

b) täysi palkka enintään kuudelta viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut kolme vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmannesta palkastaan;

c) täysi palkka enintään neljältä viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut kaksi vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmannesta palkastaan; ja

d) täysi palkka enintään kolmelta viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut yhden vuoden, sekä sen jälkeen kaksikolmannesta palkastaan.

Jos keskeytymätön työsuhde on yhtä vuotta lyhyempi, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta.

Jos kaupunginhallitus antaa luvan jatkuvan sairausloman myöntämiseen työntekijälle sairauden vuoksi yli 12 kuukauden ajan, päättäköön samalla, onko ja mikä palkka hänelle on maksettava, ei kuitenkaan enempää kuin kaksikolmannesta hänen palkastaan.

Jos palkka lasketaan suoritetun työn mukaan, on se laskettava kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen päiväansion perusteella, siihen kuitenkin lukematta ylityötä.

Kuukausipalkalla oleva työntekijä on oikeutettu saamaan sairausapua kaupungin viranhaltijoille voimassaolevien määräysten mukaan.

6 §. Sairaus- ja hautausavun myöntää se hallitus, lauta- tai johtokunta, jonka alainen työntekijä on. Sairauslomaa alköön kuitenkin myönnettävä yli 12 kuukautta jatkuvasti ilman kaupunginhallituksen lupaa; ja katsottakoon sairausloma jatkuvaksi, ellei

sitä ole keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen työssä olo.

Eläkkeensaajan hautausavun myöntää kaupunginhallitus.

Edelläolevia säännöksiä on noudatettava maaliskuun 15 p:stä 1941 alkaen, niiden kuitenkaan aiheuttamatta muutoksia aikaisemmin myönnettyihin lomiin, lukuunottamatta niitä tapauksia, jolloin työntekijä nauttii lomaa raskauden ja synnytyksen vuoksi.

9. Kaupungin viranhaltijain ja työläisten kalliinajanlisäykset.

Kaupunginvaltuuston päätökset tammikuun 29 p:itä sekä helmikuun 26 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 47)

Mainittujen kaupunginvaltuuston tekemien päätösten mukaisesti on viranhaltijain ja työntekijäin kalliinajanlisäyksiä koskevia määräyksiä muutettu seuraavasti:

Työntekijöille maksettavia kalliinajanlisäyksiä muutetaan seuraavissa kohdissa:

nimikkeen »kuorma-ajurit omalla hevosella» kohdalla on lisäys 7 mk tunnilta;

nimikkeen »autonkuljettajat omin vaunuin < 2,000 kg» kohdalla on lisäys 25 mk tunnilta; sekä

nimikkeen »autonkuljettajat omin vaunuin \geq 2,000 kg» kohdalla on lisäys 29 mk tunnilta.

Muutokset astuvat voimaan tammikuun 29 p:n jälkeen lähinnä alkavan tiliviikon alusta lukien. Kaupunginvalt. päätös tammik. 29 p:itä 1941.

Viranhaltijoille myönnetään helmikuun 1 p:stä 1941 alkaen palkkaluokissa 43—62 kalliinajanlisäyksenä 24 % pohjapalkoista, sisältyen tähän määrään kaupunginvaltuuston elokuun 28 p:nä 1940 jo myöntämät kalliinajanlisäykset, sekä palkkaluokissa 24—42 150 mk:n lisäys aikaisemmin myönnettyihin kalliinajanlisäyksiin, kuitenkin siten, että ne viranhaltijat, joilla on luontoisetuna joko asunto tai ruoka, saavat ainoastaan $\frac{3}{4}$, ja ne, joilla luontoisetuna on sekä asunto että ruoka, puolet myönnetystä kalliinajanlisäyksestä.

Tilapäiselle työvoimalle maksettavista kalliinajanlisäyksistä saavat päättää asianomaiset lautakunnat kaupunginhallituksen suostumuksella seuraavien ohjeiden mukaisesti:

a) jos viranhaltija työskentelee jatkuvasti kaupungin palveluksessa, joten hänen tehtävänsä luonteeltaan on sääntöpalkkaiseen verrattavissa, on kalliinajanlisäys maksettava;

b) sivuviroissa ei lisäystä makseta;

c) jos viranhaltijalle on jo vuonna 1941 pääasiallisesti kalliinajan johdosta myönnetty palkankorotus, on se kalliinajanlisäystä määrättäessä otettava huomioon.

Työntekijöille myönnetään 70 p:n lisäys tunnilta aikaisemmin myönnettyihin kalliinajanlisäyksiin seuraavin poikkeuksin:

- a) nimikkeen »oppilaat» kohdalla on lisäys 50 p tunnilta;
- b) täyissä viikoissa laskettavien tariffiin merkittyjen palkkojen kohdalla on lisäys 30 mk viikolta;
- c) kuorma-ajureille omin hevosin tai autonkuljettajille omin vaunuin lisäystä ei suoriteta.

Työntekijäin edellämäinittuja lisää kalliinajanlisäyksiin ryhtytään maksamaan helmikuun ensimmäisen tiliviikon alusta.

Kalliinajanlisäykset eivät vaikuta maksettavien eläkkeiden suuruuteen. Kaupunginvalf. päätös helmik. 26 p:ltä 1941.

Kaupunginvaltuuston elokuun 28 p:nä 1940 tekemään päätökseen sisältyvä rajoitus, ettei maksettava palkka kalliinajanlisäyksiin saanut nousta yli 3,000 mk kuukaudessa, on edelleen voimassa mainitulla päätöksellä myönnettyihin kalliinajanlisäyksiin nähden. Kaupunginhall. päätös maalisk. 27 p:ltä 1941.

10. Asetus lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 227)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 105)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1940 lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetun asetuksen 7 § näin kuuluvaksi:

7 §. Asunto-osakeyhtiölaina ja asunto-osakeyhtiötakuin saatu laina on kuoletettava kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa.

Jos asunto-osakeyhtiölainaa tai asunto-osakeyhtiötakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnetty laina on ennakolta vahvistetun kuoletussuunnitelman mukaan kuoletettava, saadaan lainojen kuoletus järjestää siten, että lainoista yhteensä kahdessakymmenessäviidessä vuodessa tulee kuoletetuksi vähintään sellainen osa, mikä vastaa asunto-osakeyhtiölainan tai asunto-osakeyhtiötakuin saadun lainan alkuperäistä määrää, kuitenkin ehdolla, että viimeksi mainitut lainat tulevat kokonaisuudessaan kuoletetuksi viimeistään neljässäkymmenessäviidessä vuodessa.

Kun lainojen kuoletus on järjestetty niinkuin 2 momentissa on määrätty, on ne asunto-osakeyhtiölainaa tai asunto-osakeyhtiötakuin saatua lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen vakuutena olevat kiinnitetyt velkakirjat, joita sanottujen lainojen osittaisen tai täydellisen maksamisen johdosta ei enää tarvita lainojen vakuutena, luovutettava valtiokonttoriin säilytettäväksi tai annettava valtiokonttorille sitoumus siitä, ettei sanottuja velkakirjoja ilman valtiokonttorin suostumusta käytetä uusien vel-

kojen vakuudeksi ennen kuin asunto-osakeyhtiölaina tai asunto-osakeyhtiötakuin saatu laina on täysin maksettu.

Kuoletusajan kuluessa voidaan asunto-osakeyhtiölaina valtion puolelta irtisanoa ainoastaan, jos lainaehtoja ei noudateta tai jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa asunto-osakeyhtiölainan maksamatta olevaa määrää, taikka jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Ilman lainanantajan suostumusta ei lainansaaja ole oikeutettu irtisanomaan asunto-osakeyhtiölainaa eikä suorittamaan siitä enempää kuin määrätyn vuotuisen kuoletuksen.

11. Lainojen myöntäminen yleishyödyllistä asunnonrakennustoimintaa varten.

Valtioneuvoston päätös maallskuun 27 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 228)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 :101—106)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Tässä päätöksessä sanottua tarkoitusta varten valtion lainausrahastoon siirretyistä varoista myönnetään lainoja yleishyödyllisen asunnonrakennustoiminnan edistämiseksi.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainituista varoista myönnetään ensisijaisia lainoja sellaisten perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten, joista säädetään 19 päivänä joulukuuta 1940 perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista ja lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetuissa laeissa.

Asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten voidaan kysymyksessä olevista varoista myös myöntää sellaisia toissijaisia asunto-osakeyhtiölainoja, joista säädetään 19 päivänä joulukuuta 1940 lainan tai takuun myöntämisestä erälle asunto-osakeyhtiöille annetuissa laeissa.

Ensisijainen laina voidaan myöntää vain edellytyksellä, että perheenasunto- tai asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten on myönnetty joko sellainen perheenasunto- tai asunto-osakeyhtiölaina taikka perheenasunto- tai asunto-osakeyhtiötakuu, joista säädetään 1 momentissa mainituissa laeissa.

3 §. Ensisijaisten lainojen korko on valtioneuvoston määräämän korkokannan mukainen.

4 §. Lainat ovat kuoletettavia lainoja.

Jos talon rakentamista varten myönnetään perheenasunto- tai asunto-osakeyhtiölaina, on tämä laina sekä 2 §:n 1 momentissa mainittu laina kuoletettava neljäskymmenessä vuodessa siten, että kummastakin lainasta ensimmäisen viiden vuoden aikana vuosittain kuoletetaan yksi sadalta, seuraavan viisivuotiskauden aikana puoli-toista sadalta, sitä seuraavan viisivuotiskauden aikana kaksi sadalta,

tätä seuraavan viisivuotiskauden aikana kaksi ja puoli sadalta, seuraavan kymmenen vuoden aikana kolme sadalta ja viimeisten kymmenen vuoden aikana kolme ja puoli sadalta lainojen alkuperäisestä määrästä.

Kuoletuksajan kuluessa voidaan lainat valtion puolelta irtisanoa, jos lainaehtoja ei noudateta, jos yleishyödyllisen yhtymän hyväksyminen peruutetaan ja yhtymää ei saada luovuttamaan perheenasuntotaloa kunnalle tai toiselle hyväksytylle yleishyödylliselle yhtymälle, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa valtion myöntämien lainojen maksamatta olevaa määrää tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Ilman lainanantajan suostumusta ei lainansaaaja ole oikeutettu irtisanomaan lainojaan eikä suorittamaan niistä enempää kuin määrätyn vuotuisen kuoletuksen.

5 §. Ensisijaisten lainojen korkoa ryhdytään veloittamaan siitä luettuna, kuin laina tai sen ensimmäinen erä on nostettu. Lainojen kuoletus alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen kuin suurin osa lainasta on nostettu. Korko ja kuoletus on maksettava valtiokonttoriin kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

6 §. Ensisijaisten lainojen hakemiseen, myöntämiseen ja suorittamiseen sekä lainojen vakuuteen ja lainaehtojen noudattamisen valvontaan nähden on soveltuvin osin noudatettava, mitä perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista ja lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille 19 päivänä joulukuuta 1940 annetuissa laeissa, asetuksissa ja sosiaaliministeriön päätöksissä on säädetty, kuitenkin niin, että kunta ei ole vastuussa yleishyödylliselle yhtymälle perheenasuntotalon rakentamista varten myönnettystä ensisijaisesta lainasta.

Tämän päätöksen nojalla myönnettäviin asunto-osakeyhtiölainoihin nähden on noudatettava mitä mainituista lainoista 19 päivänä joulukuuta 1940 lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille annetuissa laeissa, asetuksessa ja sosiaaliministeriön päätöksessä on säädetty.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa kiertokirjeellä tai muutoin tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

12. Perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiöalojen rakentamista varten myönnettävien ensisijaisten lainojen ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokanta.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 27 p:itä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 229)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 107)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lainojen myöntämisestä yleishyödyllistä asunnonrakennustoimintaa varten tänään antamansa päätöksen mukaisesti sekä muuttaen 19 päivänä joulukuuta

kuuta 1940 omakoti-, perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiölainojen korkokannasta antamaansa päätöstä päättänyt, että perheenasunto- ja asunto-osakeyhtiötalojen rakentamista varten myönnettävien ensisijaisten lainojen ja asunto-osakeyhtiölainojen korko on tois-
taiseksi oleva viisi ja puoli sadalta vuodessa.

13. Asetus huoneenvuokralautakunnista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 21 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 122)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 25)

Kansanhuoltoministerin esittelystä muutetaan huoneenvuokralautakunnista 7 päivänä kesäkuuta 1940 annetun asetuksen 10 § näin kuuluvaksi:

10 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa huoneenvuokralautakunnille tarkempia ohjeita.

14. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 7 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 160)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 19 ja 132)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä 15 päivänä marraskuuta 1940 annettu laki näin kuuluvaksi:

Eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin 16 päivänä maaliskuuta 1940 annettua lakia sovelletaan edelleen vuonna 1941 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa, kuitenkin niin, että sanotun lain 1 § muutetaan näin kuuluvaksi:

1 §. Verotettavana tulona ei ole pidettävä sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka on annettu asevelvollisten tahi sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tahi muuhun sellaiseen sotatilasta johtuvaan henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi.

Verotettavana tulona ei myöskään ole pidettävä asevelvollisuuslain nojalla sotapalvelukseen kutsutuille tai vapaaehtoisina sotapalveluksessa oleville valtionvaroista suoritettavaa päivärahaa.

15. Asetus moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 21 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 199)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 35 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

35 §.

3. Nivelerakenteiseen autoon ei perävaunua saa kytkeä, mutta jäykkäkehyksiseen kuorma-autoon on perävaunun kytkeminen ilman erityistä lupaa sallittu. Samoin saadaan yksiakselista varsinaista perävaunua, jonka kokonaispaino on enintään 1.000 kiloa, käyttää linjaliikenteessä kulkevan puu- tai hiilikaasukäyttöisen omnibus- tai seka-auton yhteydessä. Muunlaisiin autoihin saadaan kytkeä perävaunu vain ministeriön kulloinkin antamin luvuin. Ministeriö voi antaa myös yleisluvan enintään 350 kilon kokonaispainoisen, yksiakselisen varsinaisen perävaunun käyttämiseen.

16. Muutos luontoisetuihin kuulumattoman ruokailun hinnoitteluun sairaaloissa.

Kaupunginhallituksen päätökset huhtikuun 15 p:ltä 1937 ja huhtikuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 7)

	I luokka	II luokka
Kahvi tai tee, puuro tai velli	3: —	3: —
Aamiainen	8: —	9: —
Päivällinen	8: —	9: —
Aamiainen kuukaudelta	210: —	240: —
Päivällinen kuukaudelta	210: —	240: —
Kaikki ateriat kuukaudelta	360: —	420: —

Kaup.hall. päätös huhtikuun 3 p:ltä 1941.

Sairaalan toimenhaltijan perheeseen kuuluvat 15 vuotta nuoremmat lapset suorittavat puolet edellämäinuituista maksuista.

Kaup.hall. päätös huhtikuun 15 p:ltä 1937.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisällys: 17. Helsingin kaupungin palojärjestys, s. 17. — 18. Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitosten ohjesääntö, s. 24. — 19. Määräykset kiertävästä liha- ja leikkelekaupasta, s. 30. — 20. Helsingin makasiini-osakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus, s. 31. — 21. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1941—1943 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 31. — 22. Muutos Rafael Ahlströmin rahastojen hoitoa koskeviin määräyksiin, s. 32. — 23. Eräistä kansaneläkelain mukaisista maksun suorituksista sekä vakuutusmaksun palautuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen, s. 32. — 24. Kaasu- ja sähkömaksujen kannanta, s. 32.

17. Helsingin kaupungin palojärjestys.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama helmäkuun 2 p:nä 1940.

I L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin palotoimessa on noudatettava voimassaolevien lakien ja asetusten lisäksi tämän palojärjestyksen määräyksiä.

Palokuntien toiminnasta kaupungin ulkopuolella on noudatettava, mitä siitä on palolaissa säädetty.

II L u k u.

Paloviranomaiset.

2 §. Kaupungin palolautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, neljä jäsentä ja kaksi varajäsentä sekä kaupungin rakennustarkastaja tai hänen estyneenä ollessaan, apulaisrakennustarkastaja.

3 §. Palotoimen käytännöllinen johto kuuluu palopäällikölle.

4 §. Palopäällikön sijaisen määrää palopäällikön esityksestä palolautakunta.

Palopäällikkö ja hänen sijaisensa eivät saa yhtäikaa poistua kaupunkialueelta.

5 §. Yleiset palotarkastukset toimittaa palotarkastuslautakunta, johon kuuluu palopäällikkö tai hänen määräämänsä paloupseeri sekä rakennustarkastajan määräämä tämän alainen virkamies ja palopäällikön määräämä nuohousesimies.

Ylimääräiset palotarkastukset toimittaa palopäällikkö tai hänen määräämänsä paloupseeri.

Mikäli palokunnan yhteyteen perustetaan pysyväinen palonehkäisytoimisto, huolehtii tämä palopäällikön valvonnan alaisena kaikista tarkastuksista.

N:o 17 (jatk.)

6 §. Palokuntien ja paloviranomaisten, palolautakuntaa luukuunnottamatta, tulee virantoimituksessa käyttää virkapukua tai helposti tunnettavaa virkamerkkiä.

Kaupungin palokunnan virkapuvun ja palotarkastuslautakunnan jäsenten virkamerkin määrää palolautakunta. Muut palokunnat käyttävät omaa virkapukuaan tai virkamerkkiään.

III L u k u.

Palokunta.

7 §. Kaupungissa tulee olla vähintään 140 miehen vahvuinen vakinainen palokunta.

Varana tulee olla yksi tai useampia kunnalliseen palotoimeen kuuluvia vapaaehtoisia palokuntia, joiden yhteinen vahvuus on vähintään 200 miestä ja joiden kanssa siitä on tehtävä sopimus.

Milloin sopimusta ei aikaansaada tai se raukeaa taikka milloin sopimuksen tehneet palokunnat vahvuudeltaan tai teholtaan yhteisesti eivät enää täytä varapalokunnalle asetettavia vaatimuksia, on muulla tavoin huolehdittava vähintään samanvahvuisen varapalokunnan järjestämisestä.

8 §. Palokuntien tulee antaa apuaan paitsi tulipaloissa myöskin muissa onnettomuustapauksissa, milloin kiireellistä ja järjestettyä apua tarvitaan.

IV L u k u.

Paloilmoitus ja hälytys.

9 §. Hälytyskeskuksina ovat paloasemat.

Paloilmoitus voidaan tehdä yleisellä palolennättimellä, puhelimella tai henkilökohtaisella ilmoituksella.

10 §. Jokaisessa talossa tulee olla julkipantuna palopäällikön hyväksymän mallin mukainen ilmoitus siitä, missä lähin paloilmotuspaikka sijaitsee.

Tiedotus hälytyskeskuksista ja hälytyspuhelinnumeroista on painatettava puhelinluetteloon helposti havaittavalla tavalla.

11 §. Palolautakunnan vahvistama hälytysuunnitelma eri hälytysasteita varten ja onnettomuustapauksissa annettavaa avunantoa varten on pidettävä hälytyskeskuksessa julkipantuna.

V L u k u.

Kiinteistön palokalusto.

12 §. Elleivät kiinteistä palosuojelulaitteista muussa yhteydessä annetut määräykset ole sovellettavissa, tulee jokaisessa tulosijalla varustetussa rakennuksessa sekä muussa rakennuksessa, jonka pinta-ala ylittää 30 m² ja korkeus katon räystäääseen 3 metriä, olla ainakin lujat tikapuut, jotka ulottuvat ainakin puoli metriä räystäään reunan yläpuolelle, sekä, jos katto on jyrkkä, tarpeellinen määrä kattotikapuita.

Ullakolla tulee olla kuhunkin vesikaton paloluukkuun johtavat kiintonaiset tikapuut.

Savupiippu ja ulkokatto on palotarkastusviranomaisen harkinnan mukaan varustettava sellaisilla laitteilla, että nuohoaminen saattaa vaaratta tapahtua.

13 §. Jos talossa on vesijohto, tulee siinä olla tarpeellinen määrä palo- tai vesiposteja letkuineen. Ellei vesijohtoa eikä pihakaivoa ole tai jos kaivo on syvä tai vähävetinen, tulee talossa lämpimänä vuodenaikana pitää vedellä täytetty palovesitynnyri sekä kaksi palosankoa.

Jos vesijohdon toiminta korjaustyön tai muun syyn takia on keskeytyksissä tai vaarassa keskeytyä, voi palopäällikkö velvoittaa talonomistajan pitämään olosuhteiden vaatiman vesivaraston joko yhteen tai useampaan paikkaan sijoitettuna.

14 §. Jokaisen talon palokaluston tulee laadultaan täyttää palotarkastusviranomaisten vaatimukset ja siihen tulee, ellei erikseen ole muuta määrätty, kuulua ainakin kokonaan ruostumattomasta aineesta tehty sankoruisku ja kaksi palosankoa, lyhty kynttilöineen ja tulitikkuineen sekä palokirves ja rautakanki.

Edellä lueteltu palokalusto on sijoitettava sopivaan säilytyspaikkaan, jossa se on helposti havaittavana ja nopeasti saatavissa. Säilytyspaikka on varustettava merkinnällä »Palokalusto».

Palokalusto on pidettävä hyvässä kunnossa.

15 §. Missä tulenvaarallinen työskentely tai rakennusten korkeus tai rakennustapa taikka muut erikoiset olosuhteet vaativat, on rakennuksen tai asianomaisen huoneiston tai laitoksen haltija velvollinen, milloin palolautakunta tai kiireellisessä tapauksessa palopäällikkö määrää, pitämään käyttövalmiina sellaista ensiapuun tarvittavaa palokalustoa tai muita turvalaitteita sekä ryhtymään muihin sellaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeelliset palovaaran torjumiseksi tai ihmishengen turvaamiseksi.

VI L u k u.

Yleiset turvallisuusmääräykset.

16 §. Erittäin tulenaroilla paikoilla ja helposti syttyvien aineiden läheisyydessä on avotulen käyttäminen ja tupakoiminen kielletty.

Erittäinkin on tämä kielletty:

a) teattereissa ja muissa sen kaltaisissa huoneistoissa, kaikkialla muualla paitsi tarkoitusta varten erikoisesti varatuissa huoneissa, kansliahuoneissa, pukuhuoneissa ja muissa asuinhuoneisiin verrattavissa huoneissa sekä näyttämölläkin, jos esitys sitä vaatii;

b) bensiinijakelupaikoilla ja autosuojissa;

c) messuilla, näyttelyissä, myyjäisissä, suurmyymälöissä ja tavarasuojissa, paitsi palopäällikön luvalla tarkoitukseen varatuissa huoneissa;

d) satamissa, missä kuormausta tai purkausta toimitetaan tai tavaroita on säilössä; sekä

e) paikoilla, joista maistraatti niin on määrännyt ja siitä tiedoit-
tanut.

Kieltotaulut on pantava näkyviin a), b) ja c) kohdissa mainittui-
hin paikkoihin huoneiston haltijan sekä d) ja e) kohdissa mainittui-
hin paikkoihin kaupungin kustannuksella.

17 §. Ullakolla on tupakoiminen sekä avotulen käyttäminen
kielletty, kuitenkin siten, ettei kiello koske suljetun lyhdyn käyttä-
mistä.

18 §. Jos tulisija tai sen savujohto on voittunut, ei tulisijaan
saa tehdä tulta, ennenkuin vika on korjattu ja palotarkastusviran-
omainen on korjauksen hyväksynyt.

19 §. Jos muussa kuin palonkestävässä tai paloa pidättävässä
rakennuksessa asuinhuone on muussa kuin ensimmäisessä kerrok-
sessa, eikä huoneistossa ole vähintään kahta toisistaan eristettyä
ulospääsytieta, tulee siinä ainakin olla palotarkastusviranomaisen
hyväksymä pelastuslaite, jonka avulla jokaisesta huoneesta voi
ulkoa apua saamatta poistua. Palotarkastusviranomainen voi hy-
väksyä yhteisen pelastuslaitteen kahdelle tai useammalle huoneelle,
jotka ovat hyvässä yhteydessä keskenään. Pelastuslaitteen tulee olla
tukevasti kiinnitettynä.

20 §. Sairaalassa, huoltolaitoksessa, kirkossa, koulussa, kokous-
huoneessa, teatterissa, elokuvateatterissa, suurmyymälässä, teh-
taassa ja muussa niihin verrattavassa laitoksessa tulee ulosjohtavien
ovien, myös milloin ne ovat sisääntulo-ovia, aueta ulospäin. Nämä
ovet eivät, silloin kuin laitoksessa oleskelee ihmisiä, saa olla suljettuja
irtoavaimella suljettavilla lukkolaitteilla, varmuusketjuilla, eikä
millään kiinteillä tai tilapäisillä esineillä tai laitteilla, jotka voivat
estää tai vaikeuttaa avaamista. Kaksipuolisten ovien vastapuolik-
kaissa ei myöskään saa olla sellaista telkeämlaitetta, kuten syrjä-
salpaa, joka voi itsestään sulkeutua.

Jos rakennus on kaksi- tai useampikerroksinen ja laitos sijaitsee
muussa kuin alimmassa kerroksessa, tulee siinä olla vähintään kaksi
toisistaan tehokkaasti eristettyä ulospääsytieta.

21 §. Jos kahta tai useampaa eri kerroksissa olevaa huonetta,
joissa säilytetään helposti syttyvää tavaraa, yhdistää kiertoporras,
tavaran siirtolaite tai muu aukko, on tulen levenemisen ehkäisemi-
seksi ryhdyttävä palotarkastusviranomaisen hyväksymiin toimen-
piteisiin.

22 §. Jokaisessa talossa tulee olla turvalliseen paikkaan sijoit-
tettu palonkestävä kannellinen laatikko tuhan säilyttämistä varten.
Tulisijoista otettua tuhkaa ja hiiliä ei saa muualle sijoittaa.

23 §. Savujohdoissa syntyneen noen polttaminen on sallittu
ainoastaan palopäällikön luvalla.

24 §. Tavaraa, työjätteitä y. m. s. ei saa siten sijoittaa eikä
säilyttää, että ne tarpeettomasti lisäävät tulen syttymis- tai leviä-
misvaaraa tai ovat haittana sammutustyölle tai vaaraksi ihmisille
huoneistoa tai rakennusta tulipalon sattuessa nopeasti tyhjennet-
täessä.

25 §. Halko-, hiili- tai muuta polttoainevarastoa, rakennusaineita, rehuja tai muuta sentapaista varastoa älköön maistraatin luvatta sijoitettako asuintontille muualle kuin sitä varten tarkoitettuihin suojiin.

Mutakaan irtainta tavaraa älköön tonttialueelle sijoitettako siten, että se tulipalon sattuessa saattaisi haitata sammutus- tai pelastustyötä.

26 §. Palotarkastusviranomainen voi kieltää halko-, puutavara- tai muun tulenvaarallisen varaston sijoittamisen muuhunkin paikkaan, jossa se on ympäristölle ilmeisesti vaarallinen, sekä, jos varastoiminen on tapahtunut, määrätä varaston poistettavaksi.

27 §. Kokous-, näyttely- ja huvitilaisuuksissa on edellisen lisäksi noudatettava, mitä niistä on erikseen säädetty.

VII L u k u.

Toimenpiteet tulipalon sattuessa.

28 §. Kuljetusvälineen omistaja tai haltija, joka on saanut palolautakunnan kirjallisen määräyksen asettaa kuljetusvälineensä tarpeellisine miehistöineen sammutustyössä käytettäväksi on palohälytyksen sattuessa velvollinen kiireellisesti toimittamaan kuljetusvälineen määräyksessä mainittuun paikkaan.

Kuljetusvälineiden tilapäisestä käyttämisestä määräävät paloviranomaiset.

29 §. Ennen palokunnan palopaikalle saapumista on tulen leviäminen mikäli mahdollista estettävä, joten tarpeeton ikkunoiden särkeminen ja ovien avaaminen on kielletty.

VIII L u k u.

Palotarkastukset.

30 §. Kuulutuksen yleisestä palotarkastuksesta antaa palolautakunta. Asianomaisen talon tai laitoksen omistajan tai haltijan tai hänen valtuuttamansa tulee olla palotarkastuksessa saapuvilla.

31 §. Palotarkastuksessa todettujen puutteellisuuksien korjaamista varten annetun määräajan päätyttyä on toimitettava jälkitarkastus, jossa on noudatettava, mitä palotarkastuksesta on määrätty.

Jos jälkitarkastuksessa havaitaan, että palotarkastuksessa annettuja määräyksiä ei ole noudatettu, on siitä tehtävä merkintä palotarkastuksessa laadittuun pöytäkirjaan, minkä jälkeen tämä on viipymättä toimitettava palopäällikölle.

32 §. Jokaisessa palotarkastuksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on lyhyesti merkittävä tehdyt havainnot sekä mahdollisten puutteellisuuksien johdosta annetut määräykset ja muut päätökset. Jäljennös pöytäkirjasta on annettava asianomaiselle.

Palopäällikön tulee pitää luetteloa yleisen palosäännön 26 §:n 3 mom:ssa mainituista laitoksista. Luetteloon on merkittävä, milloin

tarkastukset on toimitettu, kuka ne on toimittanut, mitä puutteellisuuksia mahdollisesti on havaittu ja mitä päätöksiä niiden johdosta on tehty sekä mihin toimenpiteisiin muuten on ryhdytty.

IX L u k u.

Nuohous.

33 §. Nuohoustoimen hoitaa kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti palopäällikön valvonnan alaisena joko kunnallinen tai palolautakunnan hyväksymä yksityinen nuohouslaitos, tahi, ellei sellaista ole, piirinuohoojat, kukin piirissään. Palolautakunta ottaa ja erottaa piirinuohoojat. Kaupunkialueen jakamisen nuohouspiireihin toimittaa palolautakunta.

Tarkeimmat määräykset kunnallisesta nuohouslaitoksesta ja piirinuohoojien toiminnasta annetaan ohjesäännöissä ja yksityisestä nuohouslaitoksesta sen säännöissä, huomioonottaen mitä laeissa ja asetuksissa sekä tässä palojärjestyksessä on nuohoustoimesta ja nuohoojista säädetty.

34 §. Tulisijat, joita käytetään ainoastaan lämmitykseen, on savujohtoineen nuohottava vähintään kerran vuodessa. Höyryn ja kaasun poistokanavat nuohotaan palotarkastusviranomaisten määrätessä, paitsi ravintoloissa ja niihin verrattavissa huoneistoissa, missä ne nuohotaan vähintään neljä kertaa vuodessa.

Hellat ja sellaiset lämmitysuunit, joissa keittämistä päivittäin toimitetaan, samoinkuin sellaisiin tulisijoihin kuuluvat savujohtodot on nuohottava vähintään kerran kuukaudessa.

Keskuslämmityslaitokset, joissa polttoaineena käytetään yksinomaan koksia tai polttoöljyjä on samoin nuohottava vähintään kerran kuukaudessa. Muut keskuslämmityslaitokset on nuohottava vähintään kaksi kertaa kuukaudessa.

Teollisuuslaitoksissa, leipomoissa, savustamoissa, yleisissä pesuja kylpylaitoksissa, ravintoloissa sekä muualla, missä voimakas tai keskeytymätön lämmitys on tarpeen, on, ellei palopäällikkö savujohtoon tai tulisijan rakenteen perusteella salli poikkeusta, nuohominen toimitettava vähintään kahdesti kuukaudessa.

Erikoistapauksia varten voi palolautakunta palopäällikön esityksestä antaa edellisestä poikkeavia määräyksiä.

35 §. Tässä palojärjestyksessä mainittuihin nuohouksiin on kiinteistön omistajan tai isännöitsijän käytettävä 33 §:n mukaisesti hyväksytyn nuohoustoimen hoitajaa, jolle on suoritettava vahvistetun taksan mukainen palkkio.

Ehdotuksen nuohoustaksaksi, joka myöskin käsittää 39 §:ssä mainitut tarkastukset, laatii palolautakunta ja hyväksyy kaupunginvaltuusto.

36 §. Talon omistaja tai isännöitsijä tai asukas älköön kieltäkö nuohoamista tai estäkö nuohoojaa asianmukaisesti puhdistamasta käytännössä olevia tulisijoja niihin kuuluvine savujohtoineen.

Jos nuohoustyötä suoritettaessa tulisijaan, savujohtoon tai muu-

riin täytyy avata reikä, on talon omistaja, haltija tai isännöitsijä velvollinen pitämään huolen sekä reiän avaamisesta että sen umpeen muuraamisesta, ja on nuohoustoimen hoitajan pidettävä huoli siitä, että työ suoritetaan tulenvaaralta turvaavalla tavalla.

37 §. Nuohoustoimen hoitajan on pidettävä nuohousluetteloa, joka on laadittu palolautakunnan hyväksymän kaavakkeen mukaisesti ja joka on kuukausittain esitettävä palopäällikölle.

Nuohousluetteloon on talon omistajan tai isännöitsijän tehtävä merkintä nuohouksen toimittamisesta ja nimikirjoituksellaan todistettava merkintä oikeaksi. Ellei sanottuja henkilöitä ajanhukatta voida tavata, on nuohooja oikeutettu ottamaan nuohousluetteloon todistuksen talossa asuvalta henkilöltä, jonka talon omistaja tai isännöitsijä on siihen valtuuttanut.

Lisäksi on nuohoustoimen hoitajan vuosittain ennen helmikuun loppua annettava palolautakunnalle kertomus toiminnastaan kuluneen vuoden aikana.

38 §. Nuohoustoimen hoitajan on huolehdittava nuohoojapäivystyksestä siten, että palokunta tarvittaessa mihin vuorokauden aikaan hyvänsä viipymättä saa nuohoojan käytettäväkseen.

39 §. Nuohoustoimen hoitaja on velvollinen avustamaan rakennustarkastusviranomaisia uutisrakennuksien tulisijoja sekä savu-, höyry-, kaasunpoisto- ja ilmakehän tarkastettaessa.

Tällaisesta toimituksesta on nuohoustoimen hoitajan viipymättä annettava kirjallinen selonteko palopäällikölle.

40 §. Nuohoustoimen hoitajan tulee korvauksetta tämän palojärjestyksen mukaisesti avustaa yleisissä palotarkastuksissa.

41 §. Jos nuohoustoimeen kuuluvia tehtäviä laiminlyödään tai ne suoritetaan huolimattomasti taikka jos vahvistettua nuohousmaksaa ylitetään, on talon omistajan tai isännöitsijän siitä joko tehtävä muistutus nuohousluetteloon tai ilmoitettava asia palopäällikölle.

Jos nuohoustoimen hoidossa havaitaan huomattavia epäkohtia, ryhtyköön palolautakunta asian vaatimiin toimenpiteisiin.

X L u k u.

Erinäiset määräykset.

42 §. Palojärjestys, johon on liitettävä palolaki ja kaupunkia koskevat osat palosäännöstä, on painettuna pidettävä kohtuullisesta hinnasta yleisön saatavana.

43 §. Tämä palojärjestys tulee voimaan heti, kun maaherra on sen vahvistanut ja siitä on annettu yleisen palosäännön 1 §:ssä säädetty kuulutus.

Lääninhallituksen palojärjestyksen vahvistamista koskevaa päätöstä vastaan tehdyt valitukset on hylätty. *Valtioneuvoston päätös toukokuun 2 p:tä 1941.*

18. Helsingin kaupungin lastenhuoltolaitosten ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama huhtikuun 28 p:nä 1941.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 6 p:nä 1937)

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Lastensuojelutehtävien suorittamista varten ylläpitää Helsingin kaupunki lastenkoteja, koulukoteja, vastaanottokoteja ja ammattioppilaskoteja.

2 §. Lastenkodit ovat tarkoitettut sellaisille lapsille, joita lastensuojelulautakunta ei katso voitavan asianmukaisesti hoitaa ja kasvatata yksityiskotiin sijoitettuina ja jotka eivät tarvitse lastensuojelulain 20 §:n 4 ja 5 momenteissa tarkoitettua erikoishoitoa ja -kasvatusta.

Lastenkoteihin voidaan ottaa myös sellaisia lapsia, jotka väliaikaisesti, ennen muualle sijoittamista, tarvitsevat lyhemmäksi ajaksi hoitopaikan.

3 §. Koulukodeissa annetaan kansakoulu- ja ammattiopetusta pitempiaikaista laitoskasvatusta kaipaaville laiminlyödyille, huonohoitoisille, siveellisesti harhaantuneille sekä sellaisille kouluikäisille lapsille ja varhaisiässä oleville nuorille, joita ei voida kodin ja koulun kasvatuksella oikealle tielle ohjata.

4 §. Vastaanottokotien tehtävänä on osin väliaikaisesti vastaanottaa 3 §:ssä tarkoitettuja sekä muita lapsia, jotka ovat satunnaisen suojelemisen tarpeessa, osin toimia lastensuojelulautakunnan huostaan otettujen lasten havainto- eli tarkkailulaitoksena.

5 §. Ammattioppilaskodeissa annetaan taloudellista ja kasvatuksellista tukea sellaisille kaupungin lastenhuoltolaitoksista päästetyille sekä erikoistapauksissa muillekin oman kodin hoivaa vailla oleville hoidokeille, jotka ovat saaneet oppipaikan tai ammattityötä pääkaupungissa eivätkä vielä voi tulla täysin toimeen omilla ansioiltaan. Nämä suorittavat kodille hoidon korvauksena osan ansioistaan lastensuojelulautakunnan vahvistamien perusteiden mukaan.

6 §. Lastensuojelulautakunta määrää suurimman hoidokkiluvun, mikä kussakin laitoksessa saa olla, niin myös, minkä ikäisiä ja millä älyllisellä ja siveellisellä kehitystasolla olevia hoidokkeja mihinkin laitokseen on sijoitettava.

2 L u k u.

Laitosten hallinto ja viranhaltijat.

7 §. Lastenhuoltolaitosten hallinnosta ja valvonnasta huolehtii lastensuojelulautakunta.

Koulukodeissa toimivien kansakoulujen ja amatillisten jatkokoulujen yhteisen johtokunnan muodostavat kaupunginvaltuuston valitsemat kuusi lautakunnan jäsentä ynnä koulukotien kansakouluopettajiston valitsema jäsen.

8 §. Laitoksen ja siihen mahdollisesti kuuluvan maatilantoimintaa ohjaa lähinnä laitoksen johtaja.

Johtajan tulee huolehtia siitä, että lastenhoidolliset ja -kasvatukselliset vaatimukset sekä toisaalta taloudelliset ja säästäväisyysnäkökohdat tarkoin otetaan huomioon, niin myös käyttää laitoksen hoidokkeihin nähden hänelle lain tahi luovutussitoumuksen mukaan kuuluvaa kasvatusoikeutta ja holhoojavaltaa.

9 §. Laitoksessa on, paitsi johtajaa, muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sen mukaan kuin siitä on erikseen päätetty.

10 §. Laitoksen johtajan, joka ei samalla toimi täysin tuntimäärin kansakoulunopettajana, valitsee lastensuojelulautakunta. Vaalille on hankittava asianomaisen valvontaviranomaisen vahvistus.

Kansakoulunopettajan virkaan ottamisessa ja toimestaan erottamisessa noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty.

Jos laitoksen johtaja määrätään johtajantoimensa ohessa toimimaan laitoksessa kansakoulunopettajana täysin tuntimäärin, on tälle määräykselle hankittava vahvistus siten kuin kansakoulunopettajaan nähden on säädetty.

Laitoksen muut viranhaltijat, mikäli toisin ei ole määrätty, ottaa lastensuojelulautakunta, paitsi palveluskuntaa ja maataloustyöväkeä, jotka ottaa laitoksen johtaja.

Lastenhoitajatarharjoittelijat ottaa lastenkodin johtaja laitosta valvovaa lääkäriä kuultuaan.

11 §. Laitoksen virkojen täyttämiseksi noudatettava menettely sekä viranhaltijain virka-asemasta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet määrätään Helsingin kaupungin virkasäännössä.

12 §. Laitoksen johtajaksi valittavalta vaaditaan tietopuolista ja käytännöllistä kykyä asianomaisen laitoksen hoidokkien hoidossa ja kasvatuksessa sekä perehtyneisyyttä taloudellisten asiain hoitoon. Vastaanotto- ja koulukodin johtajalla tulee lisäksi olla vähintään kansakoulunopettajan kelpoisuus.

Ammattiopettajilta vaaditaan opetusopillista tietoa ja kykyä sekä ammattitaitoa alansa kuuluvissa tehtävissä.

Emännöitsijän, käsityönopeuttajattaren ja hoitajattarien toimiin otetaan henkilöitä, joilla on varsinaisen ammattivalmistuksen ohella vähintään keskikoulukurssia vastaava yleissivistys. Jälkimmäisestä vaatimuksesta voidaan kuitenkin erikoistapauksessa poiketa.

Pikkulastenkodissa toimivien osastonhoitajattarien tulee olla rekisteröityjä vanhempia sairaanhoitajattaria sekä perehtyneitä imeväisten lasten hoitoon.

13 §. Laitoksen johtajan ja muiden viranhaltijain tehtävät määrätään tarkemmin lastensuojelulautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

3 L u k u.

Hoidokiksi ottaminen.

14 §. Laitoksiin otettavien hoidokkien iästä noudatettakoon, mitä siitä on laissa ja asetuksissa säädetty.

Koulukotiin otettakoon, ellei erityisten syitten nojalla poikkeusta tehdä, lapsia, jotka ovat täyttäneet 9, mutta eivät 16 vuotta.

15 §. Laitokseen sijoittamisesta päättää lastensuojelulautakunta. Kiireellisessä tapauksessa meneteltäköön lastensuojeluohjesäännön 18 §:ssä määrättyllä tavalla.

16 §. Milloin lapsen tai nuoren henkilön laitokseen sijoittaminen ei tapahdu lastensuojelulautakunnan aloitteesta tai muun viranomaisen esityksestä, on sitä lautakunnalta anottava sekä sille annettava lain ja asetusten edellyttämät sekä lautakunnan muuten tarpeellisiksi katsomat sitoumukset ja muut asiakirjat.

17 §. Ennen laitokseen sijoittamista on hoidokki lääkärin tarkastettava. Jos tarkastusta ei ennakolta voida suorittaa, on se toimitettava myöhemmin ensi tilaisuudessa. Kuitenkin on lääkärintarkastus ehdottomasti toimitettava ennen laitokseen ottoa, jos on pelättävissä, että hoidokki sairastaa tarttuvaa tautia.

4 L u k u.

Hoidokkien hoito ja kasvatus.

18 §. Lastensuojelulautakunnan on järjestettävä laitoksen terveydelliset ja ravinto-olot asianomaista lääkäriä kuultuaan.

Laitoksessa on suoritettava lääkärintarkastus säännöllisesti lautakunnan määräämin väliajoin. Sairauden tai tapaturman satuessa on hoidokille annettava asianmukaista hoitoa laitoksessa, sairaalassa tai muulla tavalla. Jos tauti on tarttuvaa, on hoidokki eristettävä toisista hoidokeista tai, jos lääkäri niin määrää, poistettava laitoksesta.

Jos hoidokki on henkisesti vajaakykyinen, raajarikko tahi muusta syystä tarvitsee sellaista erikoishoitoa, jota laitoksessa ei voida järjestää, on laitoksen johtajan, neuvoteltuaan asiasta lääkärin kanssa, tehtävä lastensuojelulautakunnalle esitys hoidokin toimittamisesta hänelle sopivaan erikoislaitokseen.

19 §. Jokaisella hoidokilla tulee laitoksessa olla oma vuode sekä lautakunnan määräämät vaatevarusteet, niin myös, mahdollisuuksien mukaan, oma kaappi tai laatikko tavarainsa säilyttämistä varten.

Lisäksi tulee laitoksessa olla tarpeelliset sairaanhoitovälineet.

20 §. Laitoksen hoidokeista on pidettävä määräysten mukaista kortistoa tai luetteloa.

Lisäksi tulee laitoksessa olla tarkoitusta vastaavat kirjat ran- gaistustoimenpiteiden sekä sairaustapausten ja hoidokkien lääkärissä käyttämisen, niin myös laitoksen tarkastuksen johdosta tehtäviä merkintöjä varten.

21 §. Kun hoidokki sijoitetaan laitokseen, on sen johtajalle viipymättä toimitettava tiedot hoidokin iästä ja kehitysvaiheista sekä hänen vanhemmistaan tai lähimmistä omaisistaan, niin myös syistä, joiden vuoksi hoidokki on päätetty laitokseen sijoittaa.

Kun hoidokki siirretään laitoksesta toiseen, on uuteen sijoituspaikkaan toimitettava jäljennös häntä koskevista elämäkerrallisista tiedoista ja muistiinpanoista, joita hänestä on laitoksessa tehty.

22 §. Lastensuojelulautakunnan huostaan otettu lapsi on, ellei häntä heti sijoiteta lastenkotiin tai muuhun hoitoon, toimitettava aluksi tarkkailua varten vastaanottokotiin.

23 §. Vastaanottokodissa on kiinnitettävä tarkkaa huomiota lapsen luonteenomaisuuksiin ja käyttäytymiseen sekä muihin häntä ja hänen kehitystään valaiseviin seikkoihin, niin myös hänen terveydentilaansa, ja on niistä tehdyt havainnot merkittävä erityiselle kaavakkeelle.

24 §. Kun vastaanottokotiin otettu hoidokki katsotaan voitavan siirtää koulukotiin tai sijoittaa muualle, on vastaanottokodin johtajan tehtävä siitä esitys lastensuojelunjohtajalle.

25 §. Laitoksissa on hoidokeita totutettava puhtauteen, järjestykseen, hyviin tapoihin ja voimiensa mukaiseen askarteluun sekä kasvatettava siveelliseen elämäkäsitykseen, rehellisyyteen ja ahkeruuteen.

Kasvatus on pyrittävä saamaan yksilölliseksi noudattamalla mikäli mahdollista yksityisperheen kotielämän tapoja. Eri ikäiset hoidokit on laitoksissa sopivalla tavalla ryhmiteltävä, niin myös pidettävä huolta siitä, että seitsemän vuotta täyttäneet pojat ja tytöt nukkuvat eri huoneissa sekä pukeutuvat, peseytyvät ja kylpevät erikseen.

26 §. Laitoksen hoidokeille on varattava tilaisuus oppivelvollisuuslain edellyttämän kansakoulukurssin suorittamiseen.

Hoidokeita on totutettava voimiensa mukaan huolehtimaan itsestään sekä ohjattava heille sopiviin käsitöihin ja työskentelyyn koti- ja maataloustehtävissä.

27 §. Jos hoidokki kansakoulukurssin suoritettuaan vielä on laitoksessa, on hänelle valmistettava tilaisuus taipumustensa mukaisen ammattikasvatuksen saamiseen tai, jos hänessä ilmenee erikoisia henkisiä lahjoja, muuhunkin jatkuvaan opetukseen.

28 §. Vapaa-aikatoimintaa varten on järjestettävä hoidokkien ikää ja harrastuksia vastaavaa askartelua ja ulkoilua. Tarkoitukseen on mahdollisuuksien mukaan varattava leikki- ja urheilupaikkoja ja -välineitä sekä vanhempien hoidokkien askarteluun sopivat työhuoneet.

29 §. Tunnustukseksi hyvästä käytöksestä voidaan hoidokille antaa luottamustehtäviä sekä erikoisvapauksia ja -etuja. Koulukodin hoidokin kotonakäyntiin on kuitenkin hankittava lastensuojelunjohtajan suostumus.

Lastenkodin ja koulukodin hoidokille, joka on käyttäytynyt hyvin sekä osoittanut erikoista ahkeruutta, voidaan kuukausiarvos-

telujen yhteydessä tapahtuvan harkinnan mukaan myöntää uutterusrahoja.

30 §. Koulukodilla tulee olla lautakunnan vahvistama päiväjärjestys, joka on laadittava siten, että hoidokkien koulu- sekä ammattiopetus, käytännölliset askareet, vapaa-aika ja yölepo sopivasti vaihtelevat, ja on hoidokkien koulu- ja työopetus sovellettava heidän ikänsä ja kehityksensä mukaan.

Muiden laitosten sisäisessä järjestyksessä noudatettakoon lautakunnan vahvistamia järjestyssääntöjä.

31 §. Hoidokeita on laitoksessa huolellisesti valvottava ottaen kuitenkin huomioon, ettei heidän vapauttansa aiheuttomasti supisteta.

Kuria on ylläpidettävä etupäässä vetoamalla hoidokkien kunniantuntoon, ystävällisesti muistuttamalla taikka varottaen ojentamalla. Jos nämä keinot osoittautuvat riittämättömiksi, käytettävään, rikkomuksen tekijän yksilöllisyys ja hairahduksen laatu huomioonottaen, seuraavia rangaistuksia:

- 1) ennen myönnettyjen erikoisetujen supistamista;
- 2) niiden vapauksien ja etujen lyhemmäksi taikka pitemmäksi ajaksi rajoittamista, joita hoidokeilla yleensä on;
- 3) ravinnon laadun, mutta ei määrän, muutosta korkeintaan päiväksi, taikka jonkun nautintoaineen kieltoa määrääjäksi;
- 4) muista hoidokeista eristämistä, kuitenkin niin, että täydellinen eristäminen, kun kyseessä on 14 vuotta nuorempi hoidokki, saa kestää korkeintaan 2 päivää, eikä siihen saa sisällyttää eristämistä yön ajaksi, sekä että 14—16 vuotiaan hoidokin täydellinen eristäminen saa kestää enintään 4 vuorokautta ja 16 vuotta vanhemman hoidokin korkeintaan 6 vuorokautta;
- 5) erittäin vaikeissa tapauksissa vitsalla annettua ruumiinrangaistusta, jonka johtaja jonkun laitoksen viranhaltijan läsnäollessa taikka johtajan määräämä virkailija hänen saapuvilla ollessaan toimeenpanee. Sellaista rangaistusta älköön kuitenkaan annettako pojalle, joka on täyttänyt 16 vuotta, eikä myöskään 12 vuotta täytäneelle tytölle. Tyttöä saakoon ainoastaan nainen kurittaa.

Edellä 4 kohdassa mainittua rangaistusta älköön käytettävä lastenkodissa.

Rangaistusten toimeenpanemisessa on tarkoin huolehdittava, etteivät ne tuota vahinkoa hoidokin terveydelle. Eristysrangaistukseen on yhdistettävä sopivaa toimintaa, eikä se saa tapahtua pimeässä huoneessa.

Rangaistus voidaan määrätä myöskin ehdollisesti.

32 §. Rangaistustoimenpiteiden määrääminen on johtajan asia. Muiden laitoksen palveluksessa olevien henkilöiden on hairahduksen sattuessa tehtävä siitä ilmoitus johtajalle. Kuitenkin olkoon opettajalla kouluopetusta antaessaan oikeus määrätä tavallisia koulurangaistuksia.

31 §:n 4 ja 5 kohdissa mainituista rangaistuksista on tehtävä merkintä laitoksen rangaistuspäiväkirjaan.

5 L u k u.

Laitoksesta päästäminen.

33 §. Ellei hairahduksiin syyllistynyt hoidokki laitoksen kasvatuskeinoilla ota ojentuakseen, tahi jos sen havaitaan olevan hoidokille muutoin eduksi, voi lautakunta johtajan esityksestä antaa hoidokin sopivaan yksityiskotiin hoidettavaksi ja kasvatettavaksi tahi sijoittaa hänet muuhun alaikäisille tarkoitettuun laitokseen. Yksityiskotiin sijoittamisessa noudatettakoon, mitä lastensuojelulaissa ja -asetuksessa siitä on säädetty.

34 §. Hoidokki on lopullisesti päästettävä laitoksesta silloin kun hän ei enää ole kodin ulkopuolella annettavan hoidon ja kasvatuksen tarpeessa, lastenkodista viimeistään 16- ja koulukodista viimeistään 18-vuotiaana. Laissa säädettyin edellytyksin voidaan 3 §:ssä tarkoitettu hoidokki kuitenkin pysyttää koulu- tai ammattioppilaskodissa kauemminkin, aina 21 vuotiaaksi asti.

Ammattioppilaskodissa voidaan hoidokki pitää 1 momentissa mainitun iän jälkeenkin, mikäli hoidokki sitä haluaa ja lautakunta katsoo hoidon jatkamisen tarpeelliseksi.

Tehdystä anomuksesta tai johtajan esityksestä voidaan 3 §:ssä tarkoitettu hoidokki päästää laitoksesta ennen 18 vuoden ikääkin, jos hän on kylliksi kehittynyt, saavuttanut tarpeellisen työtaidon ja saanut sopivan toimipaikan, ja mikäli hänen muuten katsotaan laitoksesta päästyään joutuvan sellaisiin oloihin, joissa hänen siiveellinen, älyllinen ja ammatillinen kehityksensä voi asianmukaisesti jatkua.

Vastaanottokodista siirtämisestä on määrätty 24 §:ssä.

35 §. Ennenkuin hoidokki laitoksesta päästetään, on hänelle, mikäli mahdollista, laitoksen toimenpiteestä hankittava sopiva toimi.

36 §. Paitsi koulutodistusta on koulukodista eroavalle hoidokille annettava johtajan allekirjoittama todistus, jossa mainitaan hoidokin laitoksessa harjoittama ammatti tai käytännöllinen työ sekä hänen osoittamansa käytös ja työtaito.

37 §. Koulu- tai lastenkodista erotessaan saakoon hoidokki vapaan matkan määräpaikkaansa sekä lautakunnan vahvistaman määrän vaatevarusteita ja matkalaukun.

6 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

38 §. Hoidokkeja saa tavata vain laitoksen johtajan luvalla ja noudattaen hänen antamiaan määräyksiä. Ellei niin tehdä, taikka jos käynneistä havaitaan olevan haitallisia seurauksia hoidokkien kasvatukselle tai hoidolle, kieltäköön johtaja käynnit määrääjäksi tai toistaiseksi.

39 §. Hoidokit eivät saa johtajan luvatta vastaanottaa eivätkä huostassaan pitää rahaa tai muita esineitä. Hoidokeille aiotut lahjat on jätettävä johtajalle, jonka asiana on päättää, onko ne annettava

hoidokin käytettäväksi vai talletettava toistaiseksi; ja on jälkimäisessä tapauksessa, jos kyseessä on rahalahja, se merkittävä kirjoihin sekä talletettava luotettavaan rahalaitokseen ja säästökirja säilytettävä siksi, kunnes se voidaan johtajan harkinnan mukaan joko luovuttaa hoidokille tai muuten käyttää tämän hyväksi. Nämä määräykset eivät kuitenkaan koske ammattioppilaskodin hoidokin työansion sitä osaa, joka jää yli, sitten kun 5 §:ssä mainittu hoitokorvaus on ansiosta vähennetty.

Mitä edellä on määrätty, on voimassa myös hoidokkien utteruusrahojen hoitoon nähden. Jos hoidokki karkaa laitoksesta, joutuvat hänen utteruusrahansa 40 §:ssä mainittuun rahastoon.

40 §. Sellaisten kustannusten suorittamiseksi, joita aiheutuu hoidokkien virkistystilaisuuksien tai muun toiminnan järjestämisestä hyvän yhteishengen ja hyvien harrastusten ylläpitämiseksi ja joihin ei voida käyttää laitoksen talousarvioon merkittyjä määrärahoja, voidaan laitokseen perustaa erikoinen »yhteishyvän rahasto», jota hoidetaan laitoksen tilien ulkopuolella. Rahastoa kartutetaan lahjoituksilla, hoidokkien tai henkilökunnan toimeenpanemien juhlien tai esityksien tuottamilla tuloilla sekä muilla sopivilla keinoilla, jotka laitoksen johtaja, laitoksen henkilökunnan mielipidettä kuultaan, hyväksyy.

41 §. Lastensuojelulaki, laki kunnallisesta huoltolautakunnasta, näiden lakien täytäntöönpanosta annetut asetukset, asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta, Helsingin kaupungin lastensuojeluohjesääntö ja tämä ohjesääntö ovat pidettävät lastensuojeluvirastossa sekä lastenhuoltolaitoksissa nähtävänä.

19. Määräykset kiertävästä liha- ja leikkelekaupasta.

Terveysneuvoston vahvistamat toukokuun 8 p:nä 1941.

Elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 19 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on tammikuun 17 p:nä 1941 annetussa laissa, terveydenhoitolautakunta mainittuna päivänä vahvisti seuraavat määräykset kiertävästä liha- ja leikkelekaupasta:

1 §. Varastohuoneistoissa tulee olla sellaiset laitteet, että siellä säilytettävät tavarat myös lämpimänä vuodenaikana voidaan pitää tarpeeksi kylminä.

2 §. Ajoneuvossa tulee olla sopivasta aineesta tehty kaappi, jossa kuljetettavat tavarat ovat pölyltä ja muulta liialta suojatut ja pysyvät tarpeeksi kylminä. Mikäli mahdollista tulee ajoneuvossa olla myyjää varten käsienpesuvälineet.

Varastohuoneistoja ajoneuvoa ei hyväksytä pitemmäksi aikaa kuin vuodeksi kerrallaan ja, mikäli aihetta siihen on, terveydenhoitolautakunta voi peruuttaa hyväksymisen.

3 §. Ajoneuvoa käytettäessä tulee siinä olla saippuaa ja pyyheliina.

Ajoneuvon kaappi samoinkuin myynnissä käytettävät välineet, säilytysastiat ja muut varusteet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Kaappia saa käyttää vain asianomaiseen tarkoitukseen. Siinä ei saa säilyttää aineita, jotka voivat antaa tavaroille hajua tai makua tai muulla tavalla tehdä ne ravinnoksi kelpaamattomiksi. Lihaa saa paloitella vain pienessä määrässä ja ainoastaan kaapissa tai siitä vedettävällä levyllä.

4 §. Mitä tulee ajoneuvon hyväksymiseen, on terveydenhoitolautakunnan annettava siitä todistus ja ajoneuvoa näiden määräysten tarkoittamaan kiertävään kauppaan käytettäessä tulee todistuksen olla kiinnitetty ajoneuvon sopivalle ja näkyvälle paikalle.

20. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 3 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 8 sekä 1940 : 35 ja 139)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffia on, aikaisemmat korotukset lukuunottaen, korotettava huhtikuun 1 p:stä 1941 lukien kaikkiaan 35 %:lla.

21. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1941—1943 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 9 p:itä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 20)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 22)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 ja 17 §:n nojalla, sellaisina kuin nämä lainpaikat ovat, edellinen 18 päivänä kesäkuuta 1937 ja jälkimmäinen 11 päivänä joulukuuta 1931 annetussa laissa, valtioneuvosto on, opetusministeriön esittelystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosilta 1941—1943 maksettava avustus, joka sanotun lain 17 §:n mukaan suoritetaan kaupungeille, on oleva neljäsataaneljäkymmentä markkaa, ja se avustus, joka saman lain 15 §:n 2 momentin mukaan suoritetaan kauppaloille, kuusikymmentä markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

22. Muutos Rafael Ahlströmin rahastojen hoitoa koskeviin määräyksiin.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 41)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Rafael Ahlströmin rahastojen hoitoa koskevien määräysten 5 §:n näin kuuluvaksi:

5 §. Varat maalauksen ja kuvanveiston avustamiseksi jakaa Suomen taideakatemia — Finlands konstakademi-säätiön palkinto- ja ostolautakunta tai se mainitun säätiön vastaava elin, joka ehkä vastedes valitaan, täydennettynä kahdella jäsenellä, joista toisen varamiehineen valitsee A. Ahlström osakeyhtiön johtokunta ja toisen niinkään varamiehineen kaupunginhallitus.

A. Ahlström osakeyhtiön ja kaupunginhallituksen valitsemat jäsenet varamiehineen valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

23. Eräistä kansaneläkelain mukaisista maksun suorituksista sekä vakuutusmaksun palautuksesta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 16 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 40)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt kumota eräistä kansaneläkelain mukaisista maksun suorituksista sekä vakuutusmaksun palautuksesta 9 päivänä toukokuuta 1940 annetun valtioneuvoston päätöksen.

24. Kaasu- ja sähkömaksujen kannanta.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1941.

Teknillisten laitosten hallituksen päätettyä vuonna 1937, että kaasu- ja sähkömaksujen kannanta kokeilutarkoituksessa oli järjestettävä siten, että ne voidaan suorittaa pankkiin tai muuhun rahalaitokseen, jolloin laskutusjaksojen vuotuinen lukumäärä vähennettiin 10:stä ensin 7:ään ja sittemmin 5:een sekä maksuaika pidennettiin 3 päivästä 9:ään laskujen jakamisesta lukien, jota paitsi jälkirahastuksesta oli kannettava 10 markkaa, kaupunginvaltuusto mainittuna päivänä päätti:

että teknillisten laitosten hallitus oikeutetaan koko kaupunki-alueella siirtymään uuteen rahastusjärjestelmään; sekä että jälkirahastuksesta on veloitettava 10 markkaa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3.

Sisällys: 25. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä, s. 33. — 26. Asetus kuntien työvoimalautakunnista, s. 34. — 27. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta, s. 35. — 28. Äitiysavustuslaki, s. 40. — 29. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanosta, s. 43. — 30. Laki kunnallisesta kättilötoimesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta, s. 47. — 31. Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta, s. 48.

25. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 46*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Se valtion ja kuntien toiminta, joka tarkoittaa työvoiman hankintaa ja jakelua tahi sen käytön muuta sellaista säännöstelyä, yleisen työvelvollisuuden toimeenpanoa, työnvälitystä taikka työttömyyden torjumista tai lieventämistä, ammattikurssien ja työtupien järjestäminen tähän luettuna, alistetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johdon ja valvonnan alaiseksi myös sikäli, kuin se tähän saakka on ollut jonkun muun ministeriön alaisena.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan koske niitä toimenpiteitä, joihin ryhdytään köyhäinhuoltolain tai irtolaislain nojalla.

2 §. Kunnan työnvälitystoimistolle voidaan määrätä tehtäviä, jotka koskevat yleisen työvelvollisuuden toimeenpanoa.

3 §. Kunta voidaan velvoittaa asettamaan erityinen lautakunta työvoiman käytön säännöstelyä sekä työttömyyden torjumista tai lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten, ja voidaan tälle lautakunnalle antaa tehtäväksi myös huolehtia työnvälityksestä kunnassa.

4 §. Jos 3 §:ssä mainittu lautakunta huolehtii työnvälityksestä, osallistuu valtio sen tästä toiminnasta johtuviin kustannuksiin, niinkuin kunnan työnvälitystoimiston kustannuksista on säädetty.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1941 loppuun, minkä jälkeen sillä muutetut säännökset tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat ennen tämän lain voimaantuloa.

26. Asetus kuntien työvoimalautakunnista.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 48)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä 17 päivänä tammikuuta 1941 annetun lain 5 §:n nojalla:

1 §. Työvoiman hankintaa ja jakelua tahi sen käytön muuta sellaista säännöstelyä, yleisen työvelvollisuuden toimeenpanoa, työnvälitystä sekä työttömyyden torjumista tai lieventämistä koskevien paikallisten tehtävien suorittamista varten tulee jokaisessa kunnassa olla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alainen työvoimalautakunta.

Niissä kunnissa, joissa on kunnan työnvälitystoimisto, toimii työvoimalautakuntana työnvälityslautakunta, ei kuitenkaan työttömyyshuoltoa koskevissa asioissa, jotka tällaisissa kunnissa kuuluvat huoltolautakunnalle tai muulle kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön määräämälle kunnan elimelle.

2 §. Työvoimalautakuntaan valitsee asianomaisen kunnan valtuusto puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä tasaluvun jäseniä ja saman määrän varajäseniä. Varapuheenjohtajalla, joka on kutsuttava työvoimalautakunnan kaikkiin kokouksiin, on äänioikeus vain lautakunnan puheenjohtajana toimiessaan.

Työvoimalautakunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on valittava tehtävään sopivista, työoloihin perehtyneistä henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantajain eikä työntekijäin etua. Vaalista on ilmoitettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Jäsenet ja varajäsenet on valittava siten, että puolet heistä edustaa työnantajia ja puolet työntekijöitä ja että he, mikäli mahdollista, edustavat eri ammattialoja. Asianomaisille edustaville työnantaja- ja työntekijäjärjestöille, jos sellaisia on paikkakunnalla, on annettava tilaisuus esittää ehdokkaansa jäseniksi.

Käsiteltäessä naispuolisia työttömiä tai työvelvollisia koskevia asioita tulee lautakunnassa, mikäli siinä ei ole naisjäsentä, olla saapuvilla valtuuston valitsema naispuolinen lisäjäsen, jolla on kokouksessa puhe-, mutta ei äänivaltaa.

3 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

4 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1941 loppuun.

Se, joka on valittu työvelvollisuuslautakunnan puheenjohtajaksi tai jäseneksi tai heidän varamiehekkeen, siirtyy tämän asetuksen voimaan tullessa vastaavaan tehtävään työvoimalautakunnassa, kunnes viimeksi mainittu lautakunta on asetettu tämän asetuksen mukaisesti.

27. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941.

(Muutoksineen kesäkuun 20 p:ltä 1941)

(Suomen as.-kok. 1941 : 49 ja 464)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 73 ja 1940 : 21)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 11 §:n nojalla:

1 L u k u.

Työvelvollisuuden toimeenpanoviranomaiset.

1 §. Työvelvollisuuden toimeenpanoa johtaa ja valvoo kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

Asioissa, jotka koskevat työvelvollisuuden soveltamista työvoiman hankkimiseksi maanpuolustukselle tärkeisiin tarkoituksiin, on ylimpänä toimeenpanoviranomaisena kotijoukkojen esikunta, toimien yhteistyössä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön kanssa. Asetus kesäk. 20 p:ltä 1941.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriössä on työvelvollisuusasiain toimikunta, johon kuuluu valtioneuvoston määräämät puheenjohtaja ja kaksi jäsentä. Puheenjohtajaksi on määrättävä henkilö, jonka ei voida katsoa edustavan työnantajain eikä työntekijäin etua. Jäsenistä tulee toisen edustaa työnantajia ja toisen työntekijöitä.

2 a §. Työvelvollisuuden soveltamisesta läänin alueella pitää huolta lääninhallitus, paitsi milloin on kysymys työvoiman hankkimisesta puolustuslaitoksen tarpeisiin, jolloin toimeenpanoviranomaisena on asianomaisen suojeluskuntapiirin esikunta. Asetus kesäk. 20 p:ltä 1941.

3 §. Työvelvollisuuden toteuttamisesta aiheutuvat paikalliset tehtävät kussakin kunnassa suorittaa työvoimalautakunta.

4 §. Paikallisten työnvälitys- ja työttömyysviranomaisten tulee olla yhteistoiminnassa työvoimalautakunnan kanssa.

5 §. Alueilla tai paikkakunnilla, joilla erityiset sotilaalliset toimenpiteet ovat välttämättömiä, on työvoimalautakuntien noudatettava niitä määräyksiä, joita asianomaiset sotilasviranomaiset antavat maanpuolustukselle välttämätöntä tarkoitusta varten.

2 L u k u.

Toimeenpanoviranomaisten tehtävät.

6 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tulee:

1) tehdä, milloin olosuhteet niin vaativat, esitys työvelvollisuuden voimaansaattamisesta;

2) esittää valtioneuvoston määrättäväksi, mihin maanpuolustuksen etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaan työhön työvelvollisuutta on sovellettava;

3) johtaa ja valvoo työvelvollisuuden toimeenpanoa koko maassa sekä antaa siitä yleisiä ohjeita ja, tarpeen mukaan, yksityiskohdallisia määräyksiä paikallisille toimeenpanoviranomaisille;

4) määrätä, milloin syytä on, työvelvollisten siirtämisestä kunnasta toiseen;

5) pitää yleistä luetteloa siitä, miten työvoima jakautuu maassa eri toimialojen kesken, käyttäen tässä asianomaisten laitosten, järjestöjen ja yksityisten apua;

6) ratkaista työvoimalautakuntien päätöksistä ja toimenpiteistä tehdyt valitukset; sekä

7) huolehtia siitä, että työvelvollisuutta ei sovelleta, mikäli vapaaehtoista tietä riittävää työvoimaa on saatavissa.

Kotijoukkojen esikunnan tehtävänä on antaa määräyksiä työvelvollisten siirtämisestä kunnasta toiseen, milloin on kysymys puolustuslaitoksen työvoiman tarpeen tyydyttämisestä. Asetus kesäk. 20 p:ltä 1941.

7 §. Työvelvollisuusasiain toimikunnan tulee:

1) antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle lausuntoja työvoimalautakuntien päätöksistä tehdyistä, työhön kutsuttujen työ- ja palkkasuhteita koskevista valituksista, niin myös asioista, jotka koskevat yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 2 §:ssä mainitun määräyksen antamista työvelvollisuuden voimaan saattamisesta sekä määräyksen antamista siitä, mihin töihin työvelvollisuutta saadaan soveltaa; ja

2) tehdä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle aloitteita ja esityksiä, jotka koskevat työvelvollisuuden toimeenpanoa tai sen lakkauttamista.

7 a §. Lääninhallituksen tai, milloin on kysymys puolustuslaitoksen työvoiman tarpeesta, suojeluskuntapiirin esikunnan tulee:

1. huolehtia työvoiman asianmukaisesta jakautumisesta toimialueeseen kuuluvien eri kuntien kesken;

2. määrätä, milloin syytä on, työvelvollisten siirtämisestä toimialueen kunnasta toiseen, mikäli asiaa ei ole pidätetty kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tai muun viranomaisen ratkaistavaksi; sekä

3. tehdä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle tai kotijoukkojen esikunnalle esityksiä välttämättömästä työvelvollisten siirtämisestä toimialueelle tai sieltä pois. Asetus kesäk. 20 p:ltä 1941.

8 §. Työvoimalautakunnan tulee:

1) huolehtia työvoiman asianmukaisesta jakautumisesta toimialueensa eri yritysten ja työalojen kesken;

2) hankkia, mikäli vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa, työvelvollisuutta soveltamalla annettujen ohjeiden mukaisesti työvoimaa sellaisiin lautakunnan toimialueella suoritettaviin töihin, joissa työvelvollisia saadaan käyttää;

3) tehdä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle esityksiä

työvoiman määräämisestä ja siirtämisestä lautakunnan toimialueelle, milloin siellä ei ole työvoimaa riittävästi saatavissa;

4) tarvittaessa kutsua työvelvolliset työhön yleisellä kuulutuksella;

5) määrätä yksityinen työvelvollinen työhön ja, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, antaa hänelle siirtoa koskeva määräys, noudattaen, mikäli mahdollista, työpaikkakuntaan nähden työvelvollisen toivomuksia;

6) huolehtia yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa työvelvollisten majoituksen ja muonituksen järjestämisestä, mikäli olosuhteet sitä vaativat eikä se ole valtion viranomaisten toimesta tapahtunut;

7) pitää yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa huolta, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, siirron toimeenpanemisesta;

8) pitää kunnassa olevista työvelvollisista luetteloa ja antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle tarpeelliset tiedot toimialueensa työvoimaoloista;

9) määrätä lautakunnan toimialueella tapahtuvaan työhön kutsutulle työvelvolliselle suoritettava palkka, jolleivät työnantaja ja työntekijä siitä sovi; sekä

10) ratkaista ne muut yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 11 §:n 2 momentissa mainitut, työ- ja palkkasuhteita koskevat asiat, joiden ratkaiseminen ei kuulu tuomioistuimelle tai muulle viranomaiselle.

Milloin työvelvollinen on valtion tai kunnan virassa tai toimesta, voi viranomainen, joka on hänet nimittänyt tai ottanut virkaan tai toimeen, ilman työvoimalautakunnan toimenpidettäkin määrätä hänet tarvittaessa tässä asetuksessa tarkoitettuun, hänelle soveltuvaan työhön.

Lääkärit, hammaslääkärit, lääketieteenkandidaatit, apteekarit, proviisorit, farmaseutit, apteekkioppilaat, koulutetut sairaanhoitajattaret, mielisairaanhoitajat ja kättilöt sekä sairaanhoitajatar, mielisairaanhoitaja- ja kättilöoppilaat määrää työhön lääkintöhallitus. Mikäli tällä tavoin työhön määrätty henkilö joutuu hoitamaan valtion virkaa tai tointa, voi lääkintöhallitus määrätä, että hänelle on maksettava enintään virkaa tai tointa seuraava peruspalkka tai menosääntöön otettu palkkio.

3 L u k u.

Työpaikkojen määrääminen.

9 §. Työvelvollisia älköön määrättäkö työhön, ennen kuin on osoittautunut tai on ilmeistä, ettei riittävää työvoimaa muuten ole käytettävissä.

10 §. Milloin valtio, kunta, yritys, jossa valtiolla tai kunnalla on määräämisvalta, tai yksityinen yritys, joka valmistaa puolustuslaitoksen tilaamia tarvikkeita, on ilmoittanut tarvitsevänsä työvelvollisia työssä, jota tässä asetuksessa tarkoitetaan, eikä siihen

työhön sopivaa vapaaehtoista työvoimaa ole saatavissa, osoitettakoon työvelvollisia ensi sijassa sanottuun työhön, jollei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö toisin määrää.

11 §. Yksityinen työnantaja, joka haluaa työvelvollisia kutsuttavaksi sellaiseen työhön, mitä tässä asetuksessa tarkoitetaan, hakekoon työvelvollisten määräämistä siltä työvoimalautakunnalta, jonka toimialueella työ tulee suoritettavaksi, tai kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöltä.

Hakemuksesta tulee selvitä työn laatu ja aika, tarvittavien työntekijäin luku, peruste, minkä nojalla työvoiman saanti on välttämätöntä, ja työstä tulevat palkkaedut sekä työnantajan mahdollisuudet kuljettaa, majoittaa ja muonittaa työvelvolliset, ja siihen on liitettävä hyväksyttävä selvitys siitä, että työntekijäin palkansaanti on turvattu. Ennen kuin hakemus voidaan hyväksyä, on otettava selko siitä, että työhön sopivaa vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa. Jos hakemukseen suostutaan, voidaan samalla määrätä, mitkä työvelvollisten muonituksesta, majoituksesta ja kuljettamisesta ehkä aiheutuvat menot työnantajan on korvattava.

Hyväksytyt hakemusten mukaisesti tulee asianomaisen työvoimalautakunnan määrätä eri työnantajien töihin niihin sopivat työvelvolliset.

12 §. Maanpuolustukseen tai siihen liittyviin erityisiin tehtäviin rauhan aikana vapaaehtoisena koulutettua henkilöä, joka sodan aikana viranomaisen määräyksestä toimii sellaisissa tehtävissä, älköön muuhun työhön kutsuttako, elleivät erikoiset syyt sitä vaadi.

13 §. Milloin työvelvollinen henkilö on välttämätön sellaisen julkisen tai yksityisen laitoksen palveluksessa, jonka toiminnan jatkumista yleisen edun kannalta pidetään tärkeänä, on laitosta, mikäli mahdollista, kuultava, ennenkuin hänet määrätään muuhun työhön.

14 §. Työvelvollista, joka työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 2 momentin mukaan on vastaanottanut jäsenyyden sanotussa lainkohdassa mainitussa hallintoelimestä, älköön ilman pakottavaa syytä määrättäkö muuhun työhön.

Työvelvolliselle, joka on ottanut osaa työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 3 momentissa mainittuihin kursseihin ja harjoituksiin on, mikäli pakottava tarve ei muuta vaadi, varattava tilaisuus päästä sodan aikana siihen työhön tai ammattiin, johon hänet on kursseilla ja harjoituksilla valmennettu, sekä, mikäli mahdollista, hänen asuinpaikkakunnallaan.

Mitä 2 momentissa on määrätty, on, mikäli mahdollista, sovellettava myös työvelvolliseen, jolle on annettu työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 1 momentissa mainittuja ohjeita, mutta joka ei ole ottanut osaa kursseihin eikä harjoituksiin.

4 L u k u.

Rauhan ajan valmistelutoiminta.

15 §. Rauhan ajan valmistelutoiminnasta säädetään erikseen.

5 Luku.

Erinäisiä määräyksiä.

16 §. Työvelvollinen on työvelvollisuutta koskevissa asioissa sen työvoimalautakunnan alainen, jonka toimialueella hän on tai jolta hän on saanut työmääräyksen.

Työvoimalautakunnan määräyksestä, joka voidaan antaa myös yleisellä kuulutuksella, on lautakunnan toimialueella olevien työvelvollisten ilmoitettava lautakunnalle.

Työvelvolliselle, joka on ollut hänelle määrättyssä työssä kotipaikkakuntansa ulkopuolella, on työn päätyttyä työpaikkakunnan työvoimalautakunnan toimesta viipymättä varattava tilaisuus palata kotipaikkakunnalleen, jollei häntä ole heti määrättävä päätynttyä työtä vastaavaan työhön kotipaikkakunnan ulkopuolella.

17 §. Työhön määrätylle työvelvolliselle on työvoimalautakunnan toimesta annettava työkirja, johon merkitään työntekijän ja työnantajan nimet, sovittu tai määrätty palkka sekä työsuhteen päättyessä viimeisen maksetun palkan määrä taikka työvelvollisen palkkasaatava työnantajalta tahi velka hänelle. Mainitut merkinnät on työvelvollisen tahi työnantajan työkirjassa oikeiksi tunnustettava.

Palkka on, mikäli ei laissa ole toisin säädetty, työvelvolliselle maksettava seitsemän päivän väliajoin tai, jos työn toimittaminen kestää neljätoista päivää pitemmän ajan, vähintään kaksi kertaa kuukaudessa.

Työvelvollinen, jolle tulevaa palkkaa ei ole maksettu viimeistään kuuden päivän kuluessa palkanmaksupäivästä lukien, on esittämällä selvityksen suorittamastaan työstä ja maksamatta jääneestä palkasta oikeutettu saamaan palkan työvoimalautakunnalta. Maksamansa palkan periköön lautakunta työnantajalta viipymättä laskulla, jonka sisältö saadaan ulosottaa häneltä ilman tuomiota tai päätöstä. Jolleivät palkka ja ulosotosta aiheutuneet kulut täten tule suoritetuiksi, korvataan ne kunnalle valtion varoista. Asetus kesäk. 20 p:itä 1941.

18 §. Jos työnantaja kahtena peräkkäisenä palkanmaksupäivänä laiminlyö työvelvollisten palkan suorittamisen, voi työvoimalautakunta päättää, että työvelvollisuuden soveltaminen työnantajan yrityksessä lopetetaan, mikäli lautakunta itse on siitä määrännyt, tai muussa tapauksessa esittää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle, että työvelvollisuuden soveltaminen yrityksen osalta lakkautetaan tai että yritykseen ryhdytään soveltamaan sotatilasta annetun lain 22 §:n säännöksiä.

19 §. Työvelvollisuusasiain toimikunnan puheenjohtajalle ja jäsenille maksettavasta kokouspalkkiosta on voimassa, mitä valtion komiteain puheenjohtajille ja jäsenille maksettavasta päivärahasta ja matkakulujen korvauksesta on säädetty.

Paitsi 17 §:n 3 momentissa mainittuja menoja on valtion korvattava asianomaisille kunnille myös ne menot, jotka nulle ovat aiheutuneet työvelvollisten asianmukaisesta muonituksesta, majoituk-

sesta ja siirtämisestä tai kuljettamisesta paikkakunnalta toiselle ja jotka eivät koske kunnan omia töitä.

20 §. Työvoimalautakunnan tämän asetuksen mukaan antamaan päätökseen tai toimenpiteeseen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöön viiden-toista päivän kuluessa siitä, kuin hän sai päätöksestä tai toimenpiteestä tiedon. Valittajan tulee valitukseen liittää selvitys siitä, mistä päivästä valitusaika on laskettava. Jos valituksenalainen lautakunnan päätös koskee työvelvollisen työ- tai palkkasuhdetta, on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hankittava siitä työvelvollisuusasiain toimikunnan lausunto.

Ennenkuin valituksenalainen asia lopullisesti ratkaistaan, on asianosaisille varattava tilaisuus tulla valituksen johdosta kuulluiksi.

Valituksesta huolimatta voidaan päätös panna täytäntöön, jollei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö toisin määrää.

21 §. Tarkemmat ohjeet ja määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

22 §. Tätä asetusta on noudatettava sinä aikana, jolloin määräys työvelvollisuuden voimaansaattamisesta on voimassa.

Tällä asetuksella kumotaan 13 päivänä lokakuuta 1939 annettu asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta.

Asiat, jotka ovat työvelvollisuuslautakunnissa vireillä tämän asetuksen voimaan tullessa, siirtyvät asianomaisten työvoimalautakuntien käsiteltäviksi.

28. Äitiysavustuslaki.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941: 424)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomessa asuvalle tai suomalaisella aluksella palvelevalle naiselle, joka on Suomen kansalainen tai jolla on täällä turvapaikka-oikeus, suoritetaan valtionvaroista äitiysavustusta sen mukaan, kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Nainen on oikeutettu saamaan äitiysavustuksen, jos hänelle yksin tai, jos hänellä ja hänen aviomiehellään oli yhteinen talous, heille yhteensä ennen avustuksen myöntämistä viimeksi toimitetussa kunnallistaksoituksessa on pantu enintään sataneljäkymmentä veroäyriä tai, milloin nainen asuu kunnassa, jossa elinkustannukset ovat huomattavasti kalliimmat kuin maassa yleensä, valtioneuvoston vahvistama korkeampi veroäyri-luku, ei kuitenkaan enempää kuin kaksisataakymmenen veroäyriä.

Milloin hakijan perheessä olevien lasten luku, perheen taloudellisen tila, hakijaa tahi hänen miestänsä kohdannut työttömyys, työkyvyttömyys, vaikea sairaus tahi muu sellainen syy antaa siihen

ilmeisen aiheen, voidaan äitiysavustus myöntää harkinnan mukaan, vaikka veroäyrien luku on ylittänyt 1 momentissa mainitun määrän, niin myös, vaikka veroäyrien luku ei ole noussut sanottuun määrään, evätä avustus, milloin hakijan varallisuuden tai muiden toimeentulomahdollisuuksien kannalta avustuksen myöntämiseen ei ole syytä.

Huoltolautakunnan 2 momentin nojalla tekemä päätös on viipymättä alistettava sosiaaliministeriön vahvistettavaksi. Sitä ennen annettakoon lautakunnan päätöksestä, milloin se on kielteinen, todisteellinen tieto hakijalle, jolla on oikeus neljäntoista päivän kuluessa tiedoksisaannista, sitä päivää lukuunottamatta, toimittaa lautakunnalle tarpeelliseksi katsomansa kirjallinen selvitys hakeuksensa perusteista, ja liittääköön lautakunta tämän selvityksen omine lausuntoineen alistusta koskeviin asiakirjoihin. Sosiaaliministeriön asiasta antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Milloin naisen tai aviopuolisoiden verotettavaan tuloon on kunnallistaksoituksessa luettu myös sen työn arvo, jonka kotona olevat lapset tahi muut perheenjäsenet ovat tehneet perheen päämiehen talouden hyväksi, ei tältä osalta pantuja veroäyriä ole luettava 1 momentissa säädettyyn äyrimäärään.

Kunnat jaetaan kunnallistaksoituksessa pantujen veroäyrien lukuun nähden neljään ryhmään. Helsingin kaupunki kuuluu I ryhmään, jossa veroäyrien enimmäismäärä on 210. *Valtioneuv. päätös kesäk. 26 p:ltä 1941.*

3 §. Jos äitiysavustukseen oikeutettu nainen kuolee, ennenkuin avustus tai sen jäännöserä on suoritettu, suoritettakoon avustus tai sen jäännöserä jälkeensä jääneen vastasyntyneen lapsen hoitoon käytettäväksi.

Jos lapsi syntyy kuolleena tai synnytyksen jälkeen kuolee, ennenkuin äitiysavustus kokonaisuudessaan tai sen jäännöserä on suoritettu, suoritettakoon kuitenkin avustus tai sen jäännöserä äidille.

Jos sekä äiti että lapsi kuolevat synnytyksen aikana tai välittömästi sen jälkeen, suoritettakoon äitiysavustus, jos se on myönnetty tai tulee myönnettyksi, rahassa sille henkilölle, joka on kustantanut äidille synnytyksen johdosta annetun huollon.

4 §. Äitiysavustus on kuusisataa markkaa kutakin syntynyttä lasta kohden. Tämä avustus suoritetaan luontois- tai raha-avustuksena tahi osittain kummassakin muodossa, kuten siitä asetuksella tarkemmin määrätään.

5 §. Naisen, joka haluaa saada äitiysavustuksen, on sitä haettava ennen synnytystä sen kunnan huoltolautakunnalta, jossa hän asuu. Naisen puolesta on hänen aviomiehensä tai muu läheinen omaisensa oikeutettu ilman erityistä valtuutusta hänen asiamiehenään sellaisen hakemuksen tekemään.

Äitiysavustus voidaan kuitenkin myöntää, vaikkei sitä ole haettu ennen synnytystä, jos synnytys on ollut säännönmukaista aikaisempi tai hakemuksen myöhästymiseen harkitaan olleen muu pätevä

syy, ja kun avustusta on haettu viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluessa synnytyspäivän jälkeen, sanottua päivää lukuun ottamatta.

Hakemus voidaan toimittaa huoltolautakunnalle myös asianomaisen huoltopiirin piirinvalvojan, kunnankätilön taikka sairaalan yhteydessä toimivan tai asianomaisen kunnan ylläpitämän tai avustaman ja sen valvonnan alaisen äitiysneuvonta-aseman välityksellä. Hakemus on katsottava määrääjässä tehdyksi, jos se ennen määrääjän päätymistä on pantu postiin tai annettu jollekulle edellä mainitulle henkilölle tai neuvonta-asemalle huoltolautakunnalle toimitettavaksi.

6 §. Äitiysavustuksen myöntää ja suorittaa 5 §:ssä mainitun kunnan huoltolautakunta.

Kunnankätilöt ja 5 §:n 3 momentissa mainitut äitiysneuvonta-asetat ovat velvolliset antamaan huoltolautakunnalle äitiysavustuksen myöntämiseen ja suorittamiseen tarpeellisia tietoja ja apua.

7 §. Äitiysavustus suoritetaan ennen synnytystä tai ensi tilassa synnytyksen jälkeen.

Älköön äitiysavustusta kuitenkaan suoritettako, ennenkuin lääkärin, kunnankätilön tai 5 §:ssä mainitun äitiysneuvonta-aseman todistuksella taikka, jollei sellaista vaikeuksitta voida hankkia, muulla tavalla on selvitetty hakijan raskaudentilan todennäköisesti kestäneen ainakin satakahdeksankymmentä päivää.

8 §. Jos äitiysavustusta ilman laillista estettä jätetään nostamatta neljän kuukauden kuluessa synnytyspäivästä, sanottua päivää lukuun ottamatta, on oikeus avustuksen saamiseen menetetty.

9 §. Vapausrangaistusta kärsivälle taikka pakkolaitokseen, pakkotyölaitokseen, työlaitokseen, yleiseen alkoholistihuoltolaan tai muuhun sellaiseen laitokseen määrätylle tai jatkuvasti täyden köyhäinhoidon varassa olevalle naiselle ei suoriteta äitiysavustusta, jos synnytys tapahtuu sinä aikana, jonka vapausrangaistus, laitoksessa olo tai täyden köyhäinhoidon saaminen kunnalliskodissa tai muussa hoitolaitoksessa tai vuosihoidokkina yksityiskodissa kestää.

10 §. Äitiysavustus suoritetaan kunnan varoista, mikäli koko avustusta tai sen osaa vastaavaa määrää ei ole etukäteen toimitettu kunnalle joko rahassa tai sosiaaliministeriöltä tilattujen, luontoisavustuksena käytettävien vaate-erien muodossa.

Korvaus kunnan varoista maksetuista avustuksista suoritetaan hakemuksesta kunnalle puolivuositain. Kunnan tulee hakea korvausta sosiaaliministeriöltä viimeistään neljän kuukauden kuluessa kunkin vuosipuoliskon päättymisestä, uhalla että oikeus siihen muuten voidaan katsoa menetetyksi.

11 §. Sosiaaliministeriön asiana on valvoa, että kunta suorittaessaan äitiysavustuksia noudattaa tätä lakia sekä sen nojalla annettuja määräyksiä.

Kunnan huoltolautakunta on velvollinen vaadittaessa esittämään sosiaaliministeriölle tai sen edustajalle valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat ja muut selvitykset.

12 §. Sopimus, joka tarkoittaa äitiysavustuksen siirtämistä toiselle henkilölle, on mitätön.

Avustusta älköön ulosmitattako älköönkä käytettäkö annetun köyhäinhoidon tai muun yhteiskunnallisen huollon kustannusten korvaukseksi.

Myönnetyn tai suoritetun äitiysavustuksen johdosta älköön myöskään vähennettäkö sitä avustusta, jonka huoltolautakunta köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaan voi olla velvollinen synnytyksen tai muun syyn johdosta suorittamaan varattomalle synnyttäjälle tai hänen aviomiehelleen.

13 §. Huoltolautakunnan päätökseen äitiysavustusasiassa ei saa hakea muutosta.

14 §. Mitä edellä tässä laissa on säädetty huoltolautakunnasta, koskee vastaavasti kuntaan erikseen asetettua lastensuojelulautakuntaa, jos tämä hoitaa äitiysavustukseen kuuluvat tehtävät.

15 §. Hallituksella on valta, sen estämättä, mitä tässä laissa on säädetty, vastavuoroisuuden perusteella tehdä sopimus vieraan valtion kanssa äitiysavustuksen antamisesta sen kansalaiselle.

16 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1941, ja sillä kumotaan 24 päivänä syyskuuta 1937 annettu äitiysavustuslaki.

29. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanosta.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941: 425)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 16 §:n nojalla:

1 §. Äitiysavustuksesta on synnyttäjän ja vastasyntyneen lapsen hoitoa silmällä pitäen annettava puolet tai, milloin se katsotaan tarpeelliseksi tai tarkoituksenmukaiseksi, enintään kaksi kolmannesta luontoisavustuksena, ensi sijassa vaatekappaleina, varusteina tai muina tarvikkeina.

Milloin on perusteltua syytä varoa, ettei raha-avustusta käytettäisi tarkoituksenmukaisesti tai milloin nainen niin haluaa, voidaan äitiysavustus kokonaankin antaa luontoisavustuksena.

Milloin synnyttäjä synnytyksessä tai sen lähestyessä tarvitsee lääkärin- tai synnytyslaitoshoidon, voidaan äitiysavustuksesta suorittaa enemmänkin kuin puolet ja, milloin se katsotaan välttämättömäksi, koko avustuskin rahassa, ei kuitenkaan kun hoito on annettu vähävaraiselle synnytyslaitoksen vapaapaikalla tahi kun huoltolautakunta on köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesti velvollinen suorittamaan varattomalle synnyttäjälle synnytyslaitoksessa annetusta hoidosta aiheutuneet kustannukset.

2 §. Äitiysavustuksen saamista tarkoittavassa hakemuksessa on ilmoitettava ainakin hakijan täydellinen nimi, syntymäpaikka ja -aika, asuinkunta, osoite sekä, jollei hakija ole Suomen kansalai-

nen, hänen kansalaisuutensa, niin myös se kunta tai ne kunnat, joille hakija tai, jos hänellä ja hänen aviomiehellään oli yhteinen talous, aviopuolisot ennen avustuksen myöntämistä viimeksi toimitetussa kunnallistaksoituksessa olivat verovelvolliset, ja kuinka monta veroäyriä heille silloin oli pantu. Hakemuksessa on myös ilmoitettava, milloin synnytyks todennäköisesti tapahtuu ja onko hakijalla riittävästi käytettävissään 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vaatokappaleita, varusteita ja muita tarvikkeita vai eikö, sekä katsooko hakija kotiolojensa takia tai muusta syystä tarvitsevansa synnytykslaitoshoidoa.

3 §. Äitiysavustushakemukseen tulee hakijan liittää:

1) asianomaisen kirkkoherranviraston, seurakunnan johtajan tai esimiehen, siviilirekisterin pitäjän taikka muun rekisteriviranomaisen antama todistus, josta käy ilmi hakijan siviilisääty, kansalaisuus ja hänen lastensa luku ja ikä sekä onko ja mistä kunnasta hakija tai hänen aviopuolisonsa muuttanut todistuksen antaneen rekisteriviranomaisen toimialueelle;

2) asianomaisen kunnanviranomaisen antama todistus siitä, kuinka monta veroäyriä hakijalle yksin tai, jos hänellä ja hänen aviomiehellään oli yhteinen talous, heille yhteensä ennen avustuksen myöntämistä viimeksi toimitetussa kunnallistaksoituksessa on pantu, ottamatta huomioon äitiysavustuslain 2 §:n 4 momentissa mainittua tuloa; sekä

3) lääkärin, kunnankättilön tai äitiysavustuslain 5 §:n 3 momentissa mainitun äitiysneuvonta-aseman todistus taikka, jollei sitä vaikeuksitta ole voitu hankkia, kahden luotettavan henkilön todistus siitä, että hakija on raskaana, siitä milloin hakija on raskauden aikana käynyt tutkittavana ja neuvoja saamassa, sekä, mikäli samaa todistusta tahdotaan käyttää myöskin avustuksen nostamista varten, siitä että raskaudentila todennäköisesti on kestänyt ainakin satakahdeksankymmentä päivää.

Milloin hakijana on Suomessa turvapaikkaoikeutta nauttiva henkilö, tulee hänen lisäksi asianomaisen viranomaisen todistuksella osoittaa nauttivansa täällä sanottua oikeutta.

Jollei hakija esittämästään laillisesta syystä ole voinut hankkia tämän pykälän 1 momentin 1 tai 2 kohdassa taikka 2 momentissa mainittua todistusta, on huoltolautakunnan, jos hakija on ilmoittanut todistuksen hankkimista varten tarpeelliset tiedot, mikäli mahdollista hankittava puuttuva todistus ja, jollei sellaista saada, ratkaistava asia vapaan harkinnan nojalla.

4 §. Jos äitiysavustukseen oikeutettu nainen on samasta raskaudesta synnyttänyt kaksi tai useampia lapsia, tulee hänen tai, jos hän on kuollut, 6 §:ssä mainitun henkilön, saadakseen avustuksen kutakin vastasyntyntä lasta kohden, äitiysavustuslain 5 §:n 2 momentissa sanotussa ajassa toimittaa huoltolautakunnalle lääkärin tai synnytyksessä avustaneen kättilön todistus tai, jollei kumpikaan ole synnytyksessä avustanut, kahden luotettavan henkilön antama todistus siitä, milloin synnytyks on tapahtunut sekä montako lasta silloin on syntynyt.

5 §. Jos äitiysavustusta haetaan synnytyksen tapahduttua,

tulee hakijan hakemukseensa sen lisäksi, mitä 3 §:ssä on sanottu, liittää lääkärin tai synnytyksessä avustaneen kättilön todistus tai, jollei sitä vaikeuksitta voida hankkia, kahden luotettavan henkilön antama todistus siitä, milloin synnytys on tapahtunut ja onko syntynyt yksi lapsi vai useampia, sekä siitä, onko synnytys ollut säännönmukaista aikaisempi.

Kun äitiysavustusta haetaan säännönmukaisen synnytyksen tapahduttua, on hakijan, sen lisäksi, mitä 1 momentissa on mainittu, esitettävä luotettava selvitys siitä, että hakemuksen myöhästymiseen on ollut pätevä syy.

6 §. Äitiysavustuslain 3 §:n 1 momentissa mainitussa tapauksessa suoritettakoon avustus tai sen jäännöserä sille, joka huolehtii vastasyntyneen lapsen hoidosta.

7 §. Huoltopiirin piirivalvoja, kunnankättilö ja äitiysavustuslain 5 §:n 3 momentissa mainittu äitiysneuvonta-asema ovat velvolliset antamaan äitiysavustuksen hakijoille neuvoja ja ohjeita avustuksen hakemisessa.

Milloin hakemus on annettu huoltopiirin piirivalvojalle, kunnankättilölle tai äitiysneuvonta-asemalle huoltolautakunnalle toimitettavaksi, on hakemuskirjaan merkittävä aika, jolloin se vastaanotettiin, sekä liitettävä hakemukseen lausunto siitä, milloin, missä muodossa ja millaisissa erissä äitiysavustus olisi suoritettava.

Muulloinkin tulee huoltopiirin piirivalvojan, kunnankättilön ja äitiysneuvonta-aseman huoltolautakunnalle, sen pyynnöstä, antaa lausuntonsa äitiysavustusasian käsittelyyn vaikuttavista seikoista.

Huoltopiirin piirivalvojan, kunnankättilön tai äitiysneuvonta-aseman tulee myös, milloin äitiysavustuksen saamiseen tahi sen määrään tai laatuun vaikuttavat olosuhteet ovat oleellisesti muuttuneet, ilmoittaa siitä huoltolautakunnalle sekä samalla tehdä sille asian johdosta sellainen esitys, mikä muuttuneiden olosuhteiden johdosta on tarpeen.

8 §. Päätöksestä, joka äitiysavustuslain 2 §:n 3 momentin mukaisesti on alistettava sosiaaliministeriön vahvistettavaksi, on viipymättä toimitettava ministeriölle alistuskirjelmä pöytäkirjanotteineen ja täydellisine perusteluineen.

9 §. Huoltolautakunnan asiana on, 1 ja 13 §:n määräykset huomioon ottaen, kussakin tapauksessa harkintansa nojalla päättää, missä muodossa ja millaisissa erissä äitiysavustus on annettava, sekä samalla määrätä, tuleeko ja millaisissa muodoissa ja erissä suorittamisen tapahtua ennen synnytystä tai sen jälkeen.

Jos huoltolautakunnan tietoon on tullut, että olosuhteet synnyttäjän ja vastasyntyneen lapsen kohdalla ovat avustuksen myöntämisen jälkeen oleellisesti muuttuneet, voi huoltolautakunta uudella päätöksellä muuttaa avustuksen laadun olosuhteita vastaavaksi.

Huoltolautakunnan päätös on viipymättä toimitettava hakijan tietoon, ja on hänelle, jos avustus on myönnetty, ilmoitettava, missä, milloin sekä missä muodossa ja erissä avustus on hänen saatavissaan.

10 §. Jos on syntynyt useampia lapsia, tulee huoltolautakunnan, saatuaan 4 §:ssä mainitun todistuksen, ottaen huomioon aikaisemmin myönnetty avustus, päättää avustuksen suorittamisesta täysimääräisenä kutakin vastasyntyntä lasta kohden.

11 §. Jos äitiysavustus on synnytyksen tapahtuessa kokonaan tai osaksi suorittamatta, on ennen avustuksen tai sen jäljellä olevan osan suorittamista esitettävä todistus synnytyksen tapahtumisen ajasta.

Jos äitiysavustukseen oikeutettu ei ole sitä nostanut äitiysavustuslain 8 §:ssä säädettyssä ajassa, on hänen, saadakseen nostaa avustuksen tai siitä suorittamatta olevan osan, kirjallisesti huoltolautakunnalta pyydettyä sen suorittamista, ja tulee hänen pyyntöönsä oheistaa selvitys siitä laillisesta esteestä, minkä takia hän ei ole avustusta määrääjässä nostanut.

12 §. Vankilan sekä muun äitiysavustuslain 9 §:ssä mainitun laitoksen johtajan tulee, jos synnyttäjä vapautuu laitoksesta kolmenkymmenen päivän kuluessa synnytyksestä lukien, viipymättä ilmoittaa laitoksessa tapahtuneesta synnytyksestä sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa synnyttäjä ennen vankilaan tai muuhun laitokseen joutumistaan asui.

13 §. Sosiaaliministeriön asiana on määrätä, mitä vaatekappaleita, varusteita tai muita tarvikkeita synnyttäjän ja vastasyntyneen lapsen tarvetta silmällä pitäen on 1 §:n 1 momentissa sanottuna luontoisavustuksena annettava, sekä huolehtia siitä, että niitä tilauksesta toimitetaan määräsuuruisina erinä huoltolautakunnille.

Sosiaaliministeriöllä on kuitenkin valta määräämillään ehdoilla hakemuksesta oikeuttaa kunta omassa laitoksessaan kunnan tarvetta varten valmistamaan 1 momentissa sanottuja määräeriä.

14 §. Äitiysavustuslain 10 §:ssä mainittuun hakemukseen tulee sisältyä luettelo äitiysavustusta saaneista henkilöistä, selvitys siitä, paljonko ja missä muodossa kullekin on äitiysavustusta vuosipuoliskon kuluessa suoritettu, sekä onko avustusta suoritettu ennen synnytystä vaiko sen jälkeen, ynnä tilitys valtion varoista kunnalle etukäteen toimitetuista avustuspäämääristä.

Jos äitiysavustuksen suorittaminen jakaantuu kahdelle vuosipuoliskolle, tilitetään avustusmäärä kokonaisuudessaan jälkimmäisen vuosipuoliskon päätyttyä.

Jos huoltolautakunta on äitiysavustuslain 2 §:n 2 momentin nojalla harkintansa mukaan päättänyt myöntää äitiysavustuksen ja sosiaaliministeriö on tämän päätöksen vahvistanut, on korvaushakemusluetteloon sellaisen avustuksen saajan kohdalle merkittävä ministeriön antaman vahvistamispäätöksen päivämäärä ja numero.

15 §. Edellä 2 ja 14 §:ssä mainitut hakemukset, 8 §:ssä mainittu alistuskirjelmä sekä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu todistus, niin myös tässä asetuksessa mainittu lääkärin, kunnankätilön tai äitiysneuvonta-aseman antama todistus on kirjoitettava sosiaaliministeriön vahvistamille lomakkeille. Lääkärin, kunnankätilön tai

äitiysneuvonta-aseman annettavan todistuksen lomaketta älköön sosiaaliministeriö vahvistako, ennen kuin lääkintöhallitus on antanut siitä lausuntonsa.

Edellä 1 momentissa mainittuja lomakkeita toimittaa sosiaaliministeriö huoltolautakunnan tilauksesta sille maksutta, ja tulee huoltolautakunnan pitää niitä niinkään maksutta hakijoiden sekä asianomaisten viranomaisten ja laitosten saatavana.

16 §. Sosiaaliministeriön asiana on kunnan hakemuksesta päättää äitiysavustuslain 10 §:n 1 momentissa edellytettyjen, luonnossa tai rahassa valtion varoista annettavien etumaksujen myöntämisestä kunnalle sekä antaa tarkempia ohjeita äitiysavustuksen hakemisesta, myöntämisestä ja suorittamisesta ynnä muista äitiysavustusta koskevista asioista.

17 §. Jos synnytys, jonka johdosta äitiysavustusta on haettu, on tapahtunut ennen 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain voimaantulopäivää, mutta huoltolautakunta antaa hakemuksesta päätöksensä sanotun päivän jälkeen, noudatettakoon asiaa käsiteltäessä uutta lakia.

Jos huoltolautakunta on antanut äitiysavustusasiasta päätöksensä ennen uuden lain voimaantulopäivää ja synnytys tapahtuu sanotun päivän jälkeen, on huoltolautakunnan ilman eri hakemusta suoritettava jo myönnetty äitiysavustus sen määräisenä, kuin uudessa laissa säädetään.

18 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1941, ja sillä kumotaan 26 päivänä marraskuuta 1937 äitiysavustuslain toimeenpanosta annettu asetus.

30. Laki kunnallisesta kättilötoimesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941:426)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 18 päivänä kesäkuuta 1937 kunnallisesta kättilötoimesta annetun lain 7 § näin kuuluvaksi:

7 §. Kättilö on oikeutettu saamaan 4 §:ssä mainitun taksan mukaisen synnytyspalkkion. Tämän palkkion suorittamisesta vapautettu on kuitenkin synnyttäjä, jolle tulojen vähäisyyden takia ei ole voitu määrätä veroa ja joka sen perusteella on oikeutettu saamaan äitiysavustuslain mukaista avustusta, niin myös muu varaton synnyttäjä.

Kättilö on niin ikään oikeutettu saamaan synnytystavusta johtuneista suoranaisista menoista sanotun taksan mukaan lasketun korvauksen sekä vapaan kyydin toimituspaikkaan ja sieltä takaisin

ja ravinnon toimituspaikassa ollessaan. Mainitun korvauksen ja kyytikustannukset sekä tarpeen vaatiessa ravinnon kustannukset suorittaa 1 momentissa mainitun synnyttäjän puolesta kunta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1941.

31. Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 226)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä elokuuta 1940 sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Sosiaaliministeriö on oikeutettu siinä järjestyksessä, kuin asetuksella tarkemmin säädetään, määräämään yhteiskunnan huollossa tai sellaisen huollon tarpeessa olevia sotasiirtolaisia köyhäinhoito-, lastensuojelu-, irtolais- tai alkoholistilain taikka avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaista huoltoa varten sellaisen kunnan huollettavaksi, jolla harkitaan olevan mahdollisuutta huollon tarkoituksenmukaiseen järjestämiseen, seuraavissa tapauksissa:

1) kun sotasiirtolainen on huoltolautakunnan huostassa oleva tai oikeuden päätöksellä kasvatuslaitokseen määrätty lapsi taikka nuori henkilö; tai

2) kun sotasiirtolainen köyhäinhoitolain nojalla on sijoitettu yksityiskodissa tai kunnalliskodissa hoidettavaksi.

Sama olkoon lakina sotasiirtolaiseen nähden, joka 1 momentissa mainitun lain nojalla on pysyvästi huollettavana muussa kuin sanotussa momentissa mainitussa, saman lain edellyttämässä laitoksessa.

Niin olkoon myös lakina, kun todetaan sotasiirtolaisen olevan tämän pykälän 1 momentin 2 kohdassa tai 2 momentissa mainitun, köyhäinhoitolain nojalla annettavan huollon tarpeessa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKELOMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisällys: 32. Väestönsuojelun yleissuunnitelman muutos, s. 49. — 33. Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta, s. 50. — 34. Tarkeimmat määräykset ja ohjeet kunnan väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelman laatimisesta, s. 51. — 35. Asetus suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien erinäisten säännösten soveltamisesta, s. 52. — 36. Helsingin kaupungin väestönsuojelutoimiston neuvonta- ja tarkastustyön taksa, s. 54. — 37. Asetus tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kaupasta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 54. — 38. Väliaikainen määräys rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluun, s. 55. — 39. Vallilan alueen teollisuustonttien arvioimisperusteet, s. 55. — 40. Perustettavia asunto-osakeyhtiöitä varten myytävien tonttien myyntiehdot, s. 55. — 41. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 56. — 42. Tilapäinen muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä, s. 56. — 43. Maito- ja leipämyymälöiden aukioloaika, s. 56.

32. Väestönsuojelun yleissuunnitelman muutos.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 2 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 305)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 53)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä muuttanut 5 päivänä syyskuuta 1940 vahvistetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 49 §:n näin kuuluvaksi:

49 §. Tässä yleissuunnitelmassa tarkoitettujen väestönsuojelutoimenpiteiden tulee, sodan aikana suoritettaviksi tarkoitettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta, olla toteutetut viimeistään ennen vuoden 1945 päättymistä, kuitenkin niin, että sellaisissa uusissa taloissa ja teollisuus- ja muissa laitoksissa, joiden rakennustyöt aloitetaan 1 päivän kesäkuuta 1941 jälkeen, on yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut, tässä yleissuunnitelmassa tarkemmin määritellyt rakenteelliset toimenpiteet suoritettava muun rakennustyön yhteydessä.

Yksityiskohtaiset määräykset väestönsuojelun järjestelystä, suojelutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisesta annetaan väestönsuojelujärjestyksiin nojautuen laadittavissa täytäntöönpanosuunnitelmissa.

Asemakaavajärjestelystä ja rakennusten rakennustavasta säädetään erikseen.

33. Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta.

Sisäasiainministeriön päätös huhtikuun 3 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 243)

Sisäasiainministerö on 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 11 §:n ja 8 päivänä joulukuuta 1939 väestönsuojelulain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 22 §:n sekä 30 päivänä lokakuuta 1939 yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain ja valtioneuvoston 5 päivänä syyskuuta 1940 vahvistaman väestönsuojelun yleissuunnitelman nojalla päättänyt:

1 §. Väestönsuojelujärjestys laaditaan jokaista kuntaa varten ja siinä määritellään väestönsuojelun yleisjärjestely, suojelutoimenpiteet ja niiden aiheuttamien kustannusten enimmäismäärät sekä kustannusten jakaantuminen kunnan ja yksityisten kesken.

Perusteet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimiselle sisältyvät väestönsuojelun yleissuunnitelmaan sekä kuntaa varten siitä erikseen annettujen määräysten ja ohjeiden mukaan laadittuun suojelusuunnitelmaan.

Väestönsuojelujärjestys laaditaan sellaiseen muotoon, ettei se paljasta niitä asioita ja yksityiskohtia, joiden julkisuuteen saattaminen voi vaarantaa maanpuolustusta yleensä tai paikkakunnan suojelua.

2 §. Yleisjärjestelyä koskevista määräyksistä tulee käydä selville:

1) kunnan väestönsuojelun johto rauhan ja sodan aikana huomioon ottaen, että sodan aikana väestönsuojelutehtävien johto siirtyy väestönsuojelulautakunnalta kunnan väestönsuojelupäällikölle;

2) onko kunta kokonaisuudessaan määrätty kohteeksi tai valvontaosaksi tai mitä kohteita kunnassa on ja mikä osa kunnasta kuuluu valvontaosaan sekä mitkä ovat näiden rajat;

3) miten kohteet ja valvontaosa suojelutoimenpiteiden suorittamista varten on jaettava; sekä

4) kohteista lisäksi, mitkä osat niistä on katsottava kuuluviksi vaaravyöhykkeeseen ja mitkä kohteen keski- ja laitaosiin.

3 §. Määräykset suojelutoimenpiteistä sisältävät:

1) 30 päivänä lokakuuta 1939 yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 ja 2 §:n edellyttämien väestönsuojelutoimenpiteiden määrittely; sekä

2) selvityksen väestönsuojelun yleissuunnitelman 10—13 §:ssä määrättyjen välttämättömiksi katsottavien suojelutoimenpiteiden suorittamisesta.

Määräykset laaditaan, salassa pidettäviä yksityiskohtia paljastamatta, siinä laajuudessa, että voidaan saada perusteet toimenpiteiden vaatimien kustannusten määrittämiseksi.

4 §. Kustannuksia koskevista määräyksistä tulee käydä selville edellä tässä päätöksessä määriteltyjen toimenpiteiden kunnalle

aiheuttamien kustannusten enimmäismäärät eriteltyinä väestönsuojelun yleissuunnitelmassa määrättyihin, vuoden 1945 loppuun mennessä suoritettavien toimenpiteitten vaatimiin perushankintaluontoihin kustannuksiin ja jatkuviin ylläpitokustannuksiin.

Väestönsuojelujärjestyksessä on mainittava, onko yksityisen laitoksen, yhteisön tai yhtymän omaisuuteensa tai henkilökuntaansa työaikana kohdistamista väestönsuojelutoimenpiteistä hyötyä paikkakunnan väestönsuojelulle.

5 §. Väestönsuojelujärjestys on jätettävä kunnan tai kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi viimeistään 1 päivään loka-kuuta 1941 mennessä.

6 §. Tarkemmat määräykset ja ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta antaa sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosasto.

34. Tarkemmat määräykset ja ohjeet kunnan väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelman laatimisesta.

Sisäasiainministeriön päätös huhtikuun 3 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 244)

Sisäasiainministeriö on 8 päivänä joulukuuta 1939 väestönsuojelulain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 24 §:n sekä valtioneuvoston 5 päivänä syyskuuta 1940 vahvistaman väestönsuojelun yleissuunnitelman nojalla päättänyt:

1 §. Jokaista kuntaa varten on laadittava asianomaisen kunnan väestönsuojelujärjestykseen ja suojelusuunnitelmaan nojautuva täytäntöönpanosuunnitelma, jossa yksityiskohtaisesti määritellään kunnan alueella kysymykseen tulevat suojelutoimenpiteet sekä niiden toteuttaminen, kuitenkin paljastamatta sellaisia asioita ja yksityiskohtia, joiden julkisuuteen saattaminen voi vaarantaa maanpuolustusta yleensä tai paikkakunnan suojelua.

2 §. Täytäntöönpanosuunnitelman tulee sisältää kolme pääosaa:

1) määräykset siitä, millä tavoin kunnan toimesta suoritettavat suojelutoimenpiteet on hyväksytyn väestönsuojelujärjestyksen ilmaisemien kustannusten enimmäismäärien puitteissa rauhan aikana valmistettava ja miten niihin myönnettäviä rahavaroja asianmukaista kiireellisyysjärjestystä noudattaen on käytettävä;

2) luettelon niistä kunnan alueella sijaitsevista suojeluvelvollisista virastoista sekä valtion, kunnan ja yksityisistä laitoksista, joissa väestönsuojelun yleissuunnitelman 11 §:n mukaan virasto- ja laitossuojelu on toimeenpantava, sekä niiden alueiden rajat, joilla kukin laitos on velvollinen huolehtimaan väestönsuojelusta;

3) väestön omakohtaiseen suojeluun kuuluvien toimenpiteiden yksityiskohtaisen määrittelyn 30 päivänä lokakuuta 1939 yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustan-

N:o 34 (jatk.)

nuksista annetun lain ja väestönsuojelun yleissuunnitelman 12 §:n mukaisesti.

3 §. Ehdotuksen täytäntöönpanosuunnitelmaksi laatii asianomaisen kunnan väestönsuojelupäällikkö, mikäli väestönsuojelulautakunta on sen tehtävän hänelle antanut; muussa tapauksessa laatii ehdotuksen väestönsuojelulautakunta.

Täytäntöönpanosuunnitelmaehdotus on laadittava yhteistoiminnassa virastojen, teollisuus- ja muiden laitosten edustajien sekä kuntaan ehkä erikseen määrättyjen kohteiden suojelujohtajien kanssa.

4 §. Täytäntöönpanosuunnitelman hyväksyy kaupungissa kaupunginhallitus ja maalla kunnallislautakunta, sikäli kuin kunnanvaltuusto ei erityisistä syistä ole pidättänyt sen hyväksymistä itselleen.

Täytäntöönpanosuunnitelma voidaan esittää hyväksyttäväksi myöskin osina.

5 §. Tarkemmat määräykset ja ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta antaa sisäasiainministeriön väestönsuojeluasianosasto.

35. Asetus suojarakennuksien rakentamista ja tarkastusta koskevien erinäisten säännösten soveltamisesta.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 345)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 21 §:n sekä samana päivänä yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 7 §:n nojalla:

1 §. Sellaisilla alueilla, joilla vaaditaan rakennuslupa, haettakoon säädetyssä järjestyksessä lupa myöskin niitä rakenteellisia suojelutoimenpiteitä varten, joihin 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 2 §:n sekä yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista samana päivänä annetun lain 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaisesti ryhdytään kunnan tai yksityisten toimesta.

Sellaisilla alueilla, joilla rakennuslupaa ei tarvita, on 1 momentissa tarkoitetun suojarakennuksen piirustukset jätettävä lääninhallituksen hyväksyttäväksi.

2 §. Rakennuslupahakemuksesta tulee käydä ilmi suojarakennuksen lujuusaste, tarkoitus ja yksityiskohtainen käyttösuunnitelma. Tarpeen vaatiessa on esitettävä selvitys siitä, että ehdotettu, piirustuksista ilmenevä koko ja lujuusaste on kysymyksessä olevalle suojarakennukselle väestönsuojelun yleissuunnitelman asettamien vaatimusten mukainen.

Piirustusten hyväksyttäväksi jättämisestä 1 momentissa tarkoi-

tetuissa tapauksissa tehkään rakennusluvan antava viranomaisen viipymättä ilmoituksen lääninhallitukselle.

3 §. Lupaa sellaisen suojarakennuksen rakentamiseen, jonka väestönsuojelun yleissuunnitelman mukaan tulee olla osumankestävä tai joka on tarkoitettu kohteen keskusjohtoelementä tahi väestönsuojelun lääkintäpalvelua varten, älköön 1 §:n I momentissa tarkoitetuissa tapauksissa annettako, ennen kuin luvan myöntävä viranomaisen on hankkinut suunnitelmista sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosaston lausunnon.

Alueilla, joilla rakennuslupaa ei tarvita, hankittakoon niinkään I momentissa mainituista suojarakennuksista lausunto väestönsuojeluasiainosastolta.

4 §. Sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosastolla on valta tarkastuttaa tässä asetuksessa tarkoitettujen suojarakennusten rakennustyötä.

5 §. Tämän asetuksen voimaan tullessa valmiina olevat suojarakennukset on viipymättä ja rakenteella olevat suojarakennukset niiden valmistuttua kirjallisesti ilmoitettava lääninhallitukselle tarkastettavaksi.

Lain määräämät suojarakennukset sellaisiin uusiin taloihin tai laitoksiin, joiden rakennustyöt aloitetaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, on ennen näiden talojen tai laitoksien käyttöönottamista ilmoitettava kirjallisesti lääninhallituksen tarkastettavaksi.

6 §. Tarkastustilaisuudessa tulee suojarakennuksien olla määräysten mukaisessa kunnossa, tarvittavien laitteiden paikoillaan ja edellytetty kaasutiiviys todettavissa sekä mahdollisten tukirakenteiden paikoillaan ja väestönsuojan sisustettu erikseen annettujen määräysten mukaisesti. Samalla on pystyttävä antamaan riittävä selvitys välittömästi ennen suojarakennuksen käyttöönottoa sodanaikaiseen tarkoitukseensa suoritettavista mahdollisista vahvistustoimenpiteistä ja niiden suoritustavasta.

7 §. Tämän asetuksen 4 §:ssä mainitut sekä vapaaehtoisesti rakennettujen suojarakennuksien tarkastukset suorittaa läänin väestönsuojelutarkastaja tai muu lääninhallituksen määräämä tarkastusviranomainen; milloin tämä harkitsee siihen olevan syytä, toimitettakoon tarkastus piirustukset hyväksyneen viranomaisen tai tämän määräämän edustajan avustamana.

Sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosastolle on etukäteen ilmoitettava 2 §:ssä mainittujen suojarakennusten tarkastustilaisuudesta.

8 §. Tarkastuksista pidettäkään pöytäkirjaa ja sellaista lueteloa kuin sisäasiainministeriö määrää. Tarkastuksessa hyväksytyyn suojarakennukseen pantakoon sopivalle paikalle nähtäväksi tarkastajan allekirjoittama tarkastustodistus.

9 §. Lääninhallituksen tulee rauhan aikana tarkastaa, että hyväksytyt suojarakennukset ovat asianmukaisessa kunnossa.

10 §. Sodan aikana suoritettavista tarkastuksista määrätään erikseen.

N:o 35 (jatk.)

11 §. Jos tarkastuksessa havaitaan laiminlyöntejä tai virheelisyyksiä, ryhtyköön lääninhallitus niihin toimenpiteisiin, joista säädetään väestönsuojelulain 19 §:ssä.

12 §. Tämä asetus koskee soveltuvin osin myös valtion rakennuksia ja laitoksia sekä sellaisia yleisiä rakennuksia, joiden piirustukset on valtion viranomaisen vahvistettava, ei kuitenkaan puolustuslaitoksen hallinnassa olevia.

13 §. Väestönsuojelua koskevien säännösten edellyttämien paloturvallisuutta tehostavien toimenpiteiden tarkastus ja valvonta kuuluu asianomaisille paloviranomaisille.

14 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

15 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1941.

36. Helsingin kaupungin väestönsuojelutoimiston neuvonta- ja tarkastustyön taksa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 29 p:nä 1941.

Väestönsuojelutoimiston suorittamasta yksityisten väestönsuojien neuvonta- ja tarkastustyöstä kannetaan toimistolle maksuna 80 mk tunnilta tai sen osalta, jos työn suorittaa kiinteistönomistajan pyynnöstä itse paikalla toimistopäällikkö tai toimistoinsinööri, sekä 40 mk tunnilta tai sen osalta, jos työn suorittaa toimiston rakennusteknikko.

37. Asetus tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kaupasta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 25 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 289)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 282)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä lisätään tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kaupasta 29 päivänä maaliskuuta 1924 annettuun asetukseen seuraava 50 a §:

50 a §. Sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina, on 7 §:ssä mainitun viranomaisen ennen kuin 8, 9, 11 ja 18 §:ssä tarkoitettu hakemus ratkaistaan, hankittava asiasta puolustusministeriön lausunto, älköönkä asetuksessa määrättyä kuuluttamista tällöin toimitettako.

38. Väliaikainen määräys rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluista.

Sisäasiainministeriön päätös huhtikuun 26 p:itä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 290)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 3)

Sisäasiainministeriö on 29 päivänä tammikuuta 1932 annetun rakennussäännön 111 §:n nojalla tehnyt rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluista 6 päivänä helmikuuta 1936 annettuun sisäasiainministeriön päätöksen 4 §:n B-luokan c kohtaan seuraavan lisäyksen:

Mikäli rakennusaineiden puutteen johdosta välttämätöntä on, voidaan toistaiseksi, ja, ellei toisin määrätä, enintään vuoden 1943 loppuun saakka, rakennushallituksen kussakin tapauksessa antamalla luvalla rakentaa 11 metriä korkeampiakin, enintään kuitenkin 5-kerroksisia rakennuksia, joissa kellarin kattoa ja ullakon permanttoa lukuun ottamatta on ainoastaan paloapidättävät B-luokan mukaiset palkit ja välipohjat.

39. Vallilan alueen teollisuustonttien arvioimisperusteet.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 12 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 77).

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Vallilan teollisuustontteja myyntiä varten arvioitaessa on otettava huomioon sekä tontin pinta-ala että sen rakennusoikeuden mukainen kuutiotilavuus.

40. Perustettavia asunto-osakeyhtiöitä varten myytävien tonttien myyntiehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 2 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 8 ja 1940 : 110)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

oikeuttaa kaupunginhallituksen postponoimaan perustettavaa asunto-osakeyhtiötä varten kaupungilta ostetun tontin maksamattoman kauppahinnan siten, ettei se edelläolevien kiinnitysten kanssa, huomioonottamatta kuitenkaan asuntoprotekkihdistyksistä 8 päivänä tammikuuta 1927 annetun lain 13 §:ssä mainittua lisävas-
tuukiinnitystä, nouse yli 75 % kaupunginhallituksen kiinteistölle hyväksymästä arvosta edellytyksellä, että kaupungin saatavan edellä olevat lainat ovat julkisen valvonnan alaiselta laitokselta saatuja kuolettavia lainoja, että vähintään 75 % kiinteistön lattiapinta-
alasta on yhtiön osakkeenomistajien asuttavana sekä että yhtiön

N:o 40 (jatk.)

säännöt ovat siten laaditut, että keinottelu osakkeita myytäessä voidaan estää;

oikeuttaa kaupunginhallituksen yksityiskohtaisesti päättämään siitä menettelystä, jota edellämainittua etua asunto-osakeyhtiöille myönnettäessä on noudatettava;

että maksamattoman kauppahinnan kuoletus yllämainitussa tapauksessa on oleva 20 vuotta ja korko 5 %; sekä

että muissa suhteissa on vahvistettuja tontinmyyntiehtoja noudatettava.

41. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 471)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta määrätä poikettavaksi kansaneläkelain 89 §:n säännöksistä.

2 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1942 loppuun.

42. Tilapäinen muutos taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 14 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 32, 1934 : 3 ja 1940 : 94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa teurastamolautakunnan harkintansa mukaan myöntämään teurastamon jäähdytyslaitoksen vuosivuokraajille korkeintaan 50 %:n suuruisen alennuksen voimassaolevan taksan maksuista toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 1942 loppuun saakka.

43. Maito- ja leipämyymälöiden aukuloaika.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1941.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1430)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että maito- ja leipämyymälät saadaan syyskuun 1 p:stä 1941 lukien pitää avoinna arkipäivisin klo 7:stä alkaen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisällys: 44. Asetus kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä annetun lain soveltamisen lakkaamisesta, s. 57. — 45. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 57. — 46. Huoneenvuokrien korotusmäärät, s. 69. — 47. Asetus viran ja toimen haltijain vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa, s. 70. — 48. Pakilan ja Paloheinän omakotialueiden perustaminen ja niiden tonttien luovutusehdot, s. 72.

44. Asetus kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä annetun lain soveltamisen lakkaamisesta.

Annettu toukokuun 10 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 314*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 24*)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä 7 päivänä kesäkuuta 1940 annetun lain 23 §:n nojalla, että sanotun lain soveltaminen on lakkaava 12 päivänä toukokuuta 1941.

Vuokramaksun vahvistamista koskeva asia, joka huoneenvuokralautakunnan antaman valitusosoituksen mukaisesti saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi tai joka on tuomioistuimessa vireillä, on jätettävä sillensä.

45. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 10 p:ltä 1941.

(*Muutokseineen heinäkuun 10 p:ltä 1941*)

(*Suomen as.-kok. 1941 : 315 ja 544*)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 L u k u.

Säännöstelyn alaiset vuokrasuhteet.

1 §. Tämän päätöksen mukaisen säännöstelyn alaisia ovat kaupungeissa ja kauppaloissa, niin myös niissä muissa kunnissa, joissa sosiaaliministeriö sen katsoo tarpeelliseksi, olevat asuinhuoneistot sekä julkisoikeudellisten yhdyskuntien ja yleisten ja yleishyödyllisten laitosten ja yhdistysten vuokraamat ynnä niihin ver-

rattavat huoneistot. Asuinhuoneistoksi luetaan huoneisto, jota yksinomaan tai pääasiallisesti käytetään asuntona.

Sosiaaliministeriö voi päättää, että myöskin liikehuoneistot määrättyssä kunnassa tai sen osassa ovat tämän päätöksen mukaisen säännöstelyn alaisia.

Sellaiset huoneenvuokrasuhteet, jotka koskevat huoneiston osaa ja joissa vuokranantajana on samassa huoneistossa asuva henkilö, ovat säännöstelyn alaisia vain vuokramaksun suuruuden ja irtisanomisoikeuden osalta, joihin nähden on noudatettava, mitä tämän päätöksen 20—21 §:ssä määrätään.

Säännöstelyn alaisia eivät ole sellaiset kalustetut huoneet hotelleissa, matkustajakodeissa ja yömajoissa, joista vuokramaksu luetaan päivältä tai viikolta kerrallaan.

Niistäkään huoneistoista, jotka eivät ole säännöstelyn alaisia, älköön otettako olosuhteisiin nähden ilmeisesti kohtuutonta vuokramaksua tai muuta taloudellista etua. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ttä 1941.

2 §. Säännöstelyn alaista huoneistoa älköön huoneenvuokralautakunnan luvatta muutettako sellaiseksi huoneistoksi, joka ei ole säännöstelyn alainen.

Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa älköön säännöstelyn alaisia huoneistoja myöskään yhdistettäkö älköönkä rakennusta jossa on yksi tai useampia säännöstelyn alaisia huoneistoja, purettako.

2 L u k u.

Vuokramaksun suuruus.

3 §. Säännöstelyn alaisista huoneistoista saadaan 1 päivästä kesäkuuta 1941 lukien vaatia ja ottaa siitä riippumatta, mitä vuokranantaja ja vuokralainen ovat vuokramaksuista sopineet, vain huoneiston perusvuokran suuruinen vuokramaksu korotettuna, lukuun ottamatta 6 §:n 3 momentissa mainittua tapausta, enintään sellaisella määrällä, kuin sosiaaliministeriö on kiinteistöjen ja huoneistojen korko- ja hoitokustannuksissa, joihin ei lueta omaisuudenluovutusveroa, todetun keskimääräisen nousun huomioon ottaen päättänyt. Sosiaaliministeriö päättää myös, saadaanko ja millaisin määrin vuokralaiselta vuokramaksun lisäksi ottaa huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta.

Jollei vuokralainen vuokranantajan vaatimuksesta huolimatta suostu maksamaan 1 momentin mukaista vuokraa, tulee huoneenvuokralautakunnan vuokranantajan pyynnöstä vahvistaa huoneiston perusvuokra. Näin vahvistettu perusvuokra korotuksineen, jotka 1 momentin mukaan on ehkä määrätty, on suoritettava vuokramaksun vahvistamisen jälkeen ensiksi seuraavan kuukauden alusta alkaen.

Jos 1 päivänä kesäkuuta 1941 voimassa olevan tai sen jälkeen tehdyn vuokrasopimuksen mukainen vuokramaksu on suurempi kuin 1 momentin mukaan on sallittu, on vuokramaksu sanotusta päivästä

alkavalta ajalta alennettava sen mukaiseksi. Jollei vuokranantaja vapaaehtoisesti vuokramaksua alenna, on huoneenvuokralautakunnan, vuokralaisen ilmoituksesta tai omasta aloitteestaan, vahvistettava perusvuokran suuruus. Kuitenkin on vuokralainen tällaisessa tapauksessa velvollinen suorittamaan vuokrasopimuksensa mukaisen vuokramaksun vuokrasopimuksen mukaisina erääntymispäivinä, kunnes huoneenvuokralautakunta on antanut asiassa päätöksensä, jolloin vuokralaiselle on palautettava hänen 1 päivän kesäkuuta 1941 jälkeiseltä ajalta ehkä liikaa suorittamansa vuokramaksun osa.

Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ltä 1941.

4 §. Sellaisen huoneiston, joka on ollut luovutettuna vuokralle 1 päivänä kesäkuuta 1939, perusvuokrana pidetään, jäljempänä säädetyin poikkeuksin, sanottuna ajankohtana voimassa olleessa vuokrasopimuksessa sovittua vuokramaksua.

Jos 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleen vuokrasopimuksen mukainen vuokramaksu ei ole senkaltaisten huoneistojen paikkakunnalla sanottuna ajankohdantana vallinneen käyvän vuokratason mukainen, voi huoneenvuokralautakunta korottaa tai alentaa perusvuokran tämän vuokratason mukaiseksi.

5 §. Jos huoneisto, joka 1 päivänä kesäkuuta 1939 oli luovutettuna vuokralle, on siinä sen jälkeen suoritettujen huomattavien perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden seikkojen vuoksi muuttunut sellaiseksi, että 4 §:n mukaista perusvuokraa ei voida pitää kohtuullisena lähtökohdantana nykyistä vuokramaksua määrättäessä, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran.

6 §. Sellaisen huoneiston, joka 1 päivänä kesäkuuta 1939 ei ollut luovutettuna vuokralle, perusvuokran vahvistaa huoneenvuokralautakunta.

Milloin on kysymys 1 päivänä kesäkuuta 1939 valmiina, mutta vuokraamatta olleesta huoneistosta, vahvistetaan perusvuokra huomioon ottaen samanlaatuisten huoneistojen paikkakunnalla käypä vuokrataso sanottuna ajankohtana.

Jos huoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, vahvistetaan perusvuokra huomioonottaen vastaavanlaisten huoneistojen yleiset tuotantokustannukset rakennusaikana sellaiseksi, että perusvuokra vastaa sanottuja tuotantokustannuksia sekä huoneiston vallitsevia korko- ja hoitokustannuksia. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ltä 1941.

7 §. Jos jonkin huoneiston vuokramaksun suuruuteen vaikuttaviksi hyväksyttävissä seikoissa poikkeuksellisesti on tapahtunut sellainen muutos, että 3 §:n 1 momentissa sanotun perusvuokran yleisen korotuksen soveltaminen johtaisi ilmeiseen kohtuuttomuuteen, voi huoneenvuokralautakunta, vuokranantajan tai vuokralaisen vaatimuksesta, harkintansa mukaan vahvistaa vuokramaksun sanottua korotusta suuremmaksi tai pienemmäksi.

3 L u k u.

Vuokrasuhteen jatkuminen.

8 §. Tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa olevaa tai sen jälkeen tehtyä, säännöstelyn alaista huoneistoa koskevaa vuokrasopimusta ei voida vuokranantajan puolelta irtisanoa ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se ilman irtisanomista päättyy määräaikana, on sopimus, jos se koskee säännöstelyn alaista huoneistoa, ja vuokralainen haluaa sopimuksen jatkuvan, katsottava uudistetuksi ennen sovituksi vuokrakaudeksi, ei kuitenkaan kerrallaan vuotta pitemmäksi ajaksi, jollei huoneenvuokralautakunta hakemuksesta toisin päätä.

Mitä 1 momentissa on määrätty, ei aiheuta muutosta 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain säännöksiin vuokranantajan ja vuokralaisen oikeudesta purkaa eikä vuokralaisen oikeudesta irtisanoa vuokrasopimus. *Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ltä 1941.*

9 §. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta vuokrasopimuksen irtisanomiseen:

1) jos huoneisto tulee käytettäväksi viraston tai julkisen laitoksen tarpeeseen;

2) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan omistamaa huoneistoa, lakkaa; sekä

3) jos huoneenvuokralautakunta on antanut 2 §:ssä mainitun luvan.

Suostumus määräaikaisen vuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen on annettava, jos vuokranantaja on kuutta kuukautta lyhemmäksi ajaksi luovuttanut aikaisemmin itse hallitsemansa huoneiston väliaikaisesti kokonaan tai osaksi toiselle ja tarvitsee sen jälleen omaksi asunnokseen.

10 §. Huoneenvuokralautakunta voi harkintansa mukaan antaa suostumuksen vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen:

1) jos joku, joka tämän päätöksen voimaantullessa omistaa osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, jotka oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan, tahi talon, haluaa omaksi asunnokseen saada osakehuoneiston hallintaansa tai huoneiston talossaan, kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hän tai hänen perheensä todistettavasti on asunnon tarpeessa taikka että hän huolehtii siitä, että hänen aikaisempi huoneistonsa ilmoitetaan huoneenvuokralautakunnalle asunnonvälityksen kautta vuokralle annettavaksi;

2) jos talo, missä vuokrahuoneisto on, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa tahi sen huoneistoja jakaa pienempiin osiin; sekä

3) muulloinkin, jos erittäin painavat syyt sitä vaativat.

Harkitessaan suostumuksen antamista on lautakunnan otettava huomioon, mikä mahdollisuus vuokralaisella on muuttopäiväksi saada toinen huoneisto, johon hänen kohtuuden mukaan olisi tyydyttävä.

Jos suostumus evätään, voi huoneenvuokralautakunta velvoittaa vuokralaisen lautakunnan määräämästä ajankohdasta alkaen alistamaan sellaisiin vähäpätöisempiin muutoksiin huoneistoon ja siihen kuuluviin säilytyspaikkoihin nähden, jotka lautakunta katsoo tarpeellisiksi.

4 L u k u.

Uusi vuokrasuhde ja asunnonvälitys.

11 §. Kunnassa, jossa on huoneenvuokralautakunta, on, jos sosiaaliministeriö katsoo sen tarpeelliseksi, järjestettävä maksuton asunnonvälitys. Asunnonvälitys on huoneenvuokralautakunnan toimeenpantava.

Jäljempänä 12—19 §:ssä asunnonvälityksestä annettuja määräyksiä on sovellettava vain kunnissa, joissa asunnonvälitys on järjestetty. *Vallioneuv. päätös helmäk. 10 p:ltä 1941.*

12 §. Huoneiston vuokraaminen on sallittu vain huoneenvuokralautakunnan osoittamalle vuokralaiselle tai, siinä tapauksessa, ettei huoneenvuokralautakunta tahdo vuokralaista osoittaa, muulle vuokralaiselle. Toisin tehty vuokrasopimus on mitätön, ja antakoon ulosottomies ilman ulosotonhaltijan eri määräystä huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä viipymättä virka-apua huoneistoon asettu- neen häätämiseksi. Vuokranantaja on velvollinen korvaamaan näin hädetylle aiheutuneen vahingon.

Kun 1 päivän kesäkuuta 1941 jälkeen valmistuneessa rakennuksessa huoneisto ensi kerran annetaan vuokralle, olkoon vuokranantaja oikeutettu itse ottamaan vuokralaisen.

13 §. Vuokranantaja on velvollinen huoneenvuokralautakunnalle ilmoittamaan vuokrasäännöstelyn alaisen, vapaana olevan tai vapautuvan huoneiston sekä antamaan sen vuokralle huoneenvuokralautakunnan määräämälle asunnontarvitsijalle lautakunnan määräämin tai hyväksymän ehdoin. Samoin meneteltäkään, jos huoneiston pysyvään hallintaan oikeuttavien asunto-osakkeiden omistaja haluaa luovuttaa huoneiston vuokralle toiselle henkilölle.

14 §. Huoneenvuokralautakunnan on viimeistään seitsemän päivän kuluessa siitä, kuin vuokranantaja on tehnyt huoneistosta 13 §:n mukaisen ilmoituksen, päätettävä, määrätäänkö huoneisto annettavaksi vuokralle lautakunnan määräämälle asunnon tarvitsijalle vai annetaanko vuokranantajalle lupa huoneiston vuokraamiseen itse valitsemalleen vuokralaiselle.

15 §. Vuokralaista määrätessään on lautakunnan katsottava, että asuinhuoneiston saavat ensi sijassa ne, joiden virka tai muu toimi vaatii paikkakunnalla oloa, niin myös monilapsiset perheet sekä ne, jotka solmivat avioliiton.

Vuokralaista määrätessään sellaiseen huoneistoon, joka on tullut vapaaksi sen johdosta, että edellinen haltija on käyttäen hänelle 10 §:n 1 kohdan nojalla suotua oikeutta muuttanut taloonsa tai osakehuoneistoonsa, on lautakunnan annettava etusija henkilölle, joka mainitun menettelyn takia on menettänyt asuntonsa.

Lautakunta määrätkään myöskin ajan, milloin vuokralainen on oikeutettu ottamaan hänelle määrätyn huoneiston haltuunsa.

16 §. Henkilö, joka on muunlaisen huoneiston tarpeessa kuin missä hän asuu, ilmoittakoon siitä huoneenvuokralautakunnalle, joka mahdollisuuksien mukaan osoittakoon vapaiksi tai vapautuviksi ilmoitetuista huoneistoista hänelle soveltuvan huoneiston.

17 §. Kullakin perheellä tai yksityisellä henkilöllä saa olla vain yksi säännöstelyalainen asunto.

Henkilö, jolla on vakinainen asuntonsa toisella paikkakunnalla, älköön vuokrasäännöstelyn alaisella paikkakunnalla pitkö hallussaan säännöstelyalasta asuinhuoneistoa. Kuitenkin olkoon henkilöllä, jonka perhe asuu toisella paikkakunnalla, mutta joka itse viran tai toimen tähden oleskelee vuokrasäännöstelyn alaisella paikkakunnalla, sekä myöskin toisella paikkakunnalla vakinaisesti asuvalla henkilöllä, jonka perheen jäsenet jatkuvasti oleskelevat vuokrasäännöstelyn alaisella paikkakunnalla, oikeus pitää siellä hallussaan säännöstely alainen huoneisto.

Asuntoa, joka on tarkoitettu kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, älköön luettako eri asunnoksi.

18 §. Henkilön, jolla on hallussaan asuinhuoneisto, jota hän 17 §:n mukaan ei ole oikeutettu pitämään, tulee huoneenvuokralautakunnan määräämässä ajassa siitä lukien, jolloin 11—19 §:n säännökset tulevat noudatettaviksi sillä paikkakunnalla, jossa huoneisto on, ilmoittaa huoneistonsa huoneenvuokralautakunnalle sekä antaa se vuokralle huoneenvuokralautakunnan määräämälle asunnon tarvitsijalle huoneenvuokralautakunnan määräämin ehdoin.

19 §. Jos huoneenvuokralautakunnan tietoon tulee, että sen toimialueella on vapaina olevia asuinhuoneita tahi että jollakulla henkilöllä siellä on hallussaan asunto, jota hän 17 §:n mukaan ei ole oikeutettu pitämään, mutta josta hän ei ole tehnyt 18 §:ssä mainittua ilmoitusta, kutsukoon lautakunta huoneiston omistajan tai haltijan istuntoonsa antamaan selityksen asiasta. Katsomatta siihen, noudattaako asianomainen kutsua vai ei, ottakoon lautakunta asian käsiteltäväkseen ja ehkä tarvittavaa muuta lisäselvitystä hankittuaan päättäköön, onko huoneisto katsottava vapaana olevaksi ja määrätköön siihen vuokralaisen.

Näin määrätty vuokralainen saakoon huoneiston, jota ilman laillista syytä on pidetty vapaana, haltuunsa heti sekä muun huoneiston viimeistään yhden kuukauden kuluttua päätöksen tekemisestä.

Jos lautakunnan käsitellessä asiaa käy ilmi, että henkilön, jolla eri paikkakunnilla on hallussaan useampia asuinhuoneistoja kuin yksi, tulisi kohtuuden mukaan saada pitää hallussaan lautakunnan toimialueella oleva huoneisto, mutta luovuttaa hallustaan toisella vuokrasäännöstelyn alaisella paikkakunnalla oleva asunto, tehköön lautakunta asiasta ilmoituksen viimeksi mainitun paikkakunnan huoneenvuokralautakunnalle, joka käsitelköön asiaa niinkuin edellä on määrätty.

5 L u'k u.

Alivuokrasuhde.

20 §. Jos omassa tai vuokrahuoneistossa asuva henkilö on luovuttanut toiselle henkilölle vuokralle yhden tai useampia huoneita tai muun huoneiston osan, on hän oikeutettu ottamaan siitä, mitä hän näin on toiselle henkilölle vuokralle luovuttanut sekä siihen liittyvästä huoneiston yhteisten etujen käyttöoikeudesta, vuokraa enintään neljäkymmentä sadalta yli sen määrän, minkä hän itse lattiapinta-alan mukaan laskettuna tästä huoneiston osasta suorittaa taikka olisi velvollinen 3—7 §:n mukaan enintään suorittamaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettua huoneiston osaa koskeva vuokramaksu on sovittu 1 momentin säännöksistä poikkeavaksi, voi huoneenvuokralautakunta, jolleivät asianosaiset sen oikaisusta sovi, jommankumman asianosaisen vaatimuksesta vahvistaa vuokramaksun suuruuden. Milloin vuokralle annettu huoneiston osa on kalustettu tai muuta erityistä syytä on, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa vuokramaksun suuremmaksikin kuin 1 momentissa on säädetty.

21 §. Henkilö, joka on saanut vuokralle 20 §:n 1 momentissa tarkoitettun huoneiston osan, ei ole velvollinen vuokranantajan toimittaman irtisanomisen johdosta, joka on tapahtunut sen jälkeen, kuin sanotussa pykälässä mainittu vuokramaksun vahvistamisvaatimus on huoneenvuokralautakunnalle ilmoitettu, muuttamaan vuokraamastaan huoneiston osasta sinä aikana, jona asia on vireillä huoneenvuokralautakunnassa, eikä myöskään ennen kuin sen kuukauden päätyessä, joka ensiksi alkaa kolmen kuukauden kuluttua siitä lukien, jolloin asia on lainvoimaisesti ratkaistu.

6 L u k u.

Säännöstelyn toimielimet ja niiden tehtävät sekä säännöstelyä koskevien asioiden käsittely.

22 §. Vuokrasäännöstelystä johtuvien asiain käsittelyä varten on niihin kuntiin, joissa vuokrasäännöstely on voimassa, asetettava huoneenvuokralautakunta tai tarpeen mukaan useampia huoneenvuokralautakuntia.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kunnan valtuusto. Kaupungin ja kauppalan hallitus sekä kunnallislautakunta ovat oikeutetut valitsemaan lautakunnalle väliaikaisen puheenjohtajan ja jäsenet sekä heidän varamiehensä, ja jatkuu näiden toimikausi, kunnes valtuusto on vaalin toimittanut.

Lautakunnan palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suorittaa kunta. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ltä 1941.

23 §. Huoneenvuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka valitaan enintään vuodeksi kerrallaan. Lautakunnan jäsenistä tulee yhden edustaa vuokralais- ja yhden

vuokranantajapiirejä, ja yhdellä jäsenistä, lähinnä puheenjohtajalla, tulee, mikäli mahdollista, olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle valitaan vähintään yksi varamies.

Lautakunnalla tulee tarpeen mukaan olla sihteeri ja muita apulaisiä, joiden valitsemistapaan nähden noudatettakoon 22 §:n 2 momentin säännöksiä.

Huoneenvuokralautakunnan tulee sosiaaliministeriölle ilmoittaa, kuka toimii lautakunnan puheenjohtajana ja hänen varamiehenään sekä lautakunnan sihteerinä.

Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjasta annettavista otteista peritään kunnan valtuuston vahvistaman perusteen mukainen kunnalle tuleva lunastus. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ltä 1941.

24 §. Valtuuston tulee, jos huoneenvuokralautakunta asetetaan aluetta varten, joka ei ole itsenäinen kunta, tarkoin määrätä alueen rajat.

Jos paikkakunnalla on useampia huoneenvuokralautakuntia, on valtuuston asiana päättää perusteesta, minkä mukaan asiat jaetaan eri lautakuntien kesken.

25 §. Huoneenvuokralautakunnan tehtävänä on:

1) sosiaaliministeriön määräämänä aikana lähettää ministeriölle sen vahvistaman kaavan mukainen ehdotus niiksi keskimääräisiksi, prosenttina perusvuokrasta lasketuiksi muutoksiksi, jotka paikkakunnalla olisi toistaiseksi sallittava tehdä perusvuokriin;

2) saattaa sosiaaliministeriön 3 §:n 1 momentissa mainittu päätös paikkakunnan vuokranantajien ja vuokralaisten tietoon samassa järjestyksessä kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty;

3) asianosaisen tekemän ilmoituksen johdosta päättää, annetaanko suostumus säännöstelyn alaista huoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai pitentämättä jättämiseen;

4) epäselvissä tapauksissa ratkaista, onko huoneisto katsottava säännöstelyn alaiseksi vai ei;

5) huolehtia asunnonvälityksestä, huoneistojen vapaaksi julistamisesta ja vapaina olevien huoneistojen käytäntöön saattamisesta sillä tavalla, kuin tässä päätöksessä on määrätty;

6) valvoa, että tätä päätöstä ja huoneenvuokralautakunnan sen nojalla antamia määräyksiä noudatetaan, sekä ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin rikkomusten syytteeseen saattamiseksi ja väärinkäytösten oikaisemiseksi;

7) sosiaaliministeriölle toimittaa sen pyytämiä tietoja ja seloituksia huoneenvuokraoloista paikkakunnalla sekä lautakunnan toiminnasta; sekä

8) muutoin täyttää tässä päätöksessä ja sen nojalla huoneenvuokralautakunnalle määrätty tehtävät.

26 §. Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee olla yleisön tavattavissa vähintään kahtena päivänä viikossa aikana ja paikassa, joista on ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty. Niinikään tulee lauta-

kunnan puheenjohtajan tai sihteerin, milloin lautakunta on käsittelemässään asiassa tehnyt lopullisen päätöksen, olla tavattavissa niinä päivinä, jolloin 37 §:ssä sanotut määräajat päättyvät.

27 §. Vuokralainen tai vuokranantaja, joka haluaa saada tässä päätöksessä mainitun asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti vastaanottoaikana tai kirjallisesti lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille. Kirjallinen ilmoitus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, joita on pidettävä asianosaisten saatavana lautakunnan kansliassa.

Lautakunnalle ilmoitettu asia on, jolleivät asianosaiset ole sitä ennen ilmoittaneet tehneensä sovintoa tai ilmoitusta ole peruutettu, otettava käsiteltäväksi lautakunnan istunnossa viidentoista päivän kuluessa siitä, kuin ilmoitus on tehty. Lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee toimituttaa kutsu ilmoituksen tekijälle ja hänen vastapuolelleen lautakunnan istuntoon, kaupungissa ja kauppalassa vähintään viisi päivää ja muualla vähintään seitsemän päivää ennen istuntoa. Samoja määräaikoja noudattaen on kutsu lautakunnan istuntoon toimitettava asianosaisille silloin, kun huoneenvuokralautakunta ilman asianosaisen ilmoitusta omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväkseen vuokra-asian.

Jollei asianosaista tavata, voidaan kutsu toimittaa hänelle tiedoksi kiinnittämällä se hänen asuntonsa ovelle.

Huoneenvuokralautakunnassa voi asianosaista, jolla on laillinen este, ilman eri valtuutusta edustaa hänen puolisonsa tai täysi-ikäinen lapsensa.

Jos asianosaiset taikka jompikumpi heistä kutsun saatuaan jää istuntoon saapumatta, älköön se estäkö lautakuntaa käsittelemästä ja päättämästä asiaa. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:nä 1941.

28 §. Huoneenvuokralautakunta voi, milloin syytä siihen on, itse tai jonkun jäsenensä taikka muun määräämänsä henkilön kautta toimittaa vuokratun rakennuksen, huoneiston tai huoneen katselmuksen. Katselmuksen toimittamista varten tulee poliisiviranomaisen tarvittaessa antaa virka-apua.

Vuokranantajat ja vuokralaiset ovat velvolliset, lautakunnan vaatiessa, antamaan sille tietoja heidän vuokralle antamiensa ja saamiensa, vuokrasäännöstelyn alaisten huoneistojen vuokrista eri aikoina sekä lautakunnan vaatimia muita, asianomaista kiinteistöä tai huoneistoa koskevia tietoja.

29 §. Jos asian käsittely huoneenvuokralautakunnassa siirretään, on asia, jollei erityisiä syitä pitempään lykkäykseen ole, otettava edelleen käsiteltäväksi neljäntoista päivän kuluessa pidettävässä istunnossa.

30 §. Kun asianosainen, joka on ilmoittanut asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, on esittänyt vaatimuksensa ja vastapuolelle on pyynnöstä varattu tilaisuus vastineen antamiseen, ja kun lautakunta on saanut tarpeelliseksi katsomansa selvityksen ja tarvittaessa toimittanut 28 §:n I momentissa mainitun katselmuksen, tulee lautakunnan viipymättä julistaa päätös asiassa.

Jolleivät asianosaiset heti ilmoita tyytyvänsä huoneenvuokralautakunnan päätökseen, tulee puheenjohtajan antaa valitusosoitus.

31 §. Huoneenvuokralautakunnan antamaa päätöstä, joka koskee perusvuokran vahvistamista, on siitä huolimatta, että päätökseen on haettu muutosta, noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisesti ratkaistu. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:ttä 1941.

32 §. Huoneenvuokralautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta.

Lautakunnan istunnossa pidetään pöytäkirjaa, jossa on mainittava saapuvilla olleet jäsenet sekä kussakin käsitellyssä asiassa asianosaisten esittämät vaatimukset, ehkä kuultujen henkilöiden kertomukset ja lautakunnan päätös.

Pöytäkirjaan on myöskin otettava katselmuspöytäkirja, jos katselmus on pidetty, sekä tarpeellisin osin muut asiakirjat.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja.

33 §. Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjan tulee olla valmiina viidentoista päivän kuluessa istuntopäivän jälkeen. Pöytäkirjasta on annettava pyydettyä otteita. Kuitenkin on, milloin asian käsittely on siirretty, pöytäkirja valmistettava niin joutuisasti, että siitä voidaan asianosaiselle pyynnöstä antaa ote ennen asian seuraavaa käsittelyä. Milloin lautakunnan lopulliseen päätökseen on ilmoitettu tyytymättömyyttä, on tyytymättömyyden ilmoittajan saatava ote pöytäkirjasta viimeistään kahdentenatoista päivänä päätöksen julistamispäivästä.

34 §. Vahvistamistaan ja muuten huoneenvuokralautakunnan tietoon tulleista vuokramaksuista tulee lautakunnan pitää kiinteistöittäin järjestettyä luetteloa, jossa on mainittava vuokratun rakenuksen tai huoneiston tarkka osoite ja suuruus, vuokranantajan nimi sekä, jos lautakunta on käsitellyt huoneiston vuokramaksun suuruutta, päätöksen antamispäivä, vahvistetun vuokramaksun suuruus sekä, jos päätökseen on ilmoitettu tyytymättömyyttä, ilmoittajan täydellinen nimi.

35 §. Muutosta huoneenvuokralautakunnan päätökseen haetaan valituksella vuokrantarkastuslautakunnalta. Kunkin vuokrantarkastuslautakunnan toimialueena on yksi tai useampia läänejä sen mukaan kuin valtioneuvosto siitä erikseen päättää.

Vuokrantarkastuslautakunnan jäsenet määrää valtioneuvosto.

Vuokrantarkastuslautakunnan palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

36 §. Vuokrantarkastuslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä. Lautakunnan jäsenistä tulee kahden edustaa vuokralais- ja kahden vuokranantajapiirejä. Puheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle määrätään varamies.

Lautakunta ottaa itselleen sihteerin ja, saatuaan siihen sosiaaliministeriön suostumuksen, muun ehkä tarvitsemansa henkilökunnan. Sihteerin vaalista on sosiaaliministeriölle tehtävä ilmoitus.

Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta. Sen istunnoissa pidetään pöytäkirjaa, johon nähden on noudatettava, mitä 32 §:ssä on huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjasta määrätty. Pöytäkirjan ja lautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Lautakunnan toimituskirjoista ei peritä maksua.

37 §. Asianosainen, joka ei tyydy huoneenvuokralautakunnan päätökseen, ilmoittakoon tyytymättömyytensä lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille seitsemän päivän kuluessa päätöksen julistamispäivästä lukien ja jättäköön viimeistään viidentenätoista päivänä ennen kello kahtatoista vuokrantarkastuslautakunnalle osoitetun valituskirjansa kaksin kappalein huoneenvuokralautakunnalle.

Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:itä 1941.

38 §. Huoneenvuokralautakunta vaatikoon valituksen johdosta toiselta asianosaiselta, jos sellainen on, selityksen, joka on annettava viimeistään neljäntoista päivän kuluessa, sekä lähettäköön sen jälkeen viipymättä valituskirjan liitteineen, vastapuolen ehkä antaman selityksen sekä asiaa huoneenvuokralautakunnassa käsiteltäessä kertyneet asiakirjat alkuperäisinä tai jäljennöksinä, niin myös lautakunnan valituksen johdosta antaman lausunnon, vuokrantarkastuslautakunnalle.

Selitys toiselta asianosaiselta voidaan vaatia 27 §:n 3 momentissa mainitulla tavalla, ja sen voi asianosaisen puolesta antaa saman pykälän 4 momentissa tarkoitettu omainen. Valtioneuv. päätös heinäk. 10 p:itä 1941.

39 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tulee sille saapuneiden asiakirjojen perusteella ja hankittuaan asiassa ehkä tarpeellisen lisäselvityksen joutuisasti käsitellä asia ja antaa siinä päätös.

Vuokrantarkastuslautakunnan päätökseen älköön muutosta haetako.

40 §. Sen estämättä, että asia on huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu, voi huoneenvuokralautakunta vuokralaisen tai vuokranantajan vaatimuksesta ottaa asian uudelleen käsiteltäväksi ja määrätä siitä toisin, milloin olennaisesti muuttuneet olot sitä vaativat.

41 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan jäsenet toimivat tuomarin vastuulla. Heidän kelpoisuudesta ja esteellisyydestään on voimassa, mitä välimiesmenettelystä 4 päivänä helmikuuta 1928 annetun lain 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos jäsenten kesken ilmaantuu eri mieliä asiasta, on äänestyksen tulosta määrättäessä noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 23 luvun 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta ovat vain täysilukuisina päätösvaltaisia.

42 §. Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta voivat vaadittaessa velvoittaa asianosaisen suorittamaan koh-

tuullisen korvauksen niistä kuluista, jotka vastapuolelle ovat asian käsittelystä aiheutuneet.

Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan lainvoimainen päätös voidaan siltä osalta, joka koskee tämän pykälän mukaan määrättyjen kulujen korvaamista, panna täytäntöön, niinkuin oikeuden lainvoimaisesta tuomiosta on säädetty.

43 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan tulee pitää luetteloa käsittelemistään asioista. Luettelossa on mainittava vuokranantajan ja vuokralaisen nimet, vuokratun huoneiston tai rakennuksen osoite ja suuruus sekä lautakunnan toimenpiteet asiassa. Huoneenvuokralautakunnan pitämään luetteloon on tehtävä merkintä pöytäkirjanotteiden lunastuksista ja tyytymättömyyden ilmoittamisesta.

44 §. Tämän päätöksen noudattamista valvoo sosiaaliministeriö, jonka asiana myöskin on tarpeellisia tietoja, neuvoja ja ohjeita antaen huolehtia siitä, että huoneenvuokralautakuntien ja vuokrantarkastuslautakuntien toiminnassa säilyy tarpeellinen yhdenmukaisuus, niin myös lautakunnilta hankkimiensa selvitysten nojalla sekä tarpeen mukaan tarkastuksia toimeenpanemalla seurata lautakuntien toimintaa ja yleensä huoneenvuokraolojen kehitystä eri paikkakunnilla.

Sosiaaliministeriön valtuuttamalle henkilölle on pyynnöstä esitettävä huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan pöytäkirjat sekä niiden ja asunnonvälityksen toimintaa koskevat asiakirjat. Hänen tulee asianomaisilta saada myöskin kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa, huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan toimintaa koskevat tiedot.

7 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

45 §. Huoneenvuokrasopimuksen yhteydessä älköön vuokralaiselta vuokramaksun lisäksi vaadittako välityspalkkiota taikka muuta siihen verrattavaa taloudellista etua. Älköön myöskään vaadittako vuokramaksua etukäteen pitemmältä kuin yhden vuokauskauten ajalta.

46 §. Viranomaiset antakoot huoneenvuokralautakunnalle ja vuokrantarkastuslautakunnalle tarpeellista virka-apua.

47 §. Huoneenvuokralautakunnan päättämässä ajassa on kaikkien lautakunnan toimialueella olevien kiinteistöjen isännöitsijäin tai, jollei sellaista ole, omistajain tai haltijain toimitettava huoneenvuokralautakunnalle sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu luettelo kiinteistössä olevista vuokrasäännöstelyn alaisista huoneistoista sekä niiden vuokramaksuista.

Kukin vuokranantaja on velvollinen 1 momentissa säädetylle ilmoitusvelvolliselle ilmoittamaan luetteloa varten tarvittavat, totuudenmukaiset tiedot.

Luettelo laaditaan ensimmäisellä kerralla erikseen 1 päivänä kesäkuuta 1939 vuokrattuina olleista sekä silloin vuokraamattomista huoneistoista. Viimeksimainittu luettelo käsitellään huoneenvuokralautakunnassa ilman eri ilmoitusta esityksenä tällaisen huoneiston perusvuokran määräämisestä 6 §:ssä edellytetyllä tavalla.

48 §. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa asetetut huoneenvuokralautakunnat toimivat tämän päätöksen mukaisesti, kunnes valtuusto on asettanut uuden lautakunnan.

49 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan niinkuin 6 päivänä toukokuuta 1941 annetussa laissa väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta on säädetty.

50 §. Asiassa, joka 7 päivänä kesäkuuta 1940 kohtuuttomien vuokrien ehkäisemisestä annetun lain nojalla on saatettu huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi, mutta jota huoneenvuokralautakunta tämän päätöksen voimaan tullessa ei vielä ole ratkaissut, menettäköön tämän päätöksen mukaisesti.

51 §. Sosiaaliministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän päätöksen soveltamisesta.

52 §. Tämä päätös tulee voimaan 12 päivänä toukokuuta 1941.

Sosiaaliministeriön asiana on päättää, mistä ajankohdasta lukien 11—19 §:n määräykset tulevat kullakin paikkakunnalla noudatettaviksi.

Tämän päätöksen 8—10 §:n määräyksiä on sovellettava myös ennen tämän päätöksen voimaantuloa tapahtuneeseen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pidentämättä jättämiseen, jos vuokralainen päätöksen voimaan tullessa vielä asuu huoneistossa.

Jos vuokralainen tämän päätöksen voimaan tullessa vielä asuu huoneistossa, jota koskevan vuokrasopimuksen hän on irtisanonut, on hän oikeutettu peruuttamaan irtisanomisensa. Tästä on hänen kuitenkin todisteellisesti ilmoitettava vuokranantajalle viimeistään seitsemäntenä päivänä ennen kello kahdeksaatoista tämän päätöksen voimaantulosta: lukien uhalla, että oikeus siihen muuten on menetetty.

46. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Sosiaaliministeriön päätös toukokuun 10 p:ttä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 317)

Sosiaaliministeriö on tänään huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 1 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Määrä, jolla valtioneuvoston huoneenvuokrasäännöstelystä tänään antaman päätöksen 3 § 1 momentin mukaan saadaan säännöstelynalaisten huoneistojen perusvuokraa korottaa, vahvistetaan sellaisten huoneistojen osalta, joissa on keskuslämmitys, kymmeneksi sadalta ja muunlaisten huoneistojen osalta kolmeksi sadalta.

2 §. Säännöstelynalaisten huoneistojen vuokramaksun lisäksi

älkөөn vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Lämpimästä vedestä saatakoon kuitenkin, jos siitä 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassaolleen vuokrasopimuksen mukaan on eri korvausta peritty; edelleenkin ottaa eri korvauksena silloin voimassa olleen sopimuksen mukainen maksu korotettuna enintään sellaisella määrällä, että korotus yhdessä vuokran korotuksen kanssa ei korota perusvuokraa yli sen, mikä 1 §:n mukaan keskuslämmitystalossa on sallittu.

47. Asetus viran ja toimen haltijain vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 328)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 16)

Puolustusministerin esittelystä säädetään 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain 17 ja 19 §:n nojalla, 17 § sellaisena kuin se on 24 päivänä tammikuuta 1941 annetussa laissa ja 19 § sellaisena kuin se on 27 päivänä lokakuuta 1939 annetussa laissa:

1 §.

2 §. Ellei erityisellä määräyksellä, kutsulla tai kuulutuksella toisin määrätä, ovat jäljempänä luetelluissa valtion ja kunnan viroissa ja toimissa olevat asevelvolliset vapautetut asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana.

Oikeusministeriö ja siihen kohdistuvat hallinnonhaarat sekä tuomioistuimet:

g) Alioikeudet: Kihlakunnantuomarit sekä raastuvanoikeuksien ja maistraattien puheenjohtajat.

Sisäasiainministeriö ja siihen kohdistuvat hallinnonhaarat:

c) Läänien hallinto: Kruununvoudit, nimismiehet, poliisimestarit ja poliisipäällikköinä toimivat poliisikomisariat sekä järjestyskomisarit.

e) Kunnallishallinto: Kaupunginjohtajat, kauppalanjohtajat, palopäälliköt, palomestarit ja kunnallisten palokuntien palkattu ali-päällystö ja miehistö sekä sähkö-, kaasu-, vesijohto- ja puhelinlaitosten johtajat.

f) Lääkintölaitos: Lääkintöhallituksen viran haltijat, valtion ja kunnallisten keuhkotauti- ja piirimielisairaalan ylilääkärit, piirilääkärit, valtion serumlaboratorion johtaja sekä rokotusaineen valmistuslaitoksen johtaja.

3 §. Valtion, kunnan tai seurakunnan virassa tai toimessa olevalle asevelvolliselle, joka on muunlaisessa kuin 2 §:ssä mainitussa virassa tai toimessa, voidaan asianomaisen viraston tai laitoksen päällikön esityksestä myöntää joko toistaiseksi tai määräajaksi vapautus asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana, jos hänen jatkuva viran tai toimen hoitonsa on maanpuolustukselle tai yleisen edun vuoksi välttämätöntä.

Esitys edellä tarkoitetusta vapauttamisesta on tehtävä eduskunnan, presidentin kanslian, valtioneuvoston kanslian, ministeriöiden, oikeuskanslerin viraston, korkeimman oikeuden, korkeimman hallinto-oikeuden sekä ulkomailla olevan edustuksen osalta puolustusministeriölle, keskusvirastojen osalta puolustusvoimain pääesikunnalle sekä paikallisviranomaisten osalta sotilaspäivien esikunnalle. Esityksiä tehtäessä on otettava huomioon viraston tai laitoksen toiminnan laajuus sodan aikana sekä mahdollisuus korvata asevelvollisia jäljempänä 6 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla.

4 §. Kun asevelvollinen otetaan virkaan tai toimeen, jonka haltija tämän asetuksen nojalla on vapautettu toistaiseksi tai määräajaksi asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana tai hän sellaisesta virasta tai toimesta vapautuu, tulee viraston tai laitoksen päällikön tehdä siitä ilmoitus asianomaisen sotilaspäivien esikunnalle.

5 §. Virassa tai toimessa oleva, joka asevelvollisuutensa perusteella on määrätty palvelukseen jonkun viraston tai laitoksen henkilökunnasta perustettuun sotilasjohdon alaiseen erityiseen muodostelmaan tai osastoon, ei vapaudu tästä velvollisuudestaan, vaikka hän olisikin 2 §:ssä mainitussa virassa tai toimessa.

6 §. Virastojen ja laitosten tulee vapautusten supistamiseksi mahdollisimman vähiin laatia suunnitelma viraston tai laitoksen sodanaikaista järjestelyä varten niin, että siinä palvelevat asevelvolliset, mikäli mahdollista, voidaan korvata muulla henkilökunnalla.

Mikäli 2 §:ssä mainitussa virassa tai toimessa oleva asevelvollinen itse haluaa astua asevelvollisuuttaan suorittamaan, on hänelle, mikäli mahdollista, annettava siihen tilaisuus.

7 §. Tämän asetuksen säännöksiä viran tai toimen haltijan vapauttamisesta sovelletaan siinä tapauksessa, ettei virkaa tai tointa ole vakinaisesti täytetty, myöskin siihen, joka väliaikaisesti on määrätty virkaa tai tointa hoitamaan.

8 §. Mitä edellä tässä asetuksessa on säädetty viran tai toimen haltijain vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana, olkoon voimassa myös asevelvollisia kutsuttaessa ylimääräiseen palvelukseen.

9 §. Tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarpeen vaatiessa puolustusministeriö.

Tällä asetuksella kumotaan 19 päivänä tammikuuta 1934 annettu asetus eräiden viran tai toimen haltijain vapautuksesta asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana.

48. Pakilan ja Paloheinän omakotialueiden perustaminen ja niiden tonttien luovutusehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 30)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

perustaa kaksi uutta omakotialuetta, toisen Pakinkylän alueelle Helsingin maalaiskunnassa ja toisen osaksi Pakinkylän, osaksi Tuomarinkylän alueelle;

määrätä edellisen omakotialueen nimeksi Pakilan omakotialue — Baggböle egnahemsområde ja jälkimmäisen nimeksi Paloheinän omakotialue — Svedängens egnahemsområde;

määrätä, että tonteille rakennettaessa on noudatettava kiinteistölautakunnan lopullisesti vahvistettavia tyyppi- ja rakennusohjeita sekä pihamaiden järjestelyssä lautakunnan antamia ohjeita;

määrätä, että tonteja uusilta omakotialueilta luovutettaessa on käytettävä vuokrausmenetelmää määräämällä vuokra samansuuruiseksi koko vuokraudelta ja käyttämällä sen määräämisperusteena 5 % tonttien arviohinnasta, kuitenkin niin, että viiden ensimmäisen vuoden vuokra lasketaan 3 %:n mukaan;

varata kaupungille oikeuden siinä tapauksessa, että alueille järjestetään viemäriverkosto ja kadut sekä tiet varustetaan kesto- ja kivi- ja betonilla korottaa tonteista suoritettavaa vuokraa enintään 100 %:lla;

määrätä alueelta luovutettavien tonttien vuokra riippuvaksi virallisesta elinkustannusindeksistä kaupunginvaltuuston Herttoniemen öljysataman varstoalueiden vuokrauksesta päättämällä tavalla, kuitenkin siten, että vuokran tarkistus toimitetaan vasta kun indeksi on noussut tai laskenut vähintään 20 % perusindeksistä;

oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan omakotialueiden tontit, jotka eivät ole tarkoitettuja jaettaviksi, sekä jaettavista tonteista rakennuksia varten varatut kadun puoleiset osat 50—60 vuodeksi, huomioonottaen, että vuokra-aika päättyy samanaikaisesti, ja noudattamalla kaupungin omakotialueita varten vahvistettua vuokrausmuskaavaketta;

oikeuttaa kiinteistölautakunnan vuokraamaan omakotialueiden jaettavien tonttien puutarhaksi tarkoitettuja osia Pakilan omakotialueella 15—20 vuodeksi ja Paloheinän omakotialueella 25—30 vuodeksi, huomioonottaen, että vuokra-aika päättyy samanaikaisesti;

määrätä, että alueiden katujen kunnossa- ja puhtaanapito on jäävä vuokraajien huoleksi ja että katujen kunnossapidosta on kaupungin ja vuokraajien välillä tehtävä eri sopimus, jossa kaupungille tuleva korvaus tontin katusuoksien kunnossapidosta vuokrauden kuluessa erikseen sovitaan;

oikeuttaa kiinteistölautakunnan lopullisesti määräämään vuokran suuruuden kussakin yksityistapauksessa;

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sisälllys: 49. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnantöontekijäin keskustoimikunta r. y:n välillä, s. 73. — 50. Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin kalliinajanlisäykset, s. 82. — 51. Asetus asevelvollisille sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijoille poikkeuksellisissa oloissa suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista, s. 84. — 52. Asevelvollisuuttaan suorittaville, kaupungin palveluksessa oleville henkilöille maksettava palkka, s. 88.

49. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnantöontekijäin keskustoimikunta r. y:n välillä.

Kaupunginhallituksen ja Helsingin kunnantöontekijäin keskustoimikunta r. y:n allekirjoittama heinäkuun 1 p:nä 1941.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1941)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin yleisten töiden lautakunnan, kiinteistölautakunnan, puhtaanapitolautakunnan ja teknillisten laitosten hallituksen alaisissa töissä kaupungin alueella sekä muualla suoritettavissa kaupungin töissä niihin työntekijöihin nähden, jotka kaupungista on sinne siirretty.

Sopimus ei kuitenkaan koske kiinteistötoimiston maatalousosaston alaisissa töissä eikä kaupungin varatoissa olevia työntekijöitä.

2 §. Työhön ottaminen ja erottaminen sekä työaika. Työhön ottamiseen ja erottamiseen sekä työaikaan nähden olkoon voimassa mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäätöksissä on määrätty.

Jos työntekijä katsoo, että hänet on erotettu ilman pätevää syytä, eikä asiaa ole saatu järjestetyksi hänen saatettuaan sen asianomaisen laitoksen tai viraston johtajan tai päällikön tutkittavaksi, saa hän myös sopimuksen tehneen keskustoimikunnan välityksellä saattaa asian kysymykseen tulevan lautakunnan tai hallituksen harkittavaksi ja päätettäväksi.

3 §. Tuntityöt. Alimpina tuntipalkkoina maksetaan eri ammateissa ja työlaaduissa tähän sopimukseen liittyvässä palkkaluettelossa mainitut palkat.

Jos työntekijä siirretään kesken jatkuvaa ammattityötään tilapäisesti johonkin omaan ammattiinsa kuulumattomaan halvempi-palkkaiseen työhön, maksetaan hänelle oman ammattinsa palkka juoksevan tiliviikon ajalta. Jos työntekijä siirretään tilapäisesti korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle hänen aikaisempaan työhönsä kuuluva palkka samoin juoksevan tiliviikon ajalta.

Jos työntekijän tehtäviin kuuluu useampien erilailla palkattujen töiden suorittaminen ja työntekijä ei joudu pitkäksi ajaksi tekemään

samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa työlaatuihin kuuluvien palkkojen keskiarvo, mahdollisuudella poiketa joko ylöspäin tai alaspäin sen mukaan, kuuluuko työntekijän tehtäviin yleensä enemmän korkeampipalkkaisen tai halvempipalkkaisen työn suorittaminen.

Niistä töistä, joita palkkaluettelossa ei ole mainittu, maksetaan sanotussa ammatissa yleensä käytännössä oleva palkka.

4 §. Urakkatyöt. Urakkatöissä noudatetaan soveltuville osilta niitä työhinnotteluja, jotka sisältyvät Helsingissä voimassaoleviin yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten työväenjärjestöjen välisiin työehtosopimuksiin tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin.

Ellei tällaisia hinnoitteluja ole jollakin alalla olemassa, on selaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen töiden aloittamista. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko suullisesti tai kirjallisesti.

Jos urakkatyötä suorittavan työntekijän on pakko odottaa työaineita tai jos hän hänestä itsestään riippumattomasta syystä muuten tulee estetyksi jatkamasta urakkatyötään, on hänelle tällöin järjestettävä työtä tuntipalkalla. Tästä työstä on hänelle maksettava hänen ammattiinsa kuuluva palkka.

Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan urakkatyön tulos ja tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin.

5 §. Ylityöt. Ylityöksi luetaan työsäännöissä määrätyn varsinaisen työajan päätyttyä suoritettu työ siinäkin tapauksessa, että työpäivä on 8 tuntia lyhyempi. Lauantaina ja sellaisen pyhäpäivän aattona, jolloin työpäivä päättyy viimeistään klo 14, maksetaan varsinaisen työpäivän jälkeen suoritetusta ylityöstä 100 %:lla korotettu palkka.

Joulu- ja juhannusaattoina päättyy varsinainen työaika klo 12 päivällä.

Ylityön tulee, mikäli mahdollista, jatkua yhtämittaisesti varsinaisen työajan päätyttyä. Jos työläinen kutsutaan ylityöhön, joka aloitetaan vähintään tuntia myöhemmin, maksetaan hänelle heti 100 %:lla korotettu palkka.

Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöajalta urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus k. o. työstä määrätyn tuntipalkan mukaan.

6 §. Työmatkat. Niiden työntekijäin, joiden työmaa on varsinaisen kaupunkialueen ulkopuolella ja sellaisessa paikassa, ettei työmaan läheisyyteen pääse rautatie-, raitiotie- tai omnibusvaunuilla, kuljetuksesta työmaille huolehtii kaupunki harkintansa mukaan. Tällaisiin matkoihin kulunutta aikaa ei lasketa työaikaan kuuluvaksi, paitsi milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät kesällä on kaupungin toimesta kuljettava laivalla, jolloin työaika lasketaan alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

Kaupungin asioissa matkustavat työntekijät saavat matkakor-

vausta ja päivärahaa Helsingin kaupungin matkustussäännön III luokan mukaan.

7 §. Palkanmaksu. Työpalkat maksetaan kerran viikossa. Jos palkanmaksuaika sattuisi pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Samoin maksetaan palkka urakkatyöstä lasketuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavasta työstä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakan hinnasta maksetaan, mikäli mahdollista, vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkastus on toimitettava.

8 §. Työntekijäin erinäiset etuisuudet. Kesälomien suhteen olkoon voimassa, mitä työntekijäin vuosilomalaisissa ja kaupunginvaltuuston vahvistamissa kaupungin työntekijäin lomasäännöissä on määrätty.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja kaupunginvaltuuston vahvistamain määräysten ja päätösten mukaisesti.

Vapunpäivä, joksi luetaan toukokuun I päivä klo 0:sta klo 24:ään, on työntekijöille vapaa. Jos työntekijän täytyy syystä tai toisesta olla tällöin työssä, maksetaan hänelle tästä pyhätyön palkka. Tätä menettelyä noudatetaan myös vuorotöissä.

Työntekijän ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

9 §. Pesu- ja ruokailusuojat. Pesu- ja ruokailusuojiin järjestämisestä työmaille olkoon voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

10 §. Luottamusmiehet. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella keskustoimikunnalla on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan työntekijäin oikeuksia ja sitä, etteivät työntekijät riko työehtosopimuksen määräyksiä eivätkä hyviä tapoja.

Keskustoimikunnalla on niinkään oikeus valita jokaiseen laitokseen tämän työntekijäin keskuudesta yleislouottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava k. o. laitoksen johtajalle. Yleislouottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltamista koskevissa asioissa käydä laitoksen työpaikoilla, sovituaan sopivasta ajasta vastaavain työnjohtajain kanssa.

Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle, älköönkä luottamusmieskään esiintykö sopimattomalla tavalla.

11 §. Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, jota ne eivät ole itse aiheuttaneet.

Voimassaolevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

12 §. Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet. Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi asianomaisten laitosten johtajat ja allekirjoittaneen keskus-

toimikunnan edustajat. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian kaupunginhallitus. Kaupunginhallituksen päätökseen tyytymätön sopimuspuoli voi alistaa asian sovinto-oikeuden ratkaistavaksi.

Sovinto-oikeus kokoonpannaan siten, että kaupunginhallitus ja Helsingin kunnantyohtokunta r. y. valitsevat kumpikin siihen yhden jäsenen ja nämä kaksi yhdessä kolmannen sovinto-oikeuden puheenjohtajaksi. Elleivät he sovi puheenjohtajan valinnasta, määrää sosiaaliministeriö puheenjohtajan.

Sovinto-oikeuden jäsenet on valittava neljäntoista vuorokauden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin vaatimus sovinto-oikeuden asettamisesta kirjallisesti tehtiin, liittäen siihen ilmoitus omasta välimiehestä ja käsiteltävästä asiasta. Puheenjohtaja valittakoon viiden vuorokauden kuluessa välimiesten vaalista. Sovinto-oikeuden on kokoonnuttava käsittelemään riidanalaista asiaa viiden vuorokauden kuluessa puheenjohtajan valitsemispäivästä lukien. Jos vasta-puoli kieltäytyy valitsemasta sovinto-oikeuden jäsentä tai viivyttää valitsemista yli neljäntoista vuorokauden siitä, kuin vaatimus teh-tiin, voi se, joka vaatimuksen sovinto-oikeuden asettamisesta on tehnyt, asettaa myöskin toisen jäsenen. Sovinto-oikeuden tuomio, joka sisältäköön myös lausunnon sovinto-oikeuden kustannuksista sekä oikeudenkäyntikuluista, on heti lainvoimainen ja menee täy-täntöön niinkuin ulosottolain 3 luvun 16 §:ssä säädetään. Allekirjoittamalla tämän työehtosopimuksen ovat sen allekirjoittajat si-toutuneet alistamaan näin kokoonpannun sovinto-oikeuden päätök-seen, olematta oikeutettuja saattamaan riitaa tuomioistuimen uudel-leen tutkittavaksi.

13 §. Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen. Tämä sopimus tulee voimaan heti sen tultua molemmin puolin allekirjoite-tuksi ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 1942, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu edelleen 1 vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeis-tään neljää kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianosaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianosaiset ovat velvolliset irti-sanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuk-sen aikaansaamiseksi, mikä on alistettava kaupunginvaltuuston vahvistettavaksi.

Sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä on kaupunginhalli-tuksen kesäk. 27 p:nä 1941 tekemän päätöksen mukaisesti eri pöytäkirjaan merkitty sovituksi, että työehtosopimusta on niin tulkittava, että sen perusteella ei kenenkään työntekijän nykyisiä työ- tai peruspalkkaehtoja saa vähentää, ellei hän joudu toiseen-laiseen työhön, sekä että työehtosopimuksen estämättä voidaan kaupungin työntekijöihin nähden noudattaa valtioneuvoston päätöstä kesäk. 19 p:ltä 1941 eräistä poikkeuksista työaikaa ja muita työoloja koskevista säännöksistä siinä tapauksessa, että työntekijä on nykyisten poikkeuksellisten olojen aiheuttamassa työssä.

Palkkatariffi.

Kaupungin laitosten työpajojen alaisissa töissä.

	Työehtosopimuksen mukainen alin tuntipalkka, mk	
Esimiehet		13: 50
Sähköasentajat, vastuulliset		12: 70
Sähköasentajat	10: 20 —	11: 50
Sähköapuasentajat	9: 50 —	10: 20
Hitsaajat, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Koneenkoojat, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Konetyöntekijät, sorvarit ja kursoojat, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Konetyöntekijät, muut, työn laadusta ja ammattitaidosta riippuen	9: 50 —	11: 20
Viilaaajat, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Viilaaajat	9: 50 —	11: 20
Viilaaajat, työkalu-		12: 70
Sepät, vastuulliset		12: 20
Sepät	9: 50 —	11: 20
Sepät, apulaiset		9: —
Peltisevät ja levysepät, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Puusevät, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Konepuusevät		11: 50
Kirvesmiehet		11: 50
Maalarit		12: 70
Maalarit, apulaiset	9: 50 —	11: 20
Pursimiehet		11: 20
Oppilaat	5: 20 —	8: 50

Rakennustoimiston ja kiinteistötoimiston alaisissa töissä.

Sukeltajat		21: —
Sukeltajien merkinantomiehet		9: 50
Kirvesmiehet teline-, tukemis- ja niihin verrattavissa töissä (ei laudoitustyössä)		11: —
Kirvesmiehet muissa töissä		12: —
Koneen- ja höyrykoneiden käyttäjät		12: —
Koneenkäyttäjät puhdistus- ja pumppulaitoksissa		12: —
Satamanosturien käyttäjät		11: 20
Ilmapuristajien, asfalttikoneiden, lakaisukoneiden, moottorijyrien, mämmuttipumppujen ja niihin verrattavien koneiden käyttäjät		10: 70
Höyryjyrien ja traktorinosturien käyttäjät		12: —
Kirrenmurtaajien ja muiden paineilmalla käyvien työkalujen käyttäjät		10: 20
Pumppujen ja niihin verrattavien laitteiden käyttäjät		9: 70

Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	9: 70
Sepät, ammattitaitoiset	12: 20
Sepänapulaiset	9: —
Panostajat	13: —
Hakkurit kivitöissä sekä verkko- ja vinkkelimuurisaumatöissä	12: 50
Porarit kivitöissä	12: 50
Kivimiehet meisselimuuritöissä	10: 20
Aputyöläiset kivitöissä	9: —
Sepelimityllyssä työskentelevät	10: —
Kadunlaskijat	12: —
Urheilukenttien ratatyöntekijät	11: —
Urheilukenttien aputyöläiset	8: 50
Putkenlaskijat, ammattitaitoiset	10: 70
Viemäripuhdistajat	9: 50
Sementtityöntekijät, ammattitaitoiset	11: 20
Sementtityöntekijät, apulaiset	10: 50
Betonityöntekijät, määrän tavaran karrääjät, sulloajat ja myllärit	11: —
Betonityöntekijät, kuivan tavaran karrääjät, pistomiehet ja apusulloajat	9: —
Betonityöntekijät, apulaiset ja raudankantajat ..	9: —
Betonityöntekijät, raudoittajat, ammattitaitoiset	11: 50
Betonityöntekijät, raudoittajan apulaiset	10: 50
Aputyöläiset	8: 50
Aputyöläiset, savisissa ja vetisissä töissä	9: —
Sepelinkuormajat	9: —
Mittaussmiehet ja maankairaajat täysin ammattitaitoiset	10: 70
Mittaussmiehet ja maankairaajat, apulaiset, osittain ammattitaitoiset	9: —
Puutarha-apulaiset (puutarhurit tai muuten täysin ammattitaitoiset)	11: —
Puutarhatyöntekijät, miehet	10: —
Puutarhatyöntekijät, naiset	8: —
Puistotyöläiset, miehet	9: 50
Puistotyöläiset, naiset	7: 50
Naiset puhdistus- ja muissa töissä	7: 50
Yövärtijat	7: 50
Päivävärtijat	8: 50
Muurarit	11: 70
Rapparit	11: 70
Uunintekijät	12: 20
Laastinkantajat	8: 50
Tiilenkantajat	10: —

Työehtosopimuksen
mukainen alin
tuntipalkka,
mk

Väliseinäntekijät	11: 20
Maalarit	12: 70
Asfalttityöntekijät, valurit	11: —
Asfalttityöntekijät, keittäjät ja hiertäjät	10: —
Asfalttityöntekijät, kantajat	9: —
Asfalttityöntekijäin ja katujen asfaltoijain etu- miehet	10: 50
Asfalttityöntekijät, sepelin- ja emulsionlevittäjät	9: 70
Huopakaton tekijät	10: —
Tilkitsijät	9: —
Kalustonhoitajat	11: — — 12: —
Varastoapulaiset, vastuulliset	9: —
Varastoapulaiset	8: 50
Kuorma-ajurit, omalla hevosella	16: —
Ajomiehet kaupungin hevosilla	10: 20
Autonkuljettajat, kaupungin vaunuin	11: 50
Autonkuljettajat, omin vaunuin alle 2,000 kg	30: —
Autonkuljettajat, omin vaunuin yli 2,000 kg	36: —
Autonkuljettajat käytettäessä perävaunua, lisää	10: —
Kahluusukeltajat	10: —
Ruoppaaja- ja kaivajatyöläiset	10: —
Puisto- ja urheilukenttävärtijat rakennustoimis- ton ja kiinteistötoimiston alaisissa töissä, täy- sissä viikoissa	440: —

Puhtaanapitolaitoksen alaisissa töissä.

Autonkuljettajat	12: —
Auton apumiehet	10: 20
Autonasentajat, vastuulliset	12: 20
Autonasentajat	11: 20
Ryhmäetumiehet, vain talvella	11: 20
Kadunlakaisijat	10: 20
Ajomiehet kaupungin hevosella	10: 20
Vaunumiehet lastauspaikoilla	10: 20
Miehet Malmin kaatopaikalla	10: 20
Naiset Malmin kaatopaikalla	9: 20
Hevostallissa palvelevat miehet	10: 20
Naiset raskaassa työssä	8: —

Muissa ammatti- tai aputöissä maksetaan sa-
mat palkat kuin rakennustoimistossa.

Vesijohtolaitoksen alaisissa töissä.

Kemiallisen työn tekijät	10: 20
Putkenasentajat, vastuulliset	12: 70

	Työehtosopimuksen mukainen alin tuntipalkka, mk
Putkenasentajat	11: 50
Putkenasentajat, apulaiset	9: 50 — 10: 20
Mittarinvaihtajat	10: 70
Mittarimekaanikot	14: —
Mittarinkorjaajat, täysin ammattitaitoiset	12: 70
Mittarinkorjaajat	11: 50
Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset	12: 70
Mittarintarkistajat	11: 50
Mittarinpesijättäret	7: 70
Mittarinmaalaajat	10: 70

Muissa ammatti- tai aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa. Hajoituskaivojen puhdistuksessa työskenteleville työntekijöille maksetaan kuitenkin työn likaisuuden vuoksi siltä todelliselta työajalta, minkä he joutuvat olemaan kaivon sisällä, heidän normaalian tuntipalkkansa suuruinen ylimääräinen korvaus tunnilta.

Kaasulaitoksen alaisissa töissä.

Uuninhoitajat	12: 20
Uuninlämmittäjät	11: 50
Uniapulaiset	10: 20
Moottorinhoitajat	10: 70
Koukkumiehet	9: 50
Seulojat	10: 50
Voitelijat	10: 70
Höyrykattilan lämmittäjät	11: 50
Höyryaseman hoitajat	11: —
Kemiallisen työn tekijät, vuorotyössä	10: 70
Kemiallisen työn tekijät, päivätyössä	10: 20
Putkenasentajat, vastuulliset	12: 70
Putkenasentajat	11: 50
Putkenasentajat, apulaiset	10: 20
Putkenasentajat, apulaiset, tilapäiset	9: 50
Mittarinkorjaajat, täysin ammattitaitoiset	11: 70
Mittarinkorjaajat	9: 50 — 10: 70
Mittarinasentajat ja -vaihtajat	10: 70
Mittarintarkistajat	12: 70
Mittarinpuhdistajat	9: 50 — 10: 70
Mittarinmaalaajat	10: 70
Kaasu-uunin muurarit	12: 70
Sekatyöntekijät ja apurit	8: 50
Hiilenkuljettajat	8: 50

	Työehtosopimuksen mukainen alin tuntipalkka, mk	
Kojeiden asentajat, täysin ammattitaitoiset		12: 20
Kojeiden asentajat	9: 50 —	10: 70
Varastomiehet		10: 20
Massatyöntekijät		10: 50
Lampunkorjaajat		12: 20
Lampunhoitajat, viikolta		550: —
Katujohdtopesäkkeiden tyhjentäjät, viikolta		480: —

Muissa ammatti- tai aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.

Sähkölaitoksen alaisissa töissä.

Kellosepät		12: 20
Sähköasentajat, vastuulliset		12: 70
Sähköasentajat		11: 50
Sähköapuasentajat	9: 50 —	10: 20
Mittarintarkistajat, vastuulliset		12: 70
Mittarintarkistajat		11: 50
Erikoistarkistajat		15: —
Mittarin puhdistajattaret ja maalaajattaret		7: 50
Hienomekaanikot		15: —
Höyrykattilan lämmittäjät		12: 20
Kattilahuoneapurit		10: 20
Kattilamuurarit		12: 70
Miehet hiililyössä		9: 50
Naiset hiililyössä		8: 50
Akkumulaattoriasentajat		12: 20
Koneapurit		10: 70
Katuvalon asentajat ja -hoitajat, viikolta		620: —

Muissa ammatti- ja aputoissa maksetaan samat palkat kuin rakennustoimistossa.

Asianomainen ylin työnjohto on oikeutettu yksityistapauksissa työntekijän paremman ammattitaidon tai työkyvyn taikka ahkeruuden perusteella korottamaan palkkaa enintään 10 %:lla.

Kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai eläkettä nauttivan työläisen palkasta vähennetään hänen elinkorkonsa tai eläkkeensä määrä vastaavalta ajalta.

Edelläolevaan tariffiin merkityt peruspalkat eivät estä kaupunginvaltuustoa päättämästä mahdollisesti myönnettävistä kalliinajanlisäyksistä, josta kuitenkin kaupunginhallituksen on neuvoteltava Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n kanssa ennenkuin asia esitellään kaupunginvaltuustolle.

Tämä palkkatariffi otetaan käytäntöön työehtosopimuksen molemminpuolista allekirjoittamista lähinnä seuraavan tiliviikon alusta.

50. Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin kalliinajanlisäykset.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ttä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 47 ja 1941 : 9)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kunkin toukokuun ja marraskuun virallinen Helsingin elinkustannusindeksi määrää, minkä indeksiluokan mukaan kalliinajanlisäykset seuraavan heinäkuun 1 tai tammikuun 1 p:stä alkaen on maksettava lähimmän seuraavan 6 kuukauden aikana;

2) että kalliinajanlisäykset viranhaltijoille maksetaan heinäkuun 1 p:stä 1941 alkaen noudattaen kaupunginhallituksen ehdotamaa järjestelmää;

3) että sivuvirassa ei kalliinajanlisäystä makseta;

4) että tilapäisen työvoiman määrärahasta palkatun viranhaltijan palkasta on asianomaisen viranomaisen määrättävä, mikä osa siitä on katsottava pohjapalkaksi, jolle suoritetaan kulloinkin voimassa oleva kalliinajanlisäys;

5) että vakinaisen viranhaltijan toimiessa toisessa virassa viransijaisena hänelle maksetaan hänen omaan virkaansa kuuluva kalliinajanlisäys;

6) että viransijaisille muissa kuin edellisessä kohdassa mainitussa tapauksessa ei makseta erillistä kalliinajanlisäystä;

7) että virkaatekevälle viranhaltijalle maksetaan virkaan kuuluva kalliinajanlisäys;

8) että kalliinajanlisäykset työntekijöille maksetaan heinäkuun 1 p:stä 1941 alkaen myöskin noudattaen yllä ponnassa 2) mainittua järjestelmää siten, että siirryttäessä indeksiluokasta toiseen tämä on huomioitava palkanmaksussa lähinnä seuraavalta täydeltä tiliviikolta;

9) että työntekijäin palkkatariffissa esiintyvän nimikkeen »oppilaat» kohdalla nykyiseen kalliinajanlisäykseen, 1: 50 mk tunnissa, maksetaan heinäkuun 1 p:stä 1941 alkaen samat uudet korotukset kuin muille työntekijöille;

10) että edelläolevat määräykset kalliinajanlisäysten maksamisesta eivät koske kuorma-ajureita omin hevosin eikä autonkuljettajia omin vaunuin;

11)—12) —————

Kaupunginvaltuuston päätös merkitsee, kaupunginhallituksen asiassa antaman ehdotuksen perustelujen mukaan:

että viranhaltijoille suoritetaan kalliinajanlisäyksiä alla painetun taulukon mukaan;

että tuntipalkkaisille työntekijöille suoritetaan seuraavat kalliinajanlisäykset tunnilta: kun elinkustannusindeksi on 136 — 141

2: 20 mk, kun indeksi on 142 — 147 2: 60 mk, kun indeksi on 148 — 153 3 mk ja kun indeksi on 154 — 159 3: 40 mk; sekä

että oppilaille suoritetaan seuraavat kalliinajanlisäykset tunnilta, riippuen elinkustannusindeksistä: 1: 70 mk, 2: 10 mk, 2: 50 mk ja 2: 90 mk.

Järjestelmä kalliinajanlisäysten maksamisesta viranhaltijoille ja työntekijöille.

Palkka- ka- luokka	Kuukautinen pohjapalkka tai tuntipalkka kerrottuna 200:lla	Kuukautinen kalliinajanlisäys elinkustannusindeksin ollessa			
		I	II	III	IV
		136—141	142—147	148—153	154—159
M a r k k a a					
1	16,500	340	420	500	580
2	13,100	340	420	500	580
3	11,000	340	420	500	580
4	10,400	340	420	500	580
5	9,900	340	420	500	580
6	9,500	340	420	500	580
7	9,100	340	420	500	580
8	8,700	340	420	500	580
9	8,300	340	420	500	580
10	7,900	340	420	500	580
11	7,500	340	420	500	580
12	7,200	340	420	500	580
13	6,900	340	420	500	580
14	6,625	340	420	500	580
15	6,350	340	420	500	580
16	6,075	340	420	500	580
17	5,800	340	420	500	580
18	5,550	340	420	500	580
19	5,300	340	420	500	580
20	5,075	340	420	500	580
21	4,850	340	420	500	580
22	4,625	340	420	500	580
23	4,400	340	420	500	580
24	4,200	440	520	600	680
25	4,000	440	520	600	680
26	3,800	440	520	600	680
27	3,600	440	520	600	680
28	3,425	440	520	600	680
29	3,250	440	520	600	680
30	3,075	440	520	600	680
31	2,900	440	520	600	680
32	2,750	440	520	600	680
33	2,600	440	520	600	680
34	2,450	440	520	600	680
35	2,300	440	520	600	680
36	2,200	440	520	600	680
37	2,100	440	520	600	680
38	2,000	440	520	600	680
39	1,900	440	520	600	680
40	1,800	440	520	600	680
41	1,700	440	520	600	680

Palk- ka- kerro- ttuna 200:lla	Kuukautinen pohjapalkka tai tuntipalkka kerrottuna 200:lla	Kuukautinen kalliinajanlisäys elinkustan- nusindeksin ollessa			
		I	II	III	IV
		136—141	142—147	148—153	154—159
M a r k k a a					
42	1,600	440	520	600	680
43	1,500	440	520	600	680
44	1,425	421	501	581	661
45	1,350	399	475	550	626
46	1,300	384	457	530	603
47	1,250	370	440	510	580
48	1,200	355	422	489	556
49	1,150	340	404	469	533
50	1,100	325	387	448	510
51	1,050	310	369	428	487
52	1,000	296	352	408	464
53	950	281	334	387	440
54	900	266	316	367	417
55	850	251	299	346	394
56	800	236	281	326	371
57	750	222	264	306	348
58	700	207	246	285	324
59	650	192	228	265	301
60	600	177	211	244	278
61	550	162	193	224	255
62	500	148	176	204	232

51. Asetus asevelvollisille sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijoille poikkeuksellisissa oloissa suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 463)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 7 ja 1941 : 3)

Puolustusministerin esittelystä säädetään seuraavaa:

1 §. Asevelvolliselle sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijalle suoritetaan poikkeuksellisissa oloissa, erikseen määrättyjen luontoisetujen ohella päivärahaa sekä lisäksi asevelvollisen perheenjäsenille heidän huoltoansa varten kuukausipalkkaa sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §. Asevelvollisiksi luetaan ne, jotka asevelvollisuuslain säännösten nojalla ovat sotapalvelukseen kutsutut.

Puolustusvoimain viran ja toimen haltijoiksi tämän asetuksen mukaan luetaan puolustusministeriön, puolustusvoimain pääesikunnan, puolustuslaitoksen, suojeluskuntajärjestön, rajavartiolaitoksen ja merivartiolaitoksen peruspalkkaisissa viroissa ja toimissa olevat, eläkkeeseen oikeuttavien sopimuspalkkaisten virkojen ja

toimien haltijat, päätoimiksi katsottavien ylimääräisten toimien haltijat sekä värvätty miehistö.

3 §. —————

4 §. Jos asevelvollisella on vaimo tai 17 vuotta nuorempi oma lapsi tai luonaan asuvana elätettävänään ottolapsi taikka avio-puolisonsa lapsi, joka ei ole 17 vuotta täyttänyt, suoritetaan näiden perheenjäsenten huoltoa varten heille kuukausipalkkaa, jonka suuruus määräytyy osaksi asevelvollisen sotilasarvon osaksi mainittujen perheenjäsenten luvun mukaan. Tähän nähden ryhmitetään asevelvolliset seuraavasti:

Ensimmäiseen ryhmään luetaan divisioonan komentajaksi määrätty eversti, kenraalimajuri ja kontra-amiraali sekä näitä ylemmät upseerit.

Toiseen ryhmään luetaan everstiluutnantti, komentaja, eversti ja kommodori, lukuunottamatta ensimmäiseen ryhmään kuuluvaa everstiä.

Kolmanteen ryhmään luetaan kapteeni, ratsumestari, kapteeniluutnantti, majuri ja komentajakapteeni.

Neljänteen ryhmään luetaan vänrikki, kornetti, aliluutnantti, luutnantti, sotilasvirkamies ja sotilasmestari.

Viidenteen ryhmään luetaan vääpeli ja pursimies.

Kuudenteen ryhmään luetaan miehistö, alikersantti, kersantti, ylikersantti, upseerikokelas ja sotilasalivirkamies.

Asevelvollinen insinööri-, lääkintä- ja eläinlääkintäupseeri luetaan samaan ryhmään kuin vastaavassa sotilasarvossa oleva upseeri. Insinööriin, lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin määrätty insinööri, lääkäri, hammaslääkäri tai eläinlääkäri, jolla ei ole insinööri-, lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, sekä kenttäpappina toimiva pastori luetaan kolmanteen ryhmään. Jos lääketieteen-, odontologian- tai eläinlääketieteen kandidaatti, jolla ei ole lääkintä- tai eläinlääkintäupseerin arvoa, on määrätty lääkärin, hammaslääkärin tai eläinlääkärin tehtäviin, luetaan hänet neljänteen ryhmään.

Kuukausipalkka on, milloin I momentissa mainittuja perheenjäseniä on yksi, ensimmäisessä ryhmässä 2,500, toisessa 1,800, kolmannessa 1,400, neljännessä 1,000, viidennessä 800 ja kuudennessa 600 markkaa.

Jos asevelvollisen perheenjäseniä on useampia, lisätään kuukausipalkkaan toisen jäsenen osalta 200 markkaa ja jokaisen seuraavan osalta 150 markkaa.

Jos näin määrätynyt kuukausipalkka elinkustannusten, perheenjäsenten sairauden tai muun heidän toimeentuloaan vaikeuttavan syyn takia perheenjäsenten muista tuloista tai heidän mahdollisesti nauttimistaan luontoiseduista huolimatta osoittautuu riittämättömäksi turvaamaan perheenjäsenten kohtuullisen toimeentulon, voidaan perheenjäsenille eri hakemuksesta suorittaa kuukausipalkan lisäystä, jonka suuruus määräytyy sosiaaliministeriön vahvistaminen kalleusryhmien perusteella siten, että sanottu lisäys on I kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla 20, II kalleusryhmään kuulu-

villa paikkakunnilla 30 ja III kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla 50 prosenttia tässä pykälässä vahvistetusta kuukausipalkasta.

Helsingin kaupunki kuuluu III:een kalleusryhmään. *Sosiaalimin. päätös kesäk. 21 p:ltä 1941.*

Jos kuukausipalkan saaja siirtyy toiselle paikkakunnalle vakituisesti tai väliaikaisesti asumaan, määräytyy kuukausipalkan lisäys oleskelupaikkakunnan mukaan.

Jos asevelvollinen saa palkkausta valtion, kunnan tai seurakunnan virasta tai toimesta taikka valtion työntekijänä ja sellainen palkkaus on yhtä suuri tai suurempi kuin tässä pykälässä vahvistettu kuukausipalkka, älköön kuukausipalkkaa maksettavaksi määrätäkö. Muussa tapauksessa kuukausipalkasta on vähennettävä puheenalainen palkkaus.

Kuukausipalkan ja sen lisäyksen suoritus tapahtuu ensi kerran siltä ajalta, joka on kulunut asevelvollisen palvelukseen astumisesta silloin kulumassa olevan kuun loppuun asti, sekä sen jälkeen etukäteen kultakin kalenterikuukaudelta sinä aikana, jona asevelvollinen on palveluksessa. Asevelvollisen vapauduttua palveluksesta on hänen perheenjäsenillään oikeus vielä saada puolen kuukauden palkka, mikäli tämä etu tai osa siitä ei jo sisälly heille suoritettuun kalenterikuukauden palkkaan.

Jos asevelvollinen on palveluksen aiheuttaman sairauden tai vamman johdosta vapautettu palveluksesta, on hänen perheenjäsenillään oikeus kuukausipalkkaan, kunnes kysymys asevelvollisen oikeudesta tapaturmakorvaukseen on valtion tapaturmatoimistossa ratkaistu.

5—6 §.

7 §. Jos asevelvollinen tai puolustusvoimain viran tai toimen haltija taikka värvätty mies on kuollut palveluksen aiheuttaman sairauden tai vamman johdosta ja hänen jälkeensä on jäänyt 4 §:ssä mainittuja perheenjäseniä, on sanotussa pykälässä vahvistettu kuukausipalkka maksettava avustuksena mainittujen perheenjäsenten huoltoa varten, kunnes kysymys vainajan jälkeen suoritettavasta huoltoeläkkeestä on ratkaistu.

Kuolleen upseerinviran, insinööri-, lääkintä- tai eläinlääkintä-upseerinviran, sotilasvirkamiehenviran tai -toimen, sotilasmestarin-toimen, aliupseerintoimen ja sotilasalivirkamiehentoimen haltijan sekä värvätyn miehen perheenjäsenille suoritettavan avustuksen suuruus määräytyy 4 §:n säännösten mukaisesti, lukemalla värvätty miehistö kuudenteen ryhmään, ja muun kuolleen viran tai toimen haltijan perheenjäsenille suoritettavan avustuksen suuruus sen mukaan, mitä tässä mainittua viran tai toimen haltijaa muun viran tai toimen haltijan on peruspalkkansa taikka palkkionsa perusteella katsottava lähinnä vastanneen.

Kadonneen asevelvollisen sekä viran tai toimen haltijan ja värvätyn miehen oikeus päivärahaan ja palkkauksen kadoksissaolon ajalta jätetään vastaisen selvityksen varaan. Jos kadonneella on 4 §:ssä mainittuja perheenjäseniä eikä ole syytä epäillä, että hän on aiheettomasti poissa palveluksesta, saadaan kadonneen asevelvollisen

sen perheenjäsenten huoltoa varten heille suorittaa kadoksissaolon ajalta kuukausittain avustuksena asetuksen mukainen kuukausipalkka ja viran ja toimen haltijan perheenjäsenille kaksi kolmannesta kadonneen peruspalkasta tai palkkiosta sekä värvätyn perheenjäsenille tämä avustus sen suuruisena kuin kuukausipalkkaa asetuksen mukaan maksetaan yhdelle perheenjäsenelle siinä ryhmässä, johon asevelvollinen miehistö kuuluu.

Kuolleen tai kadonneen viran tai toimen haltijan sekä värvätyn miehen perheenjäsenille suoritettavan avustuksen ja palkan maksaa se viranomainen, joka asianomaiselle on hänen palkkauksensa suorittanut.

8 §. —————

9 §. Päivärahaa ja kuukausipalkkaa älköön asevelvolliselle suoritettako siltä ajalta, jona hän on: 1) ilman pätevää syytä poissa palveluksesta, 2) tahallisesti itse aiheuttamansa vamman tai sairauden vuoksi palvelukseen kykenemätön, 3) rikoksesta epäiltynä vangittuna, mikäli asevelvollinen rikoksesta rangaistukseen tuomitaan, tai 4) kärsimässä muuta rangaistusta kuin arestirangaistusta.

Jos asevelvolliselle on myönnetty muuta kuin toipumista varten lomaa neljätoista vuorokautta pitemmäksi ajaksi, ei hän ole oikeutettu päivärahaan sen yli meneviltä lomapäiviltä.

10 §. —————

11 §. Mikäli muu kuin puolustusvoimiin kuuluva viran tai toimen haltija on määrätty palvelemaan puolustusvoimissa, on tämän asetuksen säännöksiä myös sellaiseen viran tai toimen haltijaan nähden sovellettava. Puolustusministeriöllä on valta määrätä, että tämän asetuksen säännöksiä saadaan soveltaa myös muuhun puolustusvoimiin kuulumattomaan viran tai toimen haltijaan, jos hänen viranhoitonsa on sellaista, että se on rinnastettavissa palvelukseen puolustusvoimissa.

12 §. Tämän asetuksen asevelvollisia koskevia säännöksiä sovelletaan myös niihin miehiin nähden, jotka suojeluskuntalaisina tai vapaaehtoisina ovat astuneet sotapalvelukseen.

Palkkaetuja määrättäessä rinnastetaan suojeluskunta-alipäällystön arvot puolustuslaitoksen vastaaviin alipäällystön arvoihin ja suojeluskuntaupseerin arvo puolustuslaitoksen alimpaan upseerin arvoon. Asetuksen mukaisten palkkaetujen saamiseksi tulee suojeluskuntalaisen palkan maksajalle esittää sotilas- tai suojeluskuntaviranomaisen antama todistus siitä, että hän on suorittamansa palveluksen vuoksi estynyt suorittamasta tavallista ansiotyötään.

13 §. —————

14 §. Tämän asetuksen 4 §:n mukaisen kuukausipalkan maksaminen lisäyksineen asevelvollisten sekä suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten perheenjäsenille tapahtuu lääninhallitusten tarkkailun alaisena maalla kunnallislautakunnan, kaupungissa kaupunginhallituksen ja kauppalassa kauppalanhallituksen tai näiden asettaman jaoston toimesta. Kuukausipalkan nostajaksi ilmoittautuvan tulee kunnalliselle viranomaiselle esittää kutsuntaviranomaisen tai

muun viranomaisen antama todistus asevelvollisen palvelukseen astumisesta sekä selvitys hänen perhesuhteistaan.

15 §. Asevelvollisen palkan nostamiseen oikeutetuille perheenjäsenille suoritettavasta kuukausipalkasta on puolustusministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittava kuukausipalkkakirja, joka kuukausipalkkaa nostettaessa aina on esitettävä ja johon kuukausipalkkaa kulloinkin suoritettaessa on merkittävä palkkaa suorittavan viranomaisen nimi, palkan suuruus ja suorituksen päivämäärä. Samalla tavoin on meneteltävä kuukausipalkan lisäystä maksettaessa.

Jos muualla kuin vakituksella kotipaikkakunnallaan oleskeleva asevelvollisen perheenjäsen haluaa oleskelupaikkakuntansa kunnalliselta viranomaiselta nostaa kuukausipalkkaa tai kuukausipalkan lisäystä eikä hän voi esittää hänelle niiden suorittamisesta annettua kirjaa, on kunnallisen viranomaisen ennen kirjan antamista ja kuukausipalkan tai sen lisäyksen suorittamista hakijan vakituksien asuinpaikkakunnan vastaavalta kunnalliselta viranomaiselta hankittava selvitys siitä, ettei kuukausipalkan hakijalle ole kirjaa jo annettu. Saapuneista tiedusteluista on kunnallisten viranomaisten pidettävä luetteloa, jotta kuukausipalkan suorittamisesta samanaikaisesti eri kunnista vältyttäisiin.

16 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarpeen vaatiessa puolustusministeriö.

17 §. Tällä asetuksella, jota on sovellettava sikäli kuin se koskee kuukausipalkkaa 1 päivästä kesäkuuta 1941 ja muilta osiltaan 15 päivästä kesäkuuta 1941, kumotaan asevelvollisille sotatilan aikana suoritettavasta palkkauksesta ynnä eräistä muista eduista 9 päivänä helmikuuta 1940 annettu asetus sekä sen muuttamisesta 17 päivänä tammikuuta 1941 annettu asetus.

52. Asevelvollisuuttaan suorittaville, kaupungin palveluksessa oleville henkilöille maksettava palkka.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 27 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 5, 6, 63 ja 64)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palveluksessa oleville henkilöille, jotka suorittavat säännöllistä asevelvollisuuttaan, maksetaan kesäkuun 18 päivästä alkaen tai sen jälkeen asevelvollisuuttaan suorittamaan ryhdyttyään kutsuntapäivästä alkaen palkkaa kaupunginvaltuuston tammikuun 17 päivänä 1940 päättämien periaatteiden mukaan kunnes asiasta toisin päätetään.

Kaupunginvaltuuston kysymyksessä olevassa päätöksessä mainitut palkkamääräykset tarkoittavat kokonaispalkkoja, joihin tulee sisältyä myöskin kaupungin, joskin valtion lukuun, asianomaisille maksettavat huoltorahat ja heidän perheilleen tulevat kuukausipalkat. *Kaupunginhall. kiertokirje kesäk. 30 p:ltä 1941.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 53. Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista, s. 89. — 54. Helsingin kaupungin kansanhuollon ohjesääntö, s. 93. — 55. Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen, s. 99. — 56. Eräistä huonerakenteista annettujen määräysten muutos, s. 102. — 57. Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain muuttamisesta, s. 102. — 58. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevien yleisten määräysten muutos, s. 103. — 59. Vuokra-autotaksan muutos, s. 104.

53. Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista.

Annettu maaliskuun 12 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(*Muutoksineen kesäkuun 6 p:ltä 1941*)

(*Suomen as.-kok. 1941 : 178 ja 402*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 40*)

Kansanhuoltoministerin esittelystä säädetään:

1 l u k u.

Kansanhuoltopiirit ja niiden toimistot.

1 §. Kansanhuoltohallinnolle kuuluvien tehtävien suorittamista varten maa jaetaan piireihin, joiden lukumäärän ja rajat valtioneuvosto määrää.

Helsingin kaupunki kuuluu Uudenmaan läänin kansanhuoltopiiriin. *Valtioneuvoston päätös maaliskuun 27 p:ltä 1941.*

2 §. Jokaisessa piirissä on piiritoimisto, joka on kansanhuoltoministeriön alainen.

Määrättyjen, piiritoimistolle kuuluvien asioiden hoitamista varten voidaan kansanhuoltopiiriin perustaa kansanhuoltokonttoreita.

3—10 §.

2 l u k u.

Kansanhuoltolautakunnat, kansanhuollonjohtajat ja niiden tehtävät.

11 §. Kansanhuoltohallinnon paikallisten tehtävien suorittamista varten on jokaisessa kunnassa kansanhuoltolautakunta. Kansanhuoltoministeriö voi määrätä, että jokin osa kunnan alueesta on liitettävä toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan toimialueeseen.

12 §.

Kaupunki- ja kauppalakuntiin sekä sellaisiin maalaiskuntiin, joihin kansanhuoltoministeriön päätöksen mukaan ei ole valtion palkkaamaa kansanhuollonjohtajaa asetettava, voi asianomainen kunnan valtuusto asettaa kansanhuollonjohtajan sekä tarvittaessa hänen avukseen apulaisjohtajia. Toimivallan jaosta kansanhuollonjohtajan ja apulaisjohtajien välillä määrätään kansanhuoltolautakunnan ohjesäännössä. Apulaisjohtajista on muuten voimassa, mitä kansanhuollonjohtajasta on määrätty.

Jos kansanhuollonjohtaja on esteellinen tai estynyt taikka jos kansanhuollonjohtajan virka on avoinna, hoitaa kansanhuollonjohtajalle kuuluvat tehtävät kansanhuoltolautakunnan puheenjohtaja tai joku muu lautakunnan määräämä henkilö.

13 §. Kansanhuoltolautakunnat ja kansanhuollonjohtajat ovat kansanhuoltoon koskeissa asioissa kansanhuoltoministeriön ja lähinä piiritoimiston alaisia.

14 §. Kansanhuoltolautakunnan valitsee asianomaisen kunnan valtuusto kalenterivuodeksi kerrallaan, ja tulee siinä olla puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä, joiden on oltava perehtyneitä yleisten tarvikkeiden tuotantoon, kauppaan ja kulutukseen.

Lautakunnassa voi olla jaostoja. Jaostojen kokoonpanosta ja toimivallasta määrätään kansanhuoltolautakunnan ohjesäännössä.

Milloin jokin osa kunnan alueesta on liitetty toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan alueeseen, voi lääninhallitus määrätä, että ensiksi mainitun kunnan on valittava osa lautakunnan jäsenistä.

15 §.

Kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan valitsee kunnan valtuusto.

Kansanhuollonjohtaja ei saa samanaikaisesti olla kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana tai muuna jäsenenä, mikäli kansanhuoltoministeriö asianomaisen piiritoimiston esityksestä ei toisin määrää.

16 §. Kansanhuoltolautakunta ottaa kansanhuollonjohtajan lisäksi tarvittavan henkilökunnan. Lautakunta voi kuitenkin antaa kansanhuoltotoimiston henkilökunnan ottamisen joko osaksi tai kokonaan kansanhuollonjohtajan tehtäväksi.

17 §. Kansanhuoltoministeriöllä on valta vapauttaa kansanhuoltolautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja muu jäsen tehtävästään, jolloin valtuuston on viipymättä valittava uusi puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai jäsen.

Valtuusto voi myöntää eron lautakunnan puheenjohtajalle, varapuheenjohtajalle ja muulle jäsenelle tämän omasta pyynnöstä.

18 §. Kansanhuoltolautakunnan tehtävänä on:

1) antaa ne kansanhuollon alaan kuuluvat yleiset määräykset, joiden antaminen voimassa olevien säännösten mukaan kuuluu kansanhuoltolautakunnalle;

2) päättää kansanhuoltoa varten luovutettaviksi määrättyjen tuotteiden ja tarvikkeiden luovutusvelvollisuuden jakamisesta luovutusvelvollisten kesken ja niistä korvauksista, joiden vahvistaminen on määrätty kansanhuoltolautakunnan tehtäväksi;

3) tehdä piiritoimistolle esityksiä yleisten tarvikkeiden, varsinkin elintarvikkeiden, rehujen ja polttoaineiden tuotannon edistämistoimenpiteistä sekä niiden jakelun ja muiden kansanhuollon alaan kuuluvien asioiden järjestämisestä alueellaan;

4) huolehtia ja valvoa, että tuotannon turvaamiseksi määrätty toimenpiteet tulevat suoritetuiksi;

5) käsitellä ne asiat, jotka laissa tai asetuksessa on määrätty kansanhuoltolautakunnan käsiteltäviksi taikka jotka valtion viranomaiset tai kunta antavat tai kansanhuollonjohtaja esittää lautakunnan käsiteltäviksi;

6) huolehtia siitä, että säännöstelymääräykset toimeenpannaan lautakunnan alueella ja siinä tarkoituksessa päättää kansanhuoltolautakunnan ohjesäännössä tarkemmin määrättävällä tavalla paikallisen kansanhuoltohallinnon järjestämisestä ja tarvittavan henkilökunnan ottamisesta sekä tehdä sitä varten tarpeelliset esitykset asianomaiselle valtion tai kunnan viranomaiselle; sekä

7) jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, hoitaa kansanhuollonjohtajalle jäljempänä 20 §:n 1, 2 ja 3 kohdassa määrätty tehtävät.

19 §. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan tulee:

1) valmistella kansanhuollonjohtajan kanssa kansanhuoltolautakunnalle esiteltävät asiat ja osallistua päätösehdotuksen laatimiseen tai, jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, huolehtia siitä, että mainitut asiat valmistellaan ja lautakunnalle esitellään; sekä

2) seurata kansanhuolto-olojen kehitystä ja kansanhuoltotoimintaa lautakunnan toimialueella sekä esittää lautakunnan käsiteltäväksi sen tehostamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä.

20 §. Kansanhuollonjohtajan tehtävänä on:

1) käsitellä ja, mikäli jäljempänä 2 momentissa ei toisin määrätä, ratkaista ne kansanhuoltolautakunnan toimialaan kuuluvat asiat, joiden ratkaisemista ei 18 §:ssä ole pidätetty kansanhuoltolautakunnalle tai ohjesäännön nojalla määrätty muiden tehtäväksi;

2) hoitaa ja johtaa tuotteiden ja tarvikkeiden luovuttamisesta ja jakamisesta annettujen sekä muiden kansanhuoltoa koskevien säännöstelymääräysten ja kansanhuoltoministeriön tai piiritoimiston antamien määräysten sekä kansanhuoltolautakunnan päätösten täytäntöönpanoa;

3) hoitaa ja johtaa hinnoista annettujen ja muiden kansanhuollon alaan kuuluvien säännöstelymääräysten noudattamisen valvontaa; sekä

4) valmistella kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan kanssa lautakunnalle esiteltävät asiat ja laatia niiden ratkaisemiseksi päätösehdotukset sekä esitellä asiat kansanhuoltolautakunnalle.

Kansanhuollonjohtajan tulee esittää kansanhuoltolautakunnan ratkaistavaksi toimivaltaansa kuuluvat periaatteellisesti tärkeät asiat. Kansanhuollonjohtaja voi, milloin hän katsoo sen tarpeelliseksi, esittää lautakunnan ratkaistavaksi muunkin toimivaltaansa kuuluvan asian.

21 §. Kansanhuoltolautakunnan päätökseksi tulee se mielipide, jota enemmistö kannattaa. Äänten mennessä tasan ratkaisee vaalissa arpa ja muussa asiassa puheenjohtajan ääni.

Kansanhuollonjohtajalla on oikeus ottaa lautakunnan kokouksissa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

22 §. Kansanhuoltolautakunnan toiminnasta johtuvat kustannukset, lukuun ottamatta valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan palkkiota, suorittaa kunta. Varojen käyttöön nähden on tällöin noudatettava, mitä kunnan talouden hoidosta on säädetty.

Jos lautakunnan toimialueeseen on liitetty osa toisen kunnan alueesta, on viimeksi mainitun kunnan osallistuttava kansanhuoltolautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin kumpaankin kuntaan kuuluvilla alueilla henkikirjoitettujen henkilöiden lukumäärien mukaisessa suhteessa.

23 §. Kansanhuoltolautakuntaa edustaa tuomioistuimessa lautakunnan puheenjohtaja tai hänen valtuuttamansa.

3 l u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

24 §. Kansanhuoltolautakunnan tai kansanhuollonjohtajan päätöksen kansanhuoltoa koskevassa asiassa tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa piiritoimistoon viidentoista päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan.

Piiritoimiston päätöksen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa kansanhuoltoministeriöön viidentoista päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan.

Päätös saadaan valituksesta huolimatta panna täytäntöön, ellei ylempi viranomainen toisin määrää.

25 §. Kansanhuoltoministeriö vahvistaa kansanhuoltopiirien toimistojen sekä kansanhuoltolautakuntien ja kansanhuollonjohtajien ohjesäännön.

Kunta, johon valtion palkkaama kansanhuollonjohtajaa ei ole asetettu, on kuitenkin oikeutettu laatimaan kansanhuoltolautakunnan ja kansanhuollonjohtajan ohjesäännön, mutta on se alistettava kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi. Kunnes yksityistä kuntaa koskeva ohjesääntö on vahvistettu, on kansanhuoltoministeriön vahvistamaa kansanhuoltolautakuntien ja kansanhuollonjohtajien yleistä ohjesääntöä noudatettava.

Ohjesäännössä voidaan määrätä, että jotkin tämän asetuksen mukaan kansanhuollonjohtajan toimivaltaan kuuluvat asiat saadaan antaa kansanhuollonjohtajan esityksestä ja vastuulla tai,

jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, kansanhuoltolautakunnan puolesta siihen määrätyn kansanhuoltolautakunnan alaisen viran tai toimen haltijan ratkaistavaksi.

Yksityistä kuntaa koskevassa, 2 momentin nojalla vahvistetussa ohjesäännössä voidaan määrätä henkilökunnan ottaminen osaksi kunnan valtuuston tai kunnan muun viranomaisen tehtäväksi sekä antaa määrätulle kansanhuoltolautakunnan jäsenelle tai lautakunnan alaiselle viran tai toimen haltijalle 3 momentissa mainittu oikeus. Asetus kesäk. 6 p:tä 1941.

26 §.

27 §. Tämä asetys tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1941, ja sillä kumotaan mainitusta päivästä lukien kansanhuoltopiirien toimistoista ja kansanhuoltolautakunnista 29 päivänä syyskuuta 1939 annettu asetys. Kuitenkin voidaan ennen tämän asetuksen voimaan tuloa vahvistaa 25 §:ssä mainitut ohjesäännöt sekä ryhtyä muihin asetuksen täytäntöönpanosta aiheutuviin valmistaviin toimenpiteisiin. Tämän asetuksen voimaan tullessa toimivien kansanhuoltolautakuntien puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja jäsenten toimikausi kestää vuoden 1941 loppuun.

54. Helsingin kaupungin kansanhuollon ohjesääntö.

Kansanhuoltoministeriön vahvistama kesäkuun 10 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 130)

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Kansanhuollon paikallista hallintoa Helsingin kaupungissa hoitavat kansanhuoltolautakunta ja sen jaostot sekä kansanhuolto-toimisto sillä tavoin kuin laissa ja asetuksissa säädetään sekä tässä ohjesäännössä määrätään.

Kansanhuoltolautakunta ja sen jaostot.

2 §. Kansanhuoltolautakunnan tehtävänä on:

1) valvoa paikallisen kansanhuoltohallinnon täytäntöönpanoa ja kansanhuoltotoiminnasta voimassaolevien säännösten ja määräysten noudattamista;

2) asettaa keskuudestaan tarpeellisiksi havaitsemansa jaostot sekä valita niihin puheenjohtajat, varapuheenjohtajat ja muut jäsenet, huomioonottaen mitä 5 §:ssä keskusjaostosta on määrätty;

3) jakaa tarpeen niin vaatiessa kaupungin alue piireihin tarkoituksenmukaiseksi havaitsemallaan tavalla sekä päättää, onko ja mihin niistä järjestettävä kansanhuoltotoimiston sivukanslia;

4) määrätä, mihin eri osastoihin kansanhuoltotoimisto on jaettava;

5) ottaa ne kansanhuoltotoimiston viranhaltijat, jotka kansanhuoltotoimiston johtosäännön mukaan kuuluvat lautakunnan nimittettäviin;

6) antaa ylempien kansanhuoltoviranomaisten sekä kaupungin viranomaisten lautakunnalta pyytämät lausunnot, selvitykset ja tiedonannot toimialaansa kuuluvissa asioissa;

7) valmistaa vuosittain ehdotus lautakunnan talousarvioksi;

8) valvoo, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, kannantavarojen ja etuantien säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskejen hyväksymisessä ja kirjanpidossa, inventauksessa sekä kalustoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä;

9) ryhtyä toimenpiteisiin yleisten tarvikkeiden tuotannon ja hankinnan edistämiseksi kaupungissa;

10) päättää yleisten tarvikkeiden luovutettaviksi määrättyjen erien jakautumisesta luovutusvelvollisten kesken;

11) valvoo, että ostokorttien jakaminen ja muiden tarvikkeiden ostamiseen oikeuttavien todistusten antaminen sekä tarvikkeiden jakelu tapahtuu tarkoituksenmukaisesti ja voimassaolevia säännöksiä ja määräyksiä noudattaen;

12) käsitellä ne kansanhuollon alaan kuuluvat asiat, joita tässä ohjesäännössä ei ole määrätty kansanhuoltolautakunnan jaoston tai kansanhuoltotoimiston viranhaltijain ratkaistaviksi;

13) seurata kansanhuolto-olojen kehitystä kaupungissa sekä tehdä kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle olosuhteiden vaatimia esityksiä toimenpiteistä paikallisen kansanhuoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi; sekä

14) antaa vuosittain ennen maaliskuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelinten toiminnasta edellisen vuoden aikana.

3 §. Kansanhuoltolautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä yhdeksän muuta jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikauden päättymistä, valitaan uusi jäsen hänen tilalleen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta taikka kun kansanhuoltotoimiston toimistopäällikkö tai vähintään kolme lautakunnan jäsentä sitä vaatii.

Lautakunnan on kokoonnuttava myös kansanhuoltoministeriön tai kansanhuoltopiirin toimistonjohtajan määräyksestä.

Lautakunnan kokouksista ja niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on jäsenille ilmoitettava lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään viisi muuta jäsentä on saapuvilla ja ottaa osaa päätöksen tekoon.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

5 §. Kansanhuoltolautakunnan on vuoden ensimmäisessä kokouksessa asetettava keskusjaosto, jonka puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana ovat lautakunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ja johon lisäksi on valittava vähintään kolme muuta jäsentä sekä tarpeellinen määrä varajäseniä.

Keskusjaoston tehtävänä on lautakunnan päätösvallalla:

1) ottaa ne kansanhuoltotoimiston viranhaltijat, jotka kansanhuoltotoimiston johtosäännön mukaan kuuluvat keskusjaoston nimitettäviin;

2) päättää, onko ostokortti, ostolupa tai muu anottu oikeus annettava sille, joka, vaikkei kansanhuoltotoimiston päällikkö tai asianomainen osastonhoitaja ole katsonut hänellä oikeutta sellaiseen olevan, kuitenkin sitä vaatii;

3) päättää niistä toimenpiteistä, joihin säännöstelymääräysten rikkojia vastaan on ryhdyttävä;

4) käsitellä ja ratkaista kansanhuoltotoimiston viranhaltijain sairas- ja virkaloimia koskevat anomukset sekä määrätä heidän kesälomansa, huomioonottaen kaupungin virkasäännön määräykset;

5) päättää kaluston lisähankinnoista;

6) käsitellä ja ratkaista ne kansanhuoltotoimiston toimistopäällikön toimivaltaan kuuluvat asiat, jotka tämä on alistanut keskusjaoston päätettäväksi; sekä

7) antaa kansanhuoltolautakunnalle lausuntoja sellaisissa lautakunnan ratkaisuvaltaan kuuluvissa asioissa, joissa lautakunta, sen puheenjohtaja tai kansanhuoltotoimiston toimistopäällikkö on keskusjaoston lausuntoa pyytänyt.

Keskusjaostolla on oikeus täysilukuisena yksimielisellä päätöksellä ratkaista myös kansanhuoltolautakunnan päätösvaltaan kuuluvia asioita, jos ne ovat niin kiireellisiä, etteivät ne siedä lykkäystä lautakunnan seuraavaan kokoukseen. Ratkaisusta on kuitenkin lautakunnan seuraavassa kokouksessa ilmoitettava.

6 §. Keskusjaosto kokoontuu varsinaisiin kokouksiin vähintään kaksi kertaa kuukaudessa määrääminään päivinä sekä ylimääräiseen kokoukseen puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta tahi kun kansanhuoltotoimiston toimistopäällikkö sitä vaatii.

7 §. Keskusjaosto on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä on saapuvilla ja ottaa osaa päätöksen tekoon, huomioonottaen kuitenkin, mitä 5 §:n 3 mom:ssa on sanottu.

Päätöksen tekemiseen nähdn noudatettakoon muutoin, mitä edellä lautakunnasta on sanottu.

8 §. Lautakunta voi tarpeen vaatiessa kaupunginhallituksen suostumuksella asettaa keskusjaoston lisäksi muitakin jaostoja lau-

takunnan päätösvallalla käsittelemään ja ratkaisemaan määrättyjen tarvikkeiden säännöstelystä aiheutuvien hankintojen järjestämistä sekä ostolupien tai muiden oikeuksien myöntämistä ja hintatarkkailua koskevia asioita, niin myös antamaan alaansa kuuluvissa asioissa lausuntoja ja ehdotuksia lautakunnalle.

Tällaiseen jaostoon on valittava puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme muuta jäsentä, ja on niissä päätösvaltaan ja päätöksen tekoon nähden noudatettava, mitä edellä 7 §:ssä keskusjaostosta on määrätty.

Jaosto kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta tahi kun kansanhuoltotoimiston toimistopäällikkö sitä vaatii.

9 §. Kansanhuoltolautakunnan ja sen jaostojen kokouksissa pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Päätös katsotaan heti tarkistetuksi, ellei erityisissä tapauksissa toisin päätetä. Jäsenillä on oikeus saada eriävä mielipiteensä pöytäkirjaan lyhyesti merkityksi.

Pöytäkirjat tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Pöytäkirjat ja päätöksistä johtuvat ylemmille viranomaisille lähetettävät kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Pöytäkirjasta annettavat otteet todistaa oikeiksi sihteeri tai lautakunnan siihen määräämä muu viranhaltija.

10 §. Kansanhuoltolautakunnan puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset ja sitoumukset allekirjoittaa lautakunnan puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

11 §. Kansanhuoltolautakunnan ja keskusjaoston kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle sekä kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa. Päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja sen määräämällä tavalla.

Myös muiden jaostojen kokouksista on edellisessä momentissa mainituille henkilöille lähetettävä ilmoitus.

12 §. Kansanhuoltolautakunta voi tarpeen vaatiessa asettaa keskuudestaan määrättyjä asioita valmistelemaan tai lausuntoja niistä lautakunnalle antamaan erityisiä valiokuntia.

13 §. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan tulee:

1) pitää silmällä kansanhuollon paikallista hallintoa ja täytännönpäntä;

2) huolehtia siitä, että kansanhuoltolautakunnalle esitettävät asiat valmistellaan ja lautakunnalle esitellään; sekä

3) edustaa itse tai valtuuttamansa asiamiehen kautta kansanhuoltolautakuntaa tuomioistuimessa.

Kansanhuoltotoimisto.

14 §. Paikallisen kansanhuollon toimeenpanevana elimenä on kansanhuoltolautakunnan alainen kansanhuoltotoimisto, jossa on kansliaosasto, tiliosasto, tarkkailuosasto sekä tarpeellinen määrä muita osastoja ja sivukanslioita. Kansanhuoltotoimiston johtajana on toimistopäällikkö.

Kansanhuoltotoimistossa on toimistopäällikön lisäksi apulaistoit-
mistopäällikkö, sihteeri, apulaissihteeri, kirjaaaja ja tarpeellinen määrä
osaston- ja sivukanslianhoitajia sekä muita viranhaltijoita, joiden
tehtävät määrätään kansanhuoltotoimiston johtosäännössä.

15 §. Kansanhuoltolautakunnan ja -toimiston kassa- ja tili-
virastona on kaupungin rahatoimisto.

16 §. Kansanhuoltotoimiston toimistopäällikön tulee:

1) johtaa kansanhuollon paikallista toimintaa kaupungissa;
2) toimia kansanhuoltotoimiston päällikkönä;
3) valvoa, että kansanhuoltotoimiston henkilökunta täyttää
tehtävänsä;

4) valvoa, että kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston sekä
kansanhuoltolautakunnan ja sen jaostojen päätökset ja määräykset
viivymättä pannaan täytäntöön;

5) valvoa, että kansanhuoltotoiminnasta annettuja säännöksiä
ja määräyksiä sekä lautakunnan ja sen jaostojen siitä tekemiä pää-
töksiä noudatetaan;

6) ratkaista tarvikkeiden säännöstelystä aiheutuvien ostolupien,
ostokorttien tai muiden oikeuksien myöntämistä koskevat anomuk-
set, ellei niitä kansanhuoltotoimiston johtosäännössä ole annettu
osastonhoitajan tehtäväksi;

7) huolehtia, että ostokorttien jakaminen ja tarvikkeiden ostami-
seen oikeuttavien ostolupien antaminen sekä tarvikkeiden jakelu
tapahtuu tarkoituksenmukaisesti ja voimassaolevia säännöksiä ja
määräyksiä noudattaen;

8) valvoa, että kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston vaati-
mat tiedot annetaan viivytyksettä sekä että ne ovat tosioloja vas-
taavat;

9) valmistella ja esitellä kansanhuoltolautakunnan ja sen jaos-
tojen päätettävät asiat, mikäli näitä tehtäviä ei ole annettu toisen
viranhaltijan suoritettaviksi;

10) olla kansanhuoltotoimistossa lautakunnan määrääminä ai-
koina yleisön tavattavissa; sekä

11) seurata tarkoin kansanhuolto-olojen kehitystä kaupungissa
sekä tehdä kansanhuoltolautakunnalle olosuhteiden vaatimia esi-
tyksiä toimenpiteiksi paikallisen kansanhuoltotoiminnan tarkoituk-
senmukaiseksi järjestämiseksi ja edistämiseksi.

17 §. Kansanhuoltotoimiston toimistopäällikön, jolla tulee olla
perehtyneisyyttä hallinnollisiin tehtäviin sekä taloudellisen elämän
tuntemusta, valitsee kaupunginvaltuusto kansanhuoltolautakun-
nan annettua ehdokkaista lausuntonsa.

Muiden kansanhuoltotoimiston viranhaltijain valitsemisesta määrätään johtosäännössä.

Kun toimistopäällikkö on esteellinen tai estynyt virkaansa hoitamasta tahi kun virka on avoinna, hoitaa hänen tehtäviään apulais-toimistopäällikkö tai kansanhuoltolautakunnan siihen määräämä muu viranhaltija.

18 §. Kansanhuoltotoimistossa on:

1) pidettävä diaaria saapuvista virkakirjeistä ja virkapaketeista;
2) säilytettävä annetut ilmoitukset ja hankitut tiedot lautakunnan alueella olevista yleisistä tarvikkeista sekä niistä laaditut luettelot ja laskelmat siten järjestettyinä, että niistä helposti voidaan saada selville hankittujen tarvikkeiden määrä, laatu ja sijaitsemispaikka;

3) tehtävä toimiston hallussa oleviin asiakirjoihin ja luetteloihin annetuista ostoluvista ja jaetuista ostokorteista sellaiset merkinnät, että niiden saajat ja myönnettyt määrät voidaan todeta;

4) pidettävä liikkeistä, laitoksista ja yksityisistä tuottajista siten järjestettyjä kortistoja, että niistä käyvät selville tarvikkeiden varastot säännöstelyn alussa sekä säännöstelyn aikana hankitut tai tuotetut ja luovutetut tarvike-erät; sekä

5) suoritettavat muut kansanhuoltotoimiston johtosäännössä määrätyt tehtävät.

Erityisiä määräyksiä.

19 §. Kansanhuoltolautakunnan tai sen jaoston päätökseen tyytymättömälle on annettava oikeaksi todistettu ote pöytäkirjasta ja päätöksestä. Otteeseen on kirjoitettava valitusosoitus, jossa on ilmoitettava, mihin ja minkä ajan kuluessa valitus on tehtävä, ja on otteeseen lisäksi merkittävä päivä, jona se on asialliselle annettu.

20 §. Päätöksiin nähden, jotka kaupunginhallitus voi alistaa tutkittavakseen, on kansanhuoltolautakunnan ja sen keskusjaoston noudatettava, mitä kaupunkien kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty. Kuitenkin on lautakunnalla ja sen keskusjaostolla oikeus lopullisesti ratkaista sille kuuluvat nimittysasiat.

21 §. Lautakunnan ja sen jaostojen pöytäkirjat on pidettävä lautakunnan jäsenten nähtävinä kansanhuoltotoimistossa lautakunnan määrääminä aikoina.

Kansanhuoltoministeriö on vahvistanut ohjesäännön ehdolla, että sen 17 §:ssä mainittu johtosääntö, mikäli siinä määrätään kansanhuoltolautakunnan alaisen viran tai toimen haltijan ottaminen muun kuin kansanhuoltolautakunnan tehtäväksi, alistetaan tältä osaltaan kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi.

55. Betoni- ja rautabetonirakenteista annettujen määräysten muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 27 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 217)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 68 ja 1940 : 136)

Valtioneuvosto on kauppaja- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut 1 päivänä lokakuuta 1936 antamansa päätöksen, sisältävä määräykset betoni- ja rautabetonirakenteista, 15 §:n B-kohdan, sellaisena kuin se on 7 päivänä marraskuuta 1940 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, näin kuuluvaksi:

15 §. -----

B. Rautabetonirakenteet.

I. Tavallista kaupparautaa käytettäessä noudetaan seuraavia määräyksiä:

Betonin ja raudan sallitut jännitykset jakaantuvat betonin laadusta riippuen tavallisesti sallittuihin ja korotettuihin sallittuihin jännityksiin.

Tavallisesti sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että betonin kuutiolujuus 7 §:n mukaan 28 päivän vanhana (σ B 28) on vähintään 140 kg/cm².

Korotettujen sallittujen jännitysten käyttö edellyttää, että ennakkokokeilla näytetään käytettäväksi tulevan betonin kuutiolujuuden 28 päivän vanhana olevan vähintään 180 kg/cm² ja että sitäpaitsi seuraavat ehdot täytetään:

että työ järjestetään siten, että sekoitussuhde, vesimäärä y. m. betonin laatuun vaikuttavat seikat valamisen aikana aina ovat helposti ja nopeasti todettavissa ja että tarkoituksen mukaisilla kokeilla osoitetaan betonin laadun jatkuvasti pysyvän ennakkokokeita vastaavana;

että piirustukset ja staattiset laskelmat laatii pätevä insinööri;

että päävoimien lisäksi huomioidaan huonerakennuksia laskettaessa myös betonin kutistuminen sekä siltoja ja vesirakenteita laskettaessa kaikki mahdolliset lisävoimat;

että betonin valmistus ja valaminen tapahtuu kysymyksessä olevien rakenteitten lujuuslaskelmiin täysin perehtyneen, kokeneen insinöörin valvonnan alaisena; ja

että käytettävän raudan sitkeys todetaan työpaikalla otetuilla koekappaleilla suorittamalla 6 §:n edellyttämä kylmätaivutusko-

Betonin sallitut puristusjännitykset sekä raudan sallitut jännitykset ovat:

Keskeisen puristuksen vaikuttaessa	Tavalliset sallitut jännitykset		Korotetut sallitut jännitykset	
	Betoni	Rauta	Betoni	Rauta
	35 kg/cm ²	$\sigma_e = 1200 \text{ kg/cm}^2$	$\frac{\sigma_{B 28}}{4} \leq 60 \text{ kg/cm}^2$	$\sigma_e = 1400 \text{ kg/cm}^2$
Taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaik.	40 kg/cm ²	$\sigma_e = 1200 \text{ kg/cm}^2$	$\frac{\sigma_{B 28}}{3,5} \leq 65 \text{ kg/cm}^2$	$\sigma_e = 1400 \text{ kg/cm}^2$

Vähintään 20 cm korkeissa täysissä suorakaiteen muotoisissa poikkileikkauksissa saa yllämainittuja taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa sallittuja jännityksiä ylittää 10 kg/cm².

Jännevälin ollessa ≥ 80 m, voidaan holvisiltojen pääkannattajissa käyttää $\frac{\sigma_{B 28}}{3,5} \leq 80 \text{ kg/cm}^2$.

Niveliä takana, laakerin alla ja muissa rakennosissa, joissa puristus ei vaikuta koko poikkileikkauksialaan, saa keskeiselle puristukselle sallittua jännitystä korottaa samalla tavoin kuin betonirakenteissa.

Rakenteissa, joihin vaikuttaa nesteen paine, saa betonin vetojännitys nesteen koskettamissa pinoissa yksinomaan vedon vaikuttaessa olla enintään $\frac{\sigma_{B 28}}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$ ja puhtaan taivutuksen tai epäkeskeisen normaalivoiman vaikuttaessa enintään $\frac{\sigma_{B 28}}{6} \leq 32 \text{ kg/cm}^2$. Taivutuksen ja vedon yhtäaikaa vaikuttaessa on tarkastettava, ettei normaalivoima yksinään saa aikaan suurempaa vetojännitystä kuin $\frac{\sigma_{B 28}}{12} \leq 18 \text{ kg/cm}^2$.

Betonin tavallisesti sallittu työntöjännitys τ_0 on 14 kg/cm² ja korotettu sallittu työntöjännitys 16 kg/cm². Tavallisissa rautabetonirakenteissa on niihin osiin, missä työntöjännitys ylittää 5.5 kg/cm², varattava taivutettuja rautoja ja hakarautoja niin paljon, että ne yksin kestävät työntövoiman näillä osilla aiheuttamat vinot vetojännitykset. Siltojen palkeissa tulee rautojen kestää kaikki työntövoiman aiheuttamat vinot vetojännitykset.

Tartuntajännitys τ_1 ei saa olla suurempi kuin 5.0 kg/cm². Sitä ei kuitenkaan tarvitse laskea, jos rautojen päissä on 11 §:n mukaiset koukut, eikä rautojen halkaisija ole suurempi kuin 25 mm.

Betonille sallitaan vääntöjännitystä 4.0 kg/cm². Niillä kohdin, missä vääntöjännitys ylittää tämän arvon, on rakenteeseen sovi-

tettava rautoja, jotka yksinään kestävät väännön aiheuttamat vetojännitykset.

II. Erikoisterästä käytettäessä on noudatettava edellämainittujen korotettujen sallittujen jännitysten käyttöä koskevien määräysten lisäksi seuraavia erikoismääräyksiä ja on erikoisteräksen sallittu jännitys $\sigma = 1,800 \text{ kg/cm}^2$ sekä vähintään 10 cm paksuissa laatoissa $\sigma = 2,000 \text{ kg/cm}^2$. Korkealuokkaisen betoniteräksen tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

Teräksen lujuusominaisuudet eivät tavallisen valssikäsitteilyn jälkeen, ilman että sitä sen jälkeen on mitenkään mekaanisesti käsitelty, saa alittaa seuraavan taulukon arvoja:

Läpimitta mm	Vetolujuus kg/cm ²	Pitkien koesauvojen vähimmäismurtovenymä %	Lyhyiden koesauvojen vähimmäismurtovenymä %	Vähimmäisjuoksuraja kg/cm ²
≤ 18	5.000—6.200	20	24	3.600
> 18 — 30	5.000—6.400	19	22.8	3.500
> 30	5.000—6.400	18	21.6	3.400

Teräksen tulee kestää 6 §:ssä määritelty kylmätaivutuskoe ja teräksen laadun tulee olla sellainen, että sähköhitsaus on mahdollinen.

Teräksen tuotantomerkkeinä tulee olla valssauksen yhteydessä kankien pintaan tehdyt toisistaan enintään 1 metrin etäisyydellä sijaitsevat selvät merkit.

Erikoisterästä käytettäessä on kussakin yksityistapauksessa erikseen esitettävä rakennustyötä valvovalle viranomaiselle aineen laadun selvittävä todistus, joksi hyväksytään joko valmistavassa tehtaassa tai käyttöpaikalla otettuja näytteitä koskevat viralliset tutkimustodistukset.

Käytettäväksi tulevan betonin kuutiopuristuslujuuden tulee olla vähintään $\sigma B 28 = 200 \text{ kg/cm}^2$.

III. Hitsatun pyöröteräsverkon sallittuna vetojännityksenä voidaan käyttää $\sigma = 2,400 \text{ kg/cm}^2$ edellyttäen:

että lankavahvuus on 4—12 mm;

että teräslankojen murtovenymä pitkiä suhteellisuussauvoja käytettäessä on vähintään 8 % ja jännitys juoksurajassa on vähintään $5,000 \text{ kg/cm}^2$;

että teräslangat kestävät 6 §:ssä määritellyn kylmätaivutuskokeen;

että käytettävän betonin kuutiopuristuslujuus on vähintään $\sigma B 28 = 230 \text{ kg/cm}^2$; ja

että työn suorituksen laatuun ja työn valvontaan nähden noudatetaan niitä määräyksiä, mitä edellä korotettuja sallittuja jännityksiä koskevassa kohdassa on mainittu.

56. Eräistä huonerakenteista annettujen määräysten muutos.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 31 p:itä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 241)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 46)

Sisäasiainministeriö on muuttanut 7 päivänä syyskuuta 1932 eräistä huonerakenteista antamansa päätöksen II luvun 2 kohdan näin kuuluvaksi:

2. *Hyödyllinen kuorma*, jolla tarkoitetaan liikkuvaa kuormaa, huonekalujen, tavaroitten, koneitten, irtaimen sisustuksen, ajoneuvojen y. m. painoa:

Asuin- ja toimistohuoneistoissa	250 kg/m ²
Asuin- ja toimistohuoneistoissa edellyttäen, että rauta- betonisat välipohjarakenteet on tehty joko massiivi- sina laattarakenteina tai ylälaatala varustettuina pal- kistoina	200 kg/m ²
Tämä määräys koskee myös kiinteällä sekä ylä- että alalaatala varustettua palkistoa.	
Asuin- ja toimistohuoneistoissa puurakennuksissa — — —	

57. Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 11 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 541)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 72)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 5 ja 8 § näin kuuluviksi:

5 §. Tämän lain 2 §:n mukaan annetun määräyksen nojalla työhön kutsutulle on suoritettava palkka, joka vastaa paikkakunnalla samanlaisesta työstä yleensä suoritettavia palkkoja. Milloin työhön kutsuttu, joka huoltaa puolisoaan, lapsiaan, lapsenlapsiaan, vanhempiaan, isovanhempiaan, veljiään tai sisariaan, on määrätty työhön kotipaikkakuntansa ulkopuolelle ja palkkataso työpaikkakunnalla on niin paljon alhaisempi kuin vastaavanlaisessa työssä hänen kotipaikkakunnallaan, että hänen edellä mainittujen huollettaviansa toimeentulo voi joutua siitä kärsimään, on hän oikeutettu saamaan paikallislisänä enintään koti- ja työpaikkakunnalla vastaanvastaamisesta työstä maksettavien palkkojen välisen erotuksen. Paikallislisä maksetaan edellä mainituille omaisille. Jolleivät työnantaja ja työntekijä palkasta sovi, määrää sen asianomaisen kunnanvaltuuston valitsema toimeenpanoelin, jonka päätöksestä voi-

daan, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, valittaa työvelvollisuuden toimeenpanoa varten asetetulle viranomaiselle.

Asetuksella voidaan määrätä, että työvelvollisen palkasta on määräosa pidätettävä hänen huollettavinaan oleville, 1 momentissa mainituille omaisille toimitettavaksi.

Työvelvollisen matkakustannukset hänen saapumisestaan työpaikkakunnalle ja palaamisestaan sieltä kotipaikkakunnalleen on myös korvattava.

Työn ajaksi on työvelvolliselle tarpeen vaatiessa työnantajan toimesta varattava tilaisuus työpaikkakunnalla hankkia itselleen kohtuullinen ruoka ja majoitus.

Työhön kutsutulla työvelvollisella on suhteessaan työnantajaansa ne oikeudet ja velvollisuudet, joista säädetään työoloja koskevissa laeissa, kuitenkin niine rajoituksineen, jotka sotatilaa koskevien säännösten nojalla ehkä on määrätty. Työvelvollisen tapaturmakorvauksesta on, jollei hän sitä vakuutuksen nojalla saa, voimassa, mitä valtion työssä sattuneen tapaturman johdosta suoritettavasta korvauksesta on säädetty.

Kun työvelvollinen tämän lain nojalla määrätään yksityisen työnantajan työhön, on samalla huolehdittava siitä, että hänen palkansaantinsa on turvattu.

8 §. Jos työvelvollinen todistettavasti kieltäytyy suorittamasta tämän lain nojalla hänen suoritettavakseen määrättyä työtä tai laiminlyö työvelvollisuuden toimeenpanosta annettujen määräysten noudattamisen, voidaan hänet heti vangita, ja määrätköön asianomainen viranomainen hänet erityiseen työmuodostelmaan. Jollei häntä ole voitu työmuodostelmaan määrätä, tuomittakoon hänet vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi. Joka erityiseen työmuodostelmaan määrättyinä edelleen kieltäytyy suorittamasta työtä tai muutoin laiminlyö tämän lain nojalla annettujen määräysten noudattamisen, tuomittakoon kuritushuoneeseen enintään yhdeksi vuodeksi. Jos teko käsittää ainoastaan rikoksen 6 §:n 1 tai 2 momentin nojalla annettuja määräyksiä vastaan, olkoon rangaistus sakkoa.

Työnantaja, joka rikkoo 7 §:ssä olevan kiellon, korvatkoon oikeuden vapaan harkinnan mukaan vahingon ja rangaistakoon, jos teko kohdistuu 6 §:n 3 momentin nojalla kurssiin tai harjoituksiin määrättyyn, sen ohella vankeudella enintään yhdeksi vuodeksi tai sakolla.

58. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevien yleisten määräysten muutos.

Kaupunginhallituksen vahvistama toukokuun 15 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 3)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevien yleisten määräysten 3 §:ää näin kuuluvaksi:

3 §. Tavaraa purettaessa on laitoksen toimesta kirjoitettava muistiin tavaran merkit ja kolliluku ja lajiteltava tavara merkkien tai vastaanottajien mukaan, kuin myös laadittava ja allekirjoitettava luettelo tavarassa tai pakkauksessa ilmenneistä virheellisyyksistä ja vahingoista, jotka purettaessa on ulkopuolisessa tarkastuksessa helposti havaittu ja joita päälliköllä tai hänen asiamiehellään on ollut tilaisuus tarkastaa. Tämä luettelo on kohtuuttomasti viivyttämättä esitettävä päällikölle tai hänen asiamiehelleen hyväksyttäväksi ja allekirjoitettavaksi.

Luetteloon on myöskin merkittävä, milloin lasti ja lastiluettelo eivät ole yhtäpitäviä.

59. Vuokra-autotaksan muutos.

Maistraatin päätös heinäkuun 1 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 43, 1932 : 41, 1939 : 106 ja 1940 : 34)

Autonkuljettaja on oikeutettu perimään 100 % koroituksen taksumittarin osoittamasta määrästä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 8.

Sisälllys: 60. Sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten vähävaraisille leskenä oleville äideille suoritettava huoltoraha, s. 105. — 61. Ilmasuojelumuodostelmiin kuuluville henkilöille, joiden tulee vuorokauden umpeen olla määrättyissä majoituspaikoissa, suoritettava korvaus, s. 106. — 62. Tilapäisten myyntipaikkojen vuokrien kannanta, s. 107. — 63. Asunto-osakeyhtiötä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahinnan postponoimisetua myönnettäessä noudatettava menettely, s. 107. — 64. Laki hallinnon järjestämisestä sota-aikana, s. 108. — 65. Elin-
tarvikelaki, s. 109. — 66. Pienten kansaneläkemaksuosien perimättä jättäminen, s. 112.

60. Sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten vähävaraisille leskenä oleville äideille suoritettava huoltoraha.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 17 piltä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 559*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 51*)

Valtioneuvosto on sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten vähävaraisille, leskenä oleville äideille suoritettavasta huoltorahasta puolustusministeriön esittelystä määrännyt:

1 §. Sotapalveluksessa olevan asevelvollisen, suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen vähävaraiselle, leskenä olevalle äidille suoritetaan huoltoraha saman suuruisena kuin asevelvollisille sekä puolustusvoimain viran ja toimen haltijoille poikkeuksellisissa oloissa suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista 20 päivänä kesäkuuta 1941 annetun asetuksen mukaan kuukausipalkkaa ilman sanotun asetuksen 4 §:n 5 momentissa mainittua lisäystä suoritetaan asevelvollisen vaimolle, muutoin noudattaen, mitä sen suorittamisesta sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille 9 päivänä helmikuuta 1940 annetussa valtioneuvoston päätöksessä ja jäljempänä on määrätty.

Vähävaraiseksi katsotaan tätä päätöstä sovellettaessa leskenä oleva äiti, joka välittömästi ennen perheettömän poikansa sotapalvelukseen astumista on tämän kanssa yhteistaloudessa eläen ollut elatukseensa nähden poikansa työansiosta riippuvainen.

Mitä edellä on määrätty, on sovellettava myöskin avioliiton ulkopuolella syntyneen asevelvollisen äitiin, joka ei ole naimisissa.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitun huoltorahan saamista varten on sitä koskevaan hakemukseen liitettävä:

N:o 60 (jatk.)

1) papin tai siviilirekisteriviranomaisen antama todistus hakijan sukulaisuussuhteesta asevelvolliseen;

2) kahden luotettavan henkilön antama todistus siitä, että hakijan poika välittömästi ennen sotapalvelukseen astumistaan on elänyt yhteistaloudessa äitinsä kanssa ja että hänen äitinsä on ollut elatusseensa nähden perheettömän poikansa työansioista riippuvainen; sekä

3) sotilas-, poliisi- tai kunnallisviranomaisen todistus tai muu luotettava selvitys asevelvollisen palvelukseenastumispäivästä.

Ellei hakija huoltorahaa hakiessaan voi esittää viranomaisen antamaa todistusta poikansa palvelukseenastumispäivästä, voi huoltorahaa suorittava viranomainen, mikäli hakijan ilmoitukset poikansa palvelukseen astumisesta muuten näyttävät luotettavilta, maksaa hakijalle tässä päätöksessä säädettyä huoltorahaa ilman tätä koskevaa todistustakin.

3 §. Tätä päätöstä on sovellettava 15 päivästä kesäkuuta 1941 lukien.

61. Ilmasuojelumuodostelmiin kuuluville henkilöille, joiden tulee vuorokauden umpeen olla määrätyissä majoituspaikoissa, suoritettava korvaus.

Kaupunginhallituksen päätös helmäkuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 2)

Kaupunginhallitus päätti, että kaikki ilmasuojelumuodostelmiin kuuluvat henkilöt, joiden pakollisesti vuorokauden umpeen kaupungin määräyksestä tulee olla määrätyissä majoituspaikoissa, ovat velvolliset tarpeen vaatiessa, paitsi vartiopalvelusta, tekemään varsinaista työtä minä vuorokauden aikana tahansa. Mikäli nykyisten poikkeuksellisten olojen aiheuttamaa varsinaista työtä suoritetaan enemmän kuin 8 tuntia vuorokaudessa (lauantaina 6 ½ tuntia), suoritetaan tästä työstä ylityökorvaus valtioneuvoston 19 päivänä kesäkuuta 1941 vahvistamien määräysten mukaan. Tällaisille majoitusvelvollisuuden alaisille työntekijöille taataan vähintään 46 ½ tunnin viikkopalkka huolimatta siitä, järjestetäänkö heille varsinaista työtä vai ei. Tuntipalkka maksetaan tällöin asianomaisen työntekijän vakituisen ammatin mukaan, huomioonottamatta sitä, millaisessa tehtävässä hän majoitusvelvollisena on. Mikäli työläinen on majoitusvelvollinen sunnuntainakin, vaikka hän ei silloin suorita varsinaista työtä, maksetaan hänelle yksinkertainen tuntipalkka 8 tunnin mukaan. Jos hän taasen sunnuntaina tai kirjollisena juhlapäivänä joutuu suorittamaan nykyisten poikkeuksellisten olojen aiheuttamaa työtä, suoritetaan hänelle asianomaisissa laeissa mainituissa tapauksissa siitä 50 %:lla korotettu palkka. Majoitusvelvollisuuden korvauksena saavat he vapaan muonituksen taikka, ellei tätä helposti ole järjestettävissä, 15 mk muonarahaa vuorokaudessa.

Tämä ei koske sellaisia viran- tai toimenhaltijoita, joiden varsinaisen virantoimituksen vuoksi tulee olla määrättyihin majoituspaikkoihin sijoitettuina niinä aikoina, joita sanottu virantoimitus edellyttää.

Henkilöt, jotka eivät ole kaupungin palkannauttijoita, mutta joiden kaupungin määräyksestä tulee olla vuorokauden umpeen määrättyissä majoituspaikoissa, saavat vapaan muonituksen.

Tämä päätös, mikäli se koskee ylityökorvauksen määrää, astuu voimaan heinäkuun 4 päivänä 1941, joten niille, joille ei edellisen mukaista ylityökorvausta ole suoritettu, tai on suoritettu pienempi korvaus, on ajalta ennen heinäkuun 4 päivää suoritettava normaalin ylityökorvaus tai tämän ja jo suoritettujen korvauksen ero. Muulta osalta on päätöstä noudatettava siitä ajasta alkaen kuin asianomainen henkilö on määrätty olemaan majoituspaikassa.

62. Tilapäisten myyntipaikkojen vuokrien kannanta.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 2 p:ltä 1941.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että tilapäisten myyntipaikkojen vuokrien kannanta saadaan järjestää siten,

että vuokrat kannetaan kiinteistötoimiston talo-osastolla kolmi-osaisilla numeroiduilla maksukuiteilla, joista yksi osa annetaan vuokraajalle, yksi osa lähetetään tilityksen mukaan rahatoimistoon ja yksi osa jää todisteeksi talo-osastolle jäävään kuittikirjaan;

että myyntipaikkojen vuokrauksista kertyneet rahat tilitetään samana päivänä tai viimeistään seuraavan päivän aamuna rahatoimistoon; sekä

että myyntipaikkojen vuokrauksen toimittaa halli- ja torikaupan valvoja, mutta vuokrien kannon jokin talo-osaston päällikön määräämä osaston virkailija.

63. Asunto-osakeyhtiöitä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahinnan postponoimisetua myönnettäessä noudatettava menettely.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 2 p:ltä 1941.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 517 ja kunn. as.-kok. 1941 : 40)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että postponoimisetua asunto-osakeyhtiöille myönnettäessä on noudatettava seuraavaa menettelyä:

- 1) huutokauppa toimitetaan säännöllisessä järjestyksessä;
- 2) kaupunginhallitus hyväksyy ostajan eri anomuksesta piirustusten, kustannusarvioiden, kannattavuuslaskelmien ja yhtiöjärjestysluonnoksen perusteella yhtiön postponoimisetuun oikeute-

tuksi ja hyväksyy kiinteistöille arvon, jonka mukaan postponoimisen ylijärä määrätty;

3) yhtiön tultua perustetuksi, kauppakirja laadituksi ja lainhuuto hankituksi kiinnitykset vahvistutetaan, maksamaton kauppahinta ensimmäiselle sijalle;

4) rakennuksen valmistuttua yleisjaosto, saatuaan luotettavan selvityksen siitä, että alkuperäisiä suunnitelmia on noudatettu sekä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen asettamat ehdot täytetty, tekee postponoimista koskevan muodollisen päätöksen.

64. Laki hallinnon järjestämisestä sota-aikana.

Annettu heinäkuun 7 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 528)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. —————

2 §. Hallinnon hoitoa varten voidaan sota-ajaksi asetuksella muuttaa hallintoviranomaisten järjestysmuotoa, toimivaltaa ja alistussuhteita.

Asetuksella voidaan sota-ajaksi niin ikään muuttaa kunnallisten viranomaisten järjestysmuotoa, toimivaltaa ja alistussuhteita, sikäli kuin on kysymys sellaisista näiden viranomaisten tehtävistä, jotka ovat yhteydessä maanpuolustuksen kanssa, niinkuin väestönsuojelusta ja -siirroista, sotaväen majoituksesta ja pakkotilauksista, palosuojelusta ja työvelvollisuuden toteuttamisesta, rajoittamatta kuitenkaan kunnan oikeutta itse päättää varojensa käyttämisestä. Näitä tehtäviä varten voidaan asettaa kuntaan asetuksessa määrätävällä tavalla kunnanesikunta, jossa kunnallisen ja paikallisen asiantuntemuksen tulee sotilaallisen rinnalla olla pätevästi edustettuna ja jonka johdossa olevan kunnanpäällikön ja varapäällikön lääninhallitus määrää, mikäli mahdollista kuntaa kuultuaan.

Valtioneuvosto voi määrätä, että kunnan valtuuston päätäntävaltaa sota-aikana käyttää maalla kunnallislautakunta, kaupungissa kaupunginhallitus ja kauppalassa kauppalanhallitus ja että kunnallislautakunnan esimies tai kaupungin- taikka kauppalanjohtaja on oikeutettu kiireellisissä tapauksissa käyttämään kunnallislautakunnan tai kaupungin- taikka kauppalanhallituksen päättäntävaltaa.

Tämän pykälän säännökset eivät koske Ahvenanmaan maakunnan ja sen kuntien itsehallintoa.

3 §. —————

4 §. Sota-ajalla tarkoitetaan tässä laissa aikaa, jolloin sotatila on voimassa tai sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina.

Varsinaisten sotatoimien päätyttyä noudatettakoon tämän lain

nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä enintään kolmen kuu-
kauden ajan, jollei eduskunta siitä toisin päättä.

5 §. Tässä laissa tarkoitettu sota-ajan hallinto on tarpeen
mukaan pidettävä voimassa koko valtakunnan alueella tai sen mää-
rättyissä osissa.

6 §. Jos asetuksella, jota tarkoitetaan tämän lain 1 §:ssä tai
2 §:n 2 momentissa, on annettu säännöksiä, joiden antamiseen perus-
tuslain mukaan eduskunnan myötävaikutus on tarpeen, on niistä
viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saa-
tettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla,
niin pian kuin se on kokoontunut, ja ne on kumottava, jos eduskunta
niin päättää.

7 §. — — — — —

8 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1942 loppuun, jolloin
myös sen nojalla annetut asetukset ja määräykset viimeistään lak-
kaavat.

65. Elintarvikelaki.

Annettu heinäkuun 3 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 526)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sen lisäksi, mitä yleistä terveydenhoitoa koskevien tar-
kempien määräysten antamisesta on säädetty, voidaan elintarvik-
keiden myymistarkoituksessa tapahtuvaa valmistusta, säilöntää,
maahantuontia, kuljettamista ja varastossa pitoa sekä kaupaksi
pitämistä tai toiselle luovuttamista säännöstellä asetuksella, silmällä
pitäen, paitsi yleistä terveyttä, kuluttajain turvaamista ala-arvoisten
elintarvikkeiden myynniltä ja siitä johtuvilta taloudellisilta tappioilta.
Tällaiset määräykset voivat koskea elintarvikkeiden valmistustapaa,
sisällystä ja pakkausta, alkuperää, lajia, laatua, painoa, paljoutta ja
kokoomusta sekä muita yleiselle terveydelle ja kaupaksi pitämiselle
tärkeiksi katsottavia ehtoja.

Mitä tässä laissa on säädetty elintarvikkeista, on vastaavasti
voimassa nautintoaineista sekä sellaisista yleisistä käyttö- ja kulu-
tustarvikkeista, jotka kokoomukseltaan tai valmistustavaltaan
voivat olla terveydelle vahingollisia.

2 §. Asetuksella voidaan määrätä, että sen, joka harjoittaa
elintarvikkeiden valmistusta myymistarkoituksessa tai niiden kaup-
paa, tulee tehdä siitä kirjallinen ilmoitus asetuksessa määrättävälle
valvontaviranomaiselle, riippumatta siitä, onko muuta ilmoitus-
velvollisuutta säädetty.

Samoin voidaan asetuksella määrätä, että 1 momentissa tarkoi-
tettu elintarvikkeen valmistaja tai kauppaaja on velvollinen pitä-
mään asetuksella annettavien määräysten mukaista varasto- ja
valmistamiskirjaa.

3 §. Tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvovat terveydenhoito-, poliisi- ja tulliviranomaiset sekä, mikäli asetuksella niin määrätään, erityiset valvontaviranomaiset.

Terveydenhoitolautakuntien on, toimittaessaan tämän lain mukaan niille kuuluvia tehtäviä, soveltuvilta osin noudatettava, mitä terveydenhoitolaissa on säädetty tai sen nojalla määrätty.

4 §. Valvontaviranomaisella on oikeus päästä elintarvikkeiden ja niiden raaka-aineiden varasto-, valmistus- ja myyntipaikkaan, toimittaa siellä tarkastuksia ja tarpeen vaatiessa tutkimista varten ottaa elintarvikkeista tarvittavia näytteitä sekä, milloin syytä siihen on, kieltää epäilyksenalaisen elintarvikkeen valmistus, tullista luovuttaminen ja myynti, kunnes tutkimus, joka on kiireellisesti toimitettava, on suoritettu. Tutkimuksen tuloksesta on viipymättä annettava tieto asianomaiselle.

Näytteen ottamisesta on annettava todistus, ja on näyte korvattava elintarvikkeen käyvän hinnan mukaan, jollei tarviketta tutkimuksessa havaita sen laatuiseksi, että sen valmistaminen tai myynti on kiellettävä, taikka jollei siitä ole toisin säädetty.

5 §. Jos toimitetussa tutkimuksessa tai muutoin on havaittu, että valmistajan, maahantuojan tai myyjän hallussa oleva elintarvike ei täytä tämän lain nojalla määrättyjä vaatimuksia, on valvontaviranomaisella valta ottaa elintarvike pakkauksineen takavarikkoon sekä, tarpeen vaatiessa, toistaiseksi kieltää elintarvikkeen valmistukseen tarkoitettujen koneiden ja kaluston käyttäminen. Jos tavara on ilmeisesti väärennetty tai terveydelle vahingollinen, on takavarikko heti tarkastustilaisuudessa toimitettava.

Takavarikoiminen on toimitettava kahden todistajan läsnä ollessa, ja on siitä laadittava pöytäkirja. Jos omaisuuden haltija ei ole sitä takavarikkoon pantaessa läsnä, toimitettakoon takavarikko siitä huolimatta; kuitenkin on hänen vaimoansa tahi talonväikeänsä kehoitettava olemaan toimituksessa läsnä. Ellei heitä ole, annettakoon sana jollekulle läheiselle naapurille, joka tavataan. Jos nämä eivät kutsusta tule, älköön se estäkö takavarikon toimittamista.

Milloin takavarikoimisen on toimitannut valvontaviranomainen, joka ei ole virallinen syyttäjä, tulee sen kahdeksan päivän kuluessa takavarikon toimittamisesta lukien kirjallisesti ilmoittaa siitä paikkakunnan viralliselle syyttäjälle, uhalla, että takavarikko muuten peruutuu. Takavarikoidun elintarvikkeen omistajalla tai haltijalla olkoon oikeus tehdä samanlainen ilmoitus. Jos syyttäjä havaitsee, että takavarikoiminen on toimitettu vastoin tämän lain määräyksiä, kumotkoon takavarikon.

Jos takavarikkoon otettu elintarvike on sen laatuista, että sitä ei käy säilyttämisen, on se, tarvikkeen omistajan etua silmällä pitäen, virallinen syyttäjän toimesta myytävä valvontaviranomaisen hyväksymään tarkoitukseen käytettäväksi tai, jollei se ole mahdollista, hävitettävä. Näin on aina tehtävä, milloin elintarvikkeen omistaja

sitä pyytää. Tuontitavara sallittakoon kuitenkin viedä takaisin maasta, jos sen omistaja mainitun menettelyn sijasta niin haluaa.

Elintarvikkeen myynnistä tässä pykälässä mainituissa tapauksissa saatu hinta jää takavarikkoon, kunnes oikeus on asian ratkaissut.

6 §. Valvontaviranomainen tai tutkimuksen toimittaja älköön sivulliselle ilmaisko älköönkä yksityiseksi hyödykseen käyttäkö, mitä hän valvontatoimessaan on elinkeinonharjoittajan liike- tai ammattisalaisuuksista tietoonsa saanut.

7 §. Valtioneuvosto määrää ne valtion tai kunnan tutkimuslaitokset, jotka ovat oikeutettuja toimittamaan tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten edellyttämiä tutkimuksia ja antamaan niistä virallisia lausuntoja, sekä hyväksyy, tarpeelliseksi katsutuista ehdoista sovittua, tutkimustoimintaa koskevan sopimuksen kunnan kanssa. Sitä paitsi voidaan asetuksella erityistä elintarviketalaa säännösteltäessä määrätä siinä kysymyksen tulevien elintarvikkeiden tutkimuksen järjestelystä.

Kunnan tutkimuslaitos, joka 1 momentin mukaisesti on hyväksytty suorittamaan yleisiä tutkimuksia, on oikeutettu saamaan valtionapua.

8 §. Terveystoimikunnalle tai, jos kunnallislautakunta toimii terveydenhoitolautakuntana, sille tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten valvonnasta aiheutuvat suoranaiset menot, tutkimuskustannukset niihin luettuina, suoritetaan kunnan varoista. Muut valvontakustannukset maksetaan valtion varoista.

9 §. Tätä lakia ei sovelleta maasta vietävään eikä kauttakuluttavaraan. Lihasta, maidosta, margariinista ja rasvasekoitteista sekä väkijuomista on voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty.

10 §. Joka rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon, jollei siitä ole muualla laissa ankarampaa rangaistusta säädetty, enintään sadalla päiväsakolla taikka, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, sakolla tai enintään kuuden kuukauden vankeudella sekä velvoitettakoon valtiolle ja kunnalle korvaamaan elintarvikkeen tarkastuksesta aiheutuneet kulut.

Elintarvike, joka Suomessa valmistetaan tai pidetään kaupan noudattamatta, mitä tässä laissa on säädetty tai sen nojalla määrätty, julistettakoon valtiolle menetetyksi, jolleivät asianhaarat ole erittäin lieventävät.

11 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

66. Pienten kansaneläkemaksuosien perimättä jättäminen.

Kansaneläkelaitoksen kiertokirje kesäkuun 14 p:stä 1941. (Lyhennysote)

Viime toukokuun 31 päivänä lähetti kansaneläkelaitos kuntien asianomaisille viranomaisille kiertokirjeen, jossa kosketeltiin kysymystä sellaisten pienten vakuutusmaksuosien perimisestä, jotka syntyvät taksoitusviranomaisten vähentäessä kansaneläkevakuutusmaksujen kokonaisuudesta vakuutetulta jo palkanpidätyksellä perityt määrät. Kuten tässä kiertokirjeessä mainittiin, ei kansaneläkelaitos voi kansaneläkelain mukaan kertakaikkisella yleisellä päätöksellä määrätä, että tällaiset jonkin määrätyn rajan alapuolelle jäävät pienet vakuutusmaksuosat saataisiin jättää perimättä. Sen sijaan on kansaneläkelaitoksella kansaneläkelain 112 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin tämä lainkohta kuuluu 23 päivänä joulukuuta 1940 annetussa laissa, oikeus päättää kussakin sen ratkaistavaksi esitetystä tapauksessa erikseen, että kansaneläkelaitokselle suoritettavaa vakuutusmaksun osaa ei peritä, jos se on niin vähäinen, että sen perimisen on katsottava aiheuttavan suhteettoman paljon työtä ja kustannuksia. Tämän johdosta kansaneläkelaitos haluaa kiinnittää kuntien viranomaisten huomiota siihen, että jos kunta katsoo, että vakuutusmaksujen kannossa koottavaksi jääviä pieniä vakuutusmaksuosia yllämainitulla perusteella ei pitäisi periä, voi se esittää ne laatimansa luettelon mukaisesti lyhennettäväksi. Luettelon saatuaan kansaneläkelaitos ratkaisee kunkin luettelossa tarkoitettun vakuutetun kohdalta erikseen, onko hänen vakuutusmaksujen kannossa suoritettavaksi jäävä vakuutusmaksuosansa lyhennettävä vai ei, minkä jälkeen se palauttaa kunnalle luettelon siihen merkityllä päätöksellään lyhennettäväksi hyväksytyistä eristä.

Lyhennysluetteloehdotusta laadittaessa on otettava huomioon, että luetteloon on tarkoitettu merkittäväksi vain sellaiset vakuutusmaksujen kannossa suoritettavaksi jäävät vakuutusmaksuosat, joiden määrä on enintään 5 markkaa kalenterivuodelta, ja luettelon tulee sisältää ne tiedot, jotka kunnalle ovat tarpeen, jotta se voisi tehdä vakuutusmaksujen maksuunpano- ja kantoluetteloon lyhennyksiä koskevat oikaisut.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 9.

Sisällys: 67. Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen rakennusjärjestys, s. 113.

67. Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen rakennusjärjestys.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama lokakuun 10 p:nä 1941.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 12 p:nä 1941)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 4)

1 L u k u.

Alueen järjestely ja rakentaminen.

1 §. Helsingin maalaiskunnassa sijaitsevat Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysataman rakennussuunnitelma-alueet on järjestettävä ja rakennettava vahvistetun rakennussuunnitelman ja siihen kuuluvien rakennussuunnitelmamääräysten mukaan.

Rakennustoiminnan järjestelyssä on sen lisäksi, mitä siitä asema-kaavalaissa, rakennussäännössä tai muuten laillisessa järjestyksessä on säädetty, noudatettava tämän rakennusjärjestyksen säännöksiä.

2 L u k u.

Katujen, teiden ja yleisten paikkojen rakentaminen sekä kunnossa- ja puhtaanapito.

2 §. Rakennussuunnitelmaan merkityt kadut ja muut yleistä liikennettä varten tarkoitetut paikat rakentaa katumaan omistaja tarpeen mukaan.

Tontinomistajan on tonttinsa kohdalla pidettävä kunnossa ja puhtaana puolet yleistä liikennettä varten kuntoonpannun katumaan leveydestä, ei kuitenkaan 15 m leveämmältä, ja sen lisäksi kuntoonpannulta kadulta tai maantieltä tontille johtavat katuosat.

Muun osan katumaasta pitää kunnossa ja puhtaana katumaan omistaja.

3 §. Rakennussuunnitelma-alueen kautta kulkeva maantie tehdään sekä pidetään kunnossa ja puhtaana voimassa olevan lain mukaisesti.

3 L u k u.

Viemärijohdot.

4 §. Katumaan omistaja rakentaa yleiset viemärijohdot sitä mukaa kuin tarve vaatii.

Tontinhaltija on velvollinen rakennustarkastajan määräämän ajan kuluessa rakentamaan yksityisen viemärijohton tontilta yleiseen viemäriin saakka.

Yleisen viemäriin pitää kunnossa katumaan omistaja, yksityisen viemärijohton tontin haltija.

5 §. Yksityisen viemärijohton saa yhdistää yleiseen viemäriin vasta sitten, kun siitä on ilmoitettu rakennustarkastajalle, ja on työn suorituksessa seurattava rakennustarkastajan antamia ohjeita.

Yksityinen viemärijohto on varustettava yksityisellä puhdistuslaitoksella, ellei rakennustarkastaja toisin määrää.

Yksityisten puhdistuslaitosten suunnitelmille ja piirustuksille on hankittava rakennustarkastajan hyväksyminen.

6 §. Sillä osalla rakennussuunnitelma-alueella, missä ei ole yleisiä viemärijohtoja, tulee maanomistajan alueen kuivana pitämiseksi tehdä viemäreitä tarpeen mukaan.

Tällaisella alueella olevan tontin haltija on velvollinen ryhtymään tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin tontin kuivana pitämiseksi ja jäteveden poistamiseksi. Pohja- ja pintaveden keräämistä varten on tehtävä viemärijohtajat ja ojiin kerääntyneen veden poisjohtamista varten yleiseen viemäriin laskeva salaoja tai viemäriputki. Jäteveden ja juoksevan lian kokoomista varten on tontille terveydellisesti soveliaaseen paikkaan tehtävä kaivo, jossa on vettäläpäisemättömät seinät ja pohja.

4 L u k u.

Rakennustarkastaja.

7 §. Rakennustarkastajan tehtävänä on ratkaista rakennuslupa-anomukset ja valvoa rakennustoimintaa rakennussuunnitelma-alueella. Sen lisäksi, mitä rakennustarkastajan tehtävistä on säädetty asemakaavalaissa, rakennussäännössä, joulukuun 21 päivänä 1932 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä rakennustarkastajantoimista sekä muissa laillisessa järjestyksessä annetuissa säännöksissä, tulee hänen erittäinkin:

1) antaa lausuntoja, neuvoja ja ohjeita kortteleiden jakamisesta ja rakentamisesta;

2) ottaa vastaan ja käsitellä rakennuslupa-anomukset, tarkastaa niihin liitetyt piirustukset ja asiapaperit sekä toimittaa tarpeelliset tarkastukset säädettyssä järjestyksessä;

3) myöntää maan tai rakennuksen omistajan suostumuksella lupa sellaisten lennätin-, puhelin-, voima- ja valaistusjohto- y. m. s. pylväiden, kiinnikkeiden, tukien tai kalusteiden pystyttämiseen tai kiinnittämiseen, jotka vaikuttavat katukuvaan tai rakennuksen julkisivun ulkonäköön;

4) toimittaa tarpeen mukaan katselmuksia saadakseen selville, että rakennussuunnitelma-alueella olevat kadut, rakennukset, aidat, pihat y. m. ovat asianmukaisessa kunnossa;

5) järjestää sopivaa yhteistoimintaa muiden rakennussuunnitelma-alueen viranomaisten kesken; sekä

6) olla toimistohuoneessa yleisön tavattavissa määrättyinä aikoina.

5 L u k u.

Rakennuslupa, rakennuksen paikan merkitseminen, rakennustyön johtaminen ja valvominen sekä rakennustyössä vartenotettavat varovaisuustoimenpiteet.

8 §. Rakennuslupaa on anottava kirjallisesti rakennustarkastajalta ja on anomukseen liitettävä:

a) todistus hakijan hallintaoikeuden perusteesta rakennustonttiin;
b) asemapiirros ja rakennuspiirustukset selityksineen kolmin kappalein, joista hakijan tulee asian ratkaisun jälkeen saada takaisin yhdet; sekä

c) rakennustontin kartta, joka osoittaa tontin suuruuden ja rajat sekä saatavissa olevat tiedot viemäreistä ja tontin korkeussuhteista.

Rakennuspiirustusten, joilla tarkoitetaan pääpiirustuksia, tulee olla laaditut siten, kuin 7 päivänä syyskuuta 1932 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä säädetään.

Käsitellessään rakennuslupa-asiaa sekä rakennustyön kestäessä on rakennustarkastaja oikeutettu vaatimaan selvityksen rakennusaineista, perustuksen laadusta, rakennuksessa käytettävistä rakenteista ja rakennuspaikan maaperästä, erityisiä työ- ja rakennepiirustuksia sekä lujuslaskelmia, niin myös muun tarpeen vaatiman selvityksen.

9 §. Rakennuksen purkamisesta sekä tontilla suoritettavista kaivamis-, louhimis- ja täyttämistöistä on etukäteen tehtävä kirjallinen ilmoitus rakennustarkastajalle.

10 §. Ennen rakentamiseen ryhtymistä on rakennustarkastajan merkittävä rakennuksen oikea paikka.

Uudis- ja lisärakennusta tehtäessä on rakennustarkastajan suoritettava tarkastus:

a) kun maankaivaminen on suoritettu, mutta ennen kuin perustuksen tekemiseen on ryhdytty (peruspohjantarkastus);

b) kun perustus on valmis ja kivijalka on pääkohdiltaan paikallaan (perustuksen- ja kivijalantarkastus);

c) kun välipohjapalkit on asetettu paikoilleen ja savupiiput tehty, mutta ennen kuin permantojen tekemiseen ja rappaamiseen on ryhdytty (savupiipun- ja palkistontarkastus); sekä

d) kun rakennus on täysin valmis tarkoitukseensa käytettäväksi (loppukatselmus). Loppukatselmus voidaan tarpeen vaatiessa suorittaa useammassa vaiheessa.

Katselmuksista on rakennustöiden edistymisen mukaan jätettävä kirjallinen anomus rakennustarkastajalle.

2 momentin a), b) ja c) kohdissa mainituista katselmuksista antaa rakennustarkastaja pyynnöstä rakentajalle todistuksen. Loppu-

katselmuksesta tekee rakennustarkastaja merkinnän rakennuspiirustusten sekä hakijan hallussa oleviin että arkistossa säilytettäviin kappaleisiin, sitten kuin rakennus on hyväksytty käytäntöön otettavaksi.

Rakentajan on katselmustilaisuudessa esitettävä työtä koskevat, vahvistetut piirustukset sekä annettava toimitusmiehelle tarpeellista apua.

11 §. Rakennustarkastajan lupa on myöskin hankittava:

a) rakennuksen tai sen osan käyttämiseen olennaisesti toiseen tarkoitukseen, kuin mihin sitä ennen on käytetty ja vahvistetut rakennuspiirustukset osoittavat;

b) julkisivun muuttamiseen;

c) palaneen rakennuksen saattamiseen ennalleen;

d) tontin aitaamiseen;

e) huoneiden tai huoneistojen jakamiseen tai yhdistämiseen;

f) kantavan rakenteen muutokseen;

g) uutta hormijärjestelmää vaativan tulisijan muutokseen;

h) tilapäisen tulisijan tai kuivauslaitteen sijoittamiseen rakennuksen sisälle;

i) puu- tai muun tavaran varastoimiseen tontille; sekä

j) 7 §:n 1 mom. 3) kohdassa mainittujen laitteiden sijoittamiseen.

12 §. Uudestaan rakentamisen ja rakennuksen korottamisen sekä muiden sellaisten töiden valvonnasta, joihin vaaditaan rakennuslupa tai muunlaatuinen lupa, ovat 10 §:n säännökset soveltuvien osin voimassa.

13 §. Rakennustyötä, jona on pidettävä myös rakennuksen purkamista, maanleikkausta ja louhimista, saa johtaa rakennustarkastajan hyväksymä henkilö, joka teollisuuskoulun tai siihen verrattavan tai korkeamman teknillisen oppilaitoksen todistuksella on näyttänyt omaavansa tyydyttävät tiedot sekä sitäpaitsi asiantuntevan viranomaisen tai rakennusalaan perehtyneen henkilön antamalla todistuksella on osoittanut omaavansa tarpeellista käytännöllistä kokemusta ammatissa. Kuitenkin voi rakennustarkastaja laadultaan yksinkertaisen rakennustyön johtajaksi hyväksyä henkilön, joka ei täytä edellä sanottuja pätevyysvaatimuksia, mutta jolla katsotaan olevan siihen tarpeelliset edellytykset.

Vaadittaessa tulee työnjohtajan rakennusaikana pitää rakennustarkastajan vahvistaman mallin mukaista kirjaa, joka sisältää jatkuvan selonteon rakennustyön eri vaiheista.

Jos rakennustyöhön sisältyy vaikeita rakenteita, voi rakennustarkastaja määrätä, että sellaisen työn valvonta on jätettävä henkilölle, joka on siihen erityisesti valmistautunut ja omaa riittävän ammattikokemuksen.

14 §. Rakennuspaikalla on ryhdyttävä varovaisuustoimenpiteisiin, jotka rakennustöitä suoritettaessa ovat tarpeellisia henkilöihin tai omaisuuteen kohdistuvien vahinkojen välttämiseksi, ja on rakentajain tällöin noudatettava, mitä voimassa olevissa järjestysohjeissa työntekijäin suojaamiseksi tapaturmilta on säädetty, sekä

niitä ohjeita ja varovaisuusmääräyksiä, joita rakennustarkastaja sen lisäksi katsoo olevan syytä antaa naapureihin ja ohikulkijoihin kohdistuvan vaaran ja haitan ehkäisemiseksi sekä paloturvallisuuden lisäämiseksi.

Kaivaus- ja perustustöitä tehtäessä on katumaa hyvin tuettava, niin että viemäri-, vesi- y. m. johdot eivät siirry paikoiltaan tai muuten vahingoitu, ja kaivauksia kylmänä vuodenaikana suoritettaessa on johdot suojattava jäätymiseltä. Rakennustyötä suoritettaessa ei rakentaja saa vahingoittaa, liikutella tai siirtää tontille tai viereeseen katumaahan rajan tai korkeusaseman osoittamiseksi asetettuja kiintopisteitä ja merkkejä. Jos sellainen merkki on rakennusaikana poistettava tai muutettava, on tästä viipymättä ilmoitettava rakennustarkastajalle.

6 L u k u.

Rakennustapa.

15 §. Rakennuksen laajuudesta ja asemasta tontilla sekä rakennuksen korkeudesta, rakennusaineista ja muista rakennustapaa koskevista seikoista on rakennussuunnitelma-alueilla voimassa jäljempänä 16—19 §:ään otetut säännökset, mikäli ei rakennustapaa ole säännöstelty rakennussuunnitelmalla tai siihen kuuluvilla määräyksillä.

Lyhennyksellä P. L. (palonkestävyyden luokittelu) viitataan 6 päivänä helmikuuta 1936 annettuun sisäasiainministeriön päätökseen rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluun.

16 §. (Tehdaskorttelit.) Rakennussuunnitelmassa tehdaskortteleiksi merkityille alueille rakennettaessa on noudatettava seuraavia erityisiä säännöksiä:

a) Alueelle saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia rakennuksia teollista käyttöä varten (P. L. 4 § D III B ja C). Näiden rakennusten seinien tulee olla palonkestävät tai paloa pidättävät (P. L. 5 § I A ja B) ja vesikaton ainakin paloa pidättävä (P. L. 5 § V B). Rakennuksissa tulee henkilöturvallisuutta varten olla riittävä määrä palonkestävin seinin (P. L. 5 § I A) ympäröityihin porrashuoneisiin asetettuja palonkestäviä portaita (P. L. 5 § III A), ja näiden porrashuoneiden ja huonetilojen välisten ovien ja ikkunoiden tulee olla vähintään paloa pidättävät (5 § IV B a ja b). Palonkestävin ulkoseinin varustettu rakennus saadaan tehdä enintään 21 m korkeaksi. Jos ulkoseinät ovat paloa pidättävät, ei rakennusta saa tehdä 9 m korkeammaksi. Ullakkotilan käyttö on kielletty. Milloin tehdasliikkeen laatu tai muut erityiset asianhaarat vaativat jotain rakennuksen osaa korkeammaksi, kuin mitä edellä on säädetty, saa rakennustarkastaja palopäällikköä kuultuaan sallia poikkeuksen.

b) Alueelle saadaan myös rakentaa teollisuuslaitoksen tarvitsemia varastorakennuksia, joiden seinät ovat palonarkaa luokkaa (P. L. 5 § I D). Näiden rakennusten vesikattojen tulee olla ainakin paloa hidastavat (P. L. 5 § V C) ja mikäli rakennusten pinta-ala ylittää 600 m², on ne palonkestävin seinin (P. L. 4 § B j) jaettava enin-

niitä ohjeita ja varovaisuusmääräyksiä, joita rakennustarkastaja sen lisäksi katsoo olevan syytä antaa naapureihin ja ohikulkijoihin kohdistuvan vaaran ja haitan ehkäisemiseksi sekä paloturvallisuuden lisäämiseksi.

Kaivaus- ja perustustöitä tehtäessä on katumaa hyvin tuettava, niin että viemäri-, vesi- y. m. johdot eivät siirry paikoiltaan tai muuten vahingoitu, ja kaivauksia kylmänä vuodenaikana suoritettaessa on johdot suojattava jäätymiseltä. Rakennustyötä suoritettaessa ei rakentaja saa vahingoittaa, liikutella tai siirtää tontille tai viereeseen katumaahan rajan tai korkeusaseman osoittamiseksi asetettuja kiintopisteitä ja merkkejä. Jos sellainen merkki on rakennusaikana poistettava tai muutettava, on tästä viipymättä ilmoitettava rakennustarkastajalle.

6 L u k u.

Rakennustapa.

15 §. Rakennuksen laajuudesta ja asemasta tontilla sekä rakennuksen korkeudesta, rakennusaineista ja muista rakennustapaa koskevista seikoista on rakennussuunnitelma-alueilla voimassa jäljempänä 16—19 §:ään otetut säännökset, mikäli ei rakennustapaa ole säännöstelty rakennussuunnitelmalla tai siihen kuuluvilla määräyksillä.

Lyhennyksellä P. L. (palonkestävyyden luokittelu) viitataan 6 päivänä helmikuuta 1936 annettuun sisäasiainministeriön päätökseen rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluun.

16 §. (Tehdaskorttelit.) Rakennussuunnitelmassa tehdaskortteleiksi merkityille alueille rakennettaessa on noudatettava seuraavia erityisiä säännöksiä:

a) Alueelle saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia rakennuksia teollista käyttöä varten (P. L. 4 § D III B ja C). Näiden rakennusten seinien tulee olla palonkestävät tai paloa pidättävät (P. L. 5 § I A ja B) ja vesikaton ainakin paloa pidättävä (P. L. 5 § V B). Rakennuksissa tulee henkilöturvallisuutta varten olla riittävä määrä palonkestävin seinin (P. L. 5 § I A) ympäröityihin porrashuoneisiin asetettuja palonkestäviä portaita (P. L. 5 § III A), ja näiden porrashuoneiden ja huonetilojen välisten ovien ja ikkunoiden tulee olla vähintään paloa pidättävät (5 § IV B a ja b). Palonkestävin ulkoseinin varustettu rakennus saadaan tehdä enintään 21 m korkeaksi. Jos ulkoseinät ovat paloa pidättävät, ei rakennusta saa tehdä 9 m korkeammaksi. Ullakotilan käyttö on kielletty. Milloin tehdasliikkeen laatu tai muut erityiset asianhaarat vaativat jotain rakennuksen osaa korkeammaksi, kuin mitä edellä on säädetty, saa rakennustarkastaja palopäällikköä kuultuaan sallia poikkeuksen.

b) Alueelle saadaan myös rakentaa teollisuuslaitoksen tarvitsemia varastorakennuksia, joiden seinät ovat palonarkaa luokkaa (P. L. 5 § I D). Näiden rakennusten vesikattojen tulee olla ainakin paloa hidastavat (P. L. 5 § V C) ja mikäli rakennusten pinta-ala ylittää 600 m², on ne palonkestävin seinin (P. L. 4 § B j) jaettava enin-

tään 600 m² laajoihin osastoihin. Rakennusten korkeus ei saa ylittää 9 m ja kerroksia niissä saa olla enintään kaksi. Ullakkotilan käyttö on kielletty.

c) Alueelle saadaan lisäksi rakentaa erillisiä rakennuksia, joissa on asuinhuoneistoja sellaista henkilökuntaa varten, jonka läsnäolo paikalla on teollisuuslaitoksen käytölle välttämätön sekä liikkeen konttori- ja ruokailuhuoneita. Näiden rakennusten korkeus ei saa ylittää 9 m, kerroksia niissä saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloa hidastavaa luokkaa (P. L. 4 § C). Edellä mainittuja huoneistoja ja huoneita saa sijoittaa myös tehdas- ja varastorakennukseen, mutta on tämän osan rakennusta täytettävä paloa pidättävälle rakennukselle asetetut vaatimukset (P. L. 4 § B) ja on tässä sitä paitsi otettava huomioon, että asuinhuoneistojen porrashuoneista ei saa olla yhteyttä rakennuksen muihin osiin.

d) Tontti ei yleensä saa olla alaltaan 1,500 m² pienempi. Tontin pinta-alasta saadaan enintään puolet käyttää rakentamiseen.

e) Sen lisäksi, mitä a), b) ja c) kohdissa on säädetty suurimmasta sallitusta rakennuskorkeudesta, on tontin sisällä sekä katu- että piharakennuksen korkeus sovitettava vieressä olevan pihamaan leveyteen siten, että käytetty rakennuskorkeus ei saa ylittää vastakkaisten rakennusten tai rakennuksen osien välimatkaa omalla tontilla sekä että rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta. Kuitenkaan ei samalla tontilla olevien rakennusten tai niiden osien välimatka saa olla 9 m pienempi eikä etäisyys naapuritontin rajaan 6 m pienempi.

f) Liikennealuetta vastaan on rakennukset sijoitettava vähintään 6 m:n päähän liikennealueen rajasta. Kuitenkin saadaan enintään 5 m korkea varastorakennus, jossa on palonkestävät ulkoseinät (P. L. 5 § I A), rakentaa liikennealueen rajaan kiinni sekä tehdä rajaseinään aukkoja tavaran kuljetusta varten.

g) Naapuritontin tai liikennealueen rajalla ei tonttia saa 6 m:n leveydeltä käyttää varastopaikkana ja on tälle alueelle naapuritonttia vastaan istutettava lehtipuita.

17 §. (Öljysatama-alue.) Rakennussuunnitelmassa öljysatamaksi vahvistetulla alueella sijaitseville kortteille rakennettaessa on sen lisäksi, mitä maaliskuun 29 päivänä 1924 annetussa asetuksessa tulenarkojen nesteiden valmistuksesta, varastossapidosta, myynnistä ja kuljetuksesta on säädetty, noudatettava seuraavia säännöksiä:

a) Alueelle saadaan rakentaa naftatuotteiden ja nestemäisten polttoaineiden säiliöitä ja varastosuojia sekä rakennuksia öljytuotteiden käsitlemistä varten.

b) Säiliön kuutiosisäilytyksen saa olla enintään 5,000 m³.

c) Kukin säiliö, joka sisältää bensiiniä, palo-, kaasui- tai polttoöljyä tai muita samankaltaisia nesteitä, jotka vuodon tai onnettomuuden sattuessa voivat valua yli alueen tai virrata mereen, on

ympäröitävä kestäväällä, sisäpuolelta hiotulla, rautabetonista rakennetulla muurilla ja tarkoitukseen sopivalla pohjalla siten, että asianomaisen säiliön nestemäärä mahtuu muurin ympäröimään tilaan. Eri säiliöitä ympäröivien muurien väliin on jätettävä vähintään 4 m:n levyinen vapaa ajotie ja on muuri yhdistettävä palonkestävästä aineesta valmistetuilla silloilla tarpeellisine portaineen ja kaiteineen taikka ainakin varustettava maastosuhteisiin nähden mahdollisimman edullisesti sijoitetuilla, kivistä tai betonista tehdyillä portailla. Säiliöihin kuuluvat pumput, johdot, sammutus- ja vedenvalelaitteet sekä muut varusteet on tehtävä rakennustarkastajan yksisä-neuvoin palopäällikön kanssa hyväksymän järjestelmän ja heidän antamien määräysten mukaan.

d) Alueelle saadaan lisäksi rakentaa varaston hoitoa varten tarvittavia erillisiä rakennuksia, jotka sisältävät konttorin, työläisten ruokailu-, vaate- ja pesuhuoneita, autosuojia ja korjauspajan sekä vartiotupia sellaista liikkeen henkilökuntaa varten, jonka läsnäolo paikalla on liikkeen toiminnalle välttämätön. Näiden rakennusten on oltava paloa pidättävää luokkaa (P. L. 4 § B), niiden korkeus ei saa ylittää 9 m, niissä saa olla enintään kaksi kerrosta ja niiden lämmittämiseen on käytettävä öljykeskuslämmitystä tai sähkölämmitystä. Vartiotupien porrashuoneista ei saa olla yhteyttä rakennuksen muihin osiin.

e) Rakennuksia ja säiliöitä ympäröiviä muureja ei saa sijoittaa 5 m eikä säiliöitä 10 m lähemmäksi naapuritontin rajaa. Muiden rakennusten kuin säiliöiden keskinäisen etäisyyden tulee omalla tontilla olla yhtä suuri kuin käytetty rakennuskorkeus, ei kuitenkaan vähemmän kuin 6 m. Säiliön etäisyyden lähimpään muunlaatuiseen rakennukseen on oltava vähintään 20 m.

f) Pysyväistä tai tilapäistä tulisijaa, jossa palaa avoin tuli, ei alueelle saa sijoittaa ilman rakennustarkastajan ja palopäällikön lupaa.

g) Tontti on aidattava riittävän korkealla ja vankalla aidalla ja sopivalla tavalla istutettava lehtipuilla.

18 §. Rakennussuunnitelma-alueilla rakennuksia rakennettaessa, sisusfettaessa ja varustettaessa on tässä rakennusjärjestyksessä säädetyn lisäksi noudatettava niitä säännöksiä, joita palosuojelusta tai palonkestävyydestä sekä valaistuksesta, ilmanvaihdesta ja muista rakennushygienisistä järjestelyistä kuin myös väestönsuojelusta on annettu tai vastedes annetaan, niin myös niitä määräyksiä, joita rakennustarkastaja antaa rakennuslupakysymystä harkitessaan.

19 §. Mainoslaitteet, kadun, tien tai yleisen paikan viereisissä seinissä olevat ikkunat sekä portit ja ulko-ovet samoin kuin pylväät, kiinnikkeet ja tuet sekä johtokalusteet on asetettava niin, etteivät ne häiritse liikennettä. Tällaiset laitteet eivät muodoltaan, tekovaltaan tai väriltään saa olla rumentavia.

7 L u k u.

Erityiset säännökset.

20 §. Naapuritonttien välisen aitauksen tekemisestä ja kunnossapitämisestä aiheutuvat kustannukset on tontinhaltijain suoritettava puoleksi kummankin. Elleivät naapurit sovi aitaukustannusten jaosta, päättää siitä rakennustarkastaja.

21 §. Käsitellessään lennätin-, puhelin-, voima- ja valaistusjohtojen kiinnikkeitä, tukia ja muita seiniin, kattoihin, portteihin tai aitoihin asetettavia laitteita koskevia kysymyksiä, on rakennustarkastajan, kuultuaan tontinhaltijaa, joka asemakaavalain 70 §:n mukaan on velvollinen sallimaan sanottujen laitteiden kiinnittämisen, otettava huomioon hänen etunsa sekä huolehdittava, että vahinkoa, haittaa ja rumennusta mahdollisimman suuressa määrin vältetään.

22 §. Tässä rakennusjärjestyksessä tarkoitetaan rakennustontilla myöskin rakennuskorttelissa olevaa, maanomistajan vuokralle luovuttamaa aluetta.

23 §. Ellei rakentamista ole aloitettu kolmen vuoden kuluessa ja loppuunsaatettu viiden vuoden kuluessa rakennusluvan myöntämisestä, olkoon lupa rauennut, jollei rakennustarkastaja erityisistä syistä pidennä sen voimassaoloaikaa.

24 §. Tämä rakennusjärjestys tulee voimaan heti.

Rakennusyritykseen, jonka piirustukset tämän rakennusjärjestyksen voimaan tullessa ovat tutkittavina tai jonka piirustukset on vahvistettu, mutta jota mainittuna ajankohtana ei ole aloitettu tai loppuunsaatettu, ja jonka piirustusten voimassaoloaika ei silloin vielä ole päättynyt, on sovellettava tähän asti voimassa olleita säännöksiä.

Asianomaisessa järjestyksessä valmiiksi rakennettu rakennus saadaan pysyttää muuttamatta, ellei se aiheuta tulenvaaraa taikka ole terveellisyyden tai kestävyuden kannalta vaarallinen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 10.

Sisällys: 68. Katumaan korvausluettelon pitäminen, s. 121. — 69. Kaupungin viranhaltijain väliaikainen siirtäminen toiseen virkaan ja viransijaisille suoritettava palkka, s. 122. — 70. Palkan maksaminen kaupungin palveluksessa oleville, säännöllistä asevelvollisuuttaan suorittamaan kutsutuille henkilöille, s. 122. — 71. Asevelvollisuuslain 49 §:ssä tarkoitettulle asevelvolliselle sekä sotatilan aikana vapaaehtoisena puolustusvoimissa palvelevalle viran tai toimen haltijalle ja valtion ylimääräiselle toimihenkilölle sekä valtion työntekijälle suoritettava palkkaus, s. 123. — 72. Asevelvollisille ja vapaaehtoisina palveleville kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille suoritettava palkkaus, s. 124. — 73. Muutos tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa vahvistettuun taksaan, s. 126. — 74. Utteruusrahat kunnalliskodissa ja työlaitoksissa, s. 126. — 75. Muutos ja lisäys Helsingin kaupungin satama-alueelle vahvistettuun luotsitaksaan, s. 126. — 76. Liikenne- ja tuulaakimaksujen kannosta Helsingin II tullikamarissa valtiolle tuleva palkkio, s. 127. — 77. Venelaituripaikoista suoritettavat maksut, s. 127. — 78. Ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito, s. 127. — 79. Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta annettujen ohjeiden muutos, s. 128. — 80. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä, s. 128. — 81. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin, s. 128. — 82. Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamossa, s. 130. — 83. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä, s. 131. — 84. Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin, s. 132. — 85. Muutos Helsingin kaupungin satamajäänsärkijän ja hinaajan käyttämisestä vahvistettuun taksaan, s. 132. — 86. Helsingin kaupungin nostureita käytettäessä noudatettavat määräykset, s. 132. — 87. Nosturitaksa, s. 133. — 88. Nuorison iskujoukot ja niiden johto, s. 135. — 89. Palkkamäärien pyöristäminen, s. 135. — 90. Asetus lisäyksestä yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annettuun asetukseen, s. 136.

68. Katumaan korvausluettelon pitäminen.

Kiinteistölautakunnan päätös kesäkuun 16 p:itä 1941. (Lyhennysote)

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä:

1) antaa rakennussäännön 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua katumaan korvausluettelon pitämisen kansliaosaston notaarin tehtäväksi, jonka myöskin tulee antaa rakennussäännön 29 §:n c kohdan edellyttämiä todistuksia;

2) — — — — —

3) että ote puheenaolevasta luettelosta on merkinnän tekemisen jälkeen lähetettävä rakennustarkastajalle;

4) hyväksyä kaavakkeen luetteloa varten;

5) että asemakaavaosaston tästä lähtien, esittäessään lautakunnalle asemakaavaehdotuksia tai asemakaavan muutosehdotuksia,

N:o 68 (jatk.)

samalla on tehtävä ehdotus siitä, mitkä tontin omistajat mahdollisesti voivat joutua velvollisiksi korvaamaan katumaan arvon tai kadun tahi viemärin rakennuskustannukset; sekä

6) että lautakunnalle esiteltäessä kaupunginhallituksen ilmoituksia asemakaavan lopullisesta vahvistamisesta on tehtävä ehdotus siitä, mitä merkintöjä asiasta mahdollisesti aiheutuu katumaan korvausluetteloon.

69. Kaupungin viranhaltijain väliaikainen siirtäminen toiseen virkaan ja viransijaisille suoritettava palkka.

Kaupunginhallituksen päätökset kesäkuun 27 p:ltä ja marraskuun 20 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 48)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että poikkeuksellisten olojen vallitessa kaupungin sekä vakinaisia että ylimääräisiä viranhaltijoita voidaan siirtää siksi ajaksi, kun heitä ei tarvita varsinaisessa toimessaan, toisiin toimiin samassa virastossa, niin myös muihin kaupungin virastoihin ja laitoksiin, joissa tarvitaan lisätyövoimaa, tämän vaikuttamatta heidän palkkaetuihinsa. Kaup. hall. päätös kesäk. 27 p:ltä 1941.

Viimemainittu määräys rajoittuu vastedes koskemaan ainoastaan sotalaitoksen palvelukseen kutsuttujen viranhaltijain sijaisia. Jos viransijaisuus johtuu muista syistä, esim. viranhaltijan sairastumisesta, on sijaisen palkkaukseen nähden noudatettava kaupunginhallituksen lokakuun 12 päivänä 1933 hyväksymiä määräyksiä. Kaup. hall. päätös marrask. 20 p:ltä 1941.

70. Palkan maksaminen kaupungin palveluksessa oleville, säännöllistä asevelvollisuuttaan suorittamaan kutsutuille henkilöille.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940: 63 sekä 1941: 4 ja 5)

Kaupunginhallituksen päätettyä, että kaupungin palveluksessa oleville asevelvollisuuslain edellyttämää säännöllistä asevelvollisuutta vakinaisessa väessä suorittamaan kutsutuille henkilöille on vuonna 1941 syntyneen sodan aikana maksettava palkkaa kaupungin varoista, kaupunginvaltuusto mainittuna päivänä hyväksyi kysymyksessäolevan toimenpiteen.

71. Asevelvollisuuslain 49 §:ssä tarkoitettulle asevelvolliselle sekä sotatilan aikana vapaaehtoisena puolustusvoimissa palvelevalle viran tai toimen haltijalle ja valtion ylimääräiselle toimihenkilölle sekä valtion työntekijälle suoritettava palkkaus.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 25 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 714)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 5)

Valtioneuvosto on 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain 49 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 24 päivänä tammi-kuuta 1941 annetussa laissa, puolustusministeriön esittelystä antanut seuraavat määräykset:

1 §. Valtion, kunnan tai seurakunnan viran tai toimen haltija ja valtion ylimääräinen toimihenkilö sekä valtion vakinainen työntekijä, joka sotatilan aikana on kutsuttu sotapalvelukseen, joka ei ole asevelvollisuuslain edellyttämää säännöllistä palvelusta vakinaisessa väessä, tai reservin kertausharjoituksiin taikka ylimääräiseen palvelukseen, on oikeutettu saamaan, jos hän on perheellinen, virkaan tai toimeen kuuluvat palkkaedut tai työpaikasta maksettavan työpalkan tai, jos hän on perheetön, kolme neljättäosaa virkaan tai toimeen kuuluvasta peruspalkasta tai palkkiosta taikka työpaikasta maksettavasta säännöllisestä työpalkasta sekä tämän lisäksi virkaan tai toimeen kuuluvat tai työpaikasta annettavat muut palkka- tai palkkaushuonetoiset edut vähentämättöminä.

Samat palkkaedut suoritetaan myös sille valtion viran tai toimen haltijalle, valtion ylimääräiselle toimihenkilölle ja valtion vakinaiselle työntekijälle, joka sotatilan aikana vapaaehtoisena asianomaisen viraston tai työnantajan suostumuksella on astunut puolustusvoimain palvelukseen.

Mitä tässä on sanottu koskee myös valtion viran tai toimen naispuolista haltijaa ja ylimääräistä toimihenkilöä sekä valtion vakinaista työntekijää, joka Lotta Svärd-yhdistyksen tai muun naisjärjestön jäsenenä taikka muuten vapaaehtoisena asianomaisen viraston tai työnantajan suostumuksella on sotatilan aikana astunut maan puolustusta tarkoittaviin tehtäviin puolustusvoimissa, kuitenkin siten, että hänelle, mikäli hän on perheellinen mutta ei perheensä pääasiallinen elättäjä, suoritetaan virkaan tai toimeen kuuluvat taikka työpaikasta maksettavat palkkaedut saman suuruisina kuin ne tämän päätöksen mukaan maksetaan perheettömälle miespuoliselle viran tai toimen haltijalle, ylimääräiselle toimihenkilölle tai vakinaiselle työntekijälle.

2 §. Jos sotapalvelukseen kutsuttu viran tai toimen haltija tai valtion ylimääräinen toimihenkilö taikka valtion vakinainen työntekijä kuuluu sellaiseen vuosi- tai ikäluokkaan, jota ei kokonaisuudessaan ole kutsuttu palvelukseen, suoritetaan hänelle virkaan tai toimeen kuuluvat palkkaedut tai työpaikasta maksettava työpalkka vähentämättöminä.

3 §. Valtioneuvosto määrää asianomaisen ministeriön esittelystä, suoritetaanko ja minkä suuruista korvausta menetetyistä toimitusmaksutuloista sellaiselle sotatilan aikana sotapalvelukseen kutsutulle valtion viran tai toimen haltijalle ja valtion ylimääräiselle toimihenkilölle, kuten maanmittausinsinöörille, maanmittausauskultantille ja kartoittajalle, jonka pääasiallisen palkkauksen muodostavat vahvistettuun taksaan perustuvat palkkiot tai toimitusmaksut.

4 §. Valtion ylimääräisellä toimihenkilöllä tarkoitetaan tässä päätöksessä henkilöä, joka lähinnä ennen palvelukseen astumistaan on ollut vähintään kuusi kuukautta hänen päätoimekseen katsottavassa valtion toimessa, joka ei ole tilapäiseksi tarkoitettu, ja valtion vakinaisella työntekijällä henkilöä, joka on saman ajan ollut jatkuvaan työsuhteeseen perustuvassa säännöllisessä valtion pysyväisessä työssä ja siitä saanut pääasiallisen toimeentulonsa.

5 §. Perheellisellä tarkoitetaan tässä päätöksessä sitä, joka on naimisissa tai jolla on elätettävänä 17 vuotta nuorempi oma, otto- tai kasvattilapsi taikka aviopuolisonsa lapsi.

6 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarpeen vaatiessa puolustusministeriö.

7 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivästä lokakuuta 1941 ja kumotaan sillä 13 päivänä maaliskuuta 1941 annettu valtioneuvoston päätös siitä palkkauksesta, jota sotatilan aikana palvelukseen taikka reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen kutsutulle valtion, kunnan tai seurakunnan viran tai toimen haltijalle ja valtion ylimääräiselle toimihenkilölle on virastaan tai toimestaan sekä valtion työntekijälle työsuhteen perusteella suoritettava.

72. Asevelvollisille ja vapaaehtoisina palveleville kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille suoritettava palkkaus.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 1 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 5)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, kumoten tammi-kuun 17 päivänä 1940 tekemänsä lisäyksen virkasääntöön:

että asevelvollisuuslain 49 §:ssä tarkoitetuille asevelvollisille sekä sotatilan aikana vapaaehtoisina puolustusvoimissa palveleville kaupungin viranhaltijoille sekä työntekijöille suoritettavassa palkkauksessa on lokakuun 1 p:stä 1941 alkaen toistaiseksi ja kunnes toisin päätetään sovellettava niitä palkkausperusteita, jotka valtioneuvoston päätöksessä syyskuun 25 p:ltä 1941 on vastaaviin valtion viran ja toimen haltijoihin ja työntekijöihin nähden määrätty, kuitenkin siten,

että palkkaa suoritetaan myöskin niille, jotka sodan aikana suorittavat asevelvollisuuslain edellyttämää säännöllistä palvelusta vakinaisessa väessä,

että valtioneuvoston päätöksen 4 §:ssä mainitun kuuden kuukauden palvelusajan sijasta vaaditaan kolmen kuukauden palvelusaika, sekä

että kaupunginvaltuuston aikaisemmin vahvistamaa määräästä huoltovelvollisuudesta on edelleen noudatettava sikäli kuin se on huoltovelvolliselle nyt vahvistettuja määräksiä edullisempi.

Tästä päätöksestä aiheutuva pääasiallinen muutos nykyiseen käytäntöön on, että lokakuun 1 p:stä 1941 alkaen reserviläispalkkoina suoritetaan naimattomille 75 % ja naimisissa oleville, riippumatta siitä onko vaimo ansiotyössä, 100 % pohjapalkan ja kaltoinajanlisäyksen summasta ja sen lisäksi ikäkorotukset vähentämättöminä. Saman oikeuden 100 %:n suuruiseen reserviläispalkkaan tuottaa myöskin elätettävänä oleva 17 vuotta nuorempi oma, otto- tai kasvattilapsi taikka aviopuolison lapsi. Se seikka, onko sotapalvelukseen kutsutulle otettu sijainen tai ei, ei enää vaikuta reserviläispalkan suuruuteen. Näistä määristä on edelleenkin vähennettävä tilapäisten viranhaltijain ja työläisten perheille valtion varoista myönnetty sotilaskuukausipalkat, kuten tähän asti. Uusi on myöskin määräys, että jos sotapalvelukseen kutsuttu kuuluu sellaiseen vuosi-ikäluokkaan, jota ei kokonaisuudessaan ole kutsuttu palvelukseen, suoritetaan hänelle palkka vähentämättömänä, samoin kuin määräys, että henkilö, joka sotatilan aikana vapaaehtoisena asianomaisen viraston tai työnantajan suostumuksella on astunut maan puolustusvoimain palvelukseen, on reserviläispalkkaan nähden rinnastettava sotapalvelukseen kutsutuihin. Kaupunginvaltuuston päätös sisältää myöskin sen, että edelläänottu koskee myös viran naispuolista haltijaa ja työntekijää, joka Lotta Svärd-yhdistyksen tai muun naisjärjestön jäsenenä taikka muuten vapaaehtoisena asianomaisen viraston tai työnantajan suostumuksella on sotatilan aikana astunut maan puolustusta tarkoittaviin tehtäviin puolustusvoimissa, kuitenkin siten, että hänelle, mikäli hän on perheellinen, mutta ei perheensä pääasiallinen elättäjä, suoritetaan »reserviläispalkka» saman suuruisena kuin se tämän päätöksen mukaan maksetaan perheettömälle puolisolille viran haltijalle tai työntekijälle.

Kaupunginvaltuuston kolmas päätöspöytäkirja sisältää sen, että reserviläispalkkaan on oikeutettu sellainen tilapäinen viranhaltija tai työntekijä, jonka työsuhde aikana lähinnä ennen hänen palvelukseen astumistaan on jatkunut vähintään 3 kuukautta ja että hän tästä työstään on saanut pääasiallisen toimeentulonsa. Luonnollista on, että määrääjäksi kaupungin palvelukseen otetulle henkilölle ei suoriteta reserviläispalkkaa ajalta, joka ylittää sanotun määrääjän.

Kaupunginvaltuuston päätöksen neljäs pöytäkirja tarkoittaa muihin kuin perheenjäseniin kohdistuvaa huoltovelvollisuutta. Jos naimattomalla sotapalvelukseen kutsutulla on ollut huollettavanaan vanhempansa tai joku muu omainen, on kaupunki kaupunginhallituksen harkinnan mukaan kussakin yksityistapauksessa korottanut maksettavan reserviläispalkan 50 %:sta 75 tai 100 %:iin huollettavien lukumäärän mukaan. Huomattava on, että nämä prosenttimäärät edelleen säilytetään puheenaolevissa tapauksissa; — — — — — Mainittakoon, ettei valtio tämänluonteisesta huoltovelvollisuudesta laisinkaan korota reserviläispalkkaa.

Kaup.hall. kiertokirje lokak. 8 p:ltä 1941.

73. Muutos tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa vahvistettuun taksaan.

Kaupunginhallituksen vahvistama huhtikuun 3 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 7)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa huhtikuun 15 päivänä 1937 vahvistetun taksan maksut huhtikuun 15 päivästä 1941 lähtien on suoritettava seuraavin määrin:

	I luokka.	II luokka.
Kahvi tai tee, puuro tai velli	3:—	3:—
Aamiainen	8:—	9:—
Päivällinen	8:—	9:—
Aamiainen, kuukaudelta	210:—	240:—
Päivällinen, kuukaudelta	210:—	240:—
Kaikki ateriat, kuukaudelta	360:—	420:—

74. Utteruusrahat kunnalliskodissa ja työlaitoksissa.

Huoltolautakunnan päätös toukokuun 16 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 52 ja 53)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä: että pisteen raha-arvo utteruusrahaa laskettaessa on molemmissa työlaitoksissa 15 penniä; sekä että kunnalliskodin hoidokeille voidaan myöntää utteruusrahaa enintään 45 markkaa kuukaudessa.

Päätös astuu voimaan kesäkuun 1 p:nä 1941.

75. Muutos ja lisäys Helsingin kaupungin satama-alueelle vahvistettuun luotsitaksaan.

Satamalautakunnan päätös tammikuun 29 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 56)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä että voimassa olevan Helsingin kaupungin satama-alueelle marraskuun 8 päivänä 1927 vahvistetun luotsitaksan kohdissa I, II ja III määrättyt maksut kanetaan helmikuun 1 päivästä 1941 alkaen toistaiseksi 50 % korotuksin.

Jos satamaluotsin tai satamapalvelijan avustusta tarvitaan luotsaamiseen, aluksen siirtämiseen tai kiinnittämiseen yliajalla, korotetaan taksan maksumäärät 100 %.

Korotetut maksut tasoitetaan lähinnä seuraavaan viiteen tai kymmeneen markkaan.

Yliajalla ymmärretään työaika klo 20 ja 8 välillä sekä sunnuntaisin ja juhlapäivinä.

76. Liikenne- ja tuulaakimaksujen kannosta Helsingin II tullikamarissa valtiolle tuleva palkkio.

Valtiovarainministeriön kirjelmä kaupunginhallitukselle maaliskuun 31 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 116)

Kaupunginhallitus on kirjelmässä kuluvaan maaliskuun 13 päivältä n:o 207 esittämillään perusteilla anonut, että valtiovarainministeriö alentaisi joulukuun 5 päivänä 1940 tekemässään päätöksessä Helsingin kaupungille tulevien tuulaaki- ja liikennemaksujen kannosta Helsingin II tullikamarissa valtiolle määrätyn 10 %:n kantopalkkion 5 %:ksi, kuitenkin niin, että sen korkein määrä olisi 3,000 markkaa kuukaudessa.

Tänään tapahtuneessa esittelyssä on valtiovarainministeriö harkinnut kohtuulliseksi suostua kaupunginhallituksen edellämäinituun anomukseen, kuitenkin niin, että näin vahvistettua alennettua kantoprosenttia aletaan soveltaa tulevan toukokuun 1 päivästä alkaen tuulaaki- ja liikennemaksujen kannosta.

77. Venelaituripaikoista suoritettavat maksut.

Satamalautakunnan päätös toukokuun 6 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 79)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että venelaituripaikoista toistaiseksi kannetaan peräkiinnikkeisestä paikasta 80 mk ja peräkiinnikkeettömästä paikasta 60 mk venettä kohti kesässä.

78. Ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1941.

Kaupungin kansakouluja varten on tilapäisesti palkattava lastenpsykiatri sekä tämän apulainen. *Kaup.valt. päätös kesäk. 22 p:ltä 1938.*

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä siirtää ruotsinkielisten kansakoulujen ja ruotsinkielisen apukoulun psykiatrasta hoitoa tarvitsevat oppilaat Samfundet Folkhälsan i Svenska Finland nimisen yhdistyksen sielunsterveydellisen neuvontatoimiston hoidettaviksi, kuitenkin ehdolla

että neuvontatoimiston lääkäri alistetaan puheenaolevassa toiminnassaan kansakoulupsykiatrin alaiseksi,

että kustakin sairaustapauksesta tehdään asianmukaiset muistiinpanot,

että ruotsinkielisessä apukoulussa pidetään koulun arkistossa säilytettäviä oppilaiden tarkastuskortteja,

N:o 78 (jatk.)

että psykiatrin toiminnasta laaditaan vuosikertomus, sekä että tästä järjestelystä ei aiheudu kaupungille mitään lisäkustannuksia.

79. Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta annettujen ohjeiden muutos.

Sisäasiainministeriön päätös elokuun 12 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 660)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 33)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä muuttanut 3 päivänä huhtikuuta 1941 annetun sisäasiainministeriön päätöksen sisältävä ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta 5 §:n näin kuuluvaksi:

5 §. Väestönsuojelujärjestys on jätettävä kunnan- tai kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi viimeistään 1 päivään kesäkuuta 1942 mennessä.

80. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu lokakuun 3 p:nä 1941.

(Suom. as.-kok. 1941 : 706)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 19 ja 132 sekä 1941 : 14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin 16 päivänä maaliskuuta 1940 annettu laki, sen 1 § sellaisena kuin se on sanotun lain voimassaoloajan pitentämisestä annetun lain muuttamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1941 annetussa laissa, on edelleen voimassa vuonna 1942 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa.

81. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 11 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 730)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnat, joissa kansanhuoltoministeriö polttoaineen saannin ja tarkoituksenmukaisen jakelun turvaamiseksi määrää sen hankinnan ja jakelun toimitettavaksi keskitetysti, ovat velvolliset

asettamaan kansanhuoltolautakunnan yhteyteen polttoainepäällikön ja hänelle varamiehen sekä heidän avukseen muut tarvittavat toimihenkilöt.

2 §. Kunnan polttoainepäällikön ja hänen varamiehensä ottaa tai määrää kansanhuoltolautakunta kansanhuoltoministeriön sopiviksi katsomista henkilöistä, mutta on asia alistettava kunnan valtuuston hyväksyttäväksi. Muut toimihenkilöt ottaa kansanhuoltolautakunta. Polttoainepäällikön ja hänen varamiehensä ottamisesta on viipymättä ilmoitettava kansanhuoltoministeriölle.

Kunnan polttoainepäällikön tai hänen varamiehensä tehtävää suoritamaan voidaan, jollei sopivaa henkilöä siihen muuten ole saatavissa, määrätä soveliaaksi katsottava henkilö ilman hänen suostumustaan.

Polttoainepäällikön varamiehestä hänen suorittaessaan polttoainepäällikön tehtäviä on voimassa, mitä polttoainepäälliköstä määrätään.

3 §. Kansanhuoltolautakuntaa ja polttoainepäällikköä avustamaan voi kunta asettaa polttoainetoimikunnan.

4 §. Polttoainepäällikön on selvitettävä kunnassa esiintyvä jatkuva polttoaineen tarve ja, jollei tarvetta muuten saada tyydytyksi, pyrittävä keskitetyin polttoaineen hankinnoin ja tarkoituksenmukaisella jaolla tyydyttämään välttämättömin polttoaineen tarve. Tätä varten tulee polttoainepäällikön erittäinkin:

1) pitää kirjaa polttoaineen haltijain antamien tai polttoainepäällikön muuten saamien tietojen perusteella kunnassa olevien erilaisten polttoaineiden määristä ja sijaitsemispaikoista sekä niitä koskevista hankinnoista;

2) arvioida kiinteän polttoaineen kulutus kunnassa sekä tehdä kansanhuoltoministeriölle esitys, kuinka paljon ja missä suhteessa erilaisia polttoaineita saadaan käyttää eri tarkoituksiin;

3) hankkia, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, kunnan myöntämällä ennakkovaroilla tai kunnan maksusitoumuksella polttoainetta kuluttajain ja varsinkin vähävaraisten pienkuluttajain tarpeeksi;

4) tehdä tarvittaessa kansanhuoltoministeriölle esitys määrätyn polttopuuvaraston takavarikoimisesta ja kulutukseen luovuttamisesta;

5) yhteistoiminnassa kunnan kuljetuspäällikön ja työvoimalautakunnan kanssa huolehtia polttoaineiden kuljetusten järjestämisestä ja tarvittavan työvoiman hankkimisesta;

6) antaa yksityistapauksissa polttoaineen säästämistä ja käyttöä tarkoittavia ohjeita ja, kansanhuoltoministeriön määräämissä rajoissa, määräyksiä polttoaineen myyjille ja kuluttajille;

7) laatia ja lähettää kansanhuoltoministeriöön ministeriön määrääminä aikoina ja sen vahvistamilla lomakkeilla ilmoitukset polttoainetilanteesta ja sen aiheuttamista toimenpiteistä; sekä

8) ryhtyä muihin kunnassa vallitsevan polttoainetilanteen vaatimiin toimenpiteisiin ja tehdä tarvittavat esitykset kansanhuoltoministeriölle tai asianomaiselle kunnan viranomaiselle.

5 §. Kunta suorittaa tämän päätöksen mukaisesti asetettujen toimihenkilöiden palkkiot ja muut heidän toiminnastaan aiheutuvat menot.

Palkkiota määrättäessä on perusteena pidettävä tehtävän edellyttämän työn määrää ja laatua.

6 §. Polttoaineen säännöstelyä koskevassa asiassa kunnan polttoainepäällikön päätökseen tai määräykseen tyytymätön asianosainen saa siitä kirjallisesti valittaa kansanhuoltolautakunnalle 15 päivän kuluessa päätöksen tai määräyksen tiedoksisaannista lukien. Päätös tai määräys saadaan valituksesta huolimatta panna täytäntöön, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

7 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta 6 päivänä toukokuuta 1941 annetussa laissa.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa kansanhuoltoministeriö, jolla on myös valta erityisten syiden nojalla myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

82. Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamossa.

Teurastamolautakunnan vahvistama helmikuun 14 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 87)

Raavas, lihapaino yli 350 kg	mk 18:—
» » » 250 »	» 16:—
» » » 150 »	» 14:—
» » » 80 »	» 12:—
» » » 30 »	» 9:—
» » » alle 30 »	» 5:—
Lammas ja vuohi	» 5:—
Sika, lihapaino yli 250 kg	» 18:—
» » » 150 »	» 15:—
» » » 60 »	» 12:—
» » » 30 »	» 9:—
» » » alle 30 »	» 5:—
Hevonen	» 25:—

Juutalaismenojen mukaan teurastettaessa maksut ovat kaksinkertaiset.

Jos asianomainen teurastuttaja vaatii tehtäväksi yli- tai yötyötä maksetaan siitä lain määräämä korotettu palkka.

Ylityön suorittamiseen on saatava teurastamon johtajan suostumus.

Työaika on:

arkisin	klo	8—17;
lauantaisin ja juhlapäivien aattoina	»	8—14;
juhannus- ja jouluaattoina	»	8—12.

Ruokailuaika on klo 11.30—12.30.

Teurastajien tehtävänä on:

1) eläinten tallista noutaminen;
 2) eläinten teurastaminen;
 3) vuotien kuljetus vuota-aittaan;
 4) teurastuksen lomassa tapahtuva tarpeellinen teurastuspaik-
 kojen sekä käyttämiensä kojeiden ja laitteiden puhdistus sekä teu-
 rastuksen päätyttyä tapahtuva teurastushallien ja sikateurastamon
 puhdistus;

5) sianruhojen nostaminen kissoihin ja siirto sikateurastamosta
 tuuletushalliin;

6) teurastukseen tarvittavien kissojen noutaminen tuuletushal-
 lista;

7) lihojen, elinten ja vuotien suojeleminen kastumiselta, lika-
 tumiselta ja pilaantumiselta teurastamon johdon antamien ohjeiden
 mukaan.

Muissa suhteissa on noudatettava kaupunginvaltuuston vahvis-
 tamia Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöjä.

Ellei teurastajan työ laatuunsa nähden täytä kohtuullisia vaati-
 muksia, menettää hän joko määrääjäksi tai kokonaan oikeutensa
 toimia laitoksessa teurastajana.

Molemminpuolinen irtisanomisaika on kaksi viikkoa, paitsi
 niissä tapauksissa, mitkä on mainittu kesäkuun 1 p:nä 1922 an-
 netussa työ sopimuslaissa.

83. Lisäys taksaan maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 29 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seu-
 raavan lisäyksen maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teu-
 rastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä lokakuun 9 päivänä
 1940 vahvistamansa taksaan kohtaan 1):

Teurastamolautakunta voi kuitenkin harkintansa mukaan vuok-
 rata juoksukissoja myös kolmeksi ja kuudeksi kuukaudeksi, jol-
 loin vuokra on

3:lta kuukaudelta	300 mk
6:lta »	520 »

84. Lisäys Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssääntöihin.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 29 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 28)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä seuraavan lisäyksen syyskuun 20 päivänä 1933 vahvistamiensa Helsingin kaupungin teurastamon jäähdyttämön järjestyssääntöjen 5 §:ään:

Jäähdyttämöön voidaan kuitenkin poikkeustapauksissa myöntää pääsy muinakin kuin vahvistettuina aukioloaikoina teurastamolautakunnan määräämää maksua vastaan.

85. Muutos Helsingin kaupungin satamajäänsärkijän ja hinaajan käyttämisestä vahvistettuun taksaan.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 28 p:nä 1941.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 769)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin satamajäänsärkijän ja hinaajan käyttämisestä joulukuun 8 päivänä 1925 vahvistetun taksan maksut kuin myöskin muut hinaajan käyttämisestä vahvistetut maksut marraskuun 1 päivästä 1941 alkaen koroitetaan 50 %.

86. Helsingin kaupungin nostureita käytettäessä noudatettavat määräykset.

Satamalautakunnan vahvistamat lokakuun 28 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 23)

1 §. Liikenneoitsijan, joka haluaa käyttää nosturia vakinaisena tai ylimääräisenä työaikana, on annettava hyvissä ajoin kirjallinen, asianmukaisesti allekirjoitettu tilaussitoumus satamaliikenneosastolle tai sen valtuuttamalle viranhaltijalle. Sitoumuskaavakkeita on saatavissa näiltä, ja kaavakkeisiin on painettava myöskin nämä määräykset.

Tilaus ei oikeuta liikenneoitsijää käyttämään nosturia muuna aikana eikä kauempaa kuin se on tilattu ilmoitettuun työhön.

Ellei tilauksen mukaisesti käytettäväksi varattua nosturia ole otettu tilaajan lukuun käytäntöön tunnin kuluessa on tähän tilaukseen perustuva oikeus nosturin käyttämiseen rauennut. Jos tilaus koskee ylimääräistä työaikaa, voidaan odotusaikaa jatkaa aluksen myöhästymisen johdosta tai vastaavanlaisesta syystä.

Nosturin käyttäminen aluksen ja kentän väliseen tavaransäilytykseen voidaan keskeyttää satamaviranomaisen toimesta, jos nosturi tarvitaan aluksen ja laiturilla olevan varastorakennuksen väliseen tavaransäilytykseen.

2 §. Nosturia ei saa käyttää sitä kuormaa suurempien kuormien nostamiseen, jolle se on tarkoitettu ja josta siinä on merkintä.

Liikennöitsijän on esitettävä satamaviranomaisten vaatimuksesta sellainen laivauspäperi, lasku tai todistus, josta yhdellä kertaa nostettavan kuorman paino ilmenee.

3 §. Tavaraa ei saa jättää nosturiin riippumaan sen kauemaksi kuin tarvitaan sen kuormaamiseen ja purkamiseen. Tavaraa ei saa laahata nosturilla laituria pitkin eikä aluksessa. Tavaraa ei liioin saa nostaa ennen kuin se on irti lähellä olevasta tavarasta tai muusta esteestä.

Muuten liikennöitsijän on tarkoin noudatettava niitä nosturin käyttöä koskevia ohjeita, jotka asianomainen kaitsija tai satamavirkailija antaa.

4 §. Liikennöitsijän on hankittava ja kustannettava tavarannosturiin kiinnittämiseksi tarpeelliset välineet sekä itse hankittava ja palkkattava kaupungin palkkaaman nosturinkäyttäjän lisäksi tarpeellinen miehistö.

5 §. Kaupunki ei vastaa nosturissa riippuvaa tavaraa taikka alusta tai muita esineitä siitä syystä kohtaavasta vahingosta, että nosturi tai siihen kuuluva osa ehkä särkyv, eikä myöskään sellaisesta vahingosta, joka nosturia käytettäessä saattaa nosturin tai siinä riippuvan tavarannosturinkäyttäjän lisäksi saattaa nosturin tai muulle esineelle.

Liikennöitsijän tai hänen väkensä nosturille tuottama vahinko on liikennöitsijän korvattava.

6 §. Nosturin käyttämisestä ja niinkään odotusajalta liikennöitsijä on velvollinen suorittamaan maksun nosturitaksan mukaan.

Satamakannantaosaston antama lasku on maksettava viikon kuluessa nosturin käyttämisestä.

87. Nosturitaksa.

Satamalautekunnan vahvistama lokakuun 28 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 15 ja 1937 : 21)

Taksa I.

Eteläsatamassa sijaitseva 25 tonnin nosturi.

Tavarannosturin paino.	Säännöllisenä työtuntina		Ylityötuntina	
	a)	b)	a)	b)
M a r k k a a				
Enintään 5 tonnia	90	100	110	
Yli 5 mutta ei yli 10 tonnia	125	135	145	
» 10 » » » 15 »	175	185	195	
» 15 » » » 20 »	215	225	235	
» 20 » » » 25 »	250	260	270	

N:o 87 (jatk.)

Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuuluu tilatun ajan alkamisesta nosturin käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen:

Kun aiheena on hyväksytty este, esim. aluksen myöhästyminen, eikä toiselle liikennöitsijälle aiheudu haittaa — 30 30
 Muuten 90 100 110

Taksa II.

Eteläsatamassa sijaitsevat 2.5 ja 5 tonnin nosturit.

Tavaran paino.	Säännöllisenä työaikana		Ylityöaikana	
		a)	b)	
	Maksu tunnilta tai tunnin osalta M a r k k a a			
<i>Kappaletavara</i>				
Enintään 2.5 tonnia	60	70	80	
Yli 2.5 mutta ei yli 5 tonnia	90	100	110	
<i>Joukkotavara</i> nostokauhaa käyttäen ..	100	110	120	

<i>Kappaletavara</i>	Maksu yhdeltä nostolta		
	M a r k k a a		
Enintään 2.5 tonnia	35	45	55
Yli 2.5 mutta ei yli 5 tonnia	60	70	80

Maksu tunnilta tai tunnin osalta taikka yhdeltä nostolta kahta 5 tonnin nosturia yhdessä käytetäessä

<i>Kappaletavara</i>	Maksu yhdeltä nostolta		
	M a r k k a a		
Enintään 7.5 tonnia	2×90	2×100	2×110
<i>Odotusajalta</i> eli siltä ajalta, joka kuuluu tilatun ajan alkamisesta nosturin käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen:			
Kun aiheena on hyväksytty este, esim. laivan myöhästyminen, eikä toiselle liikennöitsijälle aiheudu haittaa	—	30	30
Muuten	60	70	80

Ylityöhön arkipäivinä klo 12—13 ja 17—19 sekä lauantaisin ja pyhäaattoina klo 11—12 sovelletaan takkaa a), muina aikoina takkaa b).

88. Nuorison iskujoukot ja niiden johto.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön kiertokirje heinäkuun 7 p:itä 1941. (Lyhennysote)

Koska yleishyödyllisiin töihin käytettävästä työvoimasta on nykyisissä olosuhteissa kaikkialla puute ja koska toiselta puolen Suomen nuoriso, pojat ja tytöt, odottavat, että isänmaa järjestelysti käyttäisi hyväkseen sodan aikana heidänkin työvoimaansa, on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö päättänyt muodostaa koko maata käsittävän »Suomen nuorison iskujoukot» nimisen järjestön ja kutsua sen riveissä maataan palvelemaan kaikki ne 12 vaan ei vielä 18 vuotta täyttäneet tytöt ja pojat, jotka haluavat vapaachtoisesti osallistua puolustustaistelumme koti- ja naapurikuntien työrintamilla.

Kuhunkin kaupunkiin, kauppalaan ja maalaiskuntaan on nuorison ilmoittautumisia vastaanottamaan ja ilmoittautuneiden luettelointia ja organisointia varten paikallisen työnvälitys- tai työvoimalautakunnan yhteyteen neuvottelevaksi jäseneksi nimitettävä joku nuorisotyöhön innostunut ja nuorison ja kotien luottamusta paikkakunnalla nauttiva henkilö, joka toimii kuntansa nuorison iskujoukkojen johtajana.

 ----- Työvelvollisuuslain periaatteen mukaisesti on työnantajan huolehdittava iskujoukkojen kuljettamisesta työpaikalle sekä majoituksesta ja muonituksesta samoin kuin tehdystä työstä nuorille suoritettavasta palkkiosta. Kaupunkien, kauppaloiden ja tehdaskuntien nuorisojoukkoja voidaan, kuljetusmahdollisuuksista riippuen, käyttää lähikuntien iskujoukkojen apuna myös vähemmän ammattitottumusta vaativiin maataloustehtäviin.

Kunnan nuorison iskujoukon johtajan, joka yleensä palkkiotta suorittaa johtajatehtävänsä nuorisotyöhön tuntemansa kutsumuksen ja harrastuksen nojalla, määrää työnvälitys- tai työvoimalautakunta ja toimii hän lautakunnan neuvottelevana jäsenenä hoitaen ilmoittautuneiden luetteloimisen, järjestämisen, koollekutsumisen ja työhön lähettämisen.

89. Palkkamäärien pyöristäminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 20 p:itä 1941.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että 5 ja 10 pennin rahat toistaiseksi poistetaan käytännöstä palkkoja maksettaessa ja että palkat on korotettava lähinnä korkeampaan 25:llä jaolliseen palkkamäärään, mikäli mahdollista jo palkkalistoja laadittaessa.

90. Asetus lisäyksestä yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta annettuun asetukseen.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 571)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 27)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä lisätään yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta 17 päivänä tammikuuta 1941 annettuun asetukseen uusi 17 a §:

17 a §. Milloin työvelvollinen on määrätty työhön ja hänellä on työpaikkakuntansa ulkopuolella huollettavanaan puolisonsa tai 17 vuotta nuorempi lapsi, pidättäköön työnantaja palkanmaksun yhteydessä heille toimitettavaksi, sitten kun työvelvollista itseään varten on jätetty summa, jonka voidaan katsoa kohtuudella riittävän hänen toimeentuloonsa, työvelvolliselle tulevasta palkasta osan seuraavia perusteita noudattaen:

1) Puolisoa tai, ellei häntä ole, ensimmäistä lasta varten on pidätettävä summa, joka vastaa 600 markkaa kuukaudessa.

2) Jokaista seuraavaa lasta varten on pidätettävä summa, joka vastaa 200 markkaa kuukaudessa.

Työvelvollisen on työnantajalle ilmoitettava tarpeelliset tiedot omaisistaan palkan pidätystä ja heille toimittamista varten. Palkasta pidätetty erä on työnantajan toimesta viipymättä toimitettava työvelvollisen omaisille, ja on siitä työvelvolliselle annettava todiste.

Paikallislisää suoritetaan niissä tapauksissa ja sillä tavoin kuin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö erikseen määrää.

HELSINGIN KAUPUNGIN KÖNNALLINEN ASETUSKOROEIMA

JULKAISSUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 11.

Sisälllys: 91. Helsingin satamaradan liikennöimismääräykset, s. 137. — 92. Asetus elintarvikenäytteiden ottamisesta, s. 141. — 93. Keskitetty liikenne, s. 142. — 94. Kuorma-autojen tehostettu käyttö, s. 146. — 95. Autojen käytöstä pidettävä ajokirja, s. 146. — 96. Tarkemmat määräykset puolustusvoimain käyttöön otettujen kuljetusvälineiden käyttämisestä valtiolle suoritettavan korvauksen perusteet, s. 148. — 97. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnuserkeistä, s. 151. — 98. Helsingin kaupungin valmistavan poikain ammattikoulun ohjesäännön muutos, s. 151. — 99. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta, s. 152. — 100. Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä, s. 152. — 101. Kansakoulunopettajain oikeus palkan saantiin sairasloman aikana, s. 152.

91. Helsingin satamaradan liikennöimismääräykset.

Rautatiehallituksen vahvistamat syyskuun 11 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 797)

1 §. *Satamaradan käsite.* 1. Helsingin satamaradalla tarkoitetaan näissä määräyksissä Helsingin ratapihalta Länsisatamaan ja Katajanokalle johtavaa, osittain valtion ja osittain Helsingin kaupungin omistamaa rataa sekä siihen kuuluvia valtion, sanotun kaupungin ja yksityisten omistamia raiteita. Muita Helsingin kaupungin satamaratoja nämä määräykset eivät koske.

2. Helsingin ratapihan ja satamaradan rajana on Turuntien ja rautatien risteilykohta.

2 §. *Päivystäjän käsite.* Päivystäjällä tarkoitetaan näissä määräyksissä paitsi varsinaista vaihtotyötä suorittavaa veturia vaunuiheen ja miehistöineen, myös yksinäistä veturia (tai vetureita) ja joltakin alueelta toiselle kulkevaa junaa.

3 §. *Avoim ja peitetty alue.* Avoimella alueella ja avoimella rai-teella tarkoitetaan sellaista aluetta tai raidetta, jolla ei ole näkyväisyyttä haittaavia esteitä raiteen pituussuunnassa ja jolle myös silvulta päin on siksi pitkä tai laaja vapaa näköala, että tilannetta huolellisesti seuraava henkilö voi pysäyttää kuljettamansa ajo- tai kuljetusneuvon ennen raiteelle tuloa, jos tämä on päivystäjän tähden tai muusta syystä tarpeellista. Muussa tapauksessa alue tai raide on peitetty. Sama alue saattaa olla joltain liikesuunnalta avoin ja toiselta peitetty.

4 §. *Satamaradan käyttäminen.* 1. Satamaradan liikennettä hoitaa niin valtion kuin kaupungin ja yksityisten omistamalla osalla rautatiehallitus sikäli kuin raiteet ja ratalaitteet on hyväksytty valtionrautateiden liikkuvalla kalustolla liikennöitäviksi.

2. Liikennöitsijällä ei ole oikeutta ilman rautatiehallituksen lupaa toimittaa vaunujen vaihtoa liikennöitsijän omalla eikä valtion

ja kaupungin omistamilla raiteilla mies-, hevos- tai konevoimaa käyt-
tään. Valtio tai kaupunki ei vastaa vahingosta, mikä liikennöitsijää
tai hänen työssään käyttämäänsä henkilöä saattaa luvankin nojalla
suoritetun vaunujen vaihdon johdosta kohdata. Päinvastoin on
liikennöitsijä itse vastuussa kaikesta siitä vahingosta, mikä valtiolle
tai kaupungille taikka muulle liikennöitsijälle tai kenelle tahansa
saattaa siitä välillisesti tai välittömästi aiheutua.

3. Satamaradalla on voimassa valtionrautateiden kuormautol-
tuma n:o II.

5 §. *Nostokurkien rakentaminen ja niiden käyttäminen.* 1. Hel-
singin kaupunki on oikeutettu rakentamaan laivalaitureille ja mui-
hin kuormaus-, purkamis- ja varastopaikkoihin sopimuksen mukaan
rautatiehallituksen kanssa joko kiinteitä tai liikkuvia nostokurkia.
Samanlaisen oikeuden voi saada myös yksityinen liikennöitsijä
sovittuaan siitä sekä rautatiehallituksen että Helsingin kaupungin
kanssa.

2. Nostokurjilla suoritettavat työt eivät saa viivyttää rautatien
toimesta suoritettavaa vaunujen vaihtoa, vaan on ne lopetettava
heti, kun siitä on junahenkilökunnan toimesta ilmoitettu työkunnan
esimiehelle.

3. Käyttämättömänä olevaa kurkea ei saa jättää siten, että se
on esteenä vaunujen vaihdolle.

4. Laivojen nostokurjilla (vinttureilla) työskentelystä on voi-
massa, mitä muilla nostokurjilla työskentelystä on tässä pykälässä
määrätty.

6 §. *Etuaajo-oikeus.* 1. Rautatiellä on aina etuaajo-oikeus. Li-
kennöitsijän toimesta luvan saajalla vaunujen vaihtoa suoritavilla
on samanlainen etuaajo-oikeus muihin kuin päivästäjään nähden.

2. Yliajopaikkaa ei saa pitää suljettuna pitempää aikaa kuin
mikä on välttämätöntä. Pääsymahdollisuudet sellaisille varasto-
huoneille, laitureille tai muihin paikkoihin, joihin liikenne on jat-
kuvaa, on vaihtotöidenkin aikana pidettävä joko suoraan tai kierto-
teitse mahdollisimman suuressa määrin avonaisina, ja on sellaisille
paikoille pääsyn sulkeva vaunujono joka tapauksessa sopivalta
kohtaa katkaistava, kun vaihtotyö raiteella keskeytetään. Erittäin
suuriliikenteisiä ylikäytäviä saa vaihtotöiden takia pitää suljettuna
yhteen menoon enintään 6 minuutin ajan.

7 §. *Liikkuminen ja työskentely satama-alueella.* 1. Satamarata-
alueella liikkuminen on sallittu vain sellaisissa paikoissa, joissa kis-
kon harjan yläpinta on samassa tasossa maanpinnan kanssa tai jotka
on määrätty yleisiksi ylikulkupaikoiksi taikka yksityisten varasto-
ja muille sellaisille alueille johtaviksi ylikäytäviksi. Näissäkin pai-
koissa liikuttaessa on tarkattava päivästäjien liikkeitä ja vaunujen
vaihtoa yleensä, sekä ennen raiteelle menoa varmistauduttava siitä,
että rata-alueella liikkumiselle ei ole estettä ja että siitä ei johdu
vaaraa.

2. Vaunuja saa purkaa ja kuormata vain siihen yleisesti vara-
tuilla tai rautatieviranomaisten erikseen määräämillä alueilla. Nii-

den; samaten kuin ajoneuvojenkaan purkamista tai kuormaamista ei saa toimittaa läpikuluraitien puolella tai sen yli, mikäli se on vältettävissä, eikä muidenkaan raiteiden puolella siten, että vaihtotyö niillä ajoneuvon tai tavaran taikka työn takia tarpeettomasti estyy. Tavaraa ja vartioimatonta ajoneuvoa ei saa jättää yhtä metriä lähemmäksi raiteen lähintä kiskoaa.

3. Erikoistapauksissa on purkaminen ja kuormaaminen toimittava rautatie- tai satamaviranomaisten määräämällä raiteella ja paikassa.

4. Ajoneuvon hoitajan tulee, saatuaan tiedon päivystäjän tulosta ja vaunujen vaihdosta, viipymättä siirtää ajoneuvo pois, jos se on esteenä päivystäjän kululle tai muulle vaihtotyölle. Niinikään on muita sellaisia töitä suoritettaessa, jotka ovat esteenä päivystäjän kululle tai vaihtotyölle, este samaten heti poistettava. Ellei ajoneuvoa voida heti siirtää tai muuta estettä poistaa, on siitä ilmoitettava heti konduktöörille tai muulle vaihtotyön valvojalle joko suoraan tai jonkun vaihtotyössä toimivan henkilön välityksellä. Mikäli päivystäjän tai vaunujen edellä kulkeva, varoituksia antava junamies ei ehdi toimittamaan tietoa edelleen, on välittäjänä käytettävä jotakin muuta henkilöä. Tässä tarkoitettuna ilmoituksena päivystäjältä ja vaunujen vaihdosta on pidettävä, paitsi suullista ilmoitusta, myös veturin soittokellolla tai höyryviheltimellä annettua tai junamiehen opastintorvella antamaa varoitusmerkkiä (vert. 8 §).

8 §. Toimenpiteet liikenteen ja työskentelyn turvaamiseksi. 1. Satamarata-alueella liikkuvien ja siellä työskentelevien turvaamiseksi käytetään teknillisiä laitteita (puomeja, valomerkkilaitteita, aitauksia, paaluja j. n. e.), liikenteen ohjausta ajoteiden risteyksissä, näkyviä ja kuuluvia varoitusmerkkejä sekä erinäisissä tapauksissa suullisia ilmoituksia ja varoituksia.

2. Teknillisiä laitteita käytetään sikäli, kun rautatiehallitus pitää niitä paikalliset olosuhteet ja liikenneteknilliset seikat huomioonottaen asiallisina ja tarkoitustaan vastaavina.

3. Liikenteen ohjaus järjestetään vilkkaan katuliikenteen ajaksi sekä muulloinkin tarpeen niin vaatiessa niille valtareitteihin kuuluville ja harkinnan mukaan muillekin yliajopaikoille, joilla ei ole teknillisiä turvalaitteita. Ohjaajana käytetään yliajopaikanvartijaa, joka huolehtii vartioinnista ja liikenteen ohjauksesta jatkuvasti, taikka puheenaolevalla paikalla työskentelevän päivystäjän tai muun työryhmän henkilöä, joka voi huolehtia vartioinnista ja liikenteen ohjauksesta vain määrätyn liikkeen tai liikesarjan osalta. Tarpeen vaatiessa vartija voi jättää vartioinnin ja ohjaamisen kunkin liikkeen osalta ja ryhtyä muuhun tehtävään sen jälkeen, kun yliajopaikalle tulossa olevan veturin, vaunun tai vaunujonon etupää on päässyt yliajopaikan puoliväliin.

4. Varoitusmerkkejä sekä suullisia ilmoituksia ja suullisia varoituksia käytetään niillä paikoilla, joilla ei ole teknillisiä turvalaitteita eikä myöskään vartijaa, mutta joilla liikkuminen on 7 §:n mukaan sallittua, kuitenkin niin, että yksityisille alueille ja yksityisiin varas-

toihin johtavilla sekä tilapäisluontoisilla yliajopaikoilla rautatie e huolehdi varoitusten tai ilmoitusten antamisesta, paitsi ilmeisen vaaran uhatessa. Varoitusmerkit annetaan ilmoituksena siitä, että juna on tulossa tai että vaihtotyö on käynnissä, ilmaisematta mitää suunnalta juna tai vaunut ovat tulossa.

5. Veturin vetäessä vaunuja annetaan kuuluvat varoitusmerkit yleensä veturin soittokellolla tai sen höyryviheltimellä. Veturin työntäessä vaunuja tai vaunujen vieressä »heitettynä», »nykäistynä» tai »pudotettuina» annetaan varoitusmerkit torvella (torviopastimella) tilanteen mukaan joko jostakin vaunujonon etupäässä olevasta vaunusta tai vaunujen edellä tai niiden vieressä kulmien taikka muusta sopivasta paikasta. Tämän lisäksi voidaan varoitusmerkkejä antaa myös veturin soittokellolla tai höyryviheltimellä, mikäli sellaisten varoitusmerkkien antamista voi vaunujonon pituus ja muut seikat huomioonottaen pitää tarkoitustaan vastaavina.

6. Avonaisella alueella annetaan varoitusmerkkejä yleensä vain silloin, kun havaittavissa olevat seikat sitä vaativat. Jos kuitenkin tällaisella alueella on käynnissä vilkas ajo- tai jalankulkuliikenne tai jos alueella on pysäköityjä ajoneuvoja tai jos sillä käynnissä oleva työ voi sulkea raiteen, on varoitusmerkkejä annettava usein toistuvina.

7. Peitetyllä alueella ja sellaiselle alueelle saavuttaessa on varoitusmerkkejä annettava usein toistuvina huolimatta siitä, onko aihetta niiden antamiseen huomattavissa vai ei.

8. Kun varoitusmerkki annetaan opastorvella muuten kuin vaunusta tai vaunujen vierestä tai niiden edellä kulmien, on se vilkasliikenteisellä paikalla annettava sillä alueella, jolle vaunut ovat tulossa.

9. Kun vaunuja painetaan yhteen sellaisella raiteella, jolla on lupa liikkua ajoneuvoilla tai pysäköidä niitä, on vaunujen yhteenpainamisesta varoitettava erikseen kunkin vaunuvälin kohdalta ja samoilta kohdilta tarkattava, että yhteenpainamiselle ei ole mitään estettä.

10. Turvaamistoimenpidettä voidaan pitää riittävänä myös silloin,

kun vaihtotyöhön osallistuva henkilö voi sillä alueella, jolle päivystäjä on tulossa taikka työnnettävien vaunujen edellä kulmien muutenkin kuin kuuluvalla varoitusmerkillä kiinnittää sillä työskentelevien tai liikkuvien huomiota vaunujen tuloon taikka kun työnnettävän vaunujonon etupäässä on henkilö, jolla on hyvä näköala eteenpäin ja jolla on tilaisuus näyttää opastetta suoraan veturiin ja nopeus on sellainen, että liike voidaan tarvittaessa nopeasti pysäyttää,

kun avoimella alueella »heitettyinä», »nykäistyinä» tai »pudotettuina» kulkevien vaunujen etupäässä on henkilö, joka voi tarvittaessa pysäyttää vaunut sivu- tai kierrejarrulla.

18 §. *Loppusäännös.* Nämä säännöt tulevat voimaan tammi-kuun 1 päivästä 1942, jolloin helmikuun 25 päivänä 1921 annetut säännöt Helsingin satamaradan liikennöimisestä lakkaavat olemasta voimassa.

92. Asetus elintarvikenäytteiden ottamisesta.

Annettu elokuun 22 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941:631)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:65)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 3 päivänä heinäkuuta 1941 annetun elintarvikelain 11 §:n nojalla:

1 §. Näytteitä elintarvikkeista ovat asianomaiset valvontaviranomaiset oikeutetut ottamaan omasta aloitteestaan taikka ministeriön määräyksestä tai muun viranomaisen pyynnöstä.

2 §. Näytteitä otettaessa tulee tavaran haltijan tai hänen edustajansa olla saapuvilla ja antaa valvontaviranomaiselle avustustaan ja valvonnalle välttämättömät tiedot sekä, milloin kysymyksessä on ilmeisesti rikollinen toiminta, myös valmistus- ja varastokirjat, jos niitä on määrätty pidettäväksi. Tavaran haltijan tai hänen edustajansa esteetön poissaolo älköön estäkö näytteen ottamista.

Näytteen ottaminen on toimitettava niin, että siitä koituu tavaran haltijalle mahdollisimman vähän haittaa.

3 §. Elintarvikkeesta tai sen raaka-aineesta taikka puolivalmisteesta on otettava vähintään yksi tavaran keskimääräistä laatua mahdollisimman tarkoin vastaava näyte tutkimuslaitosta varten.

Jos valvontaviranomainen epäilee, ettei elintarvike ole voimassa olevien määräysten mukainen, tai jos tavaran haltija sitä pyytää, ottakoon valvontaviranomainen siitä kaksi yhtäläistä sinetöityä näytettä, joista toinen on pantava säilöön tutkimuksen tarkistusta varten ja toinen lähetettävä asianomaiseen tutkimuslaitokseen.

Valvontaviranomainen ottakoon ja sinetöiköön näytteen myöskin tavaran haltijalle, milloin tämä tai hänen edustajansa sitä näytteen ottotilaisuudessa pyytää.

4 §. Näytteen ottamisessa on noudatettava sellaista huolellisuutta, ettei voi syntyä epäilystä näytteen kuulumisesta siihen tavara-erään, josta se ilmoitetaan otetuksi.

5 §. Elintarvikkeesta, joka vähittäiskaupassa myydään kääreessä, pullossa, tölkipissä tai muussa suljetussa pakkauksessa, on näytteeksi otettava pakkaus avaamattomana.

Muiden kuin 1 momentissa mainittujen näytteiden säilyttämiseen on käytettävä täysin puhdasta, kuivaa ja tarkoitukseen sopivaa astiaa.

Nestemäisiä näytteitä varten on käytettävä puhdistettuja lasipulloja, jotka suljetaan lasisilla tai muilla puhtailla tulpilla.

Näytteen lähettämisessä on huolehdittava siitä, että näyte saapuu tutkimuslaitokselle mahdollisimman pian ja eheänä.

N:o 92 (jatk.)

6 §. Näytteiden suuruudesta sekä näytteiden ottamisesta noudatettakoon sen lisäksi, mitä edellä tässä asetuksessa on määrätty, niitä tarkempia ohjeita, jotka asetuksella erikseen annetaan.

7 §. Näyte on varustettava tavaran haltijan nimellä ja valvontaviranomaisen järjestysnumerolla siten, että samasta tavaraerästä otetut näytteet saavat saman numeron.

Näytteitä otettaessa on laadittava järjestysnumerolla varustettu toimituskirja kolmin kappalein. Siinä on ilmoitettava:

toimituksen järjestysnumero,

toimituksen aika ja paikka,

kuinka monta näytettä samasta tavaraerästä on otettu, sekä

näytteen järjestysnumero, paino ja sinetin laatu,

tavaran haltijan nimi ja osoite,

tavaran kaupp nimi, laatu, määrä ja raha-arvo,

toimituksen aihe,

aika, jolloin näyte lähetettiin tutkimuslaitokselle, ja

muut tarpeelliset merkinnät.

Toimituskirjan allekirjoittakoot valvontaviranomainen ja tavaran haltija tai hänen saapuvilla oleva edustajansa, ja antakoon valvontaviranomainen yhden kappaleen toimituskirjaa tavaran haltijalle tai hänen edustajalleen.

Toimituskirja on kaksin kappalein lähetettävä näytteen ohella tutkimuslaitokselle, jonka on tutkimuksen päätyttyä viipymättä toimeksiantajalle palautettava toinen kappale omine lausuntoineen.

93. Keskitetty liikenne.

Valtioneuvoston päätös elokuun 21 p:ttä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 638)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaamiseksi välttämättömät kuljetukset moottoriajoneuvoilla ja tarpeellisessa laajuudessa hevosajoneuvoilla hoidetaan keskitetysti. Hevosajoneuvoilla tarkoitetaan tässä päätöksessä hevosta ajoneuvoineen.

Tarvittaessa voidaan myöskin vesiliikenteen hoito samoin keskitää.

Kuljetuksiin voidaan käyttää puolustusvoimien käyttöön otettuja tai puolustusvoimien väliaikaisesti yksityiskäyttöön luovuttamia taikka viranomaisten käytössä tai yksityiskäytössä olevia moottori- tai hevosajoneuvoja taikka aluksia.

2 §. Keskitettyä liikennettä maassa johtaa sotilasviranomaisten johdossa oleva maa- ja vesiliikennetoimisto.

3 §. Keskitettyä liikennettä suojeluskuntapiirissä johtaa suojeluskuntapiirin esikunnan liikennetoimistoon asetettu liikennepääl-

likkö, joka määrää 4 §:ssä mainituin poikkeuksin moottoriajoneuvojen sekä puolustusvoimien käyttöön otettujen ja viranomaisten käytössä olevien hevosajoneuvojen käytöstä keskitettyyn liikenteeseen.

Viranomaisten käytössä olevaa ajoneuvoa älköön määrättäkö käytettäväksi keskitettyyn liikenteeseen sinä aikana, jolloin ajoneuvoa käytetään yleisen edun kannalta välttämättömiin kuljetuksiin.

Keskitetystä liikenteestä määrätessään tulee liikennepäällikön kuulla suojeluskuntapiirin eskuntaan asetettua kansanhuoltohallinnon edustajaa.

Jos suojeluskuntapiiriin on määrätyle alueelle perustettu kuljetustoimisto, on siitä ja sen päälliköstä toimiston alueella voimassa, mitä liikennetoimistosta ja sen päälliköstä on määrätty.

Liikennepäällikön päätökseen tyytymätön moottori- tai hevosajoneuvojen keskitettyyn liikenteeseen ottamista koskevassa asiassa saa siitä valittaa maa- ja vesiliikennetoimistoon 15 päivän kuluessa tiedoksi saannista lukien. Valituksesta huolimatta on päätöstä noudatettava, jollei maa- ja vesiliikennetoimisto toisin määrää.

4 §. Kuhunkin kuntaan on asetettava kunnan kuljetuspäällikkö, jonka samoin kuin hänen varamiehensä kansanhuoltolautakunta määrää. Kiireellisissä tapauksissa voi kuitenkin kansanhuoltolautakunnan puheenjohtaja määrätä kuljetuspäällikön tai hänen varamiehensä, mutta määräys on alistettava lautakunnan hyväksyttäväksi.

Kunnan kuljetuspäällikkö vastaanottaa viranomaisilta tai yksityisiltä kuljetustilauksia sekä määrää sellaisten puolustusvoimien väliaikaisesti yksityiskäyttöön luovuttamien tai yksityiskäytössä olevien moottoriajoneuvojen, joiden käytön määräämisen liikennepäällikkö on antanut kunnan kuljetuspäällikön tehtäväksi, ja yksityiskäytössä olevien hevosajoneuvojen käyttämisestä keskitettyyn liikenteeseen.

Jollei kunnan kuljetuspäällikön määrättävissä olevia kuljetusvälineitä ole kunnan alueelta saatavissa, tulee kunnan kuljetuspäällikön ilmoittaa asiasta liikennepäällikölle, joka tarvittaessa voi velvoittaa muun kunnan kuljetuspäällikön antamaan kuljetusmääräykset.

5 §. Jos vesiliikenteen keskitettyä johtamista varten on muodostettu vesiliikennepiirejä, johtaa vesikuljetusta piirin alueella 2 §:ssä mainitun maa- ja vesiliikennetoimiston alainen vesiliikennepäällikkö, josta soveltuviissa kohdin on voimassa, mitä tässä päätöksessä on määrätty liikennepäälliköstä.

6 §. Yksityinen taikka viranomaisen tehköön kuljetuspyyntönsä kunnan kuljetuspäällikölle tai asianomaiselle liikenne- tai kuljetuspäällikölle.

Kuljetukset suoritetaan tärkeysjärjestystä noudattaen.

7 §. Sellaisen moottoriajoneuvon, jonka käytön määräämisen liikennepäällikkö on antanut kunnan kuljetuspäällikön tehtäväksi; sekä yksityiskäytössä olevan hevosajoneuvon haltija on velvollinen

kunnan kuljetuspäällikön määräyksestä sillä toimittamaan väestön toimeentulon tai maan talouselämän turvaamiseksi välttämättömiä kuljetuksia.

Kunnan kuljetuspäällikkö voi määrätä, ettei 1 momentissa mainitun moottoriajoneuvon haltija saa käyttää ajoneuvoaan ilman kuljetuspäällikön lupaa muihin kuin omiin kuljetuksiinsa.

Kunnan kuljetuspäällikön päätökseen saadaan hakea muutosta niinkuin muutoksen hakemisesta kansanhuollonjohtajan päätökseen on määrätty.

Edellä 5 §:ssä mainitussa vesiliikennepiirissä olevan aluksen haltijalle voi vesiliikennepäällikkö antaa edellä tässä pykälässä mainitut määräykset.

8 §. Kuljetuksesta on sen, jonka hyväksi kuljetus toimitetaan, suoritettava kohtuullinen korvaus, johon sisältyy korvaus kuljetusvälineiden käytöstä, kuljetustehtävän suorittamisesta ja kuljetuksesta ehkä aiheutuvasta vahingosta.

Puolustusvoimain käyttöön otetun sekä valtion viranomaisen käytössä olevan kuljetusvälineen käyttämisestä 1 §:ssä tarkoitettuun kuljetukseen on suoritettava korvaus valtiolle. Muun kuljetusvälineen käyttämisestä sanottuun kuljetukseen suoritetaan korvaus kuljetusvälineen haltijalle.

Valtiolle kuljetusneuvon käytöstä suoritettavan korvauksen perusteet vahvistaa puolustusministeriö. Muille kuin valtiolle tuleva korvaus on määrättävä samojen perusteiden mukaan.

Korvaus on, jolleivät asianosaiset toisin sovi tai viranomainen toisin määrää, suoritettava käteisellä viimeistään kuljetuksen päättyessä. Korvauksen määrästä saavat asianosaiset sopia, mutta ei sovittu korvaus saa olla suurempi kuin mitä se olisi laskettuna vahvistettujen kuljetustaksojen mukaan.

Jos syntyy erimielisyyttä kuljetuksesta valtiolle suoritettavasta korvauksesta, vahvistaa sen se liikennepäällikkö, joka on antanut kuljetusneuvon käyttömääräyksen. Muulle kuin valtiolle tulevan korvauksen vahvistaa sen paikkakunnan kansanhuoltolautakunta, jonka alueella kuljetusneuvo on varsinaisesti ollut sen haltijan käytössä.

Liikennepäällikön päätöksestä saadaan valittaa maa- ja vesiliikennetoimiston 15 päivän kuluessa ja kansanhuoltolautakunnan päätöksestä kuten siitä erikseen on säädetty. Liikennepäällikön päätös, josta ei ole edellä määrättyssä ajassa valitettu, ja maa- ja vesiliikennetoimiston päätös sekä kansanhuoltoviranomaisen tässä pykälässä tarkoitettua korvauksesta antama lainvoimainen päätös pannaan täytäntöön niin kuin tuomioistuimen lainvoiman saanut tuomio.

Jos korvaus on suoritettu kuljetusvälineen haltijalle, ei omistajalla ole oikeutta hänelle ehkä tulevaan korvaukseen muulta kuin haltijalta. Tällainen korvausvaatimus on käsiteltävä niinkuin lain mukaan sellainen vaatimus yleensä.

9 §. Kuljetuksen tilaajan on huolehdittava siitä, että kuljetettava tavara annetaan kuljetettavaksi liikennepäällikön tai kunnan kuljetuspäällikön määräämänä aikana. Aika, jolloin kuljetusneuvo saapuu määräpaikkaan valmiina vastaanottamaan kuljetettavaa tavaraa, on ilmoitettava kuljetuksen tilaajalle mahdollisimman tarkasti ja ainakin kuuden tunnin tarkkuudella.

Jos kuljetuksen alkamiselle ilmoitettuna aikana ei tavaraa luovuteta kuljetettavaksi, on kuljetuksen tilaajan siitä huolimatta kuljetusneuvolta tilauksen suoritusta varten tekemään matkaan kuluneesta ajasta maksettava korvaus ja voidaan kuljetusneuvon saanti samaa kuljetusta varten kieltää. Jos kuljetetulle tavaralle ei määräpaikassa ole vastaanottajaa, voidaan tavara kuitenkin, jos kuljetus on alkanut ilmoitettuna aikana ja suoritettu sen laatuisen kuljetuksen yleensä vaatimassa ajassa, purkaa määräpaikkaan eikä kuljetuksen toimittaja ole vastuussa sille sen vuoksi ehkä aiheutuva vahingosta.

10 §. Kaikkien maassa liikenteessä olevien autojen ja alusten käytöstä on pidettävä kirjaa. Kansanhuoltoministeriö määrää, mitkä tiedot kirjaan on merkittävä ja mille viranomaiselle, missä ajassa ja millä tavoin kirjaan merkittävistä tiedoista on tehtävä ilmoitus. Kansanhuoltoministeriöllä on myöskin valta määrätä hevosajoneuvoista sekä sellaisista aluksista ja autoista, jotka eivät ole liikenteessä, annettavaksi kulloinkin tarpeellisiksi katsotut tiedot.

Edellä 1 momentissa olevat määräykset eivät kuitenkaan koske tasavallan presidentin eivätkä puolustusvoimien välittömässä käytössä olevia autoja, aluksia ja hevosajoneuvoja eikä poliisi-, palo- ja sairaskuljetusautojen käyttöä eivätkä myöskään vieraiden valtojen lähetystöjen tai palkattujen konsulien virastojen ja niiden ulkomaisen henkilökunnan autoja, aluksia ja hevosajoneuvoja.

11 §. Poliisiviranomaisen tulee liikennepäällikön tai kunnan kuljetuspäällikön pyynnöstä antaa virka-apua tämän päätöksen nojalla annettujen määräysten täytäntöön panemiseksi.

12 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräyksien noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta 6 päivänä toukokuuta 1941 annetussa laissa.

13 §. Sinä aikana, jolloin tätä päätöstä on sovellettava, alkoon valtioneuvoston 29 päivänä toukokuuta 1941 eräistä väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä antamassa päätöksessä eikä valtioneuvoston samana päivänä eräistä siirtävän toimeentulon turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä antamassa päätöksessä olevia määräyksiä oikeudesta antaa kuljetusta koskevia tehtäviä sovellettako.

14 §. Tämä päätös tulee voimaan 28 päivänä elokuuta 1941, ja sillä kumotaan 23 päivänä kesäkuuta 1941 annettu valtioneuvoston päätös väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaami-

seksi välttämättömien kuljetusten toimittamisesta. Kuitenkin kansanhuoltoministeriö määrää mistä ajasta alkaen 10 §:ssä mainittua kirjaa on pidettävä.

94. Kuorma-autojen tehostettu käyttö.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 25 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 697)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä talouselämän säännöstelystä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Yhtymien ja yksityisten hallussa olevissa kuorma-autoissa tulee olla kaksi kuljettajaa, jotta autot voisivat olla käytössä läpi vuorokauden lukuunottamatta auton huoltoon tarvittavaa aikaa, uhalla että auto muuten voidaan määrätä luovutettavaksi kotijoukkojen esikunnan maa- ja vesiliikennetoimiston käyttöön.

2 §. Lähempiä määräyksiä autojen käytöstä ja niiden ottamisesta kotijoukkojen esikunnan maa- ja vesiliikennetoimiston käyttöön antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, jolla myös on oikeus myöntää poikkeuksia tämän päätöksen säännöksistä.

95. Autojen käytöstä pidettävä ajokirja.

Kansanhuoltoministeriön päätös lokakuun 4 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 709)

Kansanhuoltoministeriö on valtioneuvoston 21 päivänä elokuuta 1941 keskitetystä liikenteestä antaman päätöksen 10 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Maassa liikenteessä olevien autojen käytöstä on, mikäli jäljempänä 2 ja 3 momentissa ei toisin määrätä, 11 päivästä lokakuuta 1941 alkaen pidettävä tämän päätöksen 2 §:n mukaista ajokirjaa.

Jos auto on valtion laitoksen hallinnassa saadaan sen käytöstä pitää laitoksen määräämää, 2 §:ssä määrättyä ajokirjaa vastaavaa ajokirjaa, johon merkityistä tiedoista on vaadittaessa tehtävä ilmoitus maa- ja vesiliikennetoimistolle tai sen suojeluskuntapiirin liikennepäällikölle, jonka alueella autoa pääasiassa on käytetty.

Tämän päätöksen määräykset eivät kuitenkaan koske tasavallan presidentin tai puolustusvoimien välittömässä käytössä olevien eikä poliisi-, palo- ja sairaskuljetusautojen eikä myöskään vieraiden valtojen lähetystöjen tai palkattujen konsulien virastojen ja niiden ulkomaisen henkilökunnan autojen käyttöä.

2 §. Ajokirjaan on merkittävä:

auton laatu, rekisterinumero, merkki, malli, valmistusvuosi sekä moottorin, vaihdelaatikon ja tasasuspypöyrästäön öljytilavuudet,

renkaiden luku ja koko, auton haltijan nimi ja osoite, sekä se kunta, jonka alueella auto varsinaisesti on ollut sen haltijan käytössä; vuosi ja kuukausi, joita merkinnät koskevat;

sellainen selostus auton käytöstä kultakin päivältä, että siitä käy ilmi milloin ajo alkoi ja päättyi sekä ajoaika yhteensä tunneissa määrättynä, ajomatka kilometreissä laskettuna, mikä osa siitä on ajettu tyhjänä ilman kuormaa ja mikä osa kuormattuna sekä, mikäli autoa ei ole käytetty yleiseen henkilöliikenteeseen, kenen ajossa se on ollut ja, jos ajo on suoritettu tilauksesta, tilaajan kuittaus; sekä

henkilö- ja linja-autojen osalta lisäksi kuljetettavien henkilöiden suurin sallittu lukumäärä ja kuorma- ja pakettiautojen osalta auton kantavuus, kokonaispaino (auton oman painon ja kantavuuden summa) sekä kullakin matkalla kuljetettu tavaralaji ja tavaran paino.

3 §. Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen autojen käytöstä pidetyt ajokirjat on muualla, paitsi kuorma- ja pakettiautoista jäljempänä 2 momentissa mainituilla paikkakunnilla, toimitettava kultakin kuukaudelta viiden päivän kuluessa kuukauden päättymisestä lukien kansanhuoltolautakunnalle, jonka on, varattuaan kunnan kuljetuspäällikölle tilaisuuden tarkastaa ne, lähetettävä ne viimeistään kunkin kuukauden 10 päivänä sen suojeluskuntapiirin liikennepäällikölle, jonka alueella lautakunta toimii.

Pääasiassa Helsingin, Turun, Tampereen, Porin, Vaasan, Oulun, Kuopion, Kotkan, Lahden, Jyväskylän, Rauman, Mikkelin; Hämeenlinnan tai Joensuun kaupungissa käytössä olleiden 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kuorma- ja pakettiautojen käytöstä pidetyt ajokirjat on kunkin kuukauden 1 ja 10, 11 ja 20 sekä 21 ja viimeisen päivän väliseltä ajalta kahden päivän kuluessa kunkin edellä mainitun ajanjakson päättymisestä lukien toimitettava paikallisen suojeluskuntapiiriin liikennepäällikölle.

4 §. Siihen ajokirjaan, joka auton käytöstä tämän päätöksen voimaan tultua ensimmäisenä annetaan kansanhuoltolautakunnalle tai suojeluskuntapiiriin liikennepäällikölle, on myöskin merkittävä paljonko autoa varten vuoden 1941 aikana tarvitaan moottori-, vaihdelaatikko- ja tasauspyöräöljyä, rasvaa ja renkaita. Sen jälkeen on mainittujen tarvikkeiden määrä kutakin vuosineljännestä varten merkittävä siihen ajokirjaan, joka viimeisenä annetaan 3 §:ssä mainituille viranomaisille ennen sanotun vuosineljänneksen alkua.

Jos auton haltijalla on käytössään useampia autoja, voidaan niitä kaikkia varten tarvittava 1 momentissa tarkoitettu yhteenlaskettu öljy-, rasva- ja rengasmäärä ilmoittaa yhdessä ajokirjassa ja toisiin ajokirjoihin vain merkitä, missä ajokirjassa sanottu ilmoitus on.

96. Tarkemmat määräykset puolustusvoimain käyttöön otettujen kuljetusvälineiden käyttämisestä valtiolle suoritettavan korvauksen perusteet.

Puolustusministeriön päätös lokakuun 1 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 716)

Puolustusministeriö on keskitetystä liikenteestä 21 päivänä elokuuta 1941 annetun valtioneuvoston päätöksen 8 §:n nojalla antanut seuraavat tarkemmat määräykset puolustusvoimain käyttöön otettujen moottoriajoneuvojen käyttämisestä valtiolle suoritettavain korvausten perusteista:

1 §. Suoritettaessa ajoja puolustusvoimain käyttöön otetuilla moottoriajoneuvoilla muiden kuin puolustusvoimain tilauksesta tai laskuun on sen, jonka hyväksi kuljetus tapahtuu, suoritettava siitä valtiolle korvausta jäljempänä tässä päätöksessä mainittujen perusteiden mukaan.

Valtioneuvoston keskitetystä liikenteestä elok. 21 p:nä 1941 tekemän päätöksen 8 §:n 3 mom:n mukaan on niiden autonomistajien, jotka omilla autoillaan toimittavat kuljetuksia, noudatettava puolustusministeriön vahvistamia autokuljetustaksoja.

2 §. Moottoriajoneuvot, joilla kuljetuksia suoritetaan, jaetaan kolmeen luokkaan seuraavasti:

I luokkaan kuuluvat henkilöautot sekä alle 2 tonnin kantoiset kuorma- ja pakettiautot;

II luokkaan 2—4 tonnin kantoiset kuorma-autot ja enintään 25 hengen omnibus-autot; sekä

III luokkaan yli 4 tonnin kantoiset kuorma-autot ja 26 tai useamman hengen omnibusautot.

3 §. Kaupunkien, kauppaloiden ja taajaväkisten yhdyskuntien alueilla tapahtuvista kuljetuksista lasketaan maksu yleensä, mikäli jäljempänä tässä pykälässä ei ole toisin määrätty, ajan mukaan, jolloin kuljetusmaksu on seuraava:

Luokka I 45 markkaa tunnilta

Luokka II 60 markkaa tunnilta

Luokka III 75 markkaa tunnilta

Maksu lasketaan kultakin alkavalta puolelta tunnilta, ollen vähin maksu kuitenkin yhdeltä tunnilta. Sitä aikaa, jonka auto kuljetuksenantajasta riippumattomasta syystä konevian tai jonkun muun sikan takia joutuu seisomaan, ei lasketa työaikaan. Saman kuljetuksenantajan säännöllisesti päivittäin toistuvista ajoista myönnetään 10 %:n alennus.

Jos kuljetettavan tavaramäärän paino on helposti todettavissa eikä kuorma sanottavasti alita auton kantokykyä voi asianomaisen suojeluskuntapiirin liikennepäällikkö sallia kuljetuksesta veloittavaksi 40 penniä 10 kg:lta ja enintään 4 km matkalta, mihin maksuun lisätään 6 penniä jokaiselta ylittävältä km:lta tai sen osalta ja 10 kg:lta.

Polttopuun kuljetuksista on maksu, jos matka on 1 km tai lyhempi, 8 mk pinokuutiometriltä. Matkan ollessa yli 1 km kannetaan lisämaksuna 1 mk jokaiselta ylittävältä kilometriltä tai sen osalta ja kuutiometriltä. Vajaiden kuormien ajosta lasketaan 40 %:n korotus pinokuutiometriltä, kuitenkin korkeintaan täyden kuorman maksu.

Kivihiilen ja kaksin kuljetuksesta kannetaan, jos kuljetusmatka on korkeintaan 4 km, 40 mk tonnilta, mihin maksuun lisätään 6 mk jokaiselta ylittävältä kilometriltä tai sen osalta ja tonnilta.

4 §. Muilla kuin edellä 3 §:ssä mainituilla paikkakunnilla kannetaan muiden kuin jäljempänä 5 §:ssä mainittujen tavarain kuljetuksista maksu ajatun matkan mukaan ajokilometriltä seuraavasti:

	I l.	II l.	III l.
Ensimmäiset 10 km	5: —	6: —	7: —
Seuraavat km:t	4: —	5: —	6: —

Perävaunulla varustetulla kuorma-autolla tapahtuvista kuljetuksista kannetaan maksu 50 %:lla korotettuna.

Jos ajomatka on 300 km tai enemmän tai jos autoa käytetään säännöllisesti ennakolta ilmoitettuina aikoina siten, että ajomatka viikossa on 300 km tai enemmän, on ajokorvaus II luokkaan kuuluvasta autosta 5 mk ja III luokkaan kuuluvasta autosta 6 mk ajokilometriltä. Saman liikennöitsijän laskuun toimitetuista toistuvista ajoista lasketaan ajettu matka yhtäjaksoisena.

Jos kuljetettavan tavaramäärän paino on helposti todettavissa eikä kuorma sanottavasti alita auton kantokykyä, voi asianomaisen suojeluskuntapiirin päällikkö sallia kuljetuksesta kannettavaksi maksua seuraavasti:

Ensimmäiset 10 km	30 penniä
Seuraavat km:t	25 »
100 kg:lta ja km:ltä laskettuna.	

Jos maidon, väkilannoitteiden ja rehujen kuljetusmaksut edellä tässä pykälässä mainittujen perusteiden mukaan laskettuina nousevat paikkakunnalla tätä ennen vallinneita kuljetusmaksuja korkeammiksi voi suojeluskuntapiirin liikennepäällikkö myöntää kuljetusmaksuihin alennusta enintään 50 %.

5 §. Pinopuutavaran maantiekuljetuksista kannetaan maksu seuraavasti:

Ensimmäiset 5 km	7: —
6—10 km, lisäys	1: — m ³ × km
11—20 » »	—: 80 »
21—30 » »	—: 60 »
31+ » »	—: 50 »

Maaseudun asutuskeskusten alueella tapahtuvista polttopuiden kotiinkuljetuksista veloitetaan

alle 1 km kuljetusmatkoilta 7 mk pinokuutiometriltä;

1—3 km kuljetusmatkoilta 8 mk pinokuutiometriltä; sekä

3 km ja sen yli meneviltä matkoilta 9 mk pinokuutiometriltä.

Tukkien ja sahatavaran ajosta kannetaan, milloin on kysymyksessä tilapäinen ajo, 4 §:ssä määrätty maksu sekä, milloin on kysymyksessä jatkuva, useampia kuormia käsittävä kuljetus, ensimmäisiltä 10 km:ltä 90 penniä kuutiojalalta, johon maksuun lisätään kulta-kin seuraavalta kilometriltä tai sen osalta 5 penniä kuutiojalaa kohden. Tuoreen lehtipuun ajosta lasketaan maksu 25 %:lla korotettuna ja kuivan sahatavaran kuljetuksesta 20 %:lla alennettuna.

6 §. Länsipohjan ja Pohjolan suojeluskuntapiirin alueella ovat kuljetusmaksut seuraavat:

A) Elintarvikkeet, väkيلannoitteet ja rehut:

Kilometrit	1—100	5 penniä	× 10 kg	× km
»	101—200	4	»	»
»	201—300	3	»	»
»	yli 300	2	»	»

B) Puutavara ja tilaa ottavat rakennustarvikkeet:

Pinotavara: kuten 5 §:ssä on sanottu.

Muu puutavara ja tilaa ottavat rakennustarvikkeet: auton kuorman mukainen maksu elintarvikerahdin hintaan matkan pituuden perusteella.

C) Muu tavara:

Kilometrit	1—100	7 penniä	× 10 kg	× km
»	101—200	6	»	»
»	201—300	5	»	»
»	yli 300	4	»	»

Maksu lasketaan vähintään 10 kg:lta ja tasoitetaan lähinnä ylempään 25 pennillä jaolliseen määrään.

7 §. Milloin tämän päätöksen mukaan kuljetusmaksu laskeetaan ajetun matkan pituuden mukaan, veloitetaan kuorma-, purkaus- ja odotusajalta 15 markkaa jokaiselta puolelta tunnilta tai sen osalta.

8 §. Edellä tässä päätöksessä määritellyt korvaukset edellyttävät, että autoa seuraa ainoastaan sen kuljettaja. Jos kuljetuksen suorittamiseksi lastausta ja purkausta varten tarvitaan apumiehiä, on ne kuljetuksen antajan hankittava ja kustannettava.

9 §: Asianomaisen suojeluskuntapiirin liikennepäälliköllä on valta, milloin edellä tässä päätöksessä määrättyjen kuljetusmaksujen soveltaminen jollakin paikkakunnalla tuottaisi hankaluutta ja epätasaisuutta, määrätä paikkakunnalla noudatettavaksi aikaisemmin vallinneen maksujärjestelmän, huomioonottaen, ettei siten kuiten-

kaan tässä päätöksessä määrättyjen kuljetusmaksujen yleistä tasoa koroteta.

10 §. Mitä tässä päätöksessä on määrätty, ei koske asianomaisella luvalla säännöllisessä linjaliikenteessä omnibus- tai seka-autoilla sekä alueliikenteessä vuokrahenkilöautoilla suoritetusta kuljetuksesta kannettavaa, viranomaisen vahvistamaa maksua.

11 §. Kotijoukkojen esikunnan asiana on antaa tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

97. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä.

[Annettu joulukuun 12 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 866)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83 ja 1940 : 128)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §. Poiketen moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetussa asetuksessa olevista, moottoriajoneuvojen tunnusmerkkejä koskevista säännöksistä, on rekisteröidyssä moottoriajoneuvossa, joka otetaan käytäntöön vuonna 1942, käytettävä ennen sanottua vuotta ajoneuvolle viimeksi annettuja tunnusmerkkejä. Kuitenkin on autolle annettava asianomaisen lääninhallituksen leimaama merkki liimattavaksi vaunun tuulilasiin.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö hankkii 1 §:ssä mainitut merkit ja antaa tarvittaessa asetuksen toimeenpano-ohjeet.

98. Helsingin kaupungin valmistavan poikain ammattikoulun ohjesäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 19 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 32)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa loka-kuun 7 päivänä 1925 vahvistetun Helsingin kaupungin valmistavan poikain ammattikoulun ohjesäännön 15 § 2 mom. näin kuuluvaksi:

15 §.

Tietopuolisten aineiden vakinaisen opettajan opetusvelvollisuus on 24 viikkotuntia ja käytännöllisen työn vakinaisen opettajan opetusvelvollisuus 30 viikkotuntia.

99. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 856)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että 17 päivänä tammikuuta 1941 annettu laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä on oleva edelleen voimassa vuoden 1942 loppuun, minkä jälkeen sillä muutetut säännökset tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat ennen sanotun lain voimaantuloa.

100. Laki eräiden lakien voimaantumalon lykkäämisestä.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 934)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 43, 38 ja 100 sekä 1940 : 120)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että jäljempänä mainittujen lakien voimaantulo siirretään 1 päivään tammikuuta 1943:

Laki yleisestä lääkärintuodosta 9 päivältä kesäkuuta 1939.
Sukupuolitautilaki 9 päivältä kesäkuuta 1939.

101. Kansakoulunopettajain oikeus palkan saantiin sairasloman aikana.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 23 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 22)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, viittaamalla virkasäännön 28 ja 29 §:ään, että kansakoulunopettajalle sairauden vuoksi myönnetyn, kesäloman alkaessa päättyvän virkavapauden ei ole katsottava keskeytyvän siinä tapauksessa, että hänelle myönnetään jälleen sairausloma ennen kuin hän on kesäloman jälkeen hoitanut virkatehtäviään yhtäjaksoisesti vähintään kaksi kuukautta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 12.

Sisällys: 102. Helsingin perheasunnot osakeyhtiön yhtiöjärjestys, s. 153. — 103. Asetus kansankirjastoista, s. 158. — 104. Kansanhuoltolautakuntien velvoittaminen huolehtimaan eräiden säännöstelymääräysten paikallista toimeenpanosta, s. 162. — 105. Eräiden viranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia säännöstelymääräysten noudattamisen valvomiseksi, s. 162. — 106. Sähkövirran hinnan säännöstely, s. 163. — 107. Erinäisten hintojen, maksujen ja työpalkkojen korottamisen kieltäminen, s. 164. — 108. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus, s. 165. — 109. Kaupungin satama-alueiden rajain muutos, s. 165. — 110. Kansaneläkevakuutusmaksujen kantoaika vuonna 1941, s. 166. — 111. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaiden työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos, s. 166. — 112. Helsingin kaupungin kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen, s. 166. — 113. Laki alkoholitilain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 167. — 114. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan, s. 168. — 115. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pitentämisestä, s. 168. — 116. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1941—1942, s. 169. — 117. Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi, s. 169. — 118. Sokeanavustuslaki, s. 170. — 119. Sokeanavustuslain toimeenpano, s. 173. — 120. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 174. — 121. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen, s. 176.

102. Helsingin perheasunnot osakeyhtiön yhtiöjärjestys.

Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama elokuun 29 p:nä 1941.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1941.)

Yhtiön nimi, kotipaikka ja tarkoitus.

1 §. Yhtiön nimi on Helsingin perheasunnot osakeyhtiö ja sen kotipaikkana on Helsingin kaupunki.

2 §. Yhtiön tarkoituksena on Helsingin kaupungissa hankkia suurperheisille asunnontarvitsijoille halpoja ja tarkoituksenmukaisia asuntoja.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhtiö omistaa ja hallitsee perheasuntolainoista ja perheasuntotakuista sekä perheasuntoavustuksista annetussa laissa tarkoitettuja perheasuntotaloja kuin myöskin vuokraa näistä taloista huoneistoja.

Osakepääoma ja osakkeet.

3 §. Yhtiön osakepääoma on kolmemiljoonaa (3,000,000) markkaa jaettuna kolmeensataan (300) kymmentuhannen (10,000)

markan suuruiseen osakkeeseen. Yhtiö aloittaa toimintansa heti, kun kaikki osakkeet on merkitty ja puolet osakepääomasta maksettu sekä yhtiö merkitty kaupparekisteriin. Osakepääoman jäännös on suoritettava yhtiökokouksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään puolen vuoden kuluessa siitä, kuin yhtiöjärjestys on vahvistettu.

Osakepääomaa saadaan yhtiökokouksen päätöksellä korottaa enintään yhdeksäänmiljoonaan (9,000,000) markkaan antamalla osakepääoman lisäystä vastaava määrä entisen suuruisia osakkeita. Korotettu osakepääoma on maksettava viimeistään puolen vuoden kuluessa siitä, kun päätös osakepääoman korottamisesta tehtiin.

4 §. Osakekirjat asetetaan määrätylle henkilölle sekä varustetaan järjestysnumerolla ja päivämäärällä sekä yhtiön johtokunnan jäsenten allekirjoituksilla.

Osakkeista pitää johtokunta lainmukaista osakeluetteloa.

5 §. Osakkeenomistajan, joka aikoo luovuttaa osakkeensa, on tarjottava ne lunastettaviksi yhtiön johtokunnalle, joka on oikeutettu kolmenkymmenen (30) päivän kuluessa tarjouksesta tiedon saatuaan osakepääomaa vähentämättä sen yli säästyneillä varoilla lunastamaan osakkeet yhtiölle niiden nimellis-arvosta.

Ellei yhtiö halua lunastusoikeuttaan käyttää, on yhtiön johtokunnan yllämainitussa määräajassa ilmoitettava lunastustarjouksesta yhtiön muille osakkeenomistajille, joilla on oikeus neljäntoista (14) päivän kuluessa senjälkeen lunastaa osakkeet niiden nimellis-arvosta. Jos usea osakkeenomistaja haluaa käyttää lunastusoikeutta, ratkaistaan heidän välinsä arvalla.

Jos osakkeet siirtyvät uudelle omistajalle ilman, että niitä on tarjottu lunastettaviksi, alkaa lunastusoikeus silloin, kuin osakkeiden vastaanottaja ilmoittaa osakkeet nimelleen rekisteröitäviksi, ja on lunastuksesta muutoin voimassa, mitä siitä edellä on määrätty.

Tämä pykälä on painettava osakekirjoihin.

6 §. Yhtiön osakkeita eivät saa omistaa ulkomaalaiset, ulkomaalaiset yhteisöt eivätkä ulkomaalaisten sekä eräiden yhteisöjen oikeudesta omistaa ja hallita kiinteää omaisuutta ja osakkeita 28 päivänä heinäkuuta 1939 annetun lain 2 §:ssä mainitut suomalaiset yhteisöt, eikä osaketta saa luovuttaa ulkomaalaiselle tai edelläsanotuille yhteisöille.

Yhtiön jokainen osakekirja on varustettava merkinnällä, jossa kielletään luovuttamasta osaketta ulkomaalaiselle tai edellämainituille yhteisöille, ja vastaava merkintä on tehtävä myös osakeluetteloon, mahdollisesti annettavaan väliaikaiseen todistukseen ja osakkeeseen ehkä kuuluvaan talonkiin.

Yhtiökokoukset.

7 §. Varsinaisia yhtiökokouksia pidetään vuosittain kaksi, toinen maaliskuu- ja toinen joulukuussa yhtiön johtokunnan määrääminä päivinä. Ylimääräisiä yhtiökokouksia pidetään, milloin aikaisempi yhtiökokous on niin päättänyt tai johtokunta harkitsee sen

tarpeelliseksi taikka milloin osakkeenomistajat, jotka yhteensä edustavat vähintään yhtä kymmenesosaa ($\frac{1}{10}$) yhtiön osakepääomasta, sitä kirjallisesti määrättyä asiaa varten johtokunnalta pyytävät.

Kutsu yhtiökokoukseen ja muut tiedonannot osakkeenomistajille toimitetaan todistettavasti kirjallisesti vähintään neljätoista (14) päivää ennen kokousta.

8 §. Yhtiökokouksessa ovat äänivaltaisia ne osakkeenomistajat, jotka ovat merkityt yhtiön osakeluetteloon.

Yhtiökokouksessa on kullakin osakkeenomistajalla yksi ääni kutakin omistamaansa osaketta kohden.

9 §. Jollei tässä yhtiöjärjestyksessä tai laissa ole toisin määrätty, ratkaistaan asiat yhtiökokouksessa yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee vaaleissa arpa ja muissa asioissa puheenjohtajan ääni.

Äänestykset toimitetaan avoimesti, ellei yhtiökokous määrättyyn asiaan nähden toisin päätä.

Äänestyksiin ja päätöksiin, jotka koskevat vastuuvapauden myöntämistä, palkkioiden määräämistä tai jonkun osakkeenomistajan henkilökohtaista etua, älköön asianomainen ottako osaa. Älköön myöskään johtokunnan jäsen ottako osaa tilintarkastajain vaaliin.

10 §. Yhtiön varsinaisessa kevätkokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1) esitetään johtokunnan vuosikertomus ja tilintarkastajain siitä antama lausunto sekä vahvistetaan tilinpäätös;

2) päätetään vastuuvapauden myöntämisestä johtokunnalle sekä muista toimenpiteistä, joihin yhtiön kuluneen vuoden hallinto ja siitä annettu kertomus saattavat antaa aihetta;

3) päätetään ylijäämän käyttämisestä sekä, jos voitto-osinkoja päätetään jakaa, ajasta, jolloin osingot ovat osakkaan nostettavissa; sekä

4) käsitellään johtokunnan tai yksityisten osakkeenomistajain tekemät ehdotukset, viimeksimainitut kuitenkin vain siinä tapauksessa, että ne on kirjallisesti vähintään neljätoista (14) päivää ennen yhtiökokousta annettu johtokunnalle.

11 §. Varsinaisessa syyskokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1) määrätään johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten sekä tilintarkastajain palkkiot;

2) valitaan jäsenet johtokuntaan;

3) valitaan kaksi tilintarkastajaa ja näille kaksi varamiestä seuraavan kalenterivuoden tilejä tarkastamaan. Yhden varsinaisen ja yhden varamiehen tulee olla Helsingin kaupunginhallituksen hyväksymä, sekä

4) käsitellään johtokunnan tai yksityisten osakkeenomistajien tekemät ehdotukset, viimeksimainitut kuitenkin vain siinä tapauksessa, että ne on kirjallisesti vähintään neljätoista (14) päivää ennen kokousta annettu johtokunnalle.

Yhtiön hallintoelimet.

12 §. Yhtiön asioita hoitaa, jolleivät ne ole yhtiökokouksen käsiteltäviä, sen hallituksena johtokunta, johon kuuluu viisi (5) jäsentä, jotka valitaan toimiinsa kahdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan. Yhtiön ensimmäisen johtokunnan jäsenistä eroaa seuraavana vuonna kaksi jäsentä, minkä jälkeen johtokunnasta vuosittain eroaa vuorollaan joko kolme tai kaksi jäsentä.

Johtokunnan jäseneksi on yhtiökokouksen valittava ainakin yksi Helsingin kaupunginhallituksen nimeämä henkilö.

13 §. Johtokunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun kolme jäsentä, puheenjohtaja mukaanluettuna, on kokouksessa saapuvilla ja päätöksestä yhtä mieltä, tai kun vähintään neljä jäsentä on kokouksessa saapuvilla.

Johtokunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään läsnäolleet johtokunnan jäsenet, tehdyt päätökset sekä erimielisyyden sattuessa tapahtuneet äänestykset.

14 §. Johtokunnan tehtävänä on valvoa, että yhtiön asioita hoidetaan lain ja tämän yhtiöjärjestyksen sekä yhtiökokouksien päätösten mukaisesti. Tämän lisäksi johtokunta:

- 1) valitsee yhtiön toimitusjohtajan ja määrää hänen palkkansa;
- 2) antaa maaliskuussa pidettävälle varsinaiselle yhtiökokoukselle ehdotuksen ylijäämän käyttämisestä;
- 3) huolehtii yhtiökokoukselle esitettävien asiain valmistelemisestä ja antaa niistä lausuntonsa;
- 4) ottaa ja palkkaa yhtiön toimiin tarvittavat virkailijat;
- 5) antaa prokura-oikeuden tarvittaessa yhtiön palveluksessa olevalle;
- 6) valmistelee yhtiökokouksessa käsiteltävät asiat;
- 7) antaa vuosittain päättää yhtiön tilikirjat ja tekee yhtiön edellisen vuoden asiain hoidosta kertomuksen; sekä
- 8) hoitaa muut tässä yhtiöjärjestyksessä johtokunnan tehtäväksi määrätyt asiat.

15 §. Johtokunnan jäsen älköön ottako osaa johtokunnan kokouksissa äänestyksiin ja päätöksiin, jotka koskevat hänen henkilökohtaista etuaan.

16 §. Toimitusjohtajan tehtävänä on yhtiön toiminnan välitön johto yhtiökokouksen antamien ohjeiden ja johtokunnan päätösten mukaan. Toimitusjohtajan estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään johtokunnan määräämä henkilö. Toimitusjohtajan asiana on kantaa ja vastata yhtiön puolesta.

17 §. Yhtiön toiminimen kirjoittavat johtokunnan puheenjohtaja ja yksi johtokunnan jäsen yhteisesti.

Tilinpäätös ja tilien tarkastus.

18 §. Yhtiön tilinpäätös tehdään kalenterivuositain. Tilit sekä muut yhtiön asiain hoitoa koskevat asiakirjat on ennen seuraavan helmikuun 10 päivää annettava tilintarkastajien tarkastettaviksi.

Tilintarkastajain tulee ennen saman helmikuun loppua yhtiön johtokunnalle antaa tarkastuskertomus.

Yhtiön rahastot.

19 §. Yhtiön rahastot ovat:

1) vararahasto, jota kartutetaan 20 §:ssä määrättyllä tavalla; sekä

2) käyttörahasto, jota yhtiökokouksen päätöksen perusteella voidaan käyttää yhtiön tarkoituserien hyväksi ja jota kartutetaan 20 §:ssä määrättyllä tavalla.

Yhtiö voi perustaa muitakin rahastoja.

Rahastoja kartutetaan siksi, kunnes niiden yhteinen määrä on noussut enintään osakepääoman suuruisiksi.

Ylijäämän käyttäminen.

20 §. Ylijäämä, jonka toimintavuoden tilinpäätös osoittaa, sen jälkeen kuin lainojen korot ja kuoletukset on suoritettu ja tarpeelliset poistot on tehty, käytetään seuraavasti:

1) vähintään yksi kymmenesosa ($\frac{1}{10}$) siirretään vararahastoon;

2) osakkeenomistajille jaetaan osinkona yhtiökokouksen päätöksen mukaisesti enintään kuusi (6) prosenttia osakkeen nimellisarvosta;

3) jäljellejäävä osa ylijäämästä siirretään joko vararahastoon, käyttörahastoon tai muihin rahastoihin taikka jätetään käyttämättä seuraavaan tilivuoteen sen mukaan kuin yhtiökokous päättää. Jollei yhtiön osakkeenomistajille jonakin vuonna voida jakaa 2) kohdassa mainittua osinkoa, saadaan tähän tarkoitukseen yhtiökokouksen päätöksen mukaan käyttää seuraavan vuoden ylijäämävaroja.

Edellämainitun osingon lisäksi älköön yhtiön osakkeenomistajille yhtiökauden aikana annettako muunlaista hyvitystä, älköönkä myöskään johtokunnan jäsenille, toimitusjohtajalle ja tilintarkastajille suoritettako muita etuisuuksia kuin työstä maksettava kohtuullinen palkkio.

Yhtiöjärjestyksen muuttaminen.

21 §. Yhtiöjärjestyksen muuttamista koskevan päätöksen tekemiseen vaaditaan, että päätöstä kahdessa yhtiökokouksessa, joiden väliaika ei ole yhtä kuukautta lyhyempi, kannattaa vähintään neljä viidesosaa ($\frac{4}{5}$) yhtiökokouksessa annetuista äänistä.

Yhtiöjärjestyksen muuttamista koskeva päätös on kuitenkin aina alistettava sosiaaliministeriön hyväksyttäväksi.

Yhtiön purkaminen.

22 §. Päätös yhtiön purkamisesta ja sen koko omaisuuden myymisestä voidaan tehdä ainoastaan, jos kahdessa yhtiökokouksessa, joiden väliäika ei ole yhtä kuukautta lyhyempi, vähintään neljä viidesosaa ($\frac{4}{5}$) läsnäolevista osakkeenomistajista sitä kannattaa. Jos yhtiö päätetään purkaa, maksetaan, sitten kuin yhtiön velat on suoritettu, osakkaille takaisin heidän omistamiensa osakkeiden nimellisarvo sekä jakamaton voitto-osuus ja tämän jälkeen jäljellejääneet varat luovutetaan Helsingin kaupungille käytettäväksi yleishyödyllisen asuntotuotannon edistämiseen.

Valtion valvonta.

23 §. Yhtiö ei saa ilman sosiaaliministeriön suostumusta kiinnityttää, myydä tai vuokrata kiinteistöä, jolle valtion perheasuntolaina tai -takuu on myönnetty.

Yleissäännös.

24 §. Yhtiön hallinnossa noudatetaan kaikissa muissa kohdin osakeyhtiöistä voimassaolevan lain määräyksiä.

103. Asetus kansankirjastoista.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 872)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 11 ja 12)

Opetusministerin esittelystä säädetään 20 päivänä huhtikuuta 1928 annetun kansankirjastolain 10 §:n nojalla:

3 L u k u.*Kirjastojen valtionapu.*

12 §. Kunta saa kansankirjastotoiminnalleen valtionapua kansankirjastolain 5 ja 6 §:n mukaan ehdolla, että kunnan kirjastot sivuosastoineen toimivat seuraavien määräysten mukaisesti:

1) kunnanvaltuusto on vahvistanut kunnan kirjastotoimintaa varten säännöt, joista tulee ilmetä, kuinka kirjastojen johtokunta tai johtokunnat asetetaan;

2) kirjastojen käyttö on kunnan jäsenille maksuton ja kirjastotoiminta ulottuu kunnan eri osiin, kuitenkin tarkoituksenmukaisella tavalla keskitettynä;

3) kirjavarastojen laatu ja monipuolisuus vastaa kohtuullisia vaatimuksia;

4) kirjastot ovat avoinna määräajoin ja niitä pidetään auki valtion kirjastotoimikunnan antamien ohjeiden mukaisesti;

5) kirjastot ovat sopivissa huoneistoissa ja palovakuutetut;

6) kirjastonhoitajien ja muiden kirjastoissa säännöllisesti palvelevien kirjastoammattillisten virkailijain kelpoisuus vastaa, ellei valtion kirjastotoimikunta poikkeusta myönnä, tämän asetuksen 13 §:ssä mainittuja kelpoisuusvaatimuksia, heille maksetaan valtion kirjastotoimikunnan kohtuullisena pitämä palkka tai palkkio ja yllämainittujen virkailijain toimet täytetään niiden avoimiksi tultua noudattaen tämän asetuksen 14 §:ssä määrättyä menettelyä;

7) kirjastontarkastajalle lähetetään kirjastojen säännöt ja niihin tehdyt muutokset sekä kirjastotoimiston johtajan hyväksymän kaavan mukainen vuosikertomus ja muut tarvittavat tiedot; ja

8) kirjastojen hoidossa soveltuvin kohdin noudatetaan valtion kirjastotoimesta annettuja määräyksiä.

13 §. Valtionavustusta saavien kunnallisten kirjastojen kirjastoammattillisten virkailijain kelpoisuusvaatimukset ovat:

1) kirjaston johtajan kaupungissa, jossa on yli 15,000 asukasta: a) filosofiankandidaattitutkinto tai yläkansakoulunopettajan kelpoisuus ja asianomaisille yliopistonopettajille suoritettut filosofiankandidaattitutkintoa vastaavat tutkinnot, b) todistus valtion kirjastotoimikunnan hyväksymän kirjastonhoitajien valmistuskurssin tai toimikunnan järjestämän, sitä vastaavan tutkinnon suorittamisesta, ja c) vähintään kahden vuoden työskentelyyn kirjastoalalla perustuva käytännöllinen kokemus;

2) kirjaston päätoimiseksi katsottavan johtajan ja muun kirjastoammattillisen virkailijan kaupungissa, kauppalassa tai maalaiskunnassa, 1 kohdassa mainittua tapausta lukuun ottamatta: a) ylioppilastutkinto tai yläkansakoulunopettajan kelpoisuus taikka todistuksin osoitettu niitä vastaava yleissivistys, ja b) todistus valtion kirjastotoimikunnan hyväksymän kirjastonhoitajien valmistuskurssin tai toimikunnan järjestämän, sitä vastaavan tutkinnon suorittamisesta;

3) kirjaston sivutoimiseksi katsottavan johtajan ja muun kirjastoammattillisen virkailijan kaupungissa tai kauppalassa, 1 kohdassa mainittua tapausta lukuun ottamatta: a) keskikoulun oppimäärä tai alakansakoulunopettajan kelpoisuus taikka niitä vastaava todistuksin osoitettu yleissivistys, ja b) todistus valtion kirjastotoimikunnan tätä varten vahvistaman harjoitteluajan sekä sen järjestämän kirjasto- ja kirjallisuustutkinnon suorittamisesta; sekä

4) —————

Kaupungissa katsotaan olevan yli 15,000 asukasta silloin, kun sen väkiluku henkikirjojen mukaan on kahtena edellisenä vuonna ollut yli 15,000 henkeä.

14 §. Valtionapua saavien kaupunkien ja kauppaloiden kirjastojen hoitajien ja muiden kirjastoammattillisten virkailijoiden sekä maalaiskuntien kantakirjastojen hoitajien toimet täytetään seuraavalla tavalla:

1) Johtokunta tai se muu kunnanviranomainen, jolle valitsemis-oikeus sääntöjen mukaan kuuluu, julistaa toimen viipymättä, ellei asianomainen kirjastontarkastaja lykkäystä myönnä, palkkaehdot ilmoittaen haettavaksi vähintään kahdenkymmenen päivän kuluessa. Hakuilmoitus on julkaistava yhdessä tai tarpeen mukaan useamassa paikkakunnalla leviävässä sekä, jos on kysymyksessä päätoimi, myös pääkaupungissa ilmestyvässä vähintään yhdessä lehdessä. Hakijan on hakemukseensa liitettävä: a) kelpoisuuden osoittavat todistusjäljennökset sekä b) tiedot opinnoista ja c) tiedot kirjastotyössä saadusta kokemuksesta, elleivät b ja c kohdissa mainitut tiedot sisälly todistusjäljennöksiin. Heti hakuajan päätyttyä toimitetaan vaali, ellei tointa täyttävä viranomainen ole saanut kirjastontarkastajan suostumusta toimen uudestaan haettavaksi julistamiseen.

2) Toimeen on määrätty kelpoisuusvaatimukset täyttävistä hakijoista valittava se, jolla on parhaimmat edellytykset sen hoitamiseen. Vaalin tuloksista on kohta ilmoitettava asianomaiselle kirjastontarkastajalle, liittämällä oheen ote vaalitulaisuudessa laaditusta pöytäkirjasta, josta ilmenee miten toimi on ollut haettavaksi julistettuna, jäljennös hakuilmoituksesta sekä kaikki hakemuskirjat. Jos tarkastaja hyväksyy vaalin, ilmoittaa hän siitä asianomaiselle kunnanviranomaiselle. Ellei hän katso voivansa vaalipäätöstä hyväksyä, kumotkoon sen ja palauttakoon asian uudelleen käsiteltäväksi. Uusi tai uudistettu vaalipäätös on tarkastajan hyväksyttävä, ellei vaalissa ole syrjäytetty sitä, jolla toimeen ilmeisesti on parhaimmat edellytykset tai muutoin virheellisesti menetelty. Ellei tarkastaja vielääkään vaalia vahvista, alistakoon asian valtion kirjastotoimikunnan ratkaistavaksi.

3) Ellei toimeen hakuajan kuluessa ole ilmaantunut pätevää hakijaa eikä toimen täyttävä kunnanviranomainen katso toimen uudelleen haettavaksi julistamista tarkoituksenmukaiseksi, on sillä oikeus muullakin tavoin täyttää toimi enintään vuoden ajaksi väliaikaisesti. Tämäkin toimenpide on käsiteltävä soveltuvin kohdin samassa järjestyksessä kuin 2 kohdassa toimen vakinaisesta täyttämisestä on säädetty.

Tarkastajan päätökseen, jolla vaali on hyväksytty, älköön valittamalla muutosta haettako. Joka tahtoo kannella siitä, että tällaista vaaliasiaa käsiteltäessä on virheellisesti menetelty, tehköön kantelun kirjallisesti valtion kirjastotoimikunnalle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun on saanut tiedon päätöksestä.

15—16 §.

17 §. Valtionapu tilataan vuosittain kirjastotoimiston johtajan hyväksymän lomakekaavan mukaisesti. Tilauksen oheen liitettävä alkuperäiset tosikkeet valtionavun perusteeksi tarkoitetuista menoista asianomaisena kalenterivuotena. Tosikkeet palautetaan asian käsittelyn jälkeen kunnalle tai yhdistykselle. Kirjastotoimiston johtaja voi alkuperäisten tosikkeiden sijasta hyväksyä oikeaksi todistetut jäljennökset tai tiliotteet.

18 §. Kansankirjastolain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua rakennusavustusta kirjastohuoneistojen hankkimiseen haetaan valtion kirjastotoimikunnalta. Hakemukseen on liitettävä kirjastorakennuksen tai kirjastolle muusta rakennuksesta luovutettavan huoneiston piirustukset ja työselitykset sekä kustannusarvio ja lainvoiman voittanut kunnanvaltuuston päätös niiden hyväksymisestä. Kun rakennus on saatu vesikattoon ja palovakuutettu, määrää valtion kirjastotoimikunta tilauksesta maksettavaksi 50 % myönnetystä valtionavustuksesta. Avustuksen jäljellä oleva osa määrätään maksettavaksi tilityksen nojalla niin pian kuin rakennus on tarkastettu ja tarkoitukseensa hyväksytty. Rakennuksen kunnossapitoon haetaan avustus vuosittain valtion kirjastotoimikunnalta. Jos rakennusta tai huoneistoa aletaan pysyväisesti käyttää toiseen tarkoitukseen, on kunta velvollinen suorittamaan valtiolle niin suuren osuuden rakennuksen tai huoneiston arvosta, kuin millä valtio on sitä avustanut, ei kuitenkaan enempää kuin todellisen avustuskokouksen määrää. Sama olkoon voimassa kun rakennus tai huoneisto palaa tai tuhoutuu.

Kansakoulurakennuksen yhteyteen sovitettua kirjastohuoneiston rakentamiseen kansankirjastolain 6 §:n 2 momentin perusteella haetaan valtionapua koulutalon rakentamisen yhteydessä tästä erityisesti mainitun kouluhallitukselta. Kouluhallitus hankkii ennen rakennuspiirustusten hyväksymistä lausunnon kirjastotoimiston johtajalta. Avustuksen suorittaa kouluhallitus muun rakennus- ja kunnossapitoavustuksen yhteydessä. Kun huoneisto luovutetaan toiseen tarkoitukseen, palaa tai tuhoutuu, on kunnan velvollisuudesta vastaavasti voimassa mitä kansakoulurakennuksiin nähden on säädetty.

19 §. Elleivät valtionapua kirjastotoimintaansa varten saaneen kunnan tai yhdistyksen kirjastot täytä tämän asetuksen 12 ja 15 §:ssä olevia määräyksiä, eikä kirjastotarkastajan kirjallisesti tekemää huomautusta ole varteen otettu, keskeytettäköön valtionavun maksaminen. Jos kirjastot kokonaan suljetaan, on niiden kirjakokoelmat viimeistään kahden vuoden kuluessa sulkemisesta käytettävä tavalla, jonka valtion kirjastotoimikunta hyväksyy. Ellei kunta tai yhdistys näin menettele, on sen palautettava valtiolle kirjastotoimikunnan kohtuullisena pitämä osa viimeisen viiden vuoden aikana kirjallisuuden hankinnan perusteella myönnetystä valtionavusta.

4 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

20 §. — — — — —

21 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1942, ja sillä kumotaan kansankirjastoista huhtikuun 27 p:nä 1928 annettu asetus.

104. Kansanhuoltolautakuntien velvoittaminen huolehtimaan eräiden säännöstelymääräysten paikallisesta toimeenpanosta.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 9 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 321)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla päättänyt:

Kansanhuoltolautakunnat, joiden asettamisesta, tehtävistä ja toiminnasta on voimassa, mitä kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista annetussa asetuksessa säädetään, ovat velvolliset myös huolehtimaan talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa annetun lain nojalla annettujen, kansanhuoltoa koskevien säännöstelymääräysten paikallisesta toimeenpanosta.

Kuntien velvollisuudesta suorittaa lautakuntien toiminnasta johtuvat kustannukset on voimassa, mitä edellä 1 momentissa mainitussa asetuksessa on säädetty.

105. Eräiden viranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia säännöstelymääräysten noudattamisen valvomiseksi.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 9 p:ltä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 322)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 4 §:n sekä väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta samana päivänä annetun lain 3 §:n nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kansanhuoltoministeriön, kansanhuoltopiirin toimiston ja kansanhuoltolautakunnan asettamilla tarkastajilla on väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta annetun lain 3 §:ssä säädetty valta sanotun lain mukaan rangaistavien rikosten selville saamiseksi sekä talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa annetun lain nojalla annettujen määräysten toimeenpanoa ja valvontaa varten tarkastaa myymälöitä, tuotantolaitoksia, konttoreja, huoneistoja, varastohuoneita, eläin- ja tavarasuojia, kuljetusneuvoja sekä kaupanpito- ja muita sellaisia asiakirjoja, ei kuitenkaan asuinhuoneistoja, joissa tai joiden välittömässä yhteydessä ei harjoiteta liikettä tai muuta elinkeinotoimintaa.

2 §. —————

106. Sähkövirran hinnan säännöstely.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 5 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 403)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sähkölaitoksella tarkoitetaan tässä päätöksessä sähkövirran kehittämis-, siirto- ja kulutuslaitoksia valaistus-, voima-, lämpö- ja kemiallisia tarkoituksia varten.

2 §. Älköön sähkölaitos korottako sähkövirran hintaa hankkimatta siihen ennakolta kansanhuoltoministeriön lupaa.

3 §. Kansanhuoltoministeriöllä on tarvittaessa valta määrätä, että sähkölaitosten on alistettava sähkövirran hintansa kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi.

Kansanhuoltoministeriöllä on niinkään valta joko hakemuksesta tai oma-aloitteisesti vahvistaa se kohtuulliseksi katsottava hinta, minkä sähkölaitos saa sähkövirrasta ottaa.

4 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräyksien noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty väestön toimeentuloa vaarantavien rikosten rankaisemisesta 6 päivänä toukokuuta 1941 annetussa laissa.

5 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa kansanhuoltoministeriö, jolla on myös valta erikoisten syiden nojalla myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

6 §. Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä kesäkuuta 1941. Kuitenkin voidaan ennen päätöksen voimaantuloa antaa tarpeelliset määräykset päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

Kansanhuoltoministeriön päätös kesäkuun 6 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 404)

Kansanhuoltoministeriö on valtioneuvoston 5 päivänä kesäkuuta 1941 sähkövirran hinnan säännöstelystä antaman päätöksen nojalla määrännyt:

1 §. Kaikki sähkövirran vähittäisjakelussa sovellettavat yleistariffit, jotka uusina tai hintamääräyksiltään entisistä koroitettuina ovat tulleet käytäntöön vuoden 1939 kesäkuun 30 päivän jälkeisenä aikana, eivätkä ole kansanhuoltoministeriön hyväksymiä, alistettavaksi ennen heinäkuun 1 päivää 1941 kansanhuoltoministeriön vahvistettaviksi. Kaikki tämän päätöksen voimaan tulon jälkeen sovellettavat uudet tariffit ja hinnankorotukset on ennen niiden käytäntöön ottamista alistettava kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi.

Hinnan vahvistamista koskevaan hakemukseen on liitettävä tiedot kesäkuun 30 päivän 1939 jälkeen voimassa olleista tariffeista

ja perusteellinen selvitys syistä, joiden vuoksi tariffien koroittamista tai uuteen tariffimuotoon siirtymistä anotaan, niin myös ne muut yksityiskohtaiset tiedot, jotka ovat tarpeen asiaa ratkaistaessa.

2 §. Jos hankintasopimukseen perustuva sähkövirran hinta, polttoaineen hinnan tai elinkustannusindeksin nousun johdosta tai muulla perusteella korotettuna, on kohtuuton verrattuna sähkövirran hintatasoon, mikä vallitsi 30 päivänä kesäkuuta 1939 tai myöhemmin sopimusta tehtäessä, eivätkä asianosaiset sopimuspuolet keskenään sovi kohtuullisesta hinnasta, on kuluttajalla oikeus alistaa sähkövirran hinnan määrääminen kansanhuoltoministeriön ratkaistavaksi kumppaakin sopimuspuolta sitovasti.

Suunnitelluissa uusissa sähkövirran hankinnoissa tai hankinnan laajennuksissa noudatettava hinta on tuottajalla tai molemmilla sopimuspuolilla yhteisesti oikeus etukäteen alistaa kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi.

Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä kesäkuuta 1941.

107. Erinäisten hintojen, maksujen ja työpalkkojen korottamisen kieltäminen.

Hintaneuvoston päätös marraskuun 6 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 786)

Hintaneuvosto on siitä 24 päivänä lokakuuta 1941 annetun asetuksen 2 §:n nojalla päättänyt yleisenä ohjeena noudatettavaksi, että minkäänlaisten tuotteiden ja tarvikkeiden sekä voiman hintoja, vuokra-, kuljetus-, käyttö-, palvelus- ja muita maksuja ynnä työpalkkoja ei toistaiseksi saa nykyisestään korottaa, paitsi mikäli hinnan tai maksun korotus vastaa tavaraan kohdistuvaa uutta tulli-, valmiste-, liikevaihto- tai muuta sellaista veroa tai julkista maksua tahi sanotunlaisen veron tai maksun korotusta taikka perustuu asianomaisen viranomaisen tätä ennen antamaan päätökseen tahi johtuu siitä, että ulkomaalta siellä käypään hintaan ostettu ja käyvin kustannuksin maahan tuotu raaka-aine tai muu tavara on tullut kalliimmaksi kuin se vastaava tavara, jonka perusteella nykyinen hinta on määrätty, ja kansanhuoltoministeriö on viimeksi mainitussa tapauksessa korotuksen hyväksynyt, taikka mikäli työpalkka ei jo ole niin suuri kuin valtioneuvoston 20 päivänä helmikuuta 1941 tekemä sekä työnantajien ja työntekijäin asianomaisten järjestöjen tietoon saatettu periaatepäätös palkka- y. m. työolojen järjestämisestä ja viime lokakuun elinkustannusindeksi edellyttävät, jolloin työpalkka voidaan korottaa niitä vastaaviin määriin.

Mitä edellä on sanottu, ei koske tavaraa, joka apteekista myydään valtioneuvoston vahvistamassa taksassa määrättyihin hintoihin, eikä painotuotteiden hintoja.

Yllämainitussa periaatelausunnossa helmikuun 20 p:ltä 1941 lausutaan m. m., että valtioneuvosto esittää palkkojen koroituksesta seuraavat yleiset periaatteet, joita se pitää huomionarvoisina sovittaessa palkoista työaloittain:

a) palkkapolitiikan pitää nykyisissä olosuhteissa vastata kansantaloudellisia mahdollisuuksiamme, mutta olla luonteeltaan voimakkaasti sosiaalista ja pyrkiä ennen kaikkea auttamaan heikommassa asemassa olevia selviytymään ajan vaikeuksista;

b) palkankorotukset, jotka menevät pidemmälle kuin mitä elinkustannusindeksin nousu edellyttäisi, voivat tulla kysymykseen vain varsin alhaisilla palkoilla työskenteleviä työntekijäryhmiä käsittävinä ja määrättyissä muissa poikkeustapauksissa, joita mahdollisesti esiintyy;

c) eri teollisuuksissa ja elinkeinonhaaroissa työskenteleville työntekijäryhmille, joiden palkkataso on alhainen, pitäisi niin laajassa mitassa kuin mahdollista antaa täysi korvaus elinkustannusten noususta; alhaisesti palkattuihin kuuluisivat ne, joiden palkan verrattuna kaikkien samassa yrityksessä tai työpaikassa työskentelevien työntekijäin keskipalkkaan, voidaan katsoa olevan alhaisen;

d) muille työntekijöille olisi myönnettävä palkankorotuksia vähenevän asteikon mukaan niin, että kaikkien palkankoroitusten keskimäärä sisältäisi noin kahdenkolmanneksen korvauksen tapahuneesta elinkustannusindeksin noususta;

e) laskelman pohjaksi otetaan koko viimeisen rauhanvuoden, elokuu 1938—heinäkuu 1939, indeksi, mikä merkitään luvulla 100, sekä palkkaperustaksi ne palkat, jotka olivat voimassa v. 1939 ennen suurvaltain sodan syttymistä.

108. Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffin korotus.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 18 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 8, 1940 : 35 ja 139 sekä 1941 : 20)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Helsingin makasiiniosakeyhtiön laiturihuoltotariffi on korotettava 20 % silloisista maksuista, ja oli päätös viipymättä noudatettava.

109. Kaupungin satama-alueiden rajain muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 9 ja 1939 : 45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä siirtää VI kaupunginosan korttelin n:o 176 satamalautakunnan hallinnassa oleviin satama-alueisiin kuuluvaksi.

110. Kansaneläkevakuutusmaksujen kantoaika vuonna 1941.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 8 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 332)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 12)

Valtioneuvosto on kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 19 päivänä tammikuuta 1940 annetun lain 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt oikeuttaa kansaneläkelaitoksen tarpeelliseksi katsomillaan ehdoilla myöntämään kunnalle luvan toimittaa kansaneläkevakuutusmaksujen kanto vuonna 1941 muuna kuin kansaneläkelain 22 §:ssä säädettyä ajankohtana.

111. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos.

Työtupien johtokunnan vahvistama lokakuun 21 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 94).

Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa työtupien A- ja B-osastojen maaliskuun 17 päivänä 1939 vahvistettujen järjestyssääntöjen 2 §:n 1 kohdan näin kuuluvaksi:

2 §. Työtupien A- ja B-osastoilla on työaika vuoroviikoin nais- ja miesosastoilla klo 8—16 ja 8.30—16.30, paitsi lauantaisin ja juhlapyhien aattoina vastaavasti klo 8—14 ja 8.30—14.30.

112. Helsingin kaupungin kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muuttaminen.

Oikeuskanslerin vahvistama joulukuun 12 p:nä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 54)

Kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän 10 päivänä toukokuuta 1927 annetun asetuksen 20 §:n nojalla muutetaan Helsingin kaupungin kaupunginviskaaleille 9 päivänä syyskuuta 1927 annetun työjärjestyksen 1, 5, 12 ja 13 § näin kuuluviksi:

1 §. Helsingin kaupungissa on kuusi kaupunginviskaalia eli ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, viides ja kuudes kaupunginviskaali.

Vakinaisten kaupunginviskaalien ohella voidaan ottaa tarpeellinen määrä ylimääräisiä kaupunginviskaaleja.

Kaupunginviskaalinvirastossa on yksi toimistoapulainen.

5 §. Ensimmäinen kaupunginviskaali on samalla kaupunginviskaalinviraston kanslian päällikkö. Siinä toimessaan hänen tulee:

huolehtia viraston sisäisestä toiminnasta ja järjestyksestä sekä ottaa toimistoapulainen;

valvoa, että diarit ja muut luettelot huolellisesti pidetään ja arkistoa huolellisesti hoidetaan sekä että virastolta vaaditut lausunnot ja selitykset aikanaan annetaan;

pitää huolta viraston talousasioista;

avata virastolle saapuneet kirjeet ja antaa ne asianomaiselle viskaalille;

saattaa asianomaisten tietoon virastoa koskevat päätökset ja määräykset ja valvoa niiden noudattamista;

ryhtyä sellaisiin aloitteentekoihin ja toimenpiteisiin, jotka ovat omiaan edistämään viraston toimintaa;

tehdä oikeuskanslerille selkoa asiain tilasta ja töiden suorituksesta kaupunginviskaalinvirastossa; sekä

laatia ehdotus viskaalien kesälomajärjestykseksi ja lähettää se ennen 15 päivää toukokuuta oikeuskanslerille hyväksyttäväksi.

12 §. Kaupunginviskaali ja toimistoapulainen saavat kesäkuun 1 päivän ja lokakuun 1 päivän välisenä aikana kesälomaa Helsingin kaupungin viranhaltijoista voimassa olevien säännösten mukaisesti, kaupunginviskaali, jos hän asettaa oikeuskanslerin hyväksymän sijaisen.

13 §. Kaupunginviskaalit ja toimistoapulainen ovat palkkauksen, eläkkeeseen ja viransijaisten palkkaamiseen nähden Helsingin kaupungin viranhaltijoista voimassa olevien säännösten alaisia.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1942.

Kaupunginviskaaleille annetun työjärjestyksen muutos tulee voimaan vasta maalisk. 1 p:nä 1942. *Oikeuskanslerin päätös jouluk. 29 p:ltä 1941.*

113. Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 833*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 16 ja 1939 : 102*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistilain 4 ja 7 § väliaikaisesti näin kuuluviksi:

I L u k u.

Alkoholistit ja heitä koskevat toimenpiteet.

4 §. Jos on osoittautunut, että 3 §:ssä mainitut toimenpiteet eivät riitä palauttamaan alkoholista raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan, taikka jos muuten on ilmeistä, että ne ovat siihen riittä-

mättömiä, määrättäköön sellainen henkilö raittiusvalvonnan alaiseksi tai, sen mukaan kuin 7 §:ssä tarkoitetulla asetuksella säädetään, yleisessä alkoholistihuoltolassa hoidettavaksi.

7 §. Asetuksella säädetään, missä tapauksissa alkoholisti, jonka palauttamiseksi raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi, voidaan määrätä yleisessä alkoholistihuoltolassa hoidettavaksi.

Tämä laki on voimassa vuoden 1942 alusta vuoden 1943 loppuun, minkä jälkeen alkoholistilain 4 ja 7 § tulevat jälleen voimaan sellaisina kuin ne olivat, ennenkuin ne väliaikaisesti muutettiin 14 päivänä joulukuuta 1939 annetulla lailla.

114. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 834*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 72*)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistilain 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1941 annetussa laissa:

1 §. Jos raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi palauttamaan alkoholistin raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan sekä jos sosiaaliministeriö on osoittanut hoitopaikan häntä varten, määrättäköön hänet hoidettavaksi yleisessä alkoholistihuoltolassa.

Ennen asian ratkaisemista tulee lääninhallituksen kirjallisesti sekä mukaan liittäen kertyneet asiakirjat sosiaaliministeriöltä tiedustella 1 momentissa tarkoitettua hoitopaikkaa.

2 §. Tämä asetys on voimassa vuoden 1943 loppuun.

115. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pitentämisestä.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 857*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 18, 1932 : 3 ja 1940 : 4*)

Eduskunnan päätöksen mukaan säädetään, että kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annetta-

vasta valtionavusta 16 päivänä maaliskuuta 1940 annettua lakia on sovellettava myös niihin sanotun lain 1 §:ssä mainittuihin valtion-apuihin, jotka suoritetaan vuonna 1942.

116. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1941—1942.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1941.

(*Suomen as.-kok. 1941 : 871*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34, 1939 : 101 ja 1940 : 130*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä on säädetty työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetussa laissa, sen 1 § sellaisena kuin se on väliaikaisesti muutettuna 15 päivänä marraskuuta 1940 annetussa laissa, oikeutetaan työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto, joka vuonna 1941 jo on saanut valtionapua, saamaan sitä edelleenkin, riippumatta siitä, onko opisto työ kautena 1941—1942 ollut toiminnassa vai eikö.

117. Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi.

Uudenmaan lääninhallituksen päätökset marraskuun 29 p:tä 1941.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 128*)

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistettua päätöksellään elokuun 29 päivältä 1941 rakennussuunnitelman siihen liittyvine rakennussuunnitelmamääräyksineen Helsingin maalaiskunnassa olevaa Pukinmäen taajaväkistä yhdyskuntaa varten, on lääninhallitus marraskuun 29 päivänä 1941 kaupunginvaltuuston suostumuksella määrännyt Helsingin kaupungin rakennustarkastajan toistaiseksi toimimaan sanotun rakennussuunnitelma-alueen rakennustarkastajana.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistettua päätöksellään loka-kuun 13 päivältä 1941 rakennussuunnitelman niinkutsuttuja Pakilan ja Paloheinän omakotialueita varten Helsingin maalaiskunnassa, on lääninhallitus marraskuun 29 päivänä 1941 kaupunginvaltuuston suostumuksella määrännyt Helsingin kaupungin rakennustarkastajan toistaiseksi toimimaan sanottujen omakotialueiden rakennustarkastajana.

118. Sokeanavustuslaki.

Annettu toukokuun 16 p:nä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941: 331)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomessa asuvalle sokealle Suomen kansalaiselle, joka on täyttänyt kuusitoista vuotta ja joko itsensä elättämiseksi tekee ansiotyötä tahi sellaiseen valmistuakseen saa ammattiopetusta, suoritetaan valtionvaroista sokeanavustusta sen mukaan, kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Sokealla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, jolta puuttuu näkökyky tai jolta senkin jälkeen, kuin hänen näkökykynsä mahdolliset valontaittovirheet on silmälaseilla korjattu, puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, ei kuitenkaan henkilöä, jonka alentunut työkyky, sokeuden ohessa, johtuu muusta aistivallisuudesta, raajarikkoisuudesta, mielisairaudesta, vajaaälyisyydestä, kaatumataudista tai pitkäaikaisesta parantumattomasta sairaudesta.

3 §. Sokeanavustusta ei myönnetä sokealle:

- 1) joka on täyttänyt kuusikymmentä vuotta;
- 2) joka ilman pätevää syytä kieltäytyy noudattamasta sellaista, lääkärintutkimusta koskevaa määräystä, josta säädetään 8 §:ssä;
- 3) joka on alkoholistilaissa tai irtolaislaissa säädettyjen huolto- toimenpiteiden alainen tai jonka muuten havaitaan todistettavasti viettävän juopottelevaa tai irtolaisuuden veroista elämää, vaikkakaan häntä ei ole mainittujen lakien mukaisesti käsitelty;
- 4) joka on kärsimässä vapausrangaistusta taikka on määrätty pakkolaitokseen tai pakkotyöhön tai alaikäisenä kasvatustaitokseen;
- 5) joka on kansalaisluottamusta vailla;
- 6) joka kunnalliskodissa, muussa kunnallisessa köyhäinhuoltolaitoksessa tai yksityiskodin vuosihoidokkina on vähintään kolme kuukautta kestäneen täyden köyhäinhuollon varassa;
- 7) joka valtion ylläpitämässä tai avustamassa laitoksessa saa ilmaista sokeainopetusta täysihoitoinen tai muuta erikoishoitoa;
- 8) joka saa vähintään kolmentuhannenkuudensadan markan suuruista vuotuista elinkorkoa, sokeuden perusteella määrättyä tapaturmakorvausta, kansaneläkettä tai muuta eläkettä; tai
- 9) jonka toimeentulo muuten on katsottava niin turvatuksi, ettei hän ole avustuksen tarpeessa.

4 §. Sokeanavustus myönnetään yleensä vakinaisena vuodesta vuoteen jatkuvaksi, ei kuitenkaan henkilölle, joka ei ole täyttänyt kahdeksatoista vuotta.

Sokeanavustusta voidaan, milloin se harkitaan asianmukaiseksi, myöntää myös:

määräajaksi ammattiopetuksen hankkimiseksi hakijalle; taikka kertakaikkisena hakijan suuntausnäön palauttamiseksi tai näkökyvyn muuten parantamiseksi.

5 §. Vakinaisena jatkuva 4 §:n 1 momentin nojalla myönnetty sokeanavustus on kolmetuhattakuusisataa markkaa kalenterivuodessa

eli siinä tapauksessa, että avustuksensaanti alkaa, keskeytyy tai lakkaa kalenterivuoden aikana, kolmesataa markkaa kuukaudessa siten luettuna, kuin 10 ja 15 §:ssä säädetään.

Määräaikaista tai kertakaikkista avustusta myönnetään harkinnan mukaan, kuitenkin enintään kolmetuhattakuusisataa markkaa opintovuodelta tai hoitotapaukselta henkilöä kohden.

6 §. Sokeanavustus myönnetään kirjallisesta hakemuksesta, joka on osoitettava sosiaaliministeriölle ja annettava sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa sokealla on vakinainen asuinpaikkansa tai hän pysyvästi oleskelee.

7 §. Huoltolautakunnan tai sen määräämän toimihenkilön tulee pyynnöstä avustaa sokeanavustusta hakevaa henkilöä hakemuksen laatimisessa ja hankkia hakemuksen johdosta tarpeellinen selvitys hänen olosuhteistaan, minkä jälkeen huoltolautakunnan on viivytyksettä, oheistaen oma sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu lausuntonsa, toimitettava hakemusasiakirjat sosiaaliministeriölle.

8 §. Sosiaaliministeriö voi, kun siihen on erityistä syytä, määrätä, että sokeanavustuksen hakija on silmälääkärin tutkittava. Ministeriö voi samoin määrätä, että hakijan on alistuttava lääkärin- tai sairaalahoitoon, jos hänen näkökykynsä todennäköisesti on siten parannettavissa.

Sosiaaliministeriö voi myös, milloin siihen aihetta ilmaantuu, määrätä, että sokeanavustuksen saajan näkökyky on lääkärin uudelleen tutkittava sekä, jos siihen havaitaan olevan edellytyksiä, asianmukaisella hoidolla parannettava.

9 §. Sokeanavustuksen myöntämistä koskevan asian ratkaisee sosiaaliministeriö harkintansa mukaan ja saamansa selvityksen nojalla.

Myönnettyään hakijalle vakinaisen sokeanavustuksen sosiaaliministeriö antaa hänelle maksutta avustuskirjan, joka virkateitse lähetetään 6 §:ssä mainitulle huoltolautakunnalle sen toimesta avustuksensaajalle kuittia vastaan annettavaksi.

Myönnettyään hakijalle määräaikaisen tai kertakaikkisen sokeanavustuksen sosiaaliministeriö kirjallisesti ilmoittaa päätöksensä asianomaiselle huoltolautakunnalle tiedoksi ja avustuksensaajan tietoon saatettavaksi.

10 §. Vakinaisen sokeanavustus suoritetaan sosiaaliministeriön siitä tekemän päätöksen päivämäärää lähinnä seuraavan kuukauden 1 päivästä lukien, vuosineljänneksittäin kalenterivuoden kunkin neljänneksen viimeisen kuukauden alussa.

11 §. Määräajaksi myönnetyn sokeanavustuksen alkamis- ja päättymisajan, samoin kuin sen maksutavan määrää sosiaaliministeriö kussakin tapauksessa erikseen.

12 §. Kun sokealle on myönnetty kertakaikkinen avustus hänen näkökykynsä parantamiseksi, on huoltolautakunnan asiana ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin päätöksessä tarkoitetun hoidon hankki-

miseksi avustuksensaajalle ja aikanaan asianmukaista tilitystä ja tositteita vastaan periä avustus sosiaaliministeriöltä.

13 §. Sokeanavustuksen suorittamisen sosiaaliministeriö voi lakkauttaa avustuksensaajalta:

1) joka saadakseen sokeanavustuksen on hävittänyt tai salannut omaisuuttaan tai tulojaan taikka antanut itsestään ja oloistaan vääriä tietoja;

2) joka ilman pätevää syytä kieltäytyy noudattamasta sosiaaliministeriön 8 §:n nojalla antamaa määräystä;

3) joka on laiminlyönyt itsensä ja perheensä elättämisen kykynsä mukaan;

4) joka sokeanavustusta saadessaan on tullut pysyväisesti työkyvyttömäksi; tai

5) jonka olosuhteet muuten ovat hänen sokeanavustusta saadessaan muuttuneet sellaisiksi, että hänelle 1 §:n ja 3 §:n 3—9 kohdan mukaisesti ei voitaisi myöntää sokeanavustusta.

Jos sokeanavustuksen saaja on menetellyt 14 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla, voi sosiaaliministeriö määrätä avustuksen suorittamisen keskeytettäväksi enintään yhdeksi vuodeksi tai kokonaan lakkautettavaksi.

14 §. Sopimus, joka tarkoittaa sokeanavustuksen siirtämistä tai panttaamista toiselle henkilölle, on mitätön.

Sokeanavustusta älköön ulosmitattako älköönkä käytettävä annettun köyhäinhoidon tai muun yhteiskunnallisen huollon kustannusten korvaukseksi.

15 §. Vakinainen sekä vielä voimassa oleva määräaikainen sokeanavustus lakkaavat sen kuukauden lopussa, jona sokea on kuollut, avustuksen määräaika päättyy tai päätös on tehty avustuksen lakkauttamisesta. Jos avustuksen suorittaminen on ennen lakkauttamista määrätty keskeytettäväksi, voidaan avustus määrätä lakkautettavaksi keskeyttämispäivää seuraavan kuukauden alusta alkaen.

Avustusta saaneen sokean oikeudenomistajalla on oikeus nostaa avustus, joka on erääntynyt suoritettavaksi sinä vuosineljänneksenä, jonka aikana sokea on kuollut, tai sitä ennen.

16 §. Jollei maksettavaksi erääntynyttä sokeanavustuserää ole nostettu sitä vuotta seuraavan kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa se on erääntynyt, on oikeus siihen menetetty.

17 §. Jos ilmaantuu seikkoja, jotka vaikuttavat, ettei henkilölle, jolle avustusta on myönnetty, olisi sitä suoritettava, tulee huoltolautakunnan siitä viipymättä ilmoittaa sosiaaliministeriölle, joka hankittuaan asiasta tarpeellisen selvityksen päättää avustuksen keskeyttämisestä tai lakkauttamisesta.

Sosiaaliministeriö voi ilman 1 momentissa mainittua ilmoitustakin, jos tässä laissa edellytetty syy siihen havaitaan olevan, määrätä, että avustuksen suorittaminen on keskeytettävä tai lakkautettava.

18 §. Hallituksella on valta, sen estämättä, mitä tämän lain 1 §:ssä on säädetty, vastavuoroisuuden perusteella tehdä vieraan valtion kanssa sopimus sokeanavustuksen antamisesta sen kansalaisille.

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta antaa valtioneuvosto.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1942. Samalla muuttuvat sitä ennen toistaiseksi vuodesta vuoteen jatkuviksi myönnetyt sokeiden avustukset tämän lain mukaisiksi vakinaisiksi sokeanavustuksiksi, kuitenkin sillä poikkeuksella, että kuusikymmentäviisi vuotta täyttäneiden sokeiden vuonna 1941 saamat jatkuvat avustukset pysyvät entisen määräisinä. Ennen vuoden 1941 päättymistä myönnettyihin määräaikaisiin avustuksiin nähden noudatettakoon, mitä sosiaaliministeriö niistä kustakin erikseen on päättänyt.

119. Sokeanavustuslain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 18 p:itä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 906)

Sosiaaliministeriön esittelystä valtioneuvosto on 16 päivänä toukokuuta 1941 annetun sokeanavustuslain 19 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Sokeanavustuslain 6 §:ssä mainittuun sokeanavustushakemukseen tulee hakijan liittää:

asianomaisen kirkkoherranviraston, seurakunnan johtajan tai esimiehen, siviilirekisterin pitäjän taikka muun rekisteriviranomaisen antama todistus, josta käy selville hakijan täydellinen nimi, syntymäpaikka ja -aika, siviilisääty sekä nauttiiko hän kansalaisluottamusta;

sosiaaliministeriön vahvistamalle kaavakkeelle laadittu, hakijan näkökyvystä annettu lääkärintodistus, jossa sen ohella on ilmoitettava, voidaanko hakijan suuntausnäkö palauttaa tai hänen näkökykyään muuten parantaa, niin myöskin johtuuko hakijan alentunut työkyky sokeuden ohessa muusta aistivallisuudesta, raajarikkaisuudesta, mielisairaudesta, vajaaälyisyydestä, kaatumataudista tai pitkäaikaisesta parantumattomasta sairaudesta; sekä

milloin sokeanavustusta haetaan ammattiopetuksen hankkimiseksi, hakijan aikaisemmista koulu- tai ammattiopinnoista taikka ammattitaidosta mahdollisesti annetut todistukset.

2 §. Asianomaisen huoltolautakunnan sokeanavustuslain 7 §:n mukaisesti sosiaaliministeriölle annettavasta lausunnosta tulee selvitä, onko vai eikö ole sokeanavustuksen myöntämiselle sellaista estettä, joka mainitaan sokeanavustuslain 3 §:n 3, 4, 6, 7, 8 tai 9 kohdassa.

3 §. Vakainainen sokeanavustuksen suorittaa vuosineljänneksittäin, kunkin neljänneksen viimeisen kuukauden alussa, asianomainen lääninkonttori.

Avustusta nostettaessa on esitettävä alkuperäinen avustuskirja sekä huoltolautakunnan antama todistus siitä, että avustuksensaaja elää ja ettei ole ilmaantunut estettä avustuksen suorittamiselle. Avustuksen maksamisesta on tehtävä merkintä avustuskirjaan, eikä avustusta saa suorittaa kenellekään muulle kuin sille, jonka hallussa alkuperäinen avustuskirja on.

Muulla kuin läänin pääkaupungissa asuvalla avustuksensaajalla on oikeus avustuksen nostamista varten lähettää avustuskirjansa ja edellä mainitun huoltolautakunnan todistus kirjatessa kirjeessä avustusta maksavalle lääninkonttorille, jonka tulee, huomioonottaen mitä valtion tilisäännön 30 ja 31 §:ssä määrätään, määrärvoisessa virkakirjeessä lähettää rahat avustuksensaajalle sekä samassa kirjeessä palauttaa avustuskirja tehtyään siihen merkinnän avustuksen suorittamisesta.

Milloin avustusta nostetaan alkuperäisen avustuksensaajan kuoltua, on alkuperäisen avustuskirjan lisäksi esitettävä huoltolautakunnan antama todistus siitä, että avustuskirjan haltija avustuksen saajan oikeudenomistajana on oikeutettu nostamaan maksettavaksi erääntyneen avustuksen.

4 §. Huoltolautakunnan on:

pidettävä erityistä luetteloja niistä kunnassa oleskelevista henkilöistä, joille sosiaaliministeriö on huoltolautakunnalle ilmoittanut myöntäneensä sokeanavustuksen;

valvottava heidän ansiotoimintaansa, elämäntapaansa ja olosuhteittensa muutoksia; sekä

sosiaaliministeriölle, milloin siihen on aihetta, ilmoitettava sellaiset tapaukset, joiden johdosta ministeriöllä voi olla sellaista syytä sokeanavustuksen lakkauttamiseen tai keskeyttämiseen, mikä mainitaan sokeanavustuslain 13 §:ssä.

5 §. Jos sosiaaliministeriö havaitsee sille saapuneet hakemusasiakirjat joltakin osalta puutteellisiksi, antakoon ministeriö hakijalle ja huoltolautakunnalle tilaisuuden näiden täydentämiseen ennen hakemuksen lopullista käsittelyä.

Saatuaan huoltolautakunnan ilmoituksesta tai muulla tavalla tietoonsa sellaisen syyn, mikä sokeanavustuslain 13 §:n mukaisesti voi aiheuttaa sokeanavustuksen lakkauttamisen tai keskeyttämisen, tulee sosiaaliministeriön ennen päätöksen tekemistä antaa avustuksensaajalle tilaisuus jättää asiasta selityksensä.

6 §. Tämän päätöksen soveltamisesta sosiaaliministeriö antaa tarkemmat ohjeet.

120. Asetus valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 936)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 85)

Valtiovarainministeriön esityksestä muutetaan noudatettavaksi, mikäli ei joissakin tapauksissa ole toisin määrätty, kuluvan vuoden heinäkuun 1 p:stä lukien valtion viroista ja toimista suoritettavan palkkauksen perusteista annetun lain täytäntöönpanosta 31 päivänä

tammikuuta 1924 annetun asetuksen 3 §, sellaisena kuin se on muutettuna tammikuun 21 päivänä 1938, tammikuun 27 päivänä 1939, — — — — — annetuilla asetuksilla, jäljempänä lueteltavien virkojen ja toimien kohdalta näin kuuluvaksi:

Sittenkuin m. m. liikennetoimiston johtajan virka oli jouluk. 22 p:nä 1938 annetulla asetuksella perustettu Helsingin kaupungin poliisilaitokseen tammik. 1 p:stä 1939 lähtien, sijoitettiin tämä virka tammik. 27 p:nä 1939 annetulla asetuksella XII palkkaluokkaan.

3 §. -----

XI palkkausluokka: 39,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen vanhempi komisario.

XII palkkausluokka: 36,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen tuntomerkki-, tutkinto-, tiedonantaja passitoimiston johtaja sekä taloudenhoitaja ja nuorempi komisario.

XIV palkkausluokka: 30,000 markkaa.

Kaupunkien ja esikaupunkien I palkkaluokan ylikonstaapeli.

XV palkkausluokka: 28,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen valokuvaaja.

Kaupunkien ja esikaupunkien I palkkaluokan tarkastuskonstaapeli ja II palkkaluokan ylikonstaapeli.

XVI palkkausluokka: 27,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen rahastonhoitaja ja vanhempi kanslisti.

Kaupunkien ja esikaupunkien I palkkaluokan vanhempi konstaapeli, II palkkaluokan tarkastuskonstaapeli ja III palkkaluokan ylikonstaapeli.

XVII palkkausluokka: 25,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen nuorempi kanslisti.

Kaupunkien ja esikaupunkien I palkkaluokan nuorempi konstaapeli.

N:o 120 (jatk.)

pele, II palkkaluokan vanhempi konstaapeli sekä III palkkaluokan tarkastuskonstaapeli.

XVIII palkkaustuokka: 24,000 markkaa.

Kaupunkien ja esikaupunkien II palkkaluokan nuorempi konstaapeli ja III palkkaluokan vanhempi konstaapeli.

XIX palkkaustuokka: 22,500 markkaa.

Kaupunkien ja esikaupunkien III palkkaluokan nuorempi konstaapeli.

XX palkkaustuokka: 21,000 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen vanhempi kirjuri ja vanhempi hoitajatar.

XXI palkkaustuokka: 19,500 markkaa.

Helsingin poliisilaitoksen nuorempi kirjuri, nuorempi hoitajatar, naiskonstaapeli ja vahtimestari.

121. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrätessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 27 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.kok. 1933 : 47 ja 1939 : 16)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä heinäkuun 1 päivästä 1941 alkaen korottaa viranhaltijain luontoiseduista suoritettavat silloiset korvaukset asunnosta 10 %:lla, lämmöstä, lämpimästä vedestä, puista, valosta ja kaasusta 100 %:lla sekä ruoasta 40 %:lla.

Korvausmäärän korotus ei saa ylittää asianomaisen nauttimaan kalliinajanlisäysmäärää. *Kaup.hall. päätös heinäk. 3 p:ltä 1941.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISUT

1941. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 13.

Sisällys: 122. XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 koskeva asemakaavanmuutos, s. 178. — 123. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 178. — 124. III kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 179. — 125. IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 179. — 126. VII kaupunginosan korttelia n:o 130 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 180. — 127. XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 180. — 128. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 692 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 181. — 129. XXV kaupunginosan kortteileita n:ot 821, 822 ja 835 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 182. — 130. VI kaupunginosassa olevaa Hernesaaren aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 182. — 131. VI kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 177 koskeva asemakaavanmuutos, s. 183. — 132. XVI kaupunginosan kortteileita n:ot 728 ja 729 sekä niiden ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos, s. 183. — 133. XXIII kaupunginosan kortteileita n:ot 668, 669, 670, 671, 914, 919 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 184. — 134. XXV kaupunginosan korttelia n:o 899 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 184. — 135. XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 185. — 136. XXII kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos, s. 186. — 137. XXV kaupunginosan kortteileita n:ot 829 ja 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 186. — 138. XV kaupunginosan kortteileita n:ot 526, 529, 603 ja 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 187. — 139. XV kaupunginosan kortteileita n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 188. — 140. Asemakaava XXI kaupunginosan osaa varten, s. 189. — 141. Sutelantien nirneä koskeva asemakaavanmuutos, s. 190. — 142. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 273 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 190. — 143. XII kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 191. — 144. XXII kaupunginosan kortteileita n:ot 580 a ja 580 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 191. — 145. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 192. — 146. XV kaupunginosan korttelia n:o 520 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 193. — 147. XXIII kaupunginosan korttelia n:o 919 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 193. — 148. I kaupunginosan korttelia n:o 14 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 194. — 149. VI kaupunginosan tehdaskortteileita n:ot 176 ja 177 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 195. — 150. XI kaupunginosan korttelia n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 195. — 151. XXII kaupunginosan korttelia n:o 706 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 196. — 152. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 197. — 153. Lisäykset kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön, s. 197. — 154. Tonttijaon muutokset vuonna 1941, s. 198. — 155. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja

lakkauttamisesta, s. 198. — 156. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1941, s. 199.

122. XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 31 p:itä 1941.

(Vrt. *kunn. as.-kok.* 1939 : 107)

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2130*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen joulukuun 18 päivältä 1940, jolla Helsingin kaupungin XX kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 784 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen siten, että Porkkalan kadusta liitetään k. o. kortteliin kapea kaistale, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen tammikuun 16 päivältä 1941 n:o 163, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

123. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 22 p:itä 1941.

(Vrt. *kunn. as.-kok.* 1939 : 67 ja 112 sekä 1940 : 142 ja 155)

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2134*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen tammikuun 15 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin IX kaupunginosan korttelissa n:o 199 olevan tontin n:o 22 asemakaavan muuttaminen rakentamiseen käytettävään tontin alaan nähden siten, että pinta-alasta saa rakentaa 941 neliometriä, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen helmikuun 5 päivältä 1941 n:o F. 447, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Korttelissa n:o 199 sijaitsevan tontin n:o 22 pinta-alasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään 941 m².

124. III kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 25 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2149)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistamat päätökset elokuun 28 päivästä 1940 ja tammikuun 15 päivästä 1941, joilla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 46 tonttijaon muuttaminen siten, että tontti n:o 1 Eteläisen Esplanadikadun ja tontti n:o 1 Etelärannan varrella yhdistetään, sekä näin muodostetun tontin n:o 20 sanotussa korttelissa asemakaavan muuttaminen rakennusten käyttöön nähden ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen helmikuun 5 päivästä 1941 n:o F. 449, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 20 Etelärannan varrella korttelissa n:o 46 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

125. IV kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 25 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 140)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2150)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen tammikuun 15 päivästä 1941, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 76 olevan tontin n:o 7 asemakaavan muuttaminen siten, että sillä olevan rakennuksen ullakkokerrokseen saadaan sisustaa kokonaispinta-alaltaan 286 m² laaja asuinhuoneisto, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen helmikuun 5 päivästä 1941 n:o F. 448, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

N:o 125 (jatk.)

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 7 korttelissa n:o 76 saadaan ullakkokerrokseen A:lla merkitylle tontinosalle sisustaa asuinhuoneisto.

126. VII kaupunginosan korttelia n:o 130 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 24 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2148)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen helmikuun 19 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin VII kaupunginosan korttelissa n:o 130 tonttijaon muuttaminen siten, että tontti n:o 5 a jaetaan kahdeksi eri tontiksi, n:ot 5 ja 9, sekä asemakaavan muuttaminen rakennusten käyttöön, sisustamiseen ja julkisivuun nähden tontilla n:o 9, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen maaliskuun 11 päivältä 1941 n:o F. 908, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 9 korttelissa n:o 130 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätön.

Tontilla n:o 9 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen sijoittaa toimistohuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle.

Tontilla n:o 9 on julkisivuoikeus tontin rajalla tonttia n:o 5 vastaan.

127. XIV kaupunginosan korttelia n:o 517 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 24 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2153)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen helmikuun 19 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 517 olevan tontin n:o 15 asemakaavan muuttaminen tonttialueen käyttä-

miseen nähden sen johdosta, että tontilla tulee olemaan yleinen viemäri, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen maaliskuun 11 päivältä 1941 n:o F. 907, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 15 korttelissa n:o 517 on välillä A—B—C yleinen viemäri.

128. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 692 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 24 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2152)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen helmikuun 19 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 692 olevan tontin n:o 62 asemakaavan muuttaminen rakennuskorkeuteen nähden siten, että määrätyn kattolistakorkeuden tilalle tulee määrätty suurin kattolistakorkeus, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen maaliskuun 11 päivältä 1941 n:o F. 905, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

— $\boxed{\text{max.} + 0.00}$ — Numero, joka osoittaa tontilla olevan rakennuksen kattolistan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Poistettava asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 62 korttelissa n:o 692 on katurakennuksen kattolista sijoitettava tasoon + 38.00 0-tasosta luettuna.

129. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 821, 822 ja 835 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102 ja 1940 : 159)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2157)

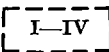
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen maaliskuun 12 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXV eli Käpylän kaupunginosan korttelien n:ot 821, 822 ja 835 asemakaavan muuttaminen rakentamiseen käytettävään rakennusalaan ja tarkoitukseen, istutusalaan, rakennusrajoihin ja rakennusten kerroslukuun nähden sekä siten, että korttelit n:ot 821 ja 835 muodostetaan yhdeksi kortteliksi n:o 821 ynnä tonttijako uudelleen muodostettua korttelia n:o 821 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksiin tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen maaliskuun 28 päivältä 1941 n:o F. 1160, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa.

Rakennusala enintään 4-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Tontilla n:o 2 korttelissa n:o 821 saadaan tontin pinta-alasta enintään 1/5 käyttää rakentamiseen. Tontille saadaan rakentaa enintään 5-kerroksisia, paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia, kuitenkin niin, että 5-kerroksista osaa saa olla yhteensä enintään 540 m². Eri rakennusten välimatkan täytyy olla vähintään yhtä suuri kuin käytetty rakennuskorkeus.

Asemakaavamuutoksen kautta poistuu katunimi *Otavankuja* —
Otavagränd.

130. VI kaupunginosassa olevaa Hernesaaren aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 21 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2171)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen maaliskuun 12 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosassa olevan Hernesaaren

alueen asemakaavan muuttaminen ja laajentaminen ja tonttijako kysymyksessäolevaan alueeseen sisältyviä tehdaskortteleita n:ot 235 ja 236 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen maaliskuun 29 päivältä 1941 n:o F. 1161, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tonteilla kortteleissa n:ot 235 ja 236 on julkisivuoikeus liikennealuetta vastaan.

131. VI kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 177 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 6 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 65)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2168)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 2 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosassa olevan teollisuuskorttelin n:o 177 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen korttelin järjestelyä varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen huhtikuun 21 päivältä 1941 n:o F. 1467, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

132. XVI kaupunginosan kortteleita n:ot 728 ja 729 sekä niiden ympäristöä koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 6 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 101)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2170)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 2 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XVI kaupunginosan korttelien n:ot 728 ja 729 ja niiden ympäristön asemakaavan muuttaminen uuden

N:o 132 (jatk.)

korttelin n:o 729 muodostamista varten sekä sanotun korttelin n:o 729 tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen huhtikuun 21 päivästä 1941 n:o F. 1468, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

133. XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 668, 669, 670, 671, 914, 919 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 6 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 101)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2179)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 2 päivästä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXIII kaupunginosan kortteleissa n:ot 668, 669, 670, 671, 914, 919 ja 920 asemakaavan muuttaminen kortteleiden järjestelyä sekä rakennusrajojen ja julkisivuoikeuden määrittelyä varten ja tonttijaon muuttaminen kortteleissa n:ot 668 ja 669 sekä tonttijako kortteleita n:ot 670 ja 671 varten ovat hyväksytyt niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartat selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen huhtikuun 21 päivästä 1941 n:o F. 1469, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tehdaskortteleilla n:ot 668—671 on julkisivuoikeus liikennealuetta vastaan.

134. XXV kaupunginosan korttelia n:o 899 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 29 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2185)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 23 päivästä 1941,

jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelissa n:o 899 olevan tontin n:o 18 asemakaavan muuttaminen tontin käyttöön nähden siten, että se on koulutontti, jolle ei saa rakentaa muuta kuin määrättyjä asuinhuoneistoja, sekä tonttijako korttelia n:o 899 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen toukokuun 14 päivästä 1941 n:o F. 1983, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontti n:o 18 korttelissa n:o 899 on koulutontti eikä tontille saa rakentaa muita asuinhuoneistoja kuin mitkä ovat rakennuksen hoitohenkilökunnalle tarpeellisia.

135. XX kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 784 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939: 107 ja 1941: 122)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2176)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 23 päivästä 1941, jolla Helsingin kaupungin XX kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 784 olevan tontin n:o 1 asemakaavan muuttaminen rakennuskorkeuteen nähden on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen toukokuun 14 päivästä 1941 n:o F. 1995, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

A:lla merkitty rakennusosa saadaan rakentaa enintään tasoon + 33.30 0-tasosta luettuna.

136. XXII kaupunginosan korttelia n:o 559 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2138)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 23 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan korttelissa n:o 559 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen koulutontin muodostamista varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja niihin sisältyvine asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen toukokuun 14 päivältä 1941 n:o F. 1992, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

137. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 829 ja 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 3 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2182)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen huhtikuun 23 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXV eli Käpylän kaupunginosan kortteleissa n:ot 829 ja 842 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelit yhdistetään yhdeksi kortteliksi n:o 842 ja että korttelin rakentaminen järjestetään uudelleen yksityiskohtaisesti sekä tonttijako muodostettua korttelia n:o 842 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen toukokuun 14 päivältä 1941 n:o F. 1994, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa trapeelisiä kulkuteitä.

[IV] Rakennusala enintään 4-kerroksisia, paloa pidättävään luokkaan kuuluvia, enintään 13 m korkeita rakennuksia varten, joissa kuitenkin kattolista saa olla puusta. 4-kerroksista rakennusosaa saa olla kuitenkin vain $\frac{1}{2}$ rakennuksen pinta-alasta.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

138. XV kaupunginosan kortteleita n:ot 526, 529, 603 ja 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 115)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2184)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen toukokuun 14 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosan kortteleissa n:ot 526, 529, 603 ja 645 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelit n:ot 526 ja 645 yhdistetään yhdeksi kortteliksi n:o 526 ja samoin korttelit n:ot 529 ja 603 yhdeksi kortteliksi n:o 529 ja että korttelien alla tulee kulkemaan viemäritunneli sekä tonttijako näin muodostettuja uusia kortteleita n:ot 526 ja 529 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 5 päivältä 1941 n:o F. 2385, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 2 korttelissa n:o 526 saadaan A:lla merkityt rakennusosat rakentaa enintään 2-kerroksisiksi, B:llä merkitty rakennusosa enintään 3-kerroksiseksi ja C:llä merkityt rakennusosat enintään 8-kerroksiseksi ja enintään tasoon + 48,20 m 0-tasosta.

Korttelissa n:o 526 sijaitsevan tontin n:o 2 alla on välillä A—B ja korttelissa n:o 529 sijaitsevan tontin n:o 1 alla välillä C—D 2 m levyinen viemäritunneli, jonka laki on tasossa + 5,0 0-tasosta luetuna.

139. XV kaupunginosan kortteleita n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 109)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2197)

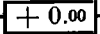
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen toukokuun 14 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosan kortteleissa n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelien alla tulee kulkemaan viemäritunneli sekä korttelissa n:o 620 olevan tontin n:o 3 rakennuskorkeuteen nähden on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 5 päivältä 1941 n:o F. 2389, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Voimassa olevat:

 Istutettava tontinosa.

— — Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm tämän korkeuden alapuolelle.

+ 0.00 max. Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

Asuinhuoneen lattia ei saa olla vahvistetun katu- tai pihatason alapuolella.

Korttelissa n:o 620 on tonttien välirajat jätettävä aitaamatta lukuunottamatta välillä A—B olevaa rajaa:

Uusi:

==== Korttelien n:ot 611, 612, 614, 615, 619 ja 620 alla on välillä A—B—C 1.5 m levyinen viemäritunneli, jonka laki on enintään tasossa + 6.0 0-tasosta luettuna.

140. Asemakaava XXI kaupunginosan osaa varten.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ltä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2084)

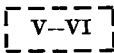
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen toukokuun 14 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin n. s. Hermannin kaupunginosaa varten, joka käsittää osan XXI kaupunginosasta, asemakaava on hyväksytty, tonttijakoa lukuunottamatta, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 5 päivältä 1941 n:o F. 2387, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisien tietoon saatettavaksi.

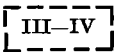
Asemakaavamääräyksiä:

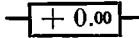
Istutettava tontinosa.

Rakennusala viisi- tai kuusikerroksisia, paloapidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia varten.

Rakennusala kolme- tai nelikerroksisia, paloapidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia varten.

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

max. + 0.00 Numero, joka osoittaa rakennuksen suurimman kattolistakorkeuden 0-tasosta luettuna.

Asuintonttien väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Asuinhuoneen lattiaa ei saa sijoittaa ikkunaseinän vieressä olevaa kadun tai pihan pintaa alemmaksi.

Tontilta n:o 8 korttelissa n:o 656 saadaan johtaa viemäri Vellamonkadulle tontin n:o 24 kautta pitkin tontin pohjoisrajaa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut:

*Helminkatu — Helmigatan
Lautatarhankatu — Brädgårdsgatan
Orioninkatu — Oriogatan
Saarenkatu — Holmgatan
Vegankatu — Vegagatan
Vellamonkatu — Vellamogatan
Violankatu — Violagatan.*

Osa Lautatarhankatua on aikaisemmin vahvistetun asemakaavan alueella; muut katunimet esiintyvät kaupunginvaltuuston hyväksymässä alueen jaotuskaavassa (katso *kunn. as.-kok. 1928: 42*). Viimemainitussa olevista katunimistä poistuvat:

*Itäinen Viertotienkuja — Östra Chausségränd
Vellamonkuja — Vellamogränd.*

141. Sutelantien nimeä koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 21 p:ttä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2214)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 18 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan asemakaavan muuttaminen siten, että *Sutelantien*-niminen katu on muutettu *Lastenlinnan*-nimiseksi, on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen heinäkuun 11 päivältä 1941 n:o F. 2828, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

142. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 273 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ttä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 125)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2203)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 4 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 273 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelin itäraja tulee siirtymään raidejärjestelyjen johdosta sekä korttelin tonttijaon muuttaminen edellisestä asemakaavanmuutoksesta johtuvan lisäksi niin, että tontit n:ot 13 ja 15 yhdistetään yhdeksi tontiksi n:o 13, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 28 päivältä 1941 n:o F. 2684, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tonteilla korttelissa n:o 273 saadaan liikennealueen rajalla olevaan seinään tehdä tavarankuljetusaukkoja.

143. XII kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asema- kaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 143)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2210)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 4 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan korttelissa n:o 384 olevien tonttien n:ot 25, 27, 29 ja 31 asemakaavan muuttaminen rakennusten kerroslukuun nähden on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 28 päivältä 1941 n:o F. 2682, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisien tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

— + 0.00 — Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

..... Istutettava tontinosa.

Uusi:

V Rakennusala enintään 5-kerroksisia rakennuksia varten.

144. XXII kaupunginosan kortteleita n:ot 580 a ja 580 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2207)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 4 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan kortteleiden n:ot 580 a ja 580 b asemakaavan muuttaminen siten, että korttelit yhdistetään yhdeksi sekä korttelin rakentamisen suhteen rakennuskorkeuteen, kerroslukuun, rakennus- ja istutusaloihin, rakennusaineeseen, julkisivuoikeuteen ja aitaamiseen nähden ynnä tonttijako näin muodostettua uutta korttelia n:o 580 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

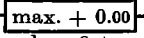
N:o 144 (jatk.)

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 28 päivältä 1941 n:o F. 2683, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomais-
ten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

 Rakennusala paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten. Roomalainen numero ilmaisee rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun.

 Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

Tontilla n:o 70 on julkisivuoikeus tonttia n:o 68 ja tontilla n:o 4 tonttia n:o 72 vastaan naapuritontin rajalla olevan rakennusosan yläpuolella.

Asemakaavamuutoksen kautta poistuu *Päijänteenuja* — *Päijännegränd*-niminen katu.

145. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:nä 1941.

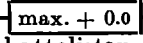
(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa *piirustusta n:o 2212*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 4 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 707 olevien tonttien n:ot 25, 27 ja 58 asemakaavan muuttaminen siten, että tontteja ei saa yleisten vesi- ja viemärijohtojen kohdalla käyttää varastoimiseen, on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 28 päivältä 1941 n:o F. 2685, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomais-
ten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Numero, joka osoittaa tontilla olevan rakennuk-
sen kattolistan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 58 korttelissa n:o 707 on katurakennuksen kattolista sijoitettava tasoon + 38.0 0-tasosta luettuna.

Uusi:

Tonteilla n:ot 25, 27 ja 58 korttelissa n:o 707 on välillä A—B—C yleinen vesi- ja viemärijohto, eikä johtojen kohdalla saa tonttia käyttää varastointiin.

146. XV kaupunginosan korttelia n:o 520 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 7 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 104)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2215)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 18 päiväältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosan korttelissa n:o 520 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen k. o. yleisten rakennusten tonttien rakentamisen järjestelyä varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen heinäkuun 11 päiväältä 1941 n:o F. 2826, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisten rakennusten tonteista n:ot 5, 13, 15 ja 17 korttelissa n:o 520 saadaan käyttää rakentamiseen enintään 3/10 tontin pinta-alasta.

Korttelissa n:o 520 sijaitsevan tontin n:o 17 alla on välillä A—B 2 m levyinen viemäritunneli, jonka laki on tasossa + 5.00 0-tasosta luettuna.

147. XXIII kaupunginosan korttelia n:o 919 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 8 p:itä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 101, 1940 : 159 ja 1941 : 133)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2216)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 18 päiväältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXIII kaupunginosan korttelissa n:o

N:o 147 (jatk.)

919 asemakaavan muuttaminen tonttien yksityiskohtaiseen rakentamiseen nähden m. m. rakennusalan ja kerrosluvun suhteen sekä tonttijako mainittua korttelia n:o 919 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen heinäkuun 11 päivästä 1941 n:o F. 2829, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

 Rakennusala enintään 4-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa kattolista kuitenkin saa olla puusta. Rakennusosalasta saadaan enintään 4/5 käyttää rakentamiseen.

 Rakennusala enintään 5-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa kattolista kuitenkin saa olla puusta. Rakennusosalasta saadaan enintään 4/5 käyttää rakentamiseen. 5-kerroksista rakennusosaa saa olla enintään 1/3 rakennuksen pinta-alasta.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

Korttelien n:ot 916 ja 917 väliselle kadulle on annettu nimeksi *Annalankuja — Annebergsgränd*.

148. I kaupunginosan korttelia n:o 14 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 8 p:itä 1941.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2178)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 18 päivästä 1941, jolla Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 14 tonttijakon muuttaminen siten, että tontti n:o 12 jaetaan kahdeksi eri tontiksi sekä asemakaavan muuttaminen näin muodostettujen tonttien rakennusrajoihin ja tonttien välirajan aitaamattomuuteen nähden ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen heinäkuun 11 päivästä 1941 n:o F. 2830, ilmoittaa lääninhallitukselle

tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tonttien n:ot 6 ja 9 väliraja on jätettävä aitaamatta.

149. VI kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 176 ja 177 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 18 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 65 ja 1941 : 131)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2204)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen kesäkuun 4 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosan tehdaskorttelien n:ot 176 ja 177 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen katu- ja teollisuusalueiden järjestelyä varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen kesäkuun 28 päivältä 1941 n:o F. 2681, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Kortteliosia, jolle ei saa rakentaa.

 Kortteliosia, joka on säilytettävä vesialueena ja jolle saa rakentaa ainoastaan laitureita ja siltoja kaupungin suostumuksella.

150. XI kaupunginosan korttelia n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 17 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 53)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2224)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen lokakuun 29 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 334 olevan tontin n:o 8 asemakaavan muuttaminen tontin rakennus-

N:o 150 (jatk.)

rajoihin ja rakennusaloihin nähden on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen joulukuun 12 päivältä 1941 n:o F. 6248, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Rakennusala enintään 2-kerroksista rakennusta varten.

151. XXII kaupunginosan korttelia n:o 706 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 17 p:ttä 1941.

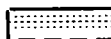
■ (Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2234)

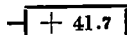
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen lokakuun 29 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan korttelissa n:o 706 olevan tontin n:o 1 asemakaavan muuttaminen tontin rakennusalojen mukaisten rakennusten kerroslukuun nähden on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen marraskuun 21 päivältä 1941 n:o F. 3752, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa.

Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Uusia:

Rakennusala enintään 3-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Rakennusala enintään 4-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

152. XXII kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 707 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle Joulukuun 17 p:ltä 1941.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 144 ja 1941 : 145)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2233)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen lokakuun 29 päivältä 1941, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan korttelissa n:o 707 asemakaavan ja tonttijaon muuttaminen siten, että tontit n:ot 58 ja 60 yhdistetään yhdeksi tontiksi n:o 29 ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen marraskuun 21 päivältä 1941 n:o F. 3751, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

max. + 0.0 Numero, joka osoittaa tontilla olevan rakennuksen kattolistan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 29 korttelissa n:o 707 on katurakennuksen kattolista sijoitettava tasoon + 38.0 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 29 korttelissa n:o 707 on välillä C—D yleinen vesi- ja viemärijohto eikä johtojen kohdalla saa tonttia käyttää varastoimiseen.

153. Lisäykset kaupungin hallitusten, lautakuntien y. m. toimielinten palkkiosääntöön.

Toukokuun 10 p:nä 1941 annetun asetuksen mukaisesti asetettujen vuokralautakuntien puheenjohtajille suoritetaan palkkiona 3,500 mk kuukaudessa sekä varapuheenjohtajille 300 mk ja jäsenille 200 mk kultakin kokoukselta. Kaup. valt. päätös toukok. 14 ja kesäk. 4 p:ltä 1941.

Työvoimalautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan palkkioita samojen kaupunginvaltuuston lokakuun 25 päivänä 1939 vahvistamien perusteiden mukaan kuin työvelvollisuuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille. Kaup.hall. päätös elok. 14 p:ltä 1941.

154. Tonttijaon muutokset vuonna 1941.

Kaup.osa.	Kortteli.	Tontti.	M u u t o s.	Kaup. valt. päätös.	Sisäas - min. vahvistus.
XII	352	—	Korttelin tonttijako on muutettu 7/8 1938 vahvistetun asemakaavan mukaiseksi ja korttelin käsittävä tontti merkitty n:o:lla 2 Josafatinkadun varrella	4.12.40	16.1.41
XXII	532	1 d ja 14	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 14 Päijänteentien varrella	»	»
»	538 ja 539	—	Tonttijako vahvistettu ...	»	»
»	530, 531, 533, 540, 542, 545, 554, 555, 557 ja 582	—	» » ...	15.1.41	25.2.41
XXV	891 ja 892	—	» » ...	»	»
IV	163, 215a, 215 b ja 215 c	—	» » ...	19.2.41	8.4.41
XXII	700	2, 4, 11, 13	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 11 Nilsiankadun varrella	23.4.41	26.5.41
IX	199	22	Tonttijako muutettu 12/10 1940 vahvistetun asemakaavan mukaiseksi ...	14.5.41	27.6.41
XXII	584 ja 585	—	Tonttijako vahvistettu ...	»	»
IX	204	11	Tonttijako muutettu 12/10 1940 vahvistetun asemakaavan mukaiseksi ...	18.6.41	8.8.41

155. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1941. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1941 : 44)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan, muutetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä 1 päivästä tammikuuta 1941 lukien seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Muutetaan:

maaliskuun 12 päivänä 1940 tehdyn rauhansopimuksen mukaan luovutetulla tai vuokratulla alueella olleista poliisipiirien poliisitoimista vastaaviksi toimiksi maan muihin osiin:

Poliisi- piiristä.	T o i m i e n		Palkkaus- luokka.	Poliisi- piiriin.
	l a a t u.	luku- määrä.		
Sortavala	Komisario	1	XIII	Helsinki
Viipuri	Vanhempi komisario	1	XIII	Helsinki
»	» kanslisti	2	XIX	»
»	Nuorempi »	3	XX	»
»	Ylikonstaapeli	3	XVIII	»
»	Tarkastuskonstaapeli	1	XIX	»
»	Vanhempi konstaapeli	58	XX	»
»	Nuorempi »	47	XXI	»
»	Naiskonstaapeli	2	XXV	»
»	Hoitajatar	1	XXII	»
»	Vahtimestari	2	»	»

156. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1941.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaito- luokka.	Naup. valt. päättös.	
						tehty.	astui voimaan
1	Sielullisten sairaiden huolto- totoimisto	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	138	—	—	15.1.41	1.3.41
2	Ratsastushalli	Ylivahtimestari	134	IV	—	19.2.41	»
3	Sähkölaitos	Asemapäivystäjä (ks. taulu B, n:o 3)	431	—	—	14.5.41	1.1.42
4	»	Nuor. asemapäivystäjä	833	—	—	»	»
5	Kaasulaitos	Vanh. toimistoapulainen al. pl.	135	V	—	»	1.6.41
6	Vesijohtolaitos	Kemiallinen päivystäjä	738	V	—	»	1.1.42
7	Kaupunginviskaalinvirasto	Kaupunginviskaali	119	—	—	4.6.41	»
8	»	Vanh. toimistoapulainen al. pl.	134	—	—	»	»
9	Poliisilaitos	Sairaanhoidajatar	137	V	—	18.6.41	»
10	Satamalaitos	Vedenantomies	141	V	—	»	1.8.41
11	Marian sairaala	Sairaanhoidajatar	341	—	—	1.10.41	1.1.42
12	»	Lastenhoitaja	242	—	—	»	»
13	»	Pesuapulainen	153	—	—	»	»
14	Kivelän »	Laboratorioapulainen	141	—	—	»	»
15	»	Obduktioapulainen	139	—	—	»	»
16	Nikkilän »	Lämmittäjä-mekaanikko	239	—	—	»	»
17	»	Autonkuljettaja (ks. taulu B, n:o 6)	141	—	—	»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä	Palkkaluokka- Kieiraito- luokka.	Kaup. valt. päättös	
					tehty.	astui voi- maan.
18	Tuberkuloosisairaala	Toimistoapulainen	141	—	1.10.41	1.1.42
19	Tervalammen työlaitos	Johtaja	119	III	29.10.41	»
20	»	Kirjanpitäjä	133	IV	»	»
21	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	142	V	»	»
22	»	Vartijain esimies	133	V	»	»
23	»	Miesvartija	539	V	»	»
24	»	Yövartija	143	V	»	»
25	»	Maataloustyönjohtaja	135	V	»	»
26	»	Puutarhuri	137	V	»	»
27	»	Karjanhoitaja	138	V	»	»
28	»	Asentaja	139	V	»	»
29	»	Puuseppä	139	V	»	»
30	»	Seppä	139	V	»	»
31	»	Auton- ja traktorinkuljet- taja	139	V	»	»
32	»	Sairaanhoitajatar	141	V	»	»
33	»	Emännöitsijä	141	V	»	»
34	Valm. tyttöjen ammatti- koulu	Opettaja	129	—	19.11.41	»
35	Lastentarhat	Opettaja	235	—	»	»
36	»	Lastenhoitaja	154	—	»	»
37	»	Talousapulainen	154	—	»	»
38	»	Opettaja	135	—	»	1.9.42
39	»	Lastenhoitaja	251	—	»	»
40	»	Talousapulainen	156	—	»	»
41	Verotusvalmisteluvirasto	Sihteeri	114	I	17.12.41	1.1.42

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päättös	
					tehty.	astui voi- maan.
1	Lastentarha Solhällä	Opettaja	1	35	15.1.41	1.1.41
2	Reijolan lastenkoti	Talonmies	1	41	14.5.41	1.6.41
3	Sähkölaitos	Asemamestari (ks. taulu A, n:o 3)	2	33	»	1.1.42
4	Satamalaitos	Paarmaajainvanhin	1	42	18.6.41	1.8.41
5	Rikostuomioiden toimeen- panijan konttori	Ulosottoapulainen	1	29	3.9.41	1.7.41
6	Nikkilän sairaala	Hevosmies-autonkuljettaja (ks. taulu A, n:o 17)	1	43	1.10.41	1.1.42
7	Tuberkuloosisairaala	Apumies	1	46	»	»

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Palkka luokka,		Kaup. valt. päätös	
			Lukunäärä. entinen.	nykyinen.	tehty.	astui voimaan.
1	Verotusvalmisteluvirasto	I sihteeri	118	14	2.4.41	1.4.41
2	»	II »	122	18	»	»
3	Ruotsinkieliset kansakoulut	Toimistoapulainen	143	40	14.5.41	1.6.41
4	Kiinteistötoimiston maanmittaus- ja kartastotöiden osasto	Kaupungeodeetti	111	9	»	»
5	»	Piirtäjä	129	28	»	»
6	»	»	131	29	»	»
7	»	»	131	30	»	»
8	»	»	134	31	»	»
9	»	»	136	32	»	»
10	»	»	136	33	»	»
11	»	Apulaisvahtimestari; uusi nimitys: vahtimestari	142	40	»	»
12	Sähkölaitos	Kaapeli-insinööri	119	17	»	»
13	»	Talonnies-lämmittäjä	141	38	»	»
14	Kaasulaitos	Nuor. toimistoapulainen al. pl.; uusi nimitys: vanh. toimistoapulainen al. pl.	140	35	»	»
15	Vesijohtolaitoksen pumpuasema	Apulaisasemapäivystäjä	239	37	»	»
16	Rakennustoimiston tilivirasto	Kamreeri	117	16	»	»
17	Terveystoimistolautakunnan toimisto	I kaupunginlääkäri	17	4	4.6.41	1.1.42
18	Nikkilän sairaala	Puhelinhoitaja	151	45	»	»
19	»	»	253	47	»	»
20	Kiinteistötoimiston maatalousosasto	Nuor. toimistoapulainen al. pl.; uusi nimitys: nuor. toimistoapulainen yl. pl.	142	37	18.6.41	1.7.41
21	Suomenkieliset kansakoulut	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	242	40	1.10.41	1.1.42
22	Ruotsinkieliset »	Kanslia-apulainen	141	40	»	»
23	Työtuvat	Apulaistyönjohtaja	243	41	29.10.41	»
24	Kiinteistötoimisto	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	139	38	19.11.41	»
25	Verotusvalmisteluvirasto	Johtaja	123	11	17.12.41	»